

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

**YOUR DAUGHTER IS MISSING . . .
BUT IS IT YOUR FAULT?**

CLOSE YOUR EYES

A person with long dark hair, wearing a dark coat, stands in the center of the frame, looking out over a body of water. They are standing in a field of tall, dry grass. In the background, there is a body of water and a distant shoreline. The sky is a mix of teal and yellow, with some clouds. Two birds are flying in the sky, one on the left and one on the right. The overall mood is mysterious and somber.

TERESA DRISCOLL

THE TWO MILLION COPY BESTSELLING AUTHOR

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://jankey.org/>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

CLOSE
YOUR
EYES

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

AYRICA TERESA DRISCOLL TARAFINDAN

Melissa Last Kiss
Goodnight I Am
Watching You The
Friend için tarifler
The Promise
Mükemmel Ailesinin
Bana Söylediği
Yalanları Sana
Ödeteceğim

OceanofPDF.com

CLOSE YOUR EYES

TERESA DRISCOLL

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, kuruluşlar, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın kendi görüşünün ürünüdür. hayal ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Metin telif hakkı© 2025 Teresa Driscoll
Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Thomas & Mercer, Seattle tarafından
[yayınlanmıştır www.apub.com](http://www.apub.com)

Amazon, Amazon logosu ve Thomas & Mercer, Amazon.com, Inc. veya bağlı kuruluşlarının ticari markalarıdır.

ISBN-13: 9781662523144
eISBN: 9781662523137

Kapak tasarımı Dan Mogford
Kapak görseli: © Dmitry Schemelev / Unsplash; © Silas Manhood / Arcangel

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ BÖLÜM

BÖLÜM 1 SALLY - BİRİNCİ GÜN

BÖLÜM 2 MATTHEW - BİRİNCİ GÜN BÖLÜM 3
SALLY - BİRİNCİ GÜN

BÖLÜM 4 MELANIE - BİRİNCİ GÜN BÖLÜM
BİRİNCİ BÖLÜM 6 MELANIE - BİRİNCİ GÜN 5
MATTHEW - GÜN BÖLÜM 7 SALLY - BİRİNCİ
GÜN

BÖLÜM 8 MELANIE - BİRİNCİ GÜN

BÖLÜM BÖLÜM 10 MELANIE İKİNCİ

GÜN 9 MATTHEW - BİRİNCİ GÜN -

BÖLÜM 11 SALLY - İKİNCİ GÜN

BÖLÜM 12 MELANIE - İKİNCİ GÜN BÖLÜM

BÖLÜM 14 MELANIE - İKİNCİ GÜN 13

MATTHEW - İKİNCİ GÜN BÖLÜM 15 SALLY -
İKİNCİ GÜN

BÖLÜM 16 MELANIE - İKİNCİ GÜN BÖLÜM

BÖLÜM 18 MELANIE - İKİNCİ GÜN 17

MATTHEW - İKİNCİ GÜN BÖLÜM 19 SALLY -
İKİNCİ GÜN

BÖLÜM 20 MELANIE - İKİNCİ GÜN BÖLÜM

BÖLÜM 22 SALLY - İKİNCİ GÜN21

MATTHEW - İKİNCİ GÜN

BÖLÜM 23 MELANIE - İKİNCİ GÜN

BÖLÜM 24 MATTHEW - ÜÇÜNCÜ GÜN BÖLÜM
25 MELANIE - ÜÇÜNCÜ GÜN

İKİNCİ BÖLÜM
BÖLÜM 26 OLIVIA
BÖLÜM 27 SALLY - ÜÇÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 28 MELANIE - ÜÇÜNCÜ GÜN BÖLÜM
29 OLIVIA - ÜÇÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 30 MATTHEW - ÜÇÜNCÜ GÜN BÖLÜM
31 OLIVIA - ÜÇÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 32 MELANIE - ÜÇÜNCÜ GÜN BÖLÜM
33 SALLY - ÜÇÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 34 OLIVIA - ÜÇÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 35 MATTHEW - ÜÇÜNCÜ GÜN BÖLÜM
36 OLIVIA - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 37 MELANIE - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 38 SALLY - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 39 OLIVIA - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 40 MELANIE - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 41 OLIVIA - ÖNCE
BÖLÜM 42 MATTHEW - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM BÖLÜM BÖLÜM 45 OLIVIA -
DÖRDÜNCÜ GÜN43 MELANIE - GÜN GÜN
DÖRDÜNCÜ 44 MATTHEW - DÖRDÜNCÜ
BÖLÜM 46 MELANIE - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 47 SALLY - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 48 OLIVIA - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 49 MELANIE - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 50 OLIVIA - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 51 MATTHEW - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 52 OLIVIA - ÖNCE
BÖLÜM 53 MELANIE - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 54 SALLY - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 55 OLIVIA - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 56 MELANIE - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 57 OLIVIA - DÖRDÜNCÜ GÜN
BÖLÜM 58 MATTHEW - BEŞİNCİ GÜN BÖLÜM
BEŞİNCİ BÖLÜM 60 OLIVIA - BEŞİNCİ
GÜN59 MELANIE - GÜN

[BÖLÜM 61 MATTHEW - BEŞİNCİ GÜN BÖLÜM](#)
[BÖLÜM GÜN BÖLÜM 64 MELANIE GÜN 62](#)
[MELANIE - GÜN BEŞİNCİ 63 MATTHEW - -](#)
[BEŞİNCİ BEŞİNCİ BÖLÜM 65 OLIVIA -](#)
[BEŞİNCİ GÜN](#)
[BÖLÜM 66 SALLY - BEŞİNCİ GÜN BÖLÜM 67](#)
[OLIVIA - BEŞİNCİ GÜN](#)
[BÖLÜM 68 MELANIE - BEŞİNCİ GÜN BÖLÜM](#)
[69 OLIVIA - SONRA](#)
[SONSÖZ SONSÖZ - İKİNCİ BÖLÜM AMELIE- BİRİNCİ BÖLÜM](#)
[SEKİZ YIL SONRA MATTHEW](#)
[YAZAR HAKKINDA](#)
[BİLGİLER](#)
[Yazarı Amazon'da Takip Edin](#)

[OceanofPDF.com](#)

CLOSE
YOUR
EYES

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BİRİNCİ BÖLÜM

OceanofPDF.com

BÖLÜM 1

SALLY - BİRİNCİ GÜN

Dükkândaki kavgadan, hayatındaki her şeyden daha çok pişmanlık duyacaktır. Çok yakında karanlıkta yatacak, her kelimeyi tekrarlayacak. Kızının yüzündeki her ifadeyi.

Ancak Freda's Fashions'daki o anda Sally Hill bunların hiçbirini bilemez. O anda tek bildiği gergin olduğudur. Ve yorgun. Ve çok geç kaldığı.

"Bunu deneyebilir miyim, anne?"

Sally elinde telefonla döndüğünde Amelie'nin askıda yeşil bir elbise tuttuğunu görür.

'Üzgünüm, sevgilim. Zamanımız yok. Sally'nin bakışları tekrar telefonuna dönmüş, parti davetiyesini arıyor. Amelie diğer annelerden biri tarafından evden alınacak. Ama Sally zamanlamayı hatırlayamıyor. *Dört mü yoksa dört buçuk mu?*

"Beğenmedin mi? Amelie mağazanın duvarındaki aynada yansımasını kontrol etmek için dönüyor, elbiseyi vücuduna yaslıyor ve başını eğiyor.

'Çok güzel ama gerçekten gitmemiz gerek. Hadi ama. Onu yerine koy.' Sally kaşlarını çattı. Alma saati dört. Korktuğundan da fazla zorlanmışlardır. Sally, Freda's Fashions'ın orta koridoruna doğru ilerlemeye başlar. Maidstead High Street'te, iyi bir günde evden yarım saat uzaklıkta. Ama bugün iyi bir gün değil.

Salı öğleden sonra. Büyük kalabalıklar. Yarıyıl trafiği. Bir doğum günü hediyesi için şehre gelmişler. Sally geçen hafta Amelie'ye yeni bir kıyafet aldı ve bugün bir tane daha almasına imkân yok. O

döndüğünde kızının hareket etmediğini görür. 'Hadi, Amelie. Onu yerine koy.'

Sally sesini yükseltirken siyah pelerinli bir kadın döner. Sally anlık bir suçluluk duygusuna kapılır. Yeşil aslında Amelie'nin koyu renk saçlarına çok yakışıyor ama konumuz bu değil.

'Şimdi denemek istiyorum, anne. *Lütfen.*'

Sana söyledim. Zamanımız yok. Geri koy onu. Sally siyah pelerinli kadının hâlâ onları izlediğinin farkındadır, kaşlarını kaldırmıştır. Ona kendi işine bakmasını söyleyebilmeyi diliyor. *Sekiz yaşında inatçı bir çocuğu bir saat içinde şehre sokup çıkarmaya çalışıyorsunuz.*

Sonunda Amelie elbiseyi rayların üzerine geri koyar, onaylamadığını belli ederek oflayıp puflar ve başı eğik bir şekilde Sally'yi takip eder.

"Başka bir gün geliriz. "Evet.

Elbette geleceğiz.'

"Bu kadar tavır yeter. Dün hediye için kasabaya gelmek istemiştin, unutma. Bunu son dakikaya bırakan sendin. Şimdi gel bakalım. Haydi gidelim. Sally, Freda's Fashions'ın ön kapısına doğru yürümeye devam ederken telefonu çalar.

Sally hareketsiz durur, Amelie bir adım geride, dükkânın hemen önündedir. Ekran Laura olduğunu doğruluyor. Parti koşusunu yapan anne. "Buna bakmam gerek Amelie. Asansörünle ilgili. Orada bekle. Daha iyi bir sinyale ihtiyacım var. Amelie gözlerini devirir, kollarını kavuşturur ve kapılardan birine yaslanır, sağ dizini büker, ayağını orta cam bölmeye dayar.

Sally iki çubuk ortaya çıkana kadar birkaç adım atar. "Merhaba, Laura. Şehirdeyim. Geç kalıyorum.'

Üzgünüm, bebeğim. Burada acil bir durum var. Bileğimi incittim. Araba kullanamıyorum.'

Çok daha sonra polisle görüşen Sally, telefonda sadece birkaç dakika konuştuğunu söyleyecektir. Ancak bunun doğru olmadığı ortaya çıkacaktır. Gerçek şu ki, South Hams'deki dört kız için on birinci saatte parti taksisi olarak devreye girmesinin istenmesi, kimi nereden alacağına dair sayısız WhatsApp mesajıyla hokkabazlık yapması gibi lojistik bir kabusun içine çekilmiştir. Ve herkesi geç kalacağı konusunda uyarır.

Amelie'nin hâlâ s u r a t asıp asmadığını kontrol etmek için döndüğünde Freda's Fashions'ın kapısı boştu.

Amelie yok.

Sally kaşlarını çatıyor. Etrafına bakınıp Amelie'nin parlak pembe kapüşonlusunu arar. Ana cadde boyunca hiçbir iz yok. Aklına yeni bir düşünce geldiğinde dükkâna geri döner. Aceleyle orta koridordan geçerek arka taraftaki soyunma odalarına gider. Sadece bir perde kapalıydı ve elbiseli Amelie'yi görmeyi umarak perdeyi araladı.

"*Affedersiniz!* İç çamaşırlarıyla yaşlı, gri saçlı bir kadın hançer gibi bakıyor.

"Çok özür dilerim. Kızımı arıyorum."

Sally diğer kabinleri tekrar kontrol etmek için geri çekilir. Boştu. Freda's Fashions'ın geri kalanında dolaşır ama Amelie'den hiçbir iz yoktur. İçinden bir soğukluk dalgası geçer.

Yan tarafta bir fırın ve kafe var. Belki Amelie'nin tuvalete ihtiyacı vardır? Kendi başına tuvalete gitmemesi gerekiyor ama şu an havasında, unutmayın.

Sally kafenin tuvaletindeki üç kabini kontrol eder. Onlar da boş. Soğuk dalgası başka bir şeye dönüşür. Nedense tanıdığı bir korkuya...

Sonraki birkaç dakika bir bulanıklığa dönüşür. Sally bir dükkândan diğerine yürüyor, etrafta pembe bir ışık arıyor ve Amelie'nin adını tekrar tekrar söylüyor. Sonunda Freda's Fashions'a geri döner ve bir asistanın koluna yapışır.

'Pembe kapüşonlu bir kız gördünüz mü? Koyu renk saçlı. Sekiz yaşında ama uzun boylu. Eliyle Amelie'nin boynunu işaret ediyor. "Daha çok dokuz gibi görünüyor.

Hayır. Üzgünüm. Bizi istiyor musun-'

Sally bitirmesine izin vermiyor. Birdenbire doğru düzgün duyamıyor bile. Dönüp tekrar High Street'e doğru ilerliyor ve Amelie'nin adını daha yüksek sesle çağırıyor. *Amelie. Neredesin?* Yandaki kafeye geri dönüyor. Ve eczaneye. Ve ayakkabı dükkanına. Bir basamağa takılıyor. İnsanlar bakmaya başlıyor.

Şimdi Sally'nin içinde dolaşan panik onu hasta hissettiriyor ve yine aşınalığın -aynı mide bulantısının- farkında.

ve bunun bir rüya olduğunu fark eder. Bu şeyin olmasından korkuyorum. Evet. Kabuslarından biri. . .

"Sorun yok. Onu bulacağız, aşkım.' Yabancı bir ses. Sally başını kaldırdığında çizgili bir kazak giymiş kısa boylu bir kadının ona doğru eğildiğini, sonra da koluna dokunmak için uzandığını görür. "Muhtemelen diğer dükkanlardan birine girmiştir. Kızım bunu her zaman yapar. Saklanır. Komik olduğunu düşünür. Tuvalete gitmiş olabilir mi?"

Kadın cevap bekliyor ama sanki bir paravanın arkasında. İki adım ötede ama görünmez, buzlu bir camın diğer tarafında. Ses kısık. Görüntü bulanık. Kazağındaki çizgiler *hareket ediyor*.

Tuvalet mi? Tuvalete gitmiş olabilir mi, tatlım? En yakın tuvaletleri kontrol edebiliriz-'

Sally hâlâ kendini hasta hissetmektedir ve kazağındaki inişli çıkışlı çizgileri engellemek için gözlerini kapatır. Gözleri hâlâ kapalı olan kadına kafenin tuvaletlerini çoktan kontrol ettiğini söyler. "Sekiz yaşında. Koyu renk saçlı. Pembe kapüşonlu ...'

Kadın aramaya yardım etmeyi teklif eder ama Sally'nin sesi artık tuhaf çıkmaktadır - suyun altındaymış gibi yankılı. Peki bu kadın nasıl yardım edebilir? Gözlerini açar - *pardon, pardon* - ve dükkan kapısından dükkan kapısına yürümeye devam etmek için çizgilerden uzaklaşır - *Amelie. Burada mısın?* - Telefonunu çıkarıp Matthew'un numarasını deniyor. Telesekreter çıkıyor.

Birkaç kadın daha Sally'yi takip etmeye başlar ve aramayı koordine etmeyi teklif eder. Tüm High Street'i dükkan dükkan kontrol etmekten bahsediyorlar. *Metodik olmalıyız*. Ve sonra kırmızı paltolu, çok daha uzun boylu bir başka kadın, Sally'nin adımlarına uymak için topluluktan ayrılır ve polisi aramanın zamanı gelip gelmediğini sorarak hemen yanlarında yürür. Bu kadın sakin. Pratik. Sesi sabit. Gözleri ciddi.

Kadın sesini alçaltıyor ve tekrar soruyor: "Sence polisi aramanın zamanı gelmiş olabilir mi?"

Sally aniden yürümeyi bırakıyor. Geriye doğru. O anda, yanında parlak kırmızının bulanıklığıyla hâlâ sallanırken, bunu çoktan yapmış olması gerektiğini fark eder. 999'u arayıp

Kör korku; bununla yüzleşmek istememek. Ciddiyet. Bunun yerine her an mutlu bir sonla karşılaşabileceğimiz umuduna tutunmak - *İşte buradasın güzel kız. Çılgına döndüm.*

"Ne kadar oldu? Kırmızılı kadın yine.

"On dakika. Hayır-' Sally kendi saatini kontrol ederek yirmiden fazla olduğunu gördü. Çok daha uzun. Biraz dağıldım
-'

Doğru. Polis o zaman? Evet mi? Sadece güvenli tarafta olmak için mi?

'Evet. Lütfen polisi arayın. Lütfen bunu hemen yapın. Sally midesinin tekrar bulandığını hissediyor ve gerçekten hasta olacağından korkuyor. Tam burada. "Kocamı tekrar denemeliyim.

"TAMAM. Kırmızılı kadın cebinden kendi cep telefonunu çıkarır ve çevirmeye başlar. 'Tamam. Sen evi ara. Ben yardım getireceğim. Telefonuyla konuşmak için döner. "*Polis lütfen.*" Sonra beklerken Sally'ye döndü. "Kızınızın tam adı nedir? Ve eğer sorarlarsa bir fotoğrafı var mı?

Amelie Hill. Sekiz yaşında. Normalde başıboş dolaşmaz. Sally yüz tanıma için kendi telefonunu kaldırır. 'En az yirmi dakika oldu. Onlara ciddi olduğunu söyle. Bir fotoğraf ayarlayacağım.

Telefonu açılıyor. *Hadi, hadi.* Telefon çalarken Matthew'un onu suçlayıp suçlamayacağını merak eder. Şu anda onu suçladığı gibi.

Numarası yine doğrudan telesekretere düşüyor. Sally bu kez tırnaklarını diğer avucuna geçirerek bip sesini bekler. "Amelie kayboldu. Her yeri aradım. Polisle temasa geçildi. Maidstead High Caddesi'ndeyim. Boots'un hemen yukarısında. Beni arayın.'

Polisle telefonda konuşan kadın aniden dikkatini çekmek için elini kaldırır. *Evet. Annesi şu an yanımda.*

Ama kırmızılı kadın yaklaşırken Sally'nin telefonu çalar. Sally önce kocasıyla konuşması gerektiğinin sinyalini verir.

"High Street'in neresinde, Sal? Ben şimdi gidiyorum. Matthew sesini sabit tutmaya çalışıyor. "Ne zamandır kayıp? Sadece bir dükkana bakmadığından emin misin? Sadece-'

Hayır, o gitti Matthew. *Gitmiş.* Her yere baktım. İnsanlar bana yardım ediyor. Bir süredir arıyordum.' Hissedebiliyor

İki eli de yeniden titremeye başlamıştı. "Polisle konuşmak üzereyim.

"Yüce Tanrım. TAMAM. Ben hallederim. Mel'i arayacağım.

Hatta kal-' 'Üzgünüm. Yapamam. Şu anda polisle konuşmam gerekiyor.

Yabancınn telefonunu almak için zili çalar. Daha fazla ayrıntı paylaşırken, soruları yanıtlarken, polis formunun doldurulduğunu hayal ederken, etrafta kızının adını çağıran sesler yankılanırken sesi robotiktir. Şimdi daha büyük bir kalabalık toplanıyor. Bazıları yardım etmek istiyor. Bazıları sadece ayakta, aval aval bakıyor. Birkaçı kendi çocuklarını biraz daha yakından tutuyordu. Yeni yürümeye başlayan çocuklar tekrar bebek arabalarına bindirildi. Paranoya kanser gibi. Kayışlar bağlandı. Bebekler sıkıca tutuldu.

"Yoldalar," diyor Sally, telefonu kadına geri verirken. 'Burada beklememizi söylediler. Telefonunuzla beklemenizin bir sakıncası var mı? Bir dakika içinde tekrar arayacaklar. Numaramı istediler ama vermedim. Tekrar aradıklarında veririm. Özür dilerim. Benim aptallığım-'

'Sorun değil. Seninle bekleyeceğim. Telefonumu tut. Şimdi sana oturacak bir yer bulmalıyız. Sıcak bir içecek. Biri içecek getirebilir mi?' Pratik kadın, kibar, orta yaşlı kadın, sırtı dik, gözlerini gruba dikeyor, etrafına bakıyor ve sonra Sally'ye dönüyor. "Çay içer misiniz? İçiyor musunuz?

Sally başını sallıyor ve bir adam içkiyi getireceğini işaret ediyor. "Şekerli," diye ekliyor kırmızılı kadın ve ardından Sally'yi kolundan tutarak bir mağazanın yakınındaki bir banka doğru yönlendiriyor. 'Oturman gerek. Çok solgun görünüyorsun.

Kendisine bankta rehberlik edilmesine izin verdiğinde, Sally bu kadının ne kadar yetenekli olduğunu fark eder ve onun nezaketi ve kararlılığı aynı anda hem gerekli hem de dayanılmazdır. Otururken Sally'nin bacakları gevşer gibi olur. Kadın onun kolunu daha sıkı kavrar.

Yabancınn telefonu aniden Sally'nin elinde çalar. Bir erkek sesi. "Merhaba. Bayan Hill ile mi görüşüyorum? Anladığım kadarıyla kızınız Amelie kayıp. Bunun çok korkutucu olduğunun farkındayım ama size yardım edeceğimize söz veriyorum.

Teşekkür ederim. Benim adım Sally Hill. Kızım henüz sekiz yaşında ve asla başıboş dolaşmaz. As/a. Kocam, Matthew Hill, eski

iş. Özel dedektif. Yakın zamanda polis gücüne tekrar katılmayı kabul etti. Medyada bazı haberler çıktı. Geçmişte hem polis teşkilatında hem de özel dedektif olarak çok zor vakalar yaşamış. Her zaman ailemize bir şey olmasından endişe ettim.

"Peki neden Bayan Hill? Ses tonu değişti. 'Daha önce sorunlar oldu mu? Belirli tehditler? Bir duraklama. "Birinin Amelie'yi kaçırdığını düşündüğünüzü mü söylüyorsunuz? Kasıtlı olarak hedef alındığını mı?"

"Bilmiyorum. Bilmiyorum. Sally bunu kendini rahatlatmak için söylüyor. Ama bu bir yalandır. Çünkü bildiğini hissetmektedir. İçten içe *tam da* böyle olmasından korkuyor. Matthew'la haftalar ve aylar boyunca, onun polis teşkilatına yeniden katılmasının güvenli olup olmadığı konusunda tartışmışlardır. Onca yıl önceki tehditten sonra. Ama en çok da gazetelere her çıktığında gelen kötü mektuplar yüzünden.

Bir zamanlar korkan Matthew'du. Çocuk özlemi çeken oydu. *Mutlu olmaya izniniz var.*

Ya şimdi?

Hâlâ kızının adını söyleyen yabancıların seslerini duyabiliyor. Ve sonra görüş alanının çevresinde küçük siyah noktalar belirir.

Karşı koymaya çalışıyor - *şimdi değil, lütfen şimdi değil* - ama noktalar büyüyor ve telefondaki ses zayıflıyor. Uzaklaşıyor. "Özür dilerim. Ama biraz baygın hissediyorum-"

Ve sonra batıyor. Düşüyor. Ve etrafındaki her şey tamamen bulanıklaşıyor, sesler kayboluyor, o aşağıya doğru spiral çiziyor. Daha derine ve daha derine. Aynı kelimeler onu karanlığa doğru takip ediyor.

Amelie. Gitmiş.

Korktuğu bu şey. Korktuğu. Hayalini kurduğu. Başından beri içten içe bildiği bu şey. Onun hatası mı? Onun suçu mu?

Artık güvende olduklarına inanmakla ne kadar da yanılmıştı. Artık çok geç.

Amelie gitti.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 2

MATTHEW - BİRİNCİ GÜN

Matthew Hill ofisine bitişik küçük daireden hızla masasına geri d ö n ü y ö r .

'Üzgünüm ama ailemle ilgili acil bir durum var. Gitmek zorundayım. Bunu yeniden planlayın. Konuşurken sandalyesinin arkasından ceketini alıyor ve cebinde arabasının anahtarları olup olmadığını kontrol ediyor. Aklından Amelie'nin bulunduğu dair her an bir güncelleme yapılabileceği geçiyor. Saklanmak. Şaka yapıyorum. *Sizi paniklettiğim için üzgünüm.* Ama göğsünden fırlayacakmış gibi çarpan kalbi, yanıltırsa kendini *asla* affetmeyeceğini söylüyor.

Gitmesi gerekiyor. *Şimdi.*

Ama kız hareket etmiyor.

"Peki ya annem?" diyor. '*Annemi* bulmaya çalışıyorum.

Anne?'

Kadının kederli ifadesi, aniden hayatında yanlış olduğunu fark ettiği her şeyin altını çiziyor. Hayatında *hep bir* sorun mu vardı? Aile ve iş arasındaki itiş kakış. Özel dedektif olarak çalışmak her zaman çok yoğun.

Kız ağlayacak gibi görünüyor. Görünüşe göre kendisi de bir anne ama çok genç görünüyor. On dokuz yaşında. Çocuğu olan bir çocuk. E-postasında, annesinin o sekiz yaşındayken aileyi terk ettiği ve Matthew'un sadece en temel ayrıntıları alacak zamanı olduğu yazıyor.

'Üzgünüm ama gerçekten gitmem gerekiyor. Numaranız bende var ve söz veriyorum en kısa zamanda sizi bilgilendireceğim. Ya başka bir buluşma ayarlayacağım ya da size yardımcı olabilecek başka birini önereceğim.

Ama uzun bir yoldan geldim. Davayı alamayacağını mı söylüyorsun? Param var. Sana ödeyebileceğimi söyledim.'

"Çok üzgünüm ama bu gerçekten acil bir durum. Kapıya doğru ilerliyor, kalbi hâlâ çarpıyor ve başı dönüyor. *Önce kimi aramalıydı? Mel Sanders'ı mı?* "Bakın. Ofisi kapatmak zorundayım. Gitmeni isteyeceğim.' Kız hala hareket etmiyor. "*Derhal.* Çok özür dilerim.

Sonunda yavaşça kendi ceketini alır ve kapıya doğru ilerler, hayal kırıklığı içinde oflayarak onun hemen önünden geçer. Matthew üst kattaki ofisin kapısını arkalarından kilitliyor ve ona seslenerek merdivenin dik olduğunu hatırlatıyor. Sokakta, ana kapının düzgün kapanıp kapanmadığını kontrol ediyor ve mesaj atıp bilgi vereceğini tekrarlıyor. Kız hâlâ gerçekten sarsılmış görünüyor. "Peki acil durum nedir?

"Özür dilerim. Söyleyemem.' Daha fazla özür mırıldandıktan sonra yakındaki bir metrede duran arabasına doğru yürür.

Arabayı kenara çekerken aynadan arabaya bakan kızı görür, yüzü bembeyazdır. Suçlu hissediyor ama ne yapmalı? Başka seçeneği yoktur.

Sal her zaman yanlış anladığından şikayet eder. İş aileden önce gelir. Bir keresinde - hatırladıkça içi ürperiyor - karısını ve kızını Maidstead High Street'te bırakıp yakınlardaki bir silahlı saldırıyı araştırmaya gitmiş. Olay yerine gelen ilk memurdu. Yardımı oldu. Ama Sally'nin yüzünü asla unutmayacak. *Bizi bırakmayın. Lütfen bizi bırakma.*

Amelie'nin kasabaya dönmek için kendine güvenini kazanması yıllar aldı. Ve şimdi *de bu*.

Matthew araba kullanırken Sally'i arar. Telesekreter. *Lanet olsun.* Hâlâ polisle konuşuyor olmalı. Ya da belki Amelie'yi bulmuşlardır ve onu sakinleştiriyordur? Bu düşünceye, bu umuda, kafasındaki bu resme tutunmaya çalışır, ama tutunamaz.

Beklemeli mi? Beklememeli mi? İyimser mi olmalı? Yoksa felaketleştirmeli mi? Lanet olsun. Mel Sanders'ı hızlı arar.

'Selam Matthew. N'aber?'

'Bir sorunum var, Mel. Yardımına ihtiyacım olabilir.'

Matthew vites değiştirirken kalbinin daha da hızlı attığını hisseder. Melanie Sanders onun için en iyi polis memuru.

Bilir. Eski iş arkadaşı. Eski arkadaş. Yıllar önce birlikte eğitim almışlar. Travmatik bir dava yüzünden polis teşkilatından ayrıldığında, Melanie onu vazgeçirmeye çalışmış. Özel dedektif olarak çalışmaya başladığından beri iyi arkadaş olarak kalmışlar ve Melanie'nin birkaç davasına hem gayri resmi hem de resmi olarak yardım etmiş.

"Doğru. Ateş et."

'Bir şey olmayabilir. Çözülebilir ama Amelie kayboldu. Sal az önce Maidstead High Street'ten arayıp söyledi. Henüz ne kadar süredir kayıp olduğunu bilmiyorum. Ama Sal yerel polislerle konuşuyor.

"Tanrım. Bir duraklama. "Peki def *kayıp* mı?" Ses tonu hemen profesyonelleşiyor.

Detayları teyit etmedim. Dediğim gibi, ne kadar süreceğini bilmiyorum. Ama Sal polisi aramazdı-'

Tamam. İlgileniyorum. Resmîyet kazandığında neler öğrenebileceğime bakacağım.

Neredesin sen?'

Arabada, Exeter'den yeni çıktım. Sally'nin yanına gidiyorum. Bunun yanlış alarm, bir şaka olması için dua ediyorum. Bir hata.' Bir duraklama. Sesini alçaltıyor. "Ama aramızda kalsın, endişeliyim... Sözüünü keser.

Elbette korkuyorsun. Kim olsa korkardı. Ama bu işlerin nasıl yürüdüğünü bilirsiniz. Çoğu durumda çok çabuk ortaya çıkarlar. Ve bu arada ben de bu işin içindeyim. Seninleyim Matt.'

Matthew tam olarak tanımlayamadığı bir duygu seli hisseder. Bu rahatlatma değil. Amelie'nin güvende olduğunu, annesinin yanına döndüğünü ve her şeyin korkunç bir hata olduğunu söyleyen telefonu alana kadar rahatlayamaz. Sally herkesi korkuttuğu için özür diler. Ama o telefon gelene kadar, en azından Cornwall'a yeni atanan CID başkanı Melanie Sanders onun yanındadır. Teknik olarak yanlış eyalette çalışıyor olabilir ama Devon'da güçlü bir geçmişi var. *Bağlantılar*. Ve şimdilik elindeki en iyi kişi o.

"Sadece sesli düşünüyordum Matt. Bunun bir şeyle ilgisi **o l a b i l e c e ğ i n d e n** endişelenmiyorsun-'

"Hayır. Hayır. Adam duraklıyor. Onun yeniden polise katılmasını kastediyor. Gazetelere çıktı. Bir ay içinde Mel'in yeni ekibinin kurulmasına yardım edecek. "Yani, bu pek olası değil. Değil mi?" Bunu ilk onun söylemesinden memnun. İşin aslı, bu durumun

Onunla ilgili bir şey - son kararı - ama bu düşünceyi hemen kapatması gerekiyor. "Hayır. Henüz o konuya giremem Mel. Bir hata için dua edelim. Bir yanlış anlaşılma. Şimdi telefonu kapatacağım. Sally'yi tekrar dene.'

OceanofPDF.com

BÖLÜM 3

SALLY - BİRİNCİ GÜN

"Merhaba, Bayan Hill. Beni duyabiliyor musunuz?"

Sally kendine geldiğinde, ona doğru eğilen bir yüz vardır. Sarışın bir kadın. Büyük kırmızı gözlükler. Bir an için ne olduğunu anlayamaz.

"Beni duyabiliyor musunuz, Bayan Hill?"

"Evet, evet duyabiliyorum. Ve sonra karnına bir yumruk. *Amelie*. Oh Tanrım. Kızımı bulmam gerek. Doğrulamaya çalışır ama bir el omzuna sıkıca bastırılır.

"Lütfen hareketsiz kalmaya çalışın. Sadece bir dakika. Ben doktorum. Bayıldınız ama hareketlerinizden boynunuzun iyi olduğunu görebiliyorum. Sadece nazıkçe al. Benim için yavaşça nefes alın. İşte böyle. Kendinizi biraz daha iyi hissettiğinizde sizi tekrar banka oturtacağız. Bir duraklama. "Herhangi bir yerinde ağrı var mı?"

Sally'nin kafası çok karışık. Hâlâ sersem. Başını çevirdiğinde kaldırımında sırt üstü yattığını görüyor. Elleri asfaltın üzerinde. Daha önce ona yardım eden kırmızı montlu kadın ayaklarını yerden kaldırıyor. İçgüdüsel olarak elini yüzüne götürür, bir yaralanma olup olmadığından endişelenir. Ama acı yok. Kesik yok. "Acı yok.

"Güzel. Rengin düzeliyor. Bu hoş bayan düşerken seni yakaladı. Neyse ki düşüşünüzü engelledi. Muhtemelen stres yüzündendi. Ve şoktan. Doktor, polisi arayan diğer kadına bakıyor. Ona yavaşça

Sally'nin bacaklarını yere indirir ve Sally daha fazlasını hatırlamaya başlar. Siyah noktalar. Düşme hissi.

"Güzel. Rengin iyi. Biraz daha iyi hissediyor musun? Seni kontrol edebilmem için tekrar bankın üzerine çıkmaya hazır mısın?

Sally başını sallar ve iki kadının onu yavaşça koltuğa geri oturtmasına izin verir, tam o sırada biri erkek biri kadın iki polis memuru belirir.

"Siz Bayan Hill misiniz?

Evet. Kızım. Amelie. Amelie bulundu mu?

Üzgünüm. Henüz değil, Bayan Hill. Dükkanlara soruyoruz. Henüz bir haber yok. Ama size yardım etmek için buradayız. Öncelikle iyi olduğunuzdan emin olmamız gerekiyor. Ambulansa ihtiyacınız var mı?' Kadın memur konuşurken kaşlarını çatıyor. "Çünkü çağrı bırakabilirim ama sizi uyarmak zorundayım, hala çok uzun gecikmelerimiz var-

Hayır, hayır. Burada kalmam gerek. *Aramaya* devam etmeliyiz. Amelie'yi bulmak için. Sally sıkışıp kaldığı için sinirli bir şekilde başını sağa sola çevirmeye başlar. Oturdu.

Bayıldı ama durumu iyi. Ben doktorum. Sadece kırık olmadığından emin olmaya çalışıyorum. Sarışın kadın Sally'nin kollarını ve bacaklarını teker teker nazikçe yoklar, ardından ona bir dizi soru sorar. Başını iyi hissediyor mu? Herhangi bir ağrısı var mı? Bu daha önce de oldu mu? Başı hiç ağrıyor mu?

'Hayır, hayır. Şimdi iyiyim. Beni boş verin. Amelie'yi bulmamız gerek.'

Sonraki birkaç dakika Amelie'nin nasıl aniden ortadan kaybolduğuna dair detayları iki polis memuruyla paylaşmakla geçer. Bir dakika orada. Bir dakika sonra gitmiş. "Telefondaydım ama uzun sürmedi. Sally, Amelie'nin kıyafetlerini tekrar tarif eder ve en yakın tüm mağazaları kontrol ettiğini açıklar. Birkaç kadın öne çıkarak kendilerinin de High Street'te ki yaklaşık bir düzine dükkânda çalışanlarla birlikte kontrol yaptıklarını söyler. Şimdiye kadar bir şey çıkmadı.

Erkek polis memuru telsiziyle konuşmak için hızla uzaklaşır. Yüzü ciddidir. İfadesi bir kez daha Sal'in içine soğuk duş etkisi yapar. Kadın titriyor ve doktor iyi olduğundan emin olmak için birkaç dakika daha kalacağını ama sonra gitmesi gerektiğini söylüyor. Hastanede vardiyada.

Sally olanları tekrarlıyor. Hediye almak için şehre geldiklerini. Zamanları kısıtlıymış. Amelie beğendiği bir elbiseyi deneyecek zaman bulamadığı için huysuzlanmış.

Sally telefonunun çalmasını açıklıyor. Arkadaşı parti asansörünü kaçırıyor. Kızı hemen *arkasında*, giyim mağazasının dışında duruyor.

Telefonda uzun süre kalmadım. Ama kapattığımda Amelie orada değildi. Gitmişti. *Kaybolmuştu.*'

Meslektaşı desteğin yolda olduğunu ve resmi olarak kapı kapı dolaşmaya başlayacağını teyit ederken kadın polis memuru tüm bunları not ediyor. Daha doğrusu dükkân dükkân dolaşmaya. Sally onlara telefonundan Amelie'nin bir fotoğrafını gösteriyor, onlar da kopyalıyorlar. Geçen hafta sonundan gülen bir kare. Nehir kenarında öğle yemeği. Amelie resimde gülümsüyor. Ördeleri beslemiş. Bunu düşünmek - mutluluğu, normalliği - şimdi tam bir işkence.

Sally en yakındaki tüm dükkanları denediğini tekrarlar. "Kızınızın telefonu var mı? Onu aramayı denediniz mi?" 'O sekiz yaşında.

Telefonu yok.' Sally kontrol etmeye çalışır

Ama kızgınlık ve panik yeniden tüm vücudunu saran bir dalga gibi. Bunun onu boğmasına izin vermemeli. Tekrar bayılmamalı ama insanların *Amelie'yi aramasını* istiyor. Etrafta dikilip konuşmalarını değil. "Ortaokuldan önce telefona hayır demiştik. Bunun tartışmalara neden olduğunu eklemedi; Amelie'nin birkaç arkadaşına telefon izni verilmişti bile.

'Şehirde sevdiği bir yer var mı? Gitmiş olabileceği bir yer?

"Hayır, hayır. Kendi başına alışveriş yapmasına izin yok.'

Peki arabanız nerede? Sizi aramak için arabaya geri dönmüş olabilir mi? Eğer dolaşıyorsa. Kaybolmuşsa. Seni göremediyse.'

Sally bunu neden kendisinin düşünmediğine inanamıyor. Arabası çok katlı binanın ikinci katında. Bu kadar basit olabilir. Amelie bir şekilde onu gözden kaybetmiş, yönünü şaşırmış ve otoparka geri dönmüş olmalı.

Ve sonra birdenbire High Street'ten aşağı, onlara doğru yürümeye başlar. Matthew.

"Bir haber var mı? Kocasının yüzü solgun. Ses tonunu sakın tutmaya çalışıyor ama gözleri dehşet içinde.

Başını sallıyor, adamın yüzünün kararmasını izliyor ve sonra kolları ona sarılıyor ve panikle savaşmak zorunda kalıyor. Ve öfkeyle. Ve öfke duygusuyla. Onunla. Kendisiyle. Dünyaya karşı.

Otoparkı henüz kontrol etmedim. Arabaya geri dönmüş olabileceğini söylüyorlar. Bunu hiç düşünmemiştim. Bunu daha önce hiç yapmamıştı. Sence sadece arabada mıdır?'

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

MELANIE - BİRİNCİ GÜN

"Merhaba. Nasıl gidiyor? Melanie hoparlörden ses tonunu nötr tutmaya çalışıyor. Trafik çok yoğun. Orta şeritteki bir araba kornasını çalıyor ve Melanie direksiyondaki ses düğmesini ayarlıyor.

"Benim açımdan her şey yolunda gidiyor. Sadece birkaç şeyi bağlıyorum. Ama sesin stresli geliyor ve trafiği duyabiliyorum, bu yüzden şimdi endişeliyim. Kocasını Tom bir iç çeker. "Kötü bir haber olmadığı sürece vardiyanın ortasında aramazsın. Özellikle de tatilden önceki son gün. O zaman söyle bakalım. Neden arabadasın? Ne oldu?"

Melanie alt dudağını ısırır. Kocasını bir dedektifle evli olmanın çileli sıkıntıları üzerine bir kitap yazabilirdi. Çılgın saatlere alışkındır. Gecenin bir yarısı gelen telefonlara. Ama bu kriz tüm sınırları aşıyor. Yarıyıl tatilinin geri kalanı için ertesi sabah büyük bir Airbnb rezervasyonu yaptırmışlardır. Kardeşi ve ailesiyle bir gezi. New Forest. Manzara değişikliği. Hepsi için çok ihtiyaç duyulan mini bir mola.

Teknik olarak bu bir yönetim günü. Tatil öncesinde ofisteki yarım kalmış işleri tamamlaması gerekiyor.

"Bu çok büyük bir istek Tom - *çok büyük* - bu yüzden sadece tüküreceğim. Melanie kalın kazağına rağmen birden üşüdüğünü hisseder ve hemen kendisiyle çelişir. Kelimeleri bulamaz. Onun yerine oğulları George'un dün gece oyuncaklarını topladığını düşünür.

"Tamam. Bu çok acı verici, Mel. Bana doğrudan anlatmaya ne dersin? Ne oldu?"

Tamam. Devon yolundayım ve eğer ısrar ederseniz geri döneceğim. Bu bir oldubitti değil.' Adam bir şey söylemeyince kadın devam etti. "Bir kız kayboldu, Tom. Sekiz yaşında. Durum ciddi görünüyor. Muhtemel bir kaçırılma. İlk kırk sekiz saatin kesinlikle kritik olduğunu biliyorsun. Devon'da personel sıkıntısı var. Benim terfim ve Cornwall'a transferim de bu sıkıntının bir parçası. Ve mesele şu ki, onlara bu kırk sekiz saati vermek istiyorum. Davaya en iyi şansı vermek istiyorum.

Hayır, hayır, hayır. Mel. Artık Devon'da çalışmıyorsun bile. Anlamıyorum. Bir kızın kayıp olması korkunç. Korkunç. Ama tüm dünyayı omuzlarına alamazsın. Bu senin sorunun değil. Senin davan değil. Özür dilerim ama ayağımı yere basıyorum. Tatile gidiyoruz.'

"O kadar basit değil.

Evet, öyle. Bizi seçtiniz. Arkanı dön ve bizi seç. Beni ve George'u.' Sesi hem kızgın hem de kararlı geliyor ve bu Tom'un yapacağı bir şey değil.

Melanie boğazının düğümlendiğini, gözyaşlarına boğulmak üzere olduğunu hissediyor. Birkaç uzun, yavaş nefes daha alıyor. Sanki isimden kaçınmak onu gerçek dışı kılacakmış gibi söylemek istemiyor. Konuşurken başının bir tik gibi hafifçe seğirdiğini fark ediyor. Gözyaşlarıyla savaşıyor. "Ben Amelie, Tom. Sally ve Matthew'un Amelie'si.'

"Aman Tanrım, *hayır*.

Bunu takip eden sessizlik korkunçtur. Hayal bile edilemeyecek şeylerin yaşandığı korkunç bir mağara. Acı, kayıp ve dayanılmaz korku. Melanie ve Tom, Sally ve Matthew arkadaştır. Mutfak yemekleri ve çocuklarla gezintiler. Tom'un şu anda tam da Matthew çaldığından beri yaptığı şeyi yapıyor olacağını biliyor. George'larının kayboluşunun dehşetini hayal ediyor. Sally ve Matthew'u tamamen çıldırtıyor olması gereken korku ve dehşeti yansıtmak.

Ama *nasıl*? Amelie? Anlamıyorum.'

Tamam. İşte buradayım Tom. En son Maidstead'de Sally ile görüldüğünden beri iki saat geçti. Bir fısıltı bile yok. Görülmemiş. Bu tamamen karakter dışı ve ne olduğunu bilmiyoruz. Eğer bu bir kazaysa ya da daha kötüsü

Rastgele bir suç ya da Matthew'un işiyle bağlantılı bir şey. Özel dedektif olarak ya da polisten. Bütün departmanlarda personel eksikliği var. İzinli olması gereken doğru deneyime sahip tek kişi benim. Ben boşum. Devon gergin. Ben de iyilik olsun diye SIO olarak devreye girmeyi teklif ettim.

"Ama Amelie'yi tanıyorsun. Buna izin yok mu? Bu senin bu işe karışmaman için bir sebep değil mi?"

Akraba değiliz. Bunu fazla mesai için değil, teşkilata bir iyilik olsun diye yapacağımı söyledim. Bir şüpheliyi tanımak gibi değil. Kesin bir çıkar çatışması yok, bu yüzden düşünüyorlar. Geldiğimde takım elbiselilerle bir toplantım var. Kolumu ısırp koparacaklarını hissediyorum ama önce seninle konuşmam gerektiğini söyledim.

Melanie duraklar, bir kamyonun soluna doğru yaklaştığını fark eder. Hız şeridine çeker ama yanlış değerlendirir. Arkasındaki beyaz minibüsten bir korna sesi duydu. Gaza sertçe basmak zorunda kalır, kalbi hızlanır.

"Kornanın nesi var? İyi misin?"

"Tabii. Ben iyiyim. İyi değil. Mel yola konsantre olmak için daha fazla çaba göstermesi gerektiğini fark eder. Sorun şu ki, Tom'a her şeyi anlatmaktan korkuyor. Orta şeride dönmek güvenli olana kadar birkaç dakika bekler ve hızını tekrar geri çeker.

"Başka bir şey daha var," diyor sonunda. "Her şeyi berbat etmiş olabilirim. Melanie'nin beyinde karanlık düşünceler dolaşmaya başlamıştı bile. Dalış ekipleri. Bir helikopter. Yerel cinsel suçlular listesini kontrol etmek. Matthew'un tüm geçmiş davalarını araştırmak. Hâlâ içeride kim var? Kim serbest? Ama aynı zamanda bu yeni ve korkunç soru da peşini bırakmıyordu. *Dawn Meadows* . . .

"Ne demek berbat? Tom'un sesi şimdi temkinli geliyor.

Dawn Meadows'u hatırlıyorsunuz. Oğlunun ölümünden yanlışlıkla Matthew'u suçlayan kadın. Polisliği bıraktığında?

"Elbette. Bu konuyu yeterince sık konuşmuşlardı. Yıllar önce ve son zamanlarda Sally, Matthew'un yeniden teşkilata katılması konusunda endişelendiğinde. Dawn bir keresinde bazı kötü tehditlerde bulunmuştu. Ama bu neredeyse on yıl önceydi.

"Matthew gazetelere her çıktığında gelen nefret mektuplarını, isimsiz mektupları hatırlıyor musun? Matthew özel dedektif olarak bazı büyük davalara bakmıştı. Birkaçı haberlere çıkmıştı.

"Şimdi beni endişelendiriyorsun. Mektupların hepsinin araştırıldığını söylediğini sanıyordum. Dawn'dan değillerdi. Ve ciddiye alınmadılar. Sadece yeşil mürekkepli savaşçılar. Hepsi eski tarih. Sally ve Matthew için endişelenecek bir şey yok.' Bu doğrudu. Dawn yıllar önce iki kez ziyaret edilmiş ve hiçbir kanıt bulunamamıştı. Dosyada kızgın ama zararsız olarak görünüyordu. Matthew altı haftadan kısa bir süre içinde Sally'nin ekibine katılacaktı. Karar verildi. Teoride Dawn Meadows için çekilen tüm acılar geride kalmıştı.

"Mesele şu ki" - Melanie duraksıyor, bu yeni bağlamda bunu söylemekte zorlanıyor - "isimsiz bir mektup daha geldi. Bana hitaben yazılmıştı. Matthew'un gazetede yeniden teşkilata katılmasıyla ilgili haberlerden sonra. Cornwall'daki yeni ekibimi kurmama yardım etmek için. Melanie'nin boğazı yine kurudu. Öksürmek zorunda kaldı.

Oldukça uzun bir duraklama var.

Adli Tıp'a kontrol ettirdim. Bir şey çıkmadı. Parmak izi yok. İpucu yok. Ben de' - Melanie gözyaşlarının gözlerini bulandırdığını hissedebiliyor - 'diğerleriyle birlikte dosyaya koydum.

"Oh, doğru. Tanrım.' Tom'un ses tonu tamamen değişti.

"Daha da kötü, Tom. Avuçlarının içiyle gözlerini silmek zorunda kaldı. "Matthew'a söylemedim.

"Aman Tanrım. Neden olmasın?"

"Onu gereksiz yere endişelendirmek istemedim. Gerçekten ciddi bir tehdit olduğunu düşünmedim. Yani, Meadows'u geçmişte göz ardı etmiştik. Adli tıpta işe yarar bir şey yoktu, bu yüzden tüm bunları tekrar gündeme getirmek istemedim...' Matthew'u ürkütmek istemediğini eklemeyi. Matthew'un onunla çalışma kararını yeniden gözden geçirmesini sağlar, özellikle de Sally hiç hevesli olmadığı için.

"Ve şimdi düşünüyorsun ...

"Şimdi *ne* düşüneceğimi bilemiyorum-" Mel sözünü keser. 'Çok farklı ve tehlikeli yeni bir bağlamımız olması dışında, bu yüzden Amelie'yi bulmak zorundayım. Ve Dawn Meadows'la tekrar görüşmeliyim.

'Gerçekten o olduğunu düşünmüyorsun, değil mi? Amelie'yi kaçırdığını?'

'Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, hayır, bilmiyorum. Ama kesinlikle emin olana kadar uyumayacağım. Yanlış bir karar vermediğimden emin olana kadar...' Sesi kesiliyor.

Uzun bir duraklama daha olur.

"Tamam. Şimdi anlıyorum. Tom'un sesi gerçekten sarsılmış gibiydi. "Peki davayı alabilir miyim?

Cevap vermiyor. Melanie tekrar aynalarını kontrol ediyor, sonra da gösterge panelindeki saate bakıyor. "Sürmeye devam mı edeyim yoksa geri mi döneyim?

"Eğer George olsaydı-

'Matthew bize yardım etmek için her şeyi bıraktı, buna şüphe yok. Yapacağını biliyorsun.'

"TAMAM. Tom uzun bir iç çeker. "Yani sen git ve onu bul. Sesi kesilir ve öksürür. "Yarın George'u ben alırım, sen de müsait olduğunda bize katılırsın. Tamam mı?"

Melanie aniden yeniden gözyaşlarıyla savaşılmaya başladı ve bu yüzden kızgın hissediyor. Çünkü bu davada profesyonel olarak en iyi durumda olması gerekiyor. Oyununun zirvesinde. Buna değil. Bu kadar korkmuş değil.

"İyi olacak mısın, Mel?" "Gerçekten mi?

"Lütfen. Bu benim.'

"Bilmiyorum Tom. Çok kafa karıştırıcı geliyor. Yeni mektup ve sonra bu olanlar. Karnına bir yumruk daha. Saf korku. Helikopteri ve arama ekiplerini yeniden hayal etti. Tam ortasında Amelie'nin fotoğrafının bulunduğu olay panosunu hayal etti. 'Ya bunu düzeltemezsem? Ya bu benim hatamsa? Ya yeni ekibi kurmama yardım etmesi için ona baskı yaptığım için olduysa-'

'Eğer onu bulamazsanız, başka kimse de bulamaz. Ve bu senin hatan.'

"Sence?

Biliyorum. Tamam, Matthew'a yeni mektuptan bahsetmeliydin. Bunu biliyorsun. Ve *şimdi* ona söylemelisin. Bunu düzelt. Ama dediğin gibi Dawn Meadows olması pek mümkün değil. Ve yeni mektup bunların hiçbirini senin suçun yapmaz.'

"Ona söyleyeceğim. Bunu kastediyor. Ama kasıtlı olarak ne zaman olacağını söylemiyor. Önce Dawn Meadows'u bulup

gerçekten onunla bir ilgisi yok.

"Peki nasıllar? Sally ve Matthew?" "Dayanamıyorlar.

"Özür dilerim. Aptalca bir soru."

"Sally, Amelie'nin onu orada arama ihtimaline karşı şehirdeki otoparktan ayrılmayı reddediyor. Onu eve götürmemiz gerekiyor ama bu çok üzücü. Bir duraklama daha. "Matthew onun yanında ama sakinleştiriciye ihtiyacı olabileceğini söylüyorlar.

"Tanrım. Onlar için ne kadar kötü. Hayal bile edemiyorum. Eve döndüklerinde onlara sevgilerimi iletir misin?"

Elbette. George'a onunla yakında konuşacağımı söyle. Ona henüz Amelie'den bahsetme, yine de onu haberlerden uzak tutman gerekebilir. Yarın medyaya başvurup başvurmayacağımıza çok çabuk karar vermemiz gerekecek. Fotoğrafını yayınla. Bu olduğunda sana haber veririm, böylece George'u hazırlayabiliriz.

Uzun bir duraklama daha olur ve sonunda Tom onun neyden korktuğunu sorar.

"Şu gelen yeni mektup. Ne yazıyordu?" "Her zamanki saçmalıklar. İğrenç. Ama öncekinden daha kötü değil.

Bu doğru değil. Gerçek şu ki, Melanie yine bu yüzden sessizce ağlamaktadır ve isimsiz mektubu aynen hatırlamaktadır. Matthew'la ilgili önceki notlar - hepsinde farklı dergilerden kesilmiş ayrı ayrı kelimeler vardı - emniyet müdürüne gönderilmişti. Ve medyaya. Bu mektup ona gönderilmişti.

Matthew Hill is a child killer. You take him back on your team and you will all be sorry.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 5

MATTHEW - BİRİNCİ GÜN

'Benden uzak durun! Kimse bana yaklaşmasın! Bir yere gitmiyorum! Sally çok katlı binada arabasının yanında, kimsenin yaklaşmasını engellemek için kollarını çırpıyor.

'Tamam, sevgilim. TAMAM. Matthew teslimiyet işareti olarak avuçlarını yukarı kaldırır ve aynı şeyi yapan kadın polise bakar. Polis memuru geri adım atar ama Matthew - karısını bu halde görmekten tamamen yıkılmıştır - tekrar yavaşça ve nazikçe öne çıkmaya çalışır. Onu kucaklamak ister. Onu yatıştırmaya çalışmak için. Ama Sally kapana kısılmış bir hayvan gibidir.

'Hayır. Hayır. Bana *dokunamazsın*. Kimse bana dokunmayacak.' Sally'nin gözleri hala tamamen vahşi. Beton bir sütuna doğru geri çekilir. Sağ eliyle direği yokluyor ve sonra vücudu zayıflamış gibi görünüyor, böylece kirli zemine oturana kadar sırtını direktten aşağı kaydırıyor. Ardından tekrar ağlamaya başlıyor, devasa hıçkırık dalgaları. Tanık olmak dayanılmaz. "Ben burada kalıyorum. Amelie'yi *burada* bekliyorum.

Bir saattir bu durumdalar. Sağlık görevlileri gelip gittiler ve kadın polise göre hâlâ bekliyorlar ama artık gözden kayboldular. Sally sakinleştiriciyi reddediyor.

Devriye arabasıyla çok katlı binaya ilk götürüldüklerinde Sally neredeyse endişe verici bir şekilde neşelenmişti. Kafasında Amelie'nin kesinlikle arabada olacağı vardı. Üzgün ve kaybolmuş. Ama güvende. *Tüm olan bu. Bir yanlış anlaşılma. O*

kendi arabasının yanında durur durmaz polis arabasından fırladı. Çıkış kapılarından birinin yanında bir şey görür gibi oldu ve Amelie'nin adını haykırarak merdiven boşluğuna doğru koştu. Ama onu omuz silkerek uzaklaştıran, koyu pembe kapüşonlu daha yaşlı bir gençti. Kafası karışmış görünüyordu. Ve biraz da korkmuş.

Aralarında Sally'nin arabasını kontrol ettiler ve tüm kattaki her araca baktılar ve o zaman Sally sanki beyni başa çıkamıyormuş gibi tamamen histerik hale geldi.

Matthew tekrar karısına bakar. Sağlık görevlilerinin ona zorla sakinleştirici iğne yapmasına 'hayır' demiştir; karısı onu asla affetmeyecektir. Ama onu güvenli bir şekilde eve götürmesi gerekiyor ve nasıl yapacağını bilemiyor.

Cep telefonuna gelen bir mesajın titreşimini hisseder ve cebinden çıkarır. Mel Sanders. Soruşturmaya liderlik edebileceği konusunda umutlu görünüyor. *Güzel*. Telefonuna bakarken aklına bir fikir gelir.

Dinle, Sally. Melanie bize yardım edecek. Aramayı yönetmek için. Ama sana evdeki sabit hattın ulaşmamız gerekiyor. *Acilen*. Amelie ev numarasını biliyor. Kaybolursa ve bir telefon ödünç almak için ararsa ya da birinden bizi aramasını isterse, vereceği numara bu olacaktır. Ve sizinle konuşmak isteyecektir.' Bunu daha önce düşünmeliydi. Amelie'ye sabit hat numaralarını yıllar önce öğretmişlerdi ama cep telefonu numaralarını bilmiyordu. Çok fazla rakam var.

Kocanız haklı. Size evde ihtiyacımız var. Telefonun yanında,' diyor kadın polis. 'Peki, Amelie'nin buraya gelme ihtimaline karşı, arama ekibinden bir polis memurunu arabanızın yanında görevlendirmeme ne dersiniz? Onlar gelene kadar bekleyeceğim. Sen de evdeki telefonun yanında olursun. Kadın polis, Sally'nin duyabilmesi için bu talebi resmi olarak yapmak üzere telsizini açar.

Sally kaşlarını çatıyor. Kafası çok karışık görünüyor, başını bir o yana bir bu yana sallıyor. "Bilmiyorum. Bilmiyorum.

"Eğer ararsa, seninle konuşmak isteyecektir, sevgilim. Matthew, Amelie'nin tutması için dua ettiği saman çöpü olan bu aldatmacadan rahatsızlık duymaktadır; oysa içten içe burada masum bir şeyler olduğuna dair tüm umudunu yitirmiştir. Eğer Amelie sadece kaybolmuş olsaydı, birisi

şimdiye kadar ona yardım etmiş olurdu. Polisi arar ya da tüm şehri tarayan arama ekiplerinden birine başvururdu.

Bunu, gerçekten geldikleri ciddi noktayı düşününce göğsünün sıkıştığını hissediyor. Derin, çok bilinçli bir şekilde nefes alır. Kendini dengelemek için burnundan iki uzun nefes alır.

"Tamam. Eve gideceğim," diyor Sally sonunda sessizce, sesi yenik düşmüş bir halde. 'Ama hap yok. Sakinleştirici yok. Uyanık olmam lazım. Beni uyutmamalısınız.

Kimse bunu yapmayacak, Sally. Şimdi gel bakalım. Nazikçe. Sonunda onun yaklaşmasına izin verdi, adam ona yardım edip merdiven boşluğuna doğru götürürken daha fazla hıçkırıklara boğuldu. "Arabam bir kat aşağıda. Seni arabamla götüreceğim.

Yarım saat sonra, evden çok uzakta olmayan bir yerde, Sally sessiz bir şekilde yanına yığılmış, başını yolcu camına yaslamışken, Matthew da şaşkınlık içindedir. Beynini dolduran çok fazla düşünce vardır. Ve kalbini ezen çok fazla acı ve korku.

En korkunç şeyi düşünüyor. Tüm bunların kendi suçu olabileceğine dair yeni ve beklenmedik bir olasılık.

Sevgili kızını, alıngan, komik ve ne yapacağı hiç kestirilemeyen Amelie'yi düşünüyor ve aynı zamanda yıllar önce *asla* çocuk sahibi olmayacağına söz verdiği o anı hatırlıyor.

O zaman da bir arabadaydı. Daha eski bir araba, daha genç Matthew. Hayatını değiştiren soruşturmanın önüne park etmişti. O anda, yemininde ciddiydi. Ebeveynlik fikrinden vazgeçmek için kendisiyle yaptığı anlaşmada. Dawn Meadows'un tehditlerini gerçekten yerine getireceğini düşündüğünden değildi. Daha çok kendini cezalandırmaya ihtiyacı vardı. Ebeveyn olmayı hak etmediğini düşünüyordu çünkü Dawn Meadows *onun* yüzünden artık bir anne değildi. Ve genç bir adam olarak, çok da kötü hissetmedim. Ya da

Bu kararı vermek imkansız. Mutlu olmak için gerçekten tüm aile paketine ihtiyacınız var mıydı?

Ama bu Sally'den önceydi, Sally'nin fırtınasından. Şok - evet, karanlık bir gökyüzünde bir gök gürültüsü gibi. Parlak ve görkemli ama aynı zamanda korkutucu.

Başını karısına çevirir ve teninin solgunluğunu fark eder. "Neredeyse eve geldik.

"Hâlâ eve gitmemiz gerektiğinden emin değilim. Sally'nin sesi ancak bir fısıltı. Onu rahatlatacak hiçbir kelime bulamıyor, yanlış bir şey söylerse arabayı sürerken tekrar histerik bir hale gelmesinden çok korkuyor.

Mel yine mesaj attı. Artık her şey resmileşmiştir; Amelie'nin ortadan kaybolması konusunda kesinlikle başı o çekmektedir. 'Kaçırılma' kelimesini aklına bile getiremiyor. Ama orada olduklarından korkuyor. Ve istatistikleri bilmemeyi diliyor; daha fazla zamanları olmamasını...

Mel'in yeni mesajında, Devon'da başka bir yerde hala devam eden büyük bir cinayet soruşturması olduğu - tüm ilçe ekipleri sınıra kadar gerildi - bu yüzden yardım teklifinin kabul edildiği yazıyor. Mümkün olan en kısa sürede bir güncelleme mesajı gönderecek.

Şimdiden bir aile irtibat görevlisi görevlendirildi ve onlarla görüşmek üzere evlerine gidiyor. Matthew'un önceliği Sally'yi oraya, çatılarının altına, FLO'nun ve belki de doktorlarının bakımı altına geri götürmektir. Ancak o zaman karısının yanından ayrılabilir ve Mel ile düzgün bir şekilde irtibat kurabilir. İşin içine gir. Bir şeyler *yapın*.

Onu tekrar düşündüğünde midesinin derinliklerinde korkunç bir çekim hissediyor. Onun Amelie'sini. Yeni bale kıyafeti içinde dönüyor, sınavı için pratik yapıyordu.

İzle beni, baba. Ne düşünüyorsun?

Matthew'un zihni bir kez daha o soruşturmaya geri dönerken, Sally onun yanında gözlerini kapatır. Lanet. Yemin.

Olay olduğunda sadece genç bir polis memuruydu. Şimdiden adından söz ettirmeye başlamıştı. Hedefi CID'ydi ama hala üniformalı vardiyalar yapıyor, boş bir yer açılmasını bekliyordu.

Vardiyasının bitimine yakın arabasına dönerken, önündeki dükkandan bir çocuğun fırladığını gördü. Sadece bir ocuk. En fazla on bir ya da on iki yaşlarında. Matthew - yorgun ve özellikle de çocuğun yaşının bilincinde - bu işin peşini bırakmaya kararlıydı. Ertesi gün güvenlik kameralarını kontrol ederek çocuğu bulmaya çalışacak ve belki de onunla konuşacaktı. Onu bir uyarıyla yola getirecekti. Ancak dkkn sahibi çocuğun hemen ardından ortaya ıktı. Matthew'u caddenin karşısında gördü ve onu kovalaması için işaret edip bağırmaya başladı. Çocuğun hırsızlık yaptığını söyledi. *Peşinden gidin. Peşinden gidin. Ne bekliyorsunuz?*

O zamanki esnaflar hep eylem isterdi. Savcılık.

Matthew zamanda geriye gidip dkkn sahibini sakinleştirmek için her şeyini verebilirdi. Kamera kayıtlarını kontrol edeceğine ve çocuğu daha sonra bulmaya çalışacağına söz verirdi. Her şeyi sakince halletmek için. Ve uygun bir şekilde. Ama zor durumda kalınca yapabileceğini düşündüğü tek şeyi yaptı. Halkın içinde. O anda.

Çocuğun peşinden koştu.

Ardından gelen bağımsız soruşturmayı düşünüyor. Polis heyetinin sorularını. Sonunda tüm suçlamalardan aklandı. Ona işinin ve geleceğinin güvende olduğu söylendi. Ayrıca kendisine danışmanlık da teklif edilmiş.

Ama bunların hiçbirinin faydası olmadı çünkü sonuçta ocuk öldü. Çaldığı için değil. Çocukça bir hata yaptı. Matthew onu kovaladığı ve o da korktuğu için.

Sadece on iki yaşındaydı. İki paket sigara yüzünden hayatını kaybeden bir ocuk.

Sorun şu ki, ocuk köşeyi döndü ve Matthew ilk başta coğrafyayı fark etmedi. Matthew ocuğa durması için bağırdı. Korkma. *Sadece konuşmak istiyorum. Eğer durursan konuşabiliriz.* Ama sonra ocuk bir ara sokağa saptı ve bu sokağın sonunda demiryolu kenarındaki çitler vardı.

Matthew durumun ciddiyetinin çok çabuk farkına vardığını hatırlıyor. Olayları yatıştırmaya çalışmak için koşmayı bıraktı. Seslendi. *Hayır. Dur. Demiryolu olmaz. Güvenli değil. Bak. Ben*

Durdu. Seni kovalamıyorum. Kıpırdamadan durdu ve ellerini kaldırdı ama çocuk dönmedi. Bunun yerine çite tırmandı ve Matthew'un uyarılarına rağmen diğer taraftan aşağı atladı ve hemen çizgiyi geçti.

Canlı hat . . .

Matthew direksiyonun üzerindeki ellerine bakar. Bileğindeki yara izlerine.

Sorgu için hazırlanırken iki kez gömlek değiştirdi ve onları gizlemek için daha uzun kollu bir gömlek bulmaya çalıştı. Annesinin, kendisi için sempati aradığını düşünmesini istemiyordu.

Matthew çocuğa yardım etmeye çalışırken kötü bir şekilde yanmış. Protokolü çiğnedi. Hattın kapanmasını beklemesi gerekiyordu. Ama nasıl yapabildi?

O kokuyu asla unutmayacak.

Patikadan çok uzakta olmayan uzun, kalın bir dal gördü. Hafif yağmur yağıyordu, bu yüzden güvenli olacak kadar kuru değildi ama ne fark ederdi ki. Çocuğun bedenini raylardan uzaklaştırmak için dalı hızla itti.

Yükün çocuğun bedeninden kendi bedenine geçmeye çalıştığını hissettiğinde bir sarsıntı oldu. Sağ kolunda ve elinde bir parlama ve yanma oldu. *Lanet olsun. Hiç iyi değil. Seçenek yok.*

Matthew safça, soruşturmada annenin ona ne kadar çok yardım etmeye çalıştığını dinleyeceğini ummuştu. Çocuğu durdurmak için. Çocuğu kurtarmak için. Ama o zamanlar bir ebeveyn değildi. Sevginin bu özel türünü anlamamıştı. Şimdi bildiği şeyi bilmiyordu; bir çocuğa duyulan sevginin her şeyi kuşattığını. Mantıksız ve tamamen ezici. Bu yüzden, tek çocuğunu kaybettiği için kendisini böylesine acı bir şekilde ve tamamen suçlayan bir anneyle aynı odada oturmanın ne kadar korkunç olacağını hafife almıştı.

Matthew karısının yüzünü görmek için tekrar döner. Gri. Kırılmış.

Karar yanlış müdahale sonucu ölüm şeklindeydi. Matthew adli tabip tarafından temize çıkarıldı. Daha sonra anne Dawn

Meadows, ayağa kalktı ve bağırmaaya başladı. Önce sorgu yargıcına, sonra da sisteme küfretti. Kocası, bir teşrifatçının yardımıyla onu mahkemeden uzaklaştırmaya çalıştı. Ama ortalık karışmıştı. Çirkindi. Korkunçtu. Bağırmaaya, kollarını çırpmaaya devam etti ve sonra mahkemenin dışında Matthew'a küfrederek onu işaret etti.

Bir daha asla uyumayacağını umduğunu haykırdı. Asla bir ebeveyn olamayacağını umuyordu. Ve sonra laneti değıştirdi.

'Hayır, hayır. Umarım bir çocuğun olur ve umarım o çocuk ölü de bu acının gerçekten nasıl bir şey olduğunu anlarsın' dedi.

Matthew, kız bağırırken içinden geçen o korkunç duyguyu hatırlayınca midesinin derinliklerinde bir yumruk hissediyor.

Yani bu onunla bağlantılı mı? Amelie gitti. İşile mi bağlantılı? Hayatıyla mı? O hata. O *lanet*.

Gerçek şu ki, soruşturmada sonra o arabada otururken emniyet teşkilatından ayrılmaya ve asla çocuk sahibi olmamaya karar verdi.

Ama sonra Sally ile tanıştı. Ve ilişkilerinin ilk günlerinde yaşadığı suçluluk duygusundan sonra fikrini değıştirdi.

Fikrini değıştirdi. *Mutlu olmaya izniniz var.*

Amelie'ye sahip olduğu için pişman olamaz. Onların güzel, masum ve mükemmel Amelie'sinin neşesi.

Ama garip mektuplar başlayınca Sally bile korktu. Asla Meadows'un üzerine yıkılmadılar. Ama ya hepsi Dawn Meadows'u hafife aldıysa? Onun zararsız olduğunu düşünmekle hata mı ettiler?

Tekrar döndüğünde Sally'nin gözlerinin hâlâ kapalı olduğunu görür.

Şu anda en büyük korkusu, bunun yıllar önce olanlarla bir şekilde bağlantılı olması.

Yani bu onun hatası olabilir.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 6

MELANIE - BİRİNCİ GÜN

'Neden dalgıçların kanalı kontrol edebileceğini duyuyorum? Bana söylemediğiniz bir şey mi var? Masanın karşısındaki Matthew'un yüzü ilk konuştuğunda kül rengi.

Akşamın geç saatleri ve Melanie bu güncellemeyi Maidstead polis karakolunun yakınındaki iğrenç bir kafede ayarladı. Saatini kontrol ediyor, ne kadar zor durumda hissettiğini ona belli etmemeye çalışıyor. Saatin tik takları.

Ayrıca onun ikilemi.

"Doğru. Sana karşı dürüst olacağıma söz verdim ve olacağım Matt, ama dalış ekibi hakkında konuşmadan önce senin de bana bir söz vermen gerekiyor.

Matthew omuz silkiyor, gözleri artık kararsız.

"Bu davayı almama izin vermelerinin tek nedeni Amelie ile akraba olmamam. Onu tanıdığımı biliyorlar. Sen ve ben arkadaşız. İdeal değil ama gerçek şu ki teşkilattaki pek çok insan seni hatırlıyor. Seni önemsiyorlar ve bu bağlamda, bu davada bana ihtiyaçları var. Dikkatli olursam ve her şeyi kitabına göre yaparsam, sorun olmaz.

"Bir ama duyuyorum?

Sen bu işe karışamazsın Matt. Doğrudan değil. Dışarıda olmaz. Resmi polis soruşturmasına. Sen ebeveynsin ve cehennemden geçtiğini anlıyorum. Ama onlara seni yaklaştırmayacağıma söz verdim. Müdahale et. Onu bulacağım, Matt, ama sana izin veremem.

Bana haydutluk yapıyorsun. Müdahale etmek. Tanıkların ya da başka birinin yanına tek başına gitmek.

Dawn Meadows'u kastediyor ama adını söylemiyor.

Henüz.

Cevap vermiyor. Tırnaklarını avuçlarına geçirmiş ve ellerini kucağına götürmesini izliyor.

"Öylece oturup hiçbir şey yapmadan duramam Mel. Kızım kayıp. Her ebeveyn dışarıda arardı.'

Bunu anlıyorum. Ve genel aramaya yardımcı olmak, tüm arkadaşlarını kontrol etmek iyi bir şey. En sevdiği yerleri falan. Ama size şunu söylemek için buradayım: Soruşturmada sizinle paylaştığım hiçbir şeye göre hareket etmeyeceğinize söz vermelisiniz. Hassas herhangi bir şey. Sana güvenebileceğimden emin olmalıyım. Aramızda bir anlaşma var. Benimle ters düşmeyeceğine dair. Konuşmak istediğimiz *herhangi birinin* yakınında.'

Yine de cevap vermiyor.

"Söze ihtiyacım var Matt. Lütfen.'

'Tamam. Söz veriyorum, eğer beni bu resmin içinde tutacağına söz verirsen sana söylemeden hiçbir şey yapmayacağım. Bana her şeyi anlat. Ne kadar zor olursa olsun. Hiçbir detayı atlama. Anlaştık mı?'

Mel renginin değiştiğini hisseder. Matthew'a daha yeni gelen isimsiz mektuptan bahsetmeye hazır değildir. Dawn Meadows'u arama çalışmalarını hızlandırdı. Adli Tıp'a mektubu tekrar kontrol ettirdi. Ama Matthew'un tepkisiyle yüzleşemez. Öfkesiyle. Yargılamasıyla. Daha fazlasını öğrenene kadar olmaz. Ayrıca onun Dawn Meadows'un peşine düşeceğinden endişeleniyor.

'Anlaştık,' diyor.

"Şimdi lütfen Mel. Bu gece nerede olduğumuzu söyle. Dalış ekibi neden hazırlanıyor?'

"Peki bunu nasıl duydunuz?'

Melanie bir saat önce dalış ekibini alarma geçirmişti ve Matthew'un bunu henüz bilmesini beklemiyordu. Normalde bir su araması ancak kayıp bir kişi suya girerken görüldüğünde onaylanırdı. Melanie bu kadar erken onay vererek kendini tehlikeye atıyordu.

"Biri beni aradı, Mel. Bir dostum. Kimsenin başının belaya girmesini istemiyorum, bu yüzden kim olduğunu söylemeyeceğimi biliyorsun...'

"Tamam. Yeterince adil. Ama basının dalış planlarını henüz öğrenmesini istemiyorum.

Anlaşıldı. Ama yakında öğrenecekler; her zaman öğrenirler. Ve bunun Sally'yi kıracağını biliyorsun. Bunu haberlerde göreceksin. Bunu ondan saklayamayacağım. Peki neler oluyor?'

Melanie'ye Sally'nin durumunu çoktan anlatmış. Doktor dışarıdaydı ve Sally sonunda en hafif dozda bir sakinleştiriciyi kabul etti. Yakınlarda yaşayan bir ailesi yok ve bu yüzden aile irtibat görevlisiyle birlikte, hoş ve çok deneyimli bir kadın, ancak Sally'nin bu gece uyuyamayacağı açık.

Kanalı gösteren bir kamera kaydı var mı? Lütfen. Bana doğruyu söyle. Matthew gözlerini kırpmadan Melanie'ye yalvarıyor. Onu böyle görmek Melanie'yi öldürüyordu.

"Hayır. Dalış ekibi tamamen tedbir amaçlı. Kanalı indirmem gerekiyor.'

"Ama neden bu kadar erken?

"Tamam. Şu ana kadar güvenlik kameralarından işe yarar bir şey elde edemedik. Dükkanlardan ya da ana caddeden. Sally ve Amelie'yi daha önce şehir merkezinde dolaşırken yakaladık ama Freda's Fashions'a girmelerinden başka bir şey yok.

'Amelie denemek istediği yeşil elbiseyi orada gördü. Ne oldu?

Matthew, Sally ile detayları tekrar tekrar konuştu. Neden? elbiseyi denemek için zaman yoktu; Amelie neden sinirlendi.

Tamam. Yargılama yok. Bunu severek ve arkadaşınız olarak paylaşıyorum. Ama kayıtlara bakılırsa, Sally dükkânın dışında telefonla tahmin ettiğinden çok daha uzun süre konuşmuş.

Matthew'un yüzü sanki fiziksel bir darbe almış gibi değişir.

"Dediğim gibi, yargılamak yok ve bunu Sally ile paylaşmanın yararlı olacağını düşünmüyorum. Melanie endişeli hissediyor. Sal onun da arkadaşı. "Hepimiz o yollardan geçtik. Telefonda konuşurken zamanın akıp gitmesi çok kolay.

"Sadece birkaç dakika olduğunu söyledi.

Eminim ona da öyle gelmiştir. Ama görünüşe göre Amelie'nin sıkılmasına yetecek kadar uzun sürmüş. Kıpır kıpır olması için. Yani teorilerden biri, olasılıklardan biri, Amelie'nin o elbiseyi tekrar kontrol etmek için dükkana geri döndüğüdür. Annesinin dikkati dağılmışken. Bunu sizinle paylaşmamın nedeni, Amelie'yi o noktadan sonra başka hiçbir şehir merkezi kamerasında görmemiş olmamız. Freda's Fashions'da soyunma odalarının yakınında kamera yok. Gizlilik falan filan. Hala bulabildiğimiz tüm kameraları kontrol ediyoruz. İncelememiz gereken çok fazla görüntü var ama şu ana kadar bir şey çıkmadı. Bu tam bir gizem.

'Peki neden kanal? Dalış ekibi beklemede mi?'

"Dediğim gibi, kanalı işaret eden belirli bir şey yok. Kendi başına bir kanıt yok; olsaydı size söylerdim. Ancak High Street'in arkasında kanala giden doğrudan bir yürüyüş yolu var ve Freda's Fashions'ın arkasındaki dış CCTV ile oynanmış.

"Ne demek kurcalanmış?

Biri üzerine bir torba geçirmiş Matt. Bu yüksek bir kamera. Görebildiğimiz kadarıyla bunu yapmak için bir duvara tırmanmış olmalılar. Ama bu, Amelie'nin dükkânın arkasındaki kanal kenarında olduğuna dair elimizde görüntü olmadığı anlamına geliyor. Freda's Fashions'ın arka kapısı var. Yangın kapısı. Alarmlı. Güya sadece personelin acil durumları içinmiş ama ilk gelen üniformalılardan biri kapıyı açmış ve alarm çalmamış, yani Amelie kullanmış olabilir. Pek olası değil - teorimin bu olduğunu söylemiyorum - ama mümkün. Bu yüzden kontrol etmeliyiz. Ben sadece kutuları işaretliyorum Matt. Çünkü onu başka hiçbir kameradan tespit edemiyoruz ve o kanalın yanında olmadığını doğrulayamıyorum-'

"Yüce Tanrım. Ne diyorsun sen? Amelie'nin elbiseyi aldığını mı düşünüyorsun? Arka kapıdan kaçtı. Kanala mı düştü?'

"Hayır, hayır, Matt. Bunun benim teorim olduğunu söylemiyorum; sadece işimi yapıyorum ve bazı şeyleri göz ardı ediyorum. Teker teker. Böylece olasılıklar listesi üzerinde mantıklı ve metodik bir şekilde çalışabilir ve onun nerede olduğunu bulabiliriz. Gerçekte ne olduğunu.'

Sally, Matthew'un yüzünün tekrar değiştiğini görür. Masaya bakar, ifadesi dehşete düşmüştür, sonra tekrar ona bakar, gözlerinde yeni ve korkunç bir korku vardır.

Bu Sally'yi öldürecek. Dalış. Televizyonda dalgıçları görmek. Kanal için endişelenmek aklına gelmedi sanırım. Tanrım. Bu düşünceyle başa çıkabilir miyim bilmiyorum. Matthew gözlerini kaçıır ve derin nefesler alıp vemek zorunda kalır. Melanie onun sağ elinin tekrar tezgâha dayandığını ve titrediğini gözlemliyor. Plastik masa üstü kirli. Silinmesi gerekiyor. Bunu neredeyse dayanılmaz buluyor. Titreyen elinin üzerinde başka birinin kahvesinin yapışkan izleri var.

Bir dakika bekle Matt. Yavaşça nefes al. Sadece her olasılığı elediğimi unutma. Amelie'nin kanala düştüğüne dair elimde kesin bir kanıt yok. Olay bu değil. Her garajı, kulübeyi, ek binayı kontrol eden ekiplerimiz var. Her yeri. Kendine zarar vermiş olabilir. Kazayla bir yere sıkışmış olabilir. Kim bilir? Ama dalış ekibini de hazırda beklettim, onayımı bekliyorlar. Yer aramasından bir sonuç çıkmazsa, gece boyunca herhangi bir görüntü ya da kamera kaydı olmazsa, kanalın taranmasını emredeceğim. Bir ızgara araması yapacaklar. O kadar derin değil, bu yüzden çok uzun sürmeyeceğini umuyorum. Bu sadece bu ihtimali ortadan kaldırmak için; ilerlerken tam olarak nerede olduğumuzu bilmek için.

"Neden biri o kamerayı devre dışı bıraksın ki?"

"Amelie'yle bir ilgisi olmayabilir. Birileri iyi bir şey yapmıyor. Kanal yolunda uyuşturucu satıyor. Kim bilir ne yapıyordur?"

"Sence kaçırıldı mı Mel?"

Melanie bunu bu kadar açık bir şekilde söylemesine şaşırdı. Bu kadar erken. Sanki henüz söylemek istememiş gibi kendisi de şok olmuş görünüyor.

'Ona ne olduğunu bilmiyorum ama öğreneceğim Matt. Onu senin için bulacağım.'

"Ve Meadows'u kontrol edeceksin? Dawn Meadows mu? Evet mi? Bu gece mi? Mümkün olduğunca çabuk mu? Yani, soruşturmada ne dediğini hatırlıyorsunuz. Mektuplar.'

Bundan korkuyordu. Dawn Meadows hakkındaki tartışma. Melanie ve Matthew'un tüm arkadaşları yıllar önce, soruşturmada ona küfrettikten sonra polislikten ayrılma fikrini değiştirmek için çok uğraşmışlardı. Kimse olanların onun hatası olduğuna inanmadı. *Herhangi birimiz de aynı şeyi yapardık.*

"*Her şeyi* kontrol edeceğim Matt. Bu işlerin nasıl yürüdüğünü biliyorsun. İş biliyorsun. Üzerinde çalışacağım listeyi biliyorsun."

"Meadows da dahil mi? En kısa zamanda mı? Listenin başında mı?" yüz ifadesini kontrol ederek.

"Meadows da dahil. Evet. Zaten o iş üzerindeyiz. Adamın yüzünü okuyup okuyamadığını merak ediyor. Bir şeyler sakladığını söyleyebilir mi?"

Matthew rahatlamış görünüyor ve o da bunun kolay olmadığını eklemiyor. Meadows'un güncel adresi yok. Ehliyet bilgileri güncel değil. Komşuları nereye taşındıkları hakkında hiçbir fikre sahip değil. Tom haklı olsa da ona yeni mektuptan bahsetmez: Mektup gelir gelmez ona söylemesi gerekirdi.

Matthew ve Sally'nin evini düşünüyor. Bahçeye açılan kocaman sürgülü kapıları olan açık plan mutfaklarını. Orada paylaştıkları tüm akşam yemeklerini. Şarap kadehlerinin şingirtisi. Noel zamanı odanın etrafına dizilen peri ışıkları, Amelie ve George'un gülüp oynamaları. Sally'nin şimdi orada tek başına olduğunu, aile irtibat görevlisinin onu biraz uyumaya ikna etmeye çalıştığını hayal ediyor.

"Sana sormam gereken başka bir şey var. Zor bir şey. Uzun, yavaş bir nefes alır. Her şeyden çok bundan korkuyordu. "Gerçekten önemli olmasaydı sormazdım, Matt.

O konuşmaz ve Melanie devam eder.

"Dalış medyada daha fazla yer bulacak, bu da anlatıyı kontrol ettiğimiz sürece iyi bir şey. Birileri Amelie'yi görmüş olmalı. İnternette şimdiden bazı iyi haberler çıktı. Son haberler için medyaya çağrılar gönderdik. İnsanlar yardım etmek istiyor. Sosyal medyada aramaya katılmayı teklif edenlerin bir listesi var. Ancak yarın, eğer haber alamazsak, haberlerle ilgili vites yükseltmemiz gerekecek. Bunu ekiple konuştum ve hepimiz hemfikiriz. *Herkesin* telefonlarını kontrol etmesini istiyoruz. Özçekimlerini. Şehirde ve özellikle Freda's Fashions'da bulunan herkesin Amelie'nin fotoğrafını görmesini istiyoruz. Onu bulmamıza yardım etsinler. Mel saçını kulağının arkasına sıkıştırıyor. "Bu yüzden yarın öğleden sonra bir basın toplantısı yapmak istiyorum. Akşam haberlerine yetiştirmek için.

"Basın toplantısı mı? Daha dik oturuyor. "Tamam, evet. İyi fikir. Bunu yapabilirim.

Bir an uzaklara, sonra da doğrudan ona bakar. "Sen olmasan daha iyi olur Matt.

Adamın yüz ifadesi değişip korkunç gerçek ortaya çıkarken kadın bakışlarını onun üzerinde tutar.

"Hayır, hayır, hayır. Ondan bunu isteyemem. Hayatta olmaz. Sally bunu yapamaz, Mel. Eğer onu otoparkta görseydin.'

Melanie bunun ne kadar acı verdiğini bilemez. Acı. Beklemenin. Bunu yapmak istemiyor ama Matthew bu işin nasıl yürüdüğünü biliyor. Roller tersine dönseydi, o da aynı şeyi söylerdi: *Aileyi kameraya al . . .*

"Lütfen ben olayım.

"Bunun neden iyi bir fikir olmadığını biliyorsun. Melanie hâlâ Dawn Meadows'un bu işe karışmasının uzak bir ihtimal olduğuna inanıyor. Ama her ihtimale karşı, Matthew'u televizyona çıkarmak çok tehlikeli. 'Bunun Dawn Meadows ile bir ilgisi *olduğunu* bilmiyoruz ama o bir şüpheli. Ve eğer işin içindeyse, seni televizyonda görmek tetikleyici olabilir. Bunu riske atamam.

"Doğru. Matthew uzaklara bakar, gözlerini kapatır. "Ama bunu Sally'den nasıl isteyebileceğimi bilmiyorum. Çok yavaş konuşur. "Hayal edin. Orada - kameraların önünde . . . Tek başına?"

Gözlerini daha da sıkıyor. "Bu onu öldürecek.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 7

SALLY - BİRİNCİ GÜN

Sally sürgülü kapının yanındaki kanepede uzanmış, mutfaktan bahçedeki boş salıncağa bakıyor. Amelie'nin değerli pembe tavşanı Bunny'yi kucaklamış ve burnuna götürüyor.

Bu iyi bir koku değil ve geçmişte Amelie'yle bu konuda dalga geçti. Bunny'yi tekrar çamaşır makinesine atması için ona yalvardı. Ancak şu anda toz ve eski kirin bayat kokusu yeni bir suçluluk dalgası getiriyor.

Sally yine gözyaşlarının geldiğini hissediyor. Bir oyuncağın nasıl koktuğu hakkında endişelenerek ne düşünüyordu? Bunun ne önemi vardı ki? Tekrar içine çekiyor ve kızının masal saatinde yatakta onu sıkıca tuttuğunu hayal ediyor.

'Bir fincan çay ister misin? Ya da kahve? Ses mutfağın karşısından geliyor. FLO - Aile İrtibat Görevlisi. Milly ya da Molly, Sally hatırlayamıyor.

'Bu tavşanı bir kez yıkadım. Bunu yapmamalıydım.'

"Özür dilerim? Milly ya da Molly kaşlarını çatar ve Sally ondan gitmesini isteyebilmeyi diler. Yalnız kalmak istiyor. Ama Matthew, Sally'nin yanında biri olmadığı sürece Mel'le görüşmesine izin verilmediğini söyledi. Bir haber çıkarsa diye. Bir telefon görüşmesi. Bir güncelleme.

Ya da yalnız bırakılırsa kendine zarar verebileceğini mi düşünüyorlar? Böyle mi düşünüyorlar?

Bu tavşan. Amelie'nin tavşanı. Bir keresinde yıkamıştım ve çok kızmıştı.

Sally, Amelie'nin kahvaltındaki yüz ifadesini hatırlıyor. Üç, belki de dört yaşlarındaydı ve Sally, Bunny'yi gecedan gizlice yıkamış, kızının pembe tüylerini yeniden parlak ve kabarık görmekten memnun olmasını beklemişti. Ama sevinmedi. *Şimdi çamaşır makinesi gibi kokuyor. Sendan nefret ediyorum.*

"Benimki balinasının üzerinde böyle. Büyük, mavi, tüylü bir balinası var. Kokuyor. Milly ya da Molly başını eğdi, arkasındaki çaydanlık fokurdayarak çalışmaya başladı. "Bazen dondurucuya koyuyorum. Görünüşe göre mikroplara iyi geliyormuş.

Sally içinde küçük bir gülümseme hissediyor - kadın polisin bir anne olduğunu fark etmemişti - ama gülümseme yüzüne ulaşmıyor, kasları bir şekilde donmuş. FLO'nun yüz ifadesini anlamak için başını kaldırdı. Yumuşak. Hüzünlü.

Özür dilerim. Adınızı tam olarak anlayamadım. Milly mi?"

Molly. Endişelenme. Şok yüzünden. Beyin sisi. Biraz daha çay yapayım. Olur mu?"

Teşekkür ederim. Demek bir oğlunuz var?' 'İki oğlan. Altı ve sekiz.'

"Doğru. Sally kıskançlıkla savaşıırken dudağının titrediğini hissediyor. Bu kadının oğullarının evde güvende olmalarına, Amelie'nin mavi, tüylü bir balinayla yatağa girmesine duyduğu öfke...

Amelie'nin katılması gereken doğum günü partisine çocuklarını götüren tüm annelere mesaj attığında da aynı kıskançlığı hissetti. Bir şeyler bilen birileri olabileceğini umarak boşa kürek çekiyordu. *Amelie arkadaşlarından herhangi birine bir şeyden bahsetmiş miydi?* Hiçbir şey çıkmadı. Anneler şoktaydı. Sally onlara partiye devam etmelerini söyledi. Çocukları korkutmamak için. Ama doğrusu, bunu düşünmek onu çok üzüyordu. Oyunlar. Balonlar ve pasta. Amelie'nin sahipsiz parti çantası.

Çaydanlık tıkırdıyor. Molly iki bardağa birer poşet çay koyar ve ikisine de su doldurur. Sally, Matthew'un önce sütün konması gerektiğini söylediğini duyar gibi oluyor. Eskiden bu konuda tartışarlardı ama artık tartışmıyorlar. Bugünlerde hep kahve içiyor.

'Kocam biraz kahve züppesidir. Çayı sevmez.'

'Evet. Makineyi fark ettim. Çok etkileyici. Molly köşedeki espresso makinesine baktı. Pırıl pırıl krom. Sally

Amelie'nin babasını kapuçino için süt kprtrken izlediğini hatırlıyor.

Ne zaman kahve iebileceğim?

'Neler yaşadığını hayal bile edemiyorum Sally, ama sana söz veriyorum ellerinden geleni yapan en iyi ekibimiz var. Onu bulacağız.'

Sally kendini başını sallarken buluyor. "Bilmemekten kaynaklanıyor," diyor sonunda.

Yorgunluk onu ele geçirir ve kanepeye geri uzanır. Gözlerini kapatır, aniden yanaklarındaki ıslaklığın farkına varır. Tekrar ağladığını fark etmemişti ama umursamadığını fark etti. Molly'nin ayak seslerini ve önündeki küçük masaya konan fincanın tıkırtısını duyuyor ama gözlerini açmıyor. Kibar ya da cesur olmak için enerjisi kalmamıştır; herhangi bir şey olmak için. Zihninde Amelie'nin sesini ve dayanamadığı sözcükleri duyabiliyor: *Neredesin anne?*

OceanofPDF.com

BÖLÜM 8

MELANIE - BİRİNCİ GÜN

Geç ve karanlık. Melanie puf ceketinin fermuarını çekiyor. Altında iki kat giysi var ama yine de soğuğa şaşırıyor. Acı bir rüzgâr. Elini cebine atar ve eldivenlerini bulunca rahatlar, dalış ekibinin minibüsüne yaklaşırken onları giyer.

Melanie'de Raynaud sendromu var - soğukta el ve ayak parmaklarının beyazlaşmasına neden olan bir durum. Bir keresinde doktoru ona tablet önermiş ama zahmet etmemiş. Eldivenler ve iyi çoraplarla durumu idare ediyor ama sarınmayı unuttuğunda insanların onu görmesinden nefret ediyor. Çirkin parmaklar. Bir cesedin parmakları gibi.

Eldivenlerin yünlerini bileklerine kadar çekiyor ve etrafına bakıyor. Kıyının ilerisinde üç kişilik bir ekip var, biri çoktan kuru elbisesini giymiş, diğerleri ekipmanları kontrol ediyor, hepsi de hararetli bir tartışma içinde. Güzel. Herkes suya girmeden önce testler, risk değerlendirmeleri ve her türlü palavra olacak ama hazırlanıyor olmaları iyi. Aval aval bakanlardan ya da daha kötüsü medyadan eser yok ama bunun ne kadar süre fark edilmeyeceğinden emin değil. Dalış ekipleri her zaman kalabalık çeker.

Minibüsün kapıları açılır ve dalış amirini hemen tanır. Hatırladığından daha yaşlı görünüyor. Onu bir süredir görmemiş. Daha az saç. Daha fazla çizgi.

"Soğuktan hoşlanmadığınızı sanıyordum?" Gülümsüyor ve Melanie de gülümsüyor, ama uzun sürmüyor. Ve gerçek bir gülümseme değil.

Bunu takdir ediyorum, Ed. Bu gece benim için çok hızlı ilerliyorsun. Soruşturmada biraz erken olduğunu biliyorum ama öğrenene kadar bu konuda hiçbir şey yapamam. CCTV kamerası devre dışı bırakıldı.'

Elbette. Hepimizin çocukları var, Mel. Gönüllü sıkıntısı çekmedim. Çok büyük bir su parçası değil ve o kadar da derin değil.

Mel yine başını çevirip kıyı boyunca kendi açısından görünen dalgıçları seyrediyor. Aile hayatıyla bu işi nasıl yürüttüklerini merak ediyor. Uzun saatler. Soğuk. Karanlık.

Soğuk ve Raynaud onu uzun zaman önce, polis okulundan yeni mezun olmuşken bir tanıtım günü için gönüllü olduğu o günden vazgeçirmişti. Dalış ekibine katılmayı deneyip denemeyeceğini merak etmişti, hatta belki de tüm kursa katılmayı bile düşünmüştü. Ama hayır. Bir gün yeterliydi.

"Bizimle yaptığın eğitim gününü hatırlıyor musun? Ed konuşurken minibüsün içindeki bilgisayar ekranında bir şeye bakıyor.

'Nasıl unutabilirim? Hayatımda hiç bu kadar üşümemiştim. Bunu nasıl yaptığın hakkında hiçbir fikrim yok. Melanie'nin parmaklarının o gün normal rengine dönmesi çok uzun sürmüştü ama Ed'in hatırlamasına şaşırdı. Ondan bu iyiliği istediğinde telefonda bundan bahsetmemişti. Ekibi olabildiğince hızlı toparlamak için.

'Buna alışırdın. Soğuğa. Bunu sana söylemiştik.

Melanie ceketini daha sıkı sarar. "Hiç sanmıyorum. Ne durumdayız? Onun omzunun üzerinden bakma dürtüsüne direniyor, bunun yerine eldivenli ellerini ceplerine sokuyor.

"Dalış öncesi kontrolleri bitirmek üzereyiz ve ardından ilk dalgıcı suya indireceğiz. Dediğim gibi çok büyük bir alan değil, bu yüzden başlayacağız ve sizi haberdar edeceğiz.

'Ve bu şekilde karanlıkta çalışmak sorun değil mi? İlk ışığı beklemene gerek yok mu? İş daha tehlikeli hale getirmek istemiyorum. -'

Sana telefonda söylediğim gibi. Aşağıda görüş mesafesi alüvyondan dolayı çok kötü, çok az fark ediyor. Parmak ucuyla arama yapacağız, o yüzden işe koyulsak iyi olur. Aileye öyle ya da böyle haber verin.

"Tam olarak benim düşüncem. Melanie bu kanalın ortadan kaldırılmasını istiyor ki yoluna devam edebilsin. Yer ekiplerinden hiçbir şey yok ve Cornwall'daki Dawn Meadows'un bilinen son adresinde kimse yok. Komşuları hâlâ uzun zaman önce taşındıklarını söylüyor. Şimdi öncelik Meadows'u bulmak ve yerel seks suçluları sicilindeki herkesi kontrol etmek. Ayrıca büyük bir medya baskısı için basın toplantısı.

"Demlemek ister misin? Çete için çay yapıyorum."

"Hayır, teşekkürler. Hala kahveyi tercih ederim. İyi bir şey."

"O zaman size anında teklif etmeyeceğim. Bu şu devasa ekonomik paketlerden biri. Bilgisayardaki işini bitirirken yine gülümsüyor.

"İçeri girmeden önce çocuklara merhaba diyeceğim. Melanie başıyla onaylar ve kanal kıyısı boyunca ilerleyerek ilk dalgıç için güvenlik halatını test eden ekibin yanına gitmek üzere minibüsten iner.

DI Melanie Sanders. Soruşturmadan sorumlu."

Hepsi takdimi onaylamak için başlarını çevirir.

"Hanımefendi. Sizi gördüğüme sevindim. Konuşan, kuru elbise giymemiş olan ekip üyesidir.

Bana Melanie diyebilirsin. Sadece bunun için size teşekkür etmek ve en iyi dileklerimizi sunmak istedim. Bir çocuk kaybolduğunda her zaman zordur.

Üç adam da başını sallar ve Melanie onların hazırlıklarına devam etmelerini izler. Başlangıçta sadece bir dalgıcın gireceğinden şüphelenmektedir. Kıyıdaki destek ekibinde kaç kişi olacağına dair kurallar vardır ve her bir teçhizatın titizlikle kontrol edilmesi gerekmektedir.

Başlangıç gününü hâlâ canlı bir şekilde hatırlıyor. Dayanıklılık eğitimi için önce yüzme havuzuna götürülmüştü. On beş boy ve ardından hava tanklarıyla çeşitli egzersizler. Bunlardan biri, havuzun dibinde oturup ağırlıklı kemerler takarak tek bir tanktan gelen havayı paylaşmayı, ağız parçasını birinden diğerine geçirmeyi içeriyordu. Bir tanktaki havanın bitmesi veya bir sistemin arızalanması durumunda sizi olası bir acil duruma hazırlamak için tasarlanmıştı. Ona sakın olması söylenmiş ama o paniklediğini, nefesini tuttuğunu ve ağızlığı bir sonraki kişiye geçirirken saydığını hatırlıyor.

Yüzme havuzundaki görevinden sonra, karmaşık kurulum prosedürünü izlemek üzere ekiple birlikte bir su deposuna götürüldü. O zamanlar daha genç olan Ed, ona tüm ekipman kontrollerini göstermek ve saha kurallarını açıklamak için ortaya çıktı. Suyu girmesine izin verilmedi ama tam bir kuru elbiseyi denemesine izin verdiler ve üstünü değiştirirken bile donuyordu. Korkunçtu. Herkesle nasıl baş ettiklerini konuştu. Soğuk. Karanlıkla. Suyun altında korktular mı?

Beyaz parmaklarıyla bu işin kendisine göre olmadığını hemen anladı ama dalış ekiplerinin nasıl çalıştığını anlamamanın diğer planı olan CID'deki geleceği için faydalı olacağını biliyordu.

"Sanırım klostrofobim olurdu. Melanie bunu kanalın kenarında yüksek sesle söylediğini fark ediyor, tıpkı yıllar önce o tanıtım gününde yaptığı gibi. "Ve çok üşürdüm. Yaptığın işe hayranım. Takdir edildiğinizi bilmenizi isterim.

"Teşekkür ederim, hanımefendi. Bankadaki adam gülümser. "Melanie, yani. Sizin için elimizden geleni yapacağız.

Melanie başını sallar ve kıyı boyunca minibüse doğru yürür, Ed'e veda etmek için açık kapıdan başını uzatır.

Şimdi gidiyorum. Bunun için tekrar teşekkür ederim. Cep telefonum sende mi? Bir şey bulur bulmaz beni ara. Herhangi bir şey.'

"Tabii. Otelde mi kalıyorsunuz? Eğer cep telefonunu alamazsam.'

"Teknik olarak. Aramızda kalsın ama bagajımda bir uyku tulumu olabilir, cep telefonuna ulaşamazsanız ofisi deneyin.

"Yani söylentiler doğru mu?" "Ne söylentisi?

'İşkolik. Grapevine diyor ki sen sözde için olmak tatilde.'

"Evet, şey. O bir arkadaş.'

"Peki Matthew nasıl biri? Google'da araştırdım. Polisliği nasıl bırakmış. Üzücü.'

'Evet, hepsi çok adaletsizdi. O harika bir subaydı.

"Peki o nasıl dayanıyor? Ed'in ses tonu ve ifadesi şimdi çok daha ciddi.

"O iyi adamlardan biri, Ed. Ve *gerçekten* mücadele ediyor.'

'Senin için zor o zaman? Onun arkadaşı olmak yani.'

Melanie cevap vermiyor. Sadece başını sallıyor. Suyu doğru döner. Amelie'yi son doğum günü partisinde, bahçede oynarken hayal eder. George ve Amelie, Sally ve Matthew'un bahçesine kurulan küçük şişme kalede sevinçten ciyaklıyorlardı.

Esintinin kanalın karanlık yüzeyinde yarattığı dalgalanmaları izliyor. Gözlerini kapatıyor.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 9

MATTHEW - BİRİNCİ GÜN

Matthew karanlıkta Maidstead'de dolaşıyormuş. Sokak sokak. Daireler çizerek. *Hiçbir şey yoktu.* Gece yarısına yaklaşmıştır. Evine yaklaşık on dakika kalmıştır ki, içinden öyle ani ve ezici bir panik geçer ki, kendini sadece sersemlemiş değil, aynı zamanda güvensiz hissederek şok olur. Gözleri bulanıklaşır. Kalbi çarpmaya başlar. Strese alışık ve işinde korkuyu yönetmeye alışkındır, ancak bu onu o kadar sarsar ki, özellikle bulanık görme, arabanın kontrolünü kaybedebileceğinden korkar.

Yanından kükreyerek geçen bir kamyonu çarparak durur, araba acil bir şekilde durduğunda vücudu öne doğru savrulur, kalbi daha da hızlı çarpmaya başlar. Koltuğunda arkasına yaslanır ve gözlerini kapattığında Amelie'yi pembe tavşan terlikleriyle bir kutu içinde bir yapboz taşıırken ve ona bakarken bulur.

Baba, bana yardım eder misin? Bu çok zor.

Terli hissediyor ama paradoksal bir şekilde titriyor da. Bulmacanın olduğu günü hatırlamaya çalışır. Ah evet. Sally Rayburn ocağın başında, akşam yemeği için yavaş fırında bir güveç hazırlıyordu. İşe gidiyordu. Çok meşguldü. *Yapbozu bu gece yaparız, tatlım. Babanın işe gitmesi gerekiyor.* Suçluluk duygusu şimdi vücudunu saran panikle birleşiyor. Gözlerini açar ve nefes alışını yavaşlatmaya çalışır ama ciğerlerine hava girmiyor gibidir.

Amelie'nin resmini tekrar bulmaya çalışır ama o gitmiştir. Elektrikli camın düğmesine basar ama soğuk gece cereyanı hiçbir şeyi değiştirmez. Sonunda arabadan iner.

ve ayakta durur, iki eliyle pencere çerçevesine yaslanır, başını öne eğer, göğsünü germenin bu her neyse ona yardımcı olabileceğini umar.

Öyle değil.

Birkaç dakika boyunca oflayıp puflayarak öylece durur. Kendini hem dehşete düşmüş hem de gülünç hissediyor. Hâlâ başının döndüğünü hissediyor ve nefes alış verişini nihayet düzene girene kadar beklemekten başka çaresi yok. Daha dik bir şekilde ayağa kalkmadan önce kalp atışları yavaşlayana kadar biraz daha bekler.

Kafası karışmış. Utanmış. Korkmuş. Gözlerini kapatır ama sadece karanlık vardır. Amelie hala yok. Göğsünde bir yumruk hissediyor. Kalbine mi?

Kalp krizi mi geçiriyor? Bu kadar mı? Ya da bir çeşit panik atak mı? Muhtemelen. Emin değil çünkü daha önce hiç panik atak geçirmemiştir. Öyle biri olduğunu sanmıyorum.

Bunun tekrar olmasından endişe ediyor, muhtemelen etrafta başka insanlar varken. Bu haldeyken Amelie'ye ne faydası var?

Bir kese kağıdına nefes alması tavsiyesini hatırlar ama kimin elinde kese kağıdı vardır ki? Ayağa kalkmanın kötü bir fikir olabileceğine karar verir ve camı açık bırakarak arabaya geri döner.

Aniden ve çok şaşırtıcı bir şekilde ağlamaya başlar. İlk başta, sadece yanaklarındaki gözyaşlarının farkındadır. Bu bir sürpriz çünkü Matthew ağladığını hiç hatırlamıyor. Amelie doğduğunda bile ağlamamıştı.

Ardından, omuzları yuvarlanıyor ve sadece ağlamakla kalmıyor, bir çocuk gibi hıçkıra hıçkıra ağlıyor, tüm vücudu titriyor. Bu uzunca bir süre devam eder ve duygu yoğunluğunun geçmesini beklemekten başka çaresi yoktur.

Sonunda ağlaması kesildiğinde gözlerini sımsıkı kapatır, iki elinin avuç içleriyle yüzünü silerken hâlâ şaşkındır. Gösterge panelindeki saate bakar. Neredeyse ikinci gün. Sally onu bekliyor olacak. Ona ihtiyacı var. Ama onu bu halde göremez. Bu onu korkutur. Kimse onu böyle görmemeli, zayıf görünmekten korktuğu için değil, kızı ve karısı güçlü olmasına ihtiyaç duyarken zayıf olmaktan korktuğu için.

Asıl yapmak istediği şey şu anda Cornwall'a gidip Dawn Meadows'un peşine düşmek. Evini ve tüm ek binalarını aramak ve başka bir mülkü ya da kilitli bir yeri olup olmadığını öğrenmek istiyor. Adli tıp ekiplerinin tüm ailesini taramasını istiyor. Onun yüzüne bakmak ve ona bağırarak istiyor. *Kızım nerede?* Sorun şu ki, Mel'in güvenine ihanet etmeden bunu yapamayacağını, hatta tüm soruşturmayı mahvedeceğini biliyor. Mel bu işin içinde olduğunu söylüyor. O iyi bir arkadaş ve tanıdığı en iyi polis. Ve her halükarda, Dawn Meadows'u sosyal medyada ve tüm olağan arama kanallarında bulmaya çalıştı ve tamamen boş çıktı. Mel'in daha iyi kaynakları olacaktır. Nerede olduğunu zaten biliyor olabilir ve ilk görüşmeyi yapması ve kontrol etmesi için birini göndermiş olabilir. Yarın yer arama ve dalışla ilgili güncelleme yaptıklarında doğrudan ona soracaktır.

Matthew dalışı düşünerek gözlerini tekrar kapatır. Kafasında bir dizi farklı senaryo oynar - Dawn Meadows'u içermeyen olasılıklar. Amelie'nin suya düşmesi. Amelie'nin suya itilmesi. Ama Amelie yüzebildiği için suya düşse bir şey olmaz değil mi? Sonra, suyun ne kadar soğuk olabileceğini düşünür. Bir insanın soğuktan ne kadar çabuk etkilenebileceğini. Kaslarının donduğunu düşünür. Suyun yutulması - bu düşünce o kadar dayanılmaz ki nabızı yeniden hızlanıyor.

Emniyet kemerini tekrar takar ve aynada yüzünü kontrol ederek koluyla gözlerini siler. Kendini toparlaması ve Sally'nin yanına gitmesi gerekiyor. Onun yanında olmalı. Bu korkunç ilk geceyi atlatmasına yardımcı olmak için.

Telefonunu eline alıp Sally'ye mesaj atıyor ve eve söylediğinden daha geç geleceğini bildiriyor. Sonra, arabasını duraktan çeker ve tekrar gösterge panelindeki saate bakar. Gece yarısına iki dakika var.

Sorun şu ki, çok şey biliyor.

Matthew, Amelie Dawn Meadows tarafından kaçırıldıysa, Dawn paniğe kapılıp korkunç bir şey yapmadan önce onu bulup kurtarma şanslarının - sadece bir şans - olduğunu biliyor. Ancak Amelie, Tanrı korusun, gerçekten zarar vermek isteyen rastgele bir yırtıcı tarafından kaçırıldıysa, o zaman istatistikler korkunçtur.

Öldürmeye meyilli rastgele avcılarının çoğu bunu ilk iki saat içinde yapar.

Matthew istemsizce korkunç bir ses duyar. Ulumaya benzer bir şey. Arabanın etrafında yankılanan ve sanki kendi bedeninden değil de başka bir bedenden geliyormuş gibi ses çıkaran bir şey. Yankıyı dinler ve panik atak geçirdiğini anlar. Bastırmaya çalıştığı düşünce tam da buydu.

Çok geç olduğuna dair bu korkunç korku.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 10

MELANIE - İKİNCİ GÜN

Telefonu çaldığında, tam bir şaşkınlıkla uyanır.

Melanie içgüdüsel olarak sola uzanır ama komodin yoktur. Gözlerini tanıdık olmayan gölgelere açar ve sonunda nerede olduğu anlaşılır. CID'nin yan ofisinde kaba bir yatak yapmak için iki sandalyenin koltuk minderlerini yere koymuştur. Telefonunu almak için yere uzanıyor ve sırtı sızlayarak doğruluyor. Hava soğuk. Isıtma sistemi kapalı.

"Bir şey bulduk, Mel. Bu Ed'in sesi, dalış ekibinin amiri.

Melanie bir çok dalgası hisseder. Telefonda sabah 4.10 yazıyor.

Dalışın suyu eleyeceğini tahmin etmişti. "Bir ceset mi? Bu sözler midisini bulandırdı.

"Korkarım öyle," diyor Ed. 'Kanalın daha derin bir bölümünde bir alışveriş arabasına benzeyen bir şeyin içinde. Ama henüz hiçbir ayrıntıya sahip değiliz. Şu anda kurtarma çalışmalarını yürütüyorum. Hemen bilmek istersiniz diye düşündüm.

"Teşekkür ederim. Hemen aşağıya geliyorum.'

'Dikkatli olun, bu tür şeyler zordur ve dikkatli bir şekilde ilerlememiz gerekir. Kurtarma işlemine başlamadan önce ekstra bir değerlendirme yapması için şu anda ikinci bir dalgıç gönderiyorum.

"Alışveriş arabasında mı dediniz?

'Dalgıç öyle görüldüğünü söylüyor ama aşağıda görüş mesafesi berbat. Bunların hepsi parmak ucu aramasından. İzin verilen dalış süresinin sonuna doğru geliyordu, bu yüzden onu çıkarmak zorunda kaldım. "Dalgıç

Kesin olarak söyleyebileceği tek şey bir ceset olduğu. Uzun sa. At kuyruğu. Düzgün bir değeriendirme yapabilmesi için geri gelmesi gerekti.

'Tamam. Sana doğru geliyorum. Vardığımda beni bilgilendir.'

Melanie aramayı sonlandırır ve sırtındaki ağrıyı hafifletmek için daha dik durmaya çalışır. Alışveriş arabası mı?

Korkunç bir an için Amelie'nin şakalaştığını hayal eder. Arabaya mı biniyor? Belki başka çocuklarla oynuyordur. Yanlış giden bir şaka mı? Sahne kafasında canlanır. Tramvayın kanala yuvarlanması değşeti. Ama nedense bu pek olası görünmüyor. Hiç Amelie'ye göre değil. O mantıklı bir kız. Yaşına göre olgun.

Telefonuna bakar ve Matthew'u dűřünür. Amelie'nin kaybolduğunda saçlarını at kuyruğu yapıp yapmadığını öğrenmek istiyor ama sormaya cesaret edemiyor. Aramaya cesaret edemiyor. Matthew neden sorduğunu bilmek isteyecektir.

Tahmin edeceğim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 11

SALLY - İKİNCİ GÜN

Sally tavana bakıyor, şafağı özlüyor. Işığı. Telefonun çalmasını. *Onu bulduk. O iyi.*

Bu karanlıkta, Freda'nın Modası'ndaki her anı yeniden oynatmaya devam ediyor. Amelie'nin yüzünü. Elbise yüzünden aralarındaki kötü hisler. *Zamanımız yok. Onu yerine koy.*

Matthew'un gözlerinin kapalı olduğunu görmek için başını çevirir ama onun da uyumadığını bilir. Yalan söyleme şeklinden anlayabiliyor. Matthew uyurken garip bir şey yapar. Sanki solunum yollarını daha iyi açmak için parmağını burnuna dayıyor. Belki de horlamasını durdurmaya çalışıyordur. Her neyse, şu anda bunu yapmıyor. Hâlâ giyinik - eşofman ve tişört, onu dinlenmeye teşvik etmek için uyuyormuş gibi yapıyor.

"Çay yapayım mı? Konuşurken ayağa kalkar. Sally de hâlâ giyinik. Tayt ve kazak. Sanki giyinmiş olmak telefon görüşmesini daha olası kılacakmış gibi, gece saat ikide giysileriyle yatağa tırmandılar. Amelie'yi almak için aceleyle arabaya gitme ihtiyacı.

Matthew başını çevirir. 'Hayır, hayır. Ben bakarım. Sen burada kal.'

Birbirlerine bakıyorlar ve adamın onu tekrar dinlenmeye çağırmamasına şaşırıyor. Ne anlamı var ki? Bunu defalarca söyledi, aile irtibat görevlisi de öyle, ama hepsi Amelie'yi bulana kadar dinlenemeyeceklerini biliyor. Sally çok fazla uzanıp uyuyormuş gibi yapacağından korkuyor.

Başucu lambasını yakmak için uzanır ve Matthew'un yataktan yuvarlanıp yavaşça odadan çıkışını izler. Onun ağır ve alışılmadık hareketlerini izler. Matthew'un yaşlı bir adam gibi hareket edişini görmek, kurşuni adımlar atarak ilerleyen on yıllar gibi gözlerini yaşartıyor.

Kapıyı tıklatarak kapatmasını bekliyor ve sonra gözlerini tavana dikeyor. Aile irtibat görevlisi kahvaltı saatinde dönecek. Ne kadar sürer? Sally telefonundan saati kontrol eder. Sabah 4.30.

Matthew'a söylememişti ama daha önce Google'da aile irtibat görevlisinin rolünü araştırmış ve normalde biri öldüğünde görevlendirildiklerini görünce dehşete düşmüştü. Çığlık atmak istemişti. Molly'ye evinden çıkmasını söylemek için. Amelie'nin ölmediğini. Ama bazen kaçırılma ya da alıkonulma durumlarında görevlendirildiklerini açıklayan başka bir makale buldu ve bu da başka karanlık düşünceler düşünmesine neden oldu. Yani Amelie'nin kaçırıldığına mı inanıyorlar? Dawn Meadows tarafından mı? Ya da başka biri tarafından.

Sally oturur pozisyona geçer ve sırtının arkasına fazladan bir yastık çeker. Oda serin, ısıtma sistemi kapalı ve yorganı yukarı çekiyor. Matthew'u yıllar önce ilk kez gördüğü anı düşünüyor. İlk tanıştıkları zamanki korkunç iniş çıkışları.

Arkadaşı Beth, eski bir okul arkadaşı olan Carol'ı bulmalarına yardım etmesi için onu tutmuştu. Çocukluklarında birlikte yatılı okulda okurken yaşadıkları travmatik bir olay yüzünden iletişimlerini kaybetmişlerdi. Matthew onlara sadece Carol'ı bulmaları için değil, her şeyi yoluna koymaları için de yardım etmişti. Sırlarını. Travmalarını.

Sally bu kır evini, bir terastaki üç evle birlikte, mirastan ve işten çıkarma tazminatından elde ettiği gelire satın almıştı. Evler neredeyse oturulamaz haldeydi ama Matthew ona tadilat işlerinde yardım etmişti. Matthew'un bu kadar becerikli olmasına şaşırılmıştı. Elektrik hariç her şey. Babasının bir inşaatçı olduğu ve sık sık yardım ettiği ortaya çıktı. Böylece Matthew bazı işleri kendisi yapmış ve geri kalanı için de iyi esnaflar bulmasına yardımcı olmuş.

Anında kaynaştılar ve çok çabuk aşık oldular ve sonra açıklanamaz bir şekilde uzaklaştığı o korkunç zaman geldi. Aniden ona bittiğini söyledi.

Parçalara ayrıldı. Ona meydan okuyan Beth'ti. Nedenini itiraf ettirdi.

Ölen çocuk.

Sonunda ve çok isteksizce, her şeyi onunla paylaştı. Dawn Meadows'un soruşturmanın dışında ona bağırıp küfretmesinin yarattığı şok ve utançtan sonra nasıl ebeveyn olmamaya karar verdiğini. Suçlu hissediyordu. *Suçlu*. Jacob Meadows'un ölümünden sonra ebeveynliği hak etmediğini düşünüyordu.

Sally dinledi ve konuştular, konuştular. Ve sonunda zaman içinde fikrini değiştirdi. Ya da Sally onun yerine fikrini değiştirdi.

Sally burnunu çeker ve gözlerini kapatır. Hamile olduğunu söylediğinde Matthew'un yüzündeki korku ifadesini hatırlıyor. Karnı şiştikçe onun için nasıl endişelendiğini. *Her şey yoluna girecek, Matthew. Mutlu olmaya izniniz var.*

Şimdi nasıl bu kadar saf olabildiğini merak ediyor. Bu onun suçu muydu? Matthew polisteyken başına gelenler korkunçtu ama acılı anne dışında kimse çocuğun ölümünün onun suçu olduğunu düşünmüyordu ve zavallı kadın o anki çılgınlığı için affedilebilirdi.

Ama isimsiz mektuplar başladığından beri kâbuslar görüyordu. Amelie büyüdükçe, Dawn Meadows konusunda yanlış hesap yaptığından endişelenerek daha fazla rüya gördü. Her türlü riski göz ardı etmekle hata etmişti. Tam da böyle bir şeyin olduğunu hayal etmek ve rüyasında görmek.

Sonunda Matthew elinde iki fincanla çıkageldi. 'Isıtıcıyı açtım. Alt kat donuyor.'

"Hepsi benim suçum mu? Gözlerini kırpmadan bakıyor. "İyi olacağımıza seni ikna etmek. Bir ailemiz olması için. Dawn Meadows'un sadece geçici olarak kederden delirdiğini. Gececeğini. O korkunç mektupların ondan gelmediğini söylediklerini biliyorum. Ama ya öyleyse?"

Cevap vermiyor.

"Bunun gerçekten Dawn Meadows olduğunu mu düşünüyorsun?"

BÖLÜM 12

MELANIE - İKİNCİ GÜN

Arabada, Melanie kafasında nasıl söyleyeceğini prova ediyor. Başka kimsenin söylemesine izin vermiyor.

Üniversitede kötü haberlerin nasıl paylaşılacağı konusunda eğitim aldılar. Nazik ve dikkatli olmak ama aynı zamanda doğrudan olmak. Açıkça söyleyin. İnsanların kafasını karıştıracak üstü kapalı ifadeler kullanmayın.

Amelie'nin bulunduğunu söylediğim için çok üzgünüm. Bu kötü bir haber. En kötüsü. Korkarım ki ölmüş.

Prova, kafasında yankılanan acımasız sözler çok fazladır. Melanie şu anda umudunu yitirdiği için büyük bir utanç duyar. Gaza sertçe basar. Saat neredeyse sabahın 5'i ve trafik yok. Bilmesi gerekiyor.

Amelie mi?

Ed'in dalıştan ne kadar az şey paylaşabildiğini düşünüyor. *Bir at kuyruğu.* Amelie'yi son gördüğünde saçları hâlâ uzun muydu? Sally'nin soruşturma için onlarla paylaştığı fotoğrafta siyah saçları uzundu. Melanie'nin daha sonra basın toplantısında kullanmayı planladığı fotoğraf. Ama bazen o yaştaki çocuklar saçlarını kestirirler. Küt isterler. İçten içe Amelie'nin saçını kestirmiş olmasını umuyor. Boşuna çabalıyor. Ama Matthew saç modelindeki değişiklikten bahsedirdi, değil mi? Matthew'la henüz iletişime geçmeyerek doğru kararı verdi.

Ama bir yanı kocasını aramak istiyor. Desteği için ve en kötüsünü düşünmesine izin verdiği için duyduğu suçluluk da dahil olmak üzere bunu önce onunla paylaşmak için. Ama Tom'la konuşmak her türlü

yanlış. Kanaldaki ceset Amelie'ye aitse, bunu ilk öğrenen Matthew ve Sally olmalıdır. Ayrıca saati de düşünür. Tom ve George hâlâ New Forest'ta aileleriyle birlikte kaldıkları Airbnb'de uyuyorlardır. Onsuz.

Kendini soruşturmaya geri çekiyor. Profesyonel vitesine geri döndü. Alışveriş arabası mı? Bu bir cinayetten sonra cesedin atılması mıydı? Bir mide bulantısı dalgası ona çarptı. Ama neden bir alışveriş arabası? Poşet bu yüzden mi CCTV kamerasının üzerine önceden yerleştirilmişti? Önceden planlanmış bir suç mu?

Ed'le tekrar konuşması gerekiyor. Adli tabibin ofisine çoktan mesaj atmış ama bir an önce bir patoloğun olay yerine gelmesi için baskı yapmak üzere daha fazla detaya ihtiyacı var. Her şeyi istiyor. Adli tıp her şeyi araştırıyor. Çevrilmemiş taş yok. Ed, 'ekibi' beklerken cesedi medyadan gizlemek için olay yerine bir çadır kuracağını mesaj attı ama yakında hava aydınlanacak. Bunu uzun süre gizli tutamayacaklar. Erken gelen köpek gezdiriciler siz farkına varmadan dışarıda olacaklar.

Ve sonra, sanki aklını okumuş gibi, telefon çalıyor ve hemen eller serbest medya sistemine bağlanıyor. Arayan Ed'di.

BÖLÜM 13

MATTHEW - İKİNCİ GÜN

Matthew, Sally'ye aşık olarak korkunç bir şey yaptı.

Bunu düşünürken Amelie'nin yatağında oturuyor. Amelie'nin çift kişilik yatağı, pembe çizgili yorganı ve başlığının etrafındaki peri ışıklarıyla. Çift kişilik yatağı daha yeni almışlar. Amelie'nin fikri. Bir arkadaşının yatıya kalması için daha fazla yer. Masal saatinde sarılmak için daha fazla yer. Ama gerçekte her şey Amelie'nin çok sevdiği ve giderek büyüyen yumuşak oyuncak ormanına daha fazla yer açmak içindi.

Matthew, Amelie'nin bale kıyafetleriyle çekilmiş fotoğraflarının olduğu mantar panoya bakar. Kocaman bir gülümseme. Büyük köpüklü pembe tütü. *Ayaklarını böyle açmalısın baba. Bu çok zor. Onları öne doğru çeviremezsin.*

Gözlerini kapatıyor.

Aklı başka yerlere kayar ve Sally'ye aşık olduğunda yaptığı o korkunç şeyi tekrar düşünür. Özel dedektiflik işinde yeniyken, polislikten ayrıldıktan sonra uyum sağlamaya çalışıyordu.

Çocuğun demiryolu hattında ölümü üzerine danışmanlığı reddetmişti. Konuşmanın bir şeyi nasıl değiştireceğini anlayamamıştı. Her türlü suçtan aklanmış ve çocuğu raydan çıkarmaya çalışırken gösterdiği cesareten dolayı övülmüştü. Ama bu hislerini değiştirmemişti.

Matthew içten içe hep kendini suçladı, tıpkı soruşturmadaki annenin yaptığı gibi. Neden bir demiryolu hattı olduğunu hatırlamadı? Çocuğun kör paniğiyle neler yapabileceğini tahmin edemedi?

Sally'ye çok hızlı ve beklenmedik bir şekilde aşık olduğunda, kendi çılgın paniğini yaşadı. Onun kötü bir evlilikten çıktığını, eski sevgilisinin onu aldattığını öğrendi. Ayrıca, ayrılığın travmatik karışımında bir bebeğini kaybettiğini ve hala anne olmayı çok özlediğini öğrendi.

Her şey çok fazla geldi.

Kendisinin ebeveyn olmayı hak etmediğini düşünüyordu, bu yüzden Sally'yi mutlu edecek adam olmadığına karar verdi. O daha iyisini hak ediyordu.

Ve böylece Matthew aptalca bir şey yaptı. Ve korkunç. Ve korkakça.

Ondan mesajla ayrılmış.

Matthew bunun utancıyla gözlerini daha da sıkıyor, elini Amelie'nin yorganının üzerinde yumuşatıyor ve yatağa uzanıyor. Onun bu korkunç davranışını dile getiren Sally'nin arkadaşı Beth'ti. Ayrı düştükleri arkadaşları Carol'ı bulmak için ilk etapta onu ayarlayan Beth. Beth daha sonra yanlışlıkla onun bağlanma fobisi olan bir adam olduğunu düşünmüştü. Sally'nin adına öfkelenerek ofisine gitti.

Matthew, Beth'in gitmesi için ne kadar uğraştığını çok iyi hatırlıyor. Ona sigaraları çalan çocuk hakkındaki gerçeği söylemek istememişti. Elini masanın orta çekmecesinde tutmak için uzandığını hatırlıyor. O çekmecedeki hâlâ olanlarla ilgili tüm gazete kupürlerini içeren bir dosya saklıyordu.

Çekmecenin tahta kulpunu gittikçe daha sıkı tutuyordu ama korkunç bir açmaz vardı. Beth gitmeyi reddedince sonunda pes etti. Kanlı çekmeceyi açtı ve kesiklerden oluşan dosyayı masanın üzerine fırlattı. Beth'e verdiği sözden bahsetti. Aile babası olmak için uygun biri değildi. Bu tür bir mutluluğu hak etmiyordu.

Kesitleri okurken Beth'in yüzü bembeyaz kesilmişti. Sonra odada volta atmaya başladı ve Sally'ye gidip ona söylemesi gerektiğini geveledi. Ve eğer bunu yapmazsa, Sally'ye kendisinin söyleyeceğini söyledi. *Hepsi senin hatan olmadığını söylüyor. Soruşturma. Soruşturma. Çok cesur olduğunu, kendi güvenliğini riske attığını söylediler.*

Bu konuyu Sally ile konuşmalısın. Seni anlayacaktır. Sana sempati duyacaktır. Sana yardım edecektir. . .

"Çocuk on iki yaşındaydı, Beth.

Matthew aniden duvarın içinden Amelie'nin yatak odasının bitişiğindeki ebeveyn banyosunda akan suyun sesini duyar. Suyun duvardan bu kadar net duyulabileceğini fark etmemişti. Amelie bundan hiç bahsetmemişti. Belki de gece geç saatlerde banyoda oynaşmalarını duymanın rahatlığını seviyordur. Sabahın erken saatlerinde mi?

Onu rahatlatılabileceği umuduyla Sally'yi duş almaya çağırdı. Suyun sıcaklığı.

Dušta onu düşünüyor ve o gece Beth ofisini aradıktan sonra yüzünü düşünüyor. Sonunda Sally'yi tam da bu evin bahçesinde bulduğunda saat epey geç olmuştu. İşini kaybettikten sonra bir hevesle satın aldığı sazdan kulübeler. Ona ne yaptığını - çocuğun ölümünü - gerçekten söylemek istemiyordu ama bunun Beth'ten gelmesi düşüncesine de katlanamıyordu.

Sally bahçedeki masada oturmuş, karanlıkta kırmızı şarap içiyordu. Sadece mutfaktan gelen uzak ışık ve ay ışığı, kadehini kaldırırken bileziğini yakalıyordu.

Onu üçüncüsünde olduğu konusunda uyardı. Sesi kızgındı ve onu rahat bırakmasını söyledi, ama onun gözlerini görünce, her şeyi ne kadar kötü idare ettiğinden daha da utandı.

Sonraki birkaç saat boyunca, ona her şeyi anlattıktan sonra, Matthew hayatının asla eskisi gibi olmayacağını biliyordu. Ve bu korku belki de her zaman bunun bir parçası olacaktı. Bir şekilde, verdiği tüm sözleri ve vaatleri bir kenara bıraktı ve yavaş yavaş Sally'nin söylediklerine inanmaya cesaret ettiği yepyeni ve tehlikeli bir alana kaydı.

Mutlu olmaya hakkın var, Matthew. Senin hatan olmayan bir şey için tüm hayatın boyunca kendini cezalandıramazsın.

Bu çok saçma.

Bundan sonra uzun bir süre bu garip durumdaydı - coşku ve kör korku arasında gidip geliyordu.

Matthew tekrar bale resimlerine döner. Sally, Amelie'nin yeni bale ayakkabılarına kafayı takmıştı. Taze kurdeleler dikmekle ilgili bir şey . .

Uzun ve korkunç bir iç çekiş bedenini terk eder. Kendini çok yorgun hissediyor. Sanki beyni uzuvlarına yeterince hızlı talimat gönderemiyormuş gibi zombi gibi bir hal. Yavaşça başını kaldırıp Amelie'nin masasının üzerindeki rafta duran oyuncaklara bakıyor. Pembe Ayı, belli nedenlerden dolayı bu adı almış. Bir hayvanat bahçesi gezisinden alınmış ama nereden alındığını hatırlayamıyor. Penny - kıvrıkcık kumral saçlı, en sevdiği oyuncak bebek.

Keşke benim saçlarım da seninkiler gibi kıvrıkcık olsaydı baba. Anneme maşayı kullanıp kullanamayacağımı sorar mısınız? Maşasını kullanmama izin vermez. Dikkatli olacağım, söz veriyorum.

Yana, yatağın üzerindeki minderlere bakar ve Sally'nin pembe tavşanı Bunny'yi hâlâ yanında tutuyor olması gerektiğini fark eder. Amelie'yi pembe kalpli beyaz pijamaları içinde, dizlerini yukarı çekmiş ve tavşanı göğsüne sarmış, yatmadan önce masal anlatırken hayal ediyor.

Onu düşünmek dayanılmaz ama paradoksal bir şekilde yapmak istediği tek şey. Aradaki bağı korumak için her saniye onu düşünmesi gerekiyor. Onunla ilgili tüm detaylara tutunmak için. Kulak memesindeki garip çil, Amelie'nin söylediğine göre kulaklarını deldirecek kadar büyüdüğüünün işareti.

Deliği nereye koyacağını göstermek için baba. Olmaz öyle şey. Kulak deldirmek için çok gençsin. Henüz değil.

Ne kadar acı verirse versin, sürekli onu düşünmesi gerekiyor. Onu *bulmak* için sevgisini ve kararlılığını bir ışın gibi her yöne göndermeli. Konuş onunla. *Geliyoruz, Amelie.*

Matthew cebinden telefonunu çıkarır. Bir haber var mı diye Mel'i aramak ister ama saati görür. Eğer yakında iyi bir haber gelmezse, basın toplantısı hakkında Sally ile konuşmak zorunda kalacaktır.

Birden yeni bir sessizliğin farkına varır. Yandaki duştan gelen yumuşak ses gitmiştir. Sally içeri girene kadar bekler.

Kapı aralığından. Midesi bulanıyor.

"Ne oldu? Onun yüzünü okumaya çalışıyor. Sally her zaman onun yüzünü okuyabilir. "Kötü bir haber mi var?

Hayır, hayır. Yeni bir haber yok. Ama sana söylemem gereken bir şey var. Seninle konuşmam gereken.

Sally temkinli görünüyor ve yatağa oturuyor.

Bunu söylemek istemiyor. Yıllar önce bahçede üçüncü kadeh şarabını içerken onu düşünüyor tekrar. Acıyor. Onu sevdiği halde neden hep incitiyor?

"Mel bugün bir basın toplantısı düzenlemek istiyor. Ve bunun daha iyi haber olacağını düşünüyor ... Sally'nin bitkin yüzüne bakarak sözünü keser.

"Devam et.

"Birimizin basın toplantısında yer almasını istiyor. Sally kaşlarını çatı. "Ne? Kameraların önünde mi?

"Evet. Orada kameralar olacak. "Peki buna hazır hissediyor musun?

Matthew gözlerini kapatır ve nefes nefese kalır. Tabii ki o olacağını düşünüyor. Ona sormayacağını. Ona sormamalı.

'Benim olmamı istemiyorlar. Dawn Meadows'un bir şekilde bu işe karışması ihtimaline karşı. Bunun işleri daha da kötüleştireceğini düşünüyorlar. Kadının gözlerinin açılmasını, korkunç gerçeğin kafasına dank etmesini izliyor.

"*Beni* mi istiyorlar? Sally ayağa kalkar. Tıpkı otoparkta yaptığı gibi kafasını sağa sola çevirmeye başlar. 'Hayır, hayır, hayır. Bunu yapamam. Bunu yapamayacağımı biliyorsun.'

"Her şey yolunda. Sorun yok. Onlara senin için çok fazla olacağını söyledim. Tekrar otur. Merak etme. Mel'i arayacağım.'

'Peki neden sordun? Neden bana sordun ki?' Sally volta atmaya başlar. Matthew bunun başka bir kötü olayı tetikleyeceğinden korkuyor. Aşırı duygusal yüklenme. Otoparktaki gibi. Ama Sally volta atmaya ve kaşlarını çatmaya devam eder ve sonunda dönüp ona bakar.

'Yani bunun yardımcı olacağını mı söylüyorsun? *Gerçekten* işe yarayacağını düşünüyorlar mı?

Yardım mı? Bu yüzden mi sordunuz?'

Matthew buna zor dayanıyor.

"Yardıma olur mu? Bana gerçeği söyleyin.'

"Bunu yapmak zorunda değilsin,
Sally-" "Bana karşı dürüst ol.

Lütfen.

"Evet. Sen orada olursan muhtemelen daha fazla haber olur. Bunu söylediği için kendinden nefret ediyor. Keşke geri dönüp hepsini geri alabilseydi.

Sally yavaşça yerine oturur, gözyaşları artık yanaklarını ıslatmaktadır, tavşan burnuna kadar gelmiştir. "O zaman başka seçeneğim yok, değil mi? Gözleri kocaman ve şaşkın görünüyor. Sanki nasıl olacağını hayal ediyormuş gibi. Tüm fotoğrafçılar. TV kameraları. Karşı raftaki Amelie'nin kitaplarına ve sonra tekrar Matthew'a bakıyor.

'Yani gerçekten bunu yapmak için bana *ihtiyacın* olduğunu söylüyorsun. Söylediğin bu mu?'

OceanofPDF.com

BÖLÜM 14

MELANIE - İKİNCİ GÜN

Arabasını park ederken Melanie sudaki cesetler hakkında öğrendiği her şeyi düşünüyor.

Çok fazla varyasyon var. Tüm "eğer "ler ve "ama "lar. Adli Tıp'a sorduğunuzda her şeyin '*bağlı*' olduğunu görürsünüz. Derinliğe. Sıcaklığa. Suyun türüne. Denizde, çoğu ceset eninde sonunda yüzeye çıkar, bağlı ve ağır olanlar bile. Gazlarla ilgili bir şey. Melanie başını çeviriyor ve gözlerini kapatıyor.

Anahtarı kontakten çıkarırken daha önce kanalda bir cesetle karşılaşmadığını fark eder. Ed, dükkanların arkasındaki bölgede suyun çok derin olmadığını söyledi. Bulunan şey için bu ne anlama geliyor? Ve silt. Silt kanıtı nasıl etkiler?

Acele etmek istiyor ama bir an için hareket edemiyor. Melanie bir keresinde izlediği bir televizyon programında mağaracıların kaçırılan bir kızın kalıntılarını aradıklarını hatırlıyor. Mağaranın derinliklerinde saklı bir çanta bulmuşlar ve bir süre onu açmaya dayanamamışlar.

Şimdi anlıyor. Bilmek istemek ve aynı zamanda doğrulamadan korkmak.

Aniden sürücü camına bir tıklama olur ve Melanie hareket eder. Ed camın arkasından bakmaktadır. Melanie inerken geri çekilir.

"Ben de tam seni aramak üzereydim. Arabayı arıyordum."

"Kim olduğunu biliyor muyuz? Melanie'nin sesi çatlar.

"Hayır. Ama bu Amelie değil.

Melanie gözlerini tekrar sıkıca kapatıyor. Elini göğsüne götürüyor. "İyi misin? Ed'in sesi naziktir.

"Sadece bir dakikaya ihtiyacım var. Melanie öksürür. Rahatlama dalgasının içinden geçmesine izin verir. *Amelie değil.*

Nefes alıp veriyor, gözlerini tekrar açıyor. Kendini sabitlemek için elini arabanın kapısının üstüne koymak üzere uzanır. Sonunda, Ed'in bunu görmesinden utanarak tekrar profesyonel kıyafetlerini giyer. Arabanın kapısını kapatır ve kilidi ateşler. Özür dilerim. Sadece zor oluyor-'

"Elbette. Hepimiz anlıyoruz.

"Peki elimizde ne var, Ed?

Yetişkin erkek. Bunu ancak ikinci dalgıç içeri girdiğinde doğrulayabildik. At kuyruğu bizi şaşırttı. Alışveriş arabasının içinde sıkışmış olmak da ilk dalışta boyutunu değerlendirmemizi zorlaştırdı. Cesedi çıkardık ve bir çadır kurduk. Kesinlikle yetişkin bir erkek. Ama bulabildiğimiz bir kimlik yok.

"Tamam. Doğru. Bir duraklama. 'Sahada bir ekip olduğunu teyit etmek için bekliyorum.

Ne paylaşabilirim?'

"Dediğim gibi, bir alışveriş arabasının içindeydi. Yan yatmış ve bir bohça içindeydi. Battaniyeler ve benzerleri. Cesedi suyun altında tutan şey buydu. Ama bağlı değildi. Fareler bir şeyler yapmış.'

Melanie yüzünü buruşturuyor.

'Özür dilerim patron. Sadece seni hazırlıyordum.'

"Tamam. Suda ne kadar kalacağını tahmin edebiliyor musun?

'Suyun ne kadar zor olduğunu bilirsiniz, ama o kadar uzun sürmeyeceğini söyleyebilirim.

Birkaç hafta belki? Patoloğun başka fikirleri olabilir.'

Tamam. Teşekkürler Ed. Ekip kanalın geri kalanını kontrol etmeyi bitirdi mi?'

Evet, var. Başka ceset yok. Amelie o kanalda değil.'

"Güzel. Tanrı'ya şükür. Melanie, Ed'le birlikte dalış ekibinin minibüsüne doğru yürümeye başlar. Virajı dönüp rıhtımı görünür hale getirdiklerinde Melanie karşı kıyıda hareket eden parlak bir ışık görür.

"Kötü haber bu. Ed konuşurken onun bakışlarını takip ediyor.

"Yerel televizyon ekibi. Beş dakika önce ortaya çıktılar. Hâlâ

teçhizatlarını kuruyorlar.'

"Müthiş. Tek ihtiyacımız olan bu. Melanie'nin akli karışmaya başlar. Medya, kanıt çadırından Amelie olduğunu varsayacaktır. Zarar verici bir şey yayınlayacaklar. Matthew ve Sally'nin görebileceği spekülâtif bir şey. Etrafına bir göz atar ve bulunduğı yer göz önüne alındığında hiçbir polis kordonunun bunu düzeltemeyeceğini fark eder. Kordonlar zaten bu çekme yoluna ve diğer tarafa erişimi durduruyor, ancak bu erken ışıktâ kanâlin karşı tarafında daha geride bir konut sitesi olduğunu daha net görebiliyor. Arazi yukarı doğru eğimli. Muhtemelen dalış ekibinin faaliyetlerini uzaktaki bazı üst kat pencerelerinden görmek mümkün. Erken kalkanlar çadırın kurulduğunu görmüşlerdir. En kötü ihtimalle çok yakında sosyal medyada yer alacaktır.

"Her şeyi karanlıkta halletmek için elimizden geleni yaptık Melanie.

'Biliyorum ve bunu takdir ediyorum. Basın ofisini arayacağım. Bunu nasıl halledeceğimizi düşüneceğim. Melanie sesini sakinleştirmeye çalışır.

Gerçek şu ki, atılıyor. Şimdi verilmesi gereken büyük kararlar var. Ve çabuk. Bu yeni suç, eğer bir suçsa - cinayet mi? - tüm ilgiye ihtiyacı var. Saygı ve insan gücü. Ama bu, onsuz da yapabileceğı bir ters köşe.

Ekipler zaten gergin. Amelie'yi aramak için yeterli kaynakları yok ve şimdi kanalda olası bir cinayet kurbanı var. Amelie'nin en son görüldüğü dükkanın hemen arkasında. Bu bir tesadüf mü?

Melanie gözlerini kısarak gerçekleri tekrar gözden geçirir. Kanaldaki adam öldürülmüş müydü yoksa tuhaf bir kaza mıydı? Ve bunun Amelie'yle bir ilgisi var mı? Varmış gibi gelmiyor - bu adam büyük ihtimalle Amelie kaybolmadan önce ölmüştü. Peki ya CCTV kamerasının üzerindeki çanta? Coğrafyanın tesadüfü?

Açıkçası, neler olup bittiğine dair hiçbir fikri yok. Açık olan tek bir şey var. Alışveriş arabasındaki adam için artık çok geç.

Önceliğı Amelie'dir. Küçük kızın hâlâ hayatta olduğunu varsaymak zorunda.

Ama bu ikinci gün.

Zaman geçiyor.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 15

SALLY - İKİNCİ GÜN

Sally basın odasının yanındaki ofiste yeşil bir koltukta oturmaktadır. Duvarın arkasından konuşmaların gürültüsünü ve ara sıra sandalyelerin ya da ekipmanların hareket ettirilmesi sırasında çıkan metalik sesleri duyabiliyor.

"Bunu yapmak zorunda değilsin. Matthew onun sol elini tutar, sağ eli hâlâ Amelie'nin tavşanını tutmaktadır. "Sana söylemiştim. Son ana kadar fikrini değiştirebilirsin. Öyle değil mi Melanie?"

Melanie küçük bir gülümsemeye zorluyor ama bir şey söylemiyor.

Sally onun bakışlarını karşılar ve anlar. Evet - kefaletle serbest bırakılabileceği konusunda güvence aldı ama sonuçta bunu yapması için ona ihtiyaçları var. Reklama ve medyanın kendi taraflarında olmasına ihtiyaçları var. Dawn Meadows'un gerçekten işin içinde olması ihtimaline karşı Matthew'un mikrofonların karşısına çıkmasını istemiyorlar. Matthew'u görmek onu daha da üzerse diye. Ya da Amelie'ye sahip olabilecek başka kim varsa onu.

Bu kamuoyu çağrısı polisle ilgili olamaz. Ya da kinle. Ya da polisle bağlantılı herhangi bir şeyle. Bu Amelie ve sadece Amelie ile ilgili olmalı. Küçük bir kız. *Masum* küçük bir kız.

"Tavşanı içeri alayım mı yoksa-?"

"Sen nasıl rahat edersen, Sally. Melanie'nin sesi neredeyse bir fısıltı. "Seninle formatın üzerinden tekrar geçmemi ister misin?"

"Evet, lütfen. Sally, Melanie'nin bunu daha önce iki kez konuştuğunun farkındadır ama bilgileri beyinde tutmakta zorlanmaktadır. Uyuyamamaktan.

'Platformda ben, sen ve polis iletişim biriminin başı olacağız. Lisa. Onunla daha önce kahve içerken tanışmıştın.

Doğru. Evet. Lisa. Lisa.'

'Önce ben konuşacağım ve soruşturmayla ilgili bir güncelleme yapacağım. Şu anda iki canlı soruşturmamız olduğunu açıklayın. Amelie'nin kayboluşuyla ilgili tüm bildiklerimizi özetleyeceğim. Tanıklara ve fotoğraflara çağrımız var. Freda's Fashions ve çevresinde selfie ya da fotoğraf çekmiş olabilecek herkes. Sonra da kanalda bulduğumuz adamın cesediyle ilgili bir güncelleme yapacağım. Tüm bunlardan sonra, sizin de söylemek istediğiniz bir şey olduğunu söyleyeceğim. Melanie duraklar. "Kağıt parçan yanında mı?

Sally aniden paniğe kapılır. Kanepeye bakar. Hisseder. Kağıt yok. "Bilmiyorum. Hatırlamıyorum. Daha önce Matthew ile her şeyi gözden geçirmiştii. Yazmıştı. Güzel kızları hakkında söylenecek doğru şeyleri. Çok fazla değil. Ne de çok az. Ama nereye koymuştu ki?

"Her şey yolunda. Sorun yok. Cebinde. Hatırladın mı? Ceketinin cebinde.' Konuşurken Matthew'un gözleri kocaman.

Sally cebini yoklar ve kesinlikle oradadır. Daha önce evde basılmış ve dikkatlice dörde katlanmış tek bir A4 kâğıdı. Yavaşça açıyor ve sessizce okuyor.

Tek istediğimiz güzel kızımızın bizimle birlikte evde olması. Yaklaşan bir bale sınavı var ve bunun için pratik yapması gerekiyor. Yeni ayakkabıları var - pembe saten - ve onun için kurdelelerini diktim. Ayakkabıları yatağının üzerine koy.

Amelie çok tatlı bir kız. Dünyadaki güneş ışığı gibi ve onsuz hayatımız

Şu an çok karanlık. Lütfen. Lütfen onu eve götürmemize yardım edin. Bildiğiniz ya da gördüğünüz herhangi bir şey varsa, size ne kadar küçük ya da önemsiz görünürse görünsün, lütfen polise haber verin. Ve eğer bunu izleyenlerden biri Amelie'nin nerede olduğunu biliyorsa, bir anne olarak rica ediyorum. Bir anne olarak yalvarıyorum. Lütfen onu eve, bana gönderin.

Birdenbire kapı hafifçe aralanıyor ve kısa pixie kesimli, uzun boylu iletişimci kadın Lisa odaya giriyor. "Nasılsınız bakalım? Acelemiz yok ama siz hazırsanız biz de hazırız.

Melanie kaşlarını kaldırarak Sally'ye bakar ve herkes bekler.

"Daha önce de söylediğim gibi - eğer çok fazlaysa. Matthew'un sesi konuşurken kesiliyor.

"Sorun yok. Neredeyse hazırım."

Matthew buradaki ekrandan izleyecek. Anlaştığımız gibi. Tamam mı, Sally? Bütün zaman boyunca medya ile birlikte seninle olacağım. Hemen yanında. Sorulara izin vermeyeceğiz. Doğrudan sana değil. Söylemek istediklerinizi okuduktan sonra Lisa sizi dışarı çıkaracak ve siz odadan çıktıktan sonra soruları alacağım. Matthew'la birlikte burada izleyebilirsiniz.

Sally başını sallar. "Elbette. Sadece bir dakika, lütfen. Paketlenmiş bisküviyi bulmak için tekrar cebini yoklar. Pembe folyo. Bisküvinin kabuğunu açıyor - kurabiye ve karamelli çikolata kaplaması - ve yavaşça çiğneyerek küçük ısırıklar alıyor. Küçük bir bisküvi ama boğazına yapışmış gibi görünüyor. Bir yaş alıyor.

"Şeker," diyor Matthew, Melanie'ye bakarak. 'Bunun iyi bir fikir olacağını düşündük. O geçmeden önce bir şeker vuruşu. Sally çiğnerken onu izliyor, gözleri endişeyle dolu.

"Evet. İyi düşünmüşsün. Melanie gülümser ve Sally boğazını temizleyip kanepenin yanındaki masada duran sudan bir yudum alıncaya kadar bekler. 'Oturacağımız yerde daha fazla su var. Hazır mısın?

Sally derin bir nefes alır. "Hazır. Matthew öne doğru adım atarken ayağa kalkar ona sarılmak için yaklaşır, onu öper alnından ve

boştaki elini sıkarak. 'Bu çok cesurca, Sally. Seni izliyor olacağım. Tam burada, seni bekliyor olacağım.

Basın odasına girdiklerinde pembe tavşana daha da sıkı sarılan Sally'nin yanında yürüyen Melanie'ye Lisa öncülük ediyor.

Sally bu tür şeyleri haberlerde görmüştü ve Matthew onu oldukça gürültülü görüneceği konusunda uyardıştı. Ve kaotik. Fotoğrafçılar ve TV ekipleri. Bütün bunları anladığını sanıyordu ama yine de kameraların tıkırtısı onu şoke etti. Hiç durmuyor. Onlar yerlerini aldıkça sürekli bir tıkırtı. Daha önce ona oda gösterilmişti ama şimdi tüm bu insanlarla çok farklı. Her koltuk dolu ve bazı insanlar arkada ayakta duruyor. TV kameralarının yanındaki ışıkların parıltısıyla da çok daha aydınlık.

Sonunda herkes yerine oturdu ve Melanie planını uyguladı; herkese katıldığı için teşekkür etti, kendini, Sally'yi ve Lisa'yı tanıttı ve ardından güncellemeye geçti. şu anda iki soruşturma olduğunu açıklıyor. Amelie'nin kayboluşu ve kanaldaki ceset. İkisini birbirine bağlayacak bir kanıt yok ama bugün her iki soruşturma için de bilgi talep ediyorlar. Sally dinlemenin zor olduğunu fark ediyor. Hala çok fazla tıkırtı var, bazı fotoğrafçılar farklı açılardan fotoğraf çekmek için hareket ediyor.

Kâğıdına göz gezdiriyor, kafasında kelimeleri prova ediyor. Melanie'nin sesi bir süre uzakta gibi görünür ve sonra bir duraklama olur. Sally herkesin ona baktığını hisseder. Melanie ve Lisa da.

"Sadece söylemek istediğin bir şey olduğunu açıklıyordum. Melanie'nin sesi nazik ve cesaret verici, belli ki kendini tekrarlıyor.

"Ah, evet. Tamam.' şimdi odaya geri döndüm. "Evet, biliyorum. Sally boğazını temizler ve elindeki kâğıdı dikkatle okur. "Tek istediğimiz güzel kızımızın bizimle birlikte evde olması... Konuşurken, sabahın erken saatlerinde yeni bale ayakkabılarının kurdelelerini dikerken onu izleyen Matthew'un yüzündeki acıyı düşünür.

Bunu neden şimdi yapıyorsun? Bunu şimdi yapmana gerek yok.

. . .

Sonunda ifadesini okumayı bitirir. Bir sürü tıkırtı daha duyulur ve Sally boğazını temizler, kâğıdı dikkatle yeniden katlar ve Melanie'nin odadan çıkarılmasını bekler, ama birden üçüncü sırada bir adam dikilir.

'Peki sizce bunun kocanızın işiyle bir ilgisi olabilir mi? *Son zamanlarda teşkilata dönüşüyle ilgili* haberler?" "*Lütfen.* Melanie'nin ton o firma. 'Biz açık ve zemin Birazdan sorulara cevap vereceğim. Ama Amelie'nin annesinin bir molaya ihtiyacı var. Ben

Anladığına eminim. Lisa?'

Lisa ayağa kalkar ve platform boyunca ilerleyerek Sally'nin de ayağa kalkmasını bekler ve onu odadan çıkarır. Sally, TV kameralarının hareket ettiğinin ve objektiflerin kendisini takip ettiğinin farkında olarak telaşlanır ama yavaş yürümeye gayret eder. Takılıp düşmekten korkuyor.

Yandaki küçük ofise girene kadar gözyaşlarına karşı koymayı başarır. Matthew'un kollarına yığıldığı yere.

"Lanet medya. Onu sıkıca tutuyor. "*Piçler.*

OceanofPDF.com

BÖLÜM 16

MELANIE - İKİNCİ GÜN

Soruların uzamasına izin verdiler - neredeyse on beş dakika. Melanie geri dönüp Sally ve Matthew'u görmek, özellikle de Sally'ye bu kadar cesur olduğu için teşekkür etmek istemektedir. Ancak Amelie soruşturması ve kanaldaki ceset gizemi için özel telefon numarasını içeren grafiği paylaştıktan kısa bir süre sonra, çavuşlarından biri odada belirir.

Kırkklı yaşlarında deneyimli bir dedektif olan ve Meadows'u bulma çalışmalarını yürüten Sam, küçük sahnelerine çıkar ve kulağına bir şeyler fısıldar.

"Telefonla aradı. "Kim?"

"Adam Meadows, Dawn'ın kocası, az önce aradı.

Melanie filme alındığının farkında olarak yüzündeki şoku gizlemeye çalışır. Meadows'u bulmak için gösterilen tüm çabalar şimdiye kadar sonuçsuz kaldı. Çift yıllar önce taşınmış ve ehliyetlerini güncellememiş. Suçları yok. Ne sosyal yardım ne de emekli maaşı. Sistemde izlerini bulmaya yardımcı olacak hiçbir şey yok.

"Pekala, geldiğiniz için hepinize tekrar teşekkür edebilir miyim? Ve bu soruşturmaya yardımcı olduğunuz için herkese teşekkür ederim. Melanie konuşurken ayağa kalkar. Lisa da işareti alarak ayağa kalkar. Sam kapıya doğru ilerler, Melanie ve Lisa da arkasından.

"Peki, Adam Meadows tam olarak ne dedi?" diye soruyor Melanie koridorda.

"Simon telefona cevap verdi. Bizden haber beklediğini ve bu işi bir an önce bitirmek istediğini söyledi.

"Ya Dawn?

"Karısıyla uzun zaman önce ayrıldıklarını ve saklayacak bir şeyi olmadığını söylüyor. Dawn'ın bugünlerde nerede olduğunu bilmiyor ama Amelie'nin kaybolmasıyla bir ilgisi olmadığından emin.

"Öyle derdi, değil mi? Melanie gözlerini kısar.

"Yine de telefonla araması ilginç.

'Belki de basın toplantısında isimlerini açıklamamızı bekliyordu. Şu anda nerede yaşıyor?'

"Rugby," diyor Sam. "Uzun yol.

Tamam. Hemen gidiyoruz ve senin de benimle gelmeni istiyorum.

Bana.'

"Sorun değil.

'Ve biz var yerel Polis rezerve edildiğin arama onun ev Bu arada?'

Evet. Her şey hazır. Başkomiser arama izni başvurusuyla ilgileniyor, böylece doğrudan yola çıkabiliriz. Her ihtimale karşı, tam bir arama yapmakta zorlanabilir.

"Güzel.

'Bu bilgi gelir gelmez, Rugby ekibi her şeyi kontrol etmek üzere görevlendirildi. Ev. Müştemilatlar ve herhangi bir iş yeri aramak için. Kilitli yerler ve benzeri. Adam bir inşaatçıydı ama hala çalışıp çalışmadığını bilmiyoruz.

"Mükemmel. Melanie Sam'den etkilendi. Şimdiden çok şey harekete geçmiştir. Sam'in bu akşam için bir planı olup olmadığını merak ediyor ve Tom ile George'u düşünerek içinin acıdığını hissediyor. Kendi küçük ailesi onsuz tatile çıkmıştı.

Gitmek için sabırsızlanarak saatini kontrol eder ama önce Sally'yi görmesi gerekmektedir. Sally ve Matthew'un beklediği komşu süitin kapısını açmak için koridor boyunca yürür.

"Bu soru için üzgünüm, Sally. "Oh, önemli değil.

"Harikaydın.

"Gerçekten mi?

"Kesinlikle. Bize gerçekten yardım ettin. Amelie'ye yardım ettin. Şimdiden bir sürü telefon aldık. Ayrıca yer arama çalışmalarına yardımcı olmak için de teklifler geliyor, yani daha iyisi olamazdı.

"Herhangi bir ipucu var mı? Matthew parmaklarıyla alt dudağını sıkıyor.

Daha erken. Ama dinle, gitmem gerek. Telefonlar geldikçe kendimi ekiple birlikte hızlandırmalıyım.

"Bir şey mi oldu? Matthew şüpheli görünüyor.

'Hayır. Sadece ekiple birlikte olmam önemli. Sağlam bir şey bulursak seni ararım. Melanie ona Adam Meadows'un ortaya çıktığını söylemek isterdi ama buna cesaret edemezdi. Matthew'u çok iyi tanıyor. İşe karışmayacağına dair ne kadar söz vermiş olursa olsun, kendi arabasına binip onu bulmaya çalışacaktır.

Beş dakika sonra arabasında, Sam de yanında.

'Peki yerel polis ilk arama çalışmalarını yürütmekten heyecan duydu mu? Bize mi?'

Tüm güçlerin ne kadar gergin olduğunu biliyor - çoğu

Diğer güçlere yardım etmek bir yana, kendi vaka yükleriyle bile başa çıkamıyorlar.

"Aslında çok yardımcı oldu," diyor Sam. 'Sanırım söz konusu olan bir çocuksa, herkes politikayı park ediyor. Güncelleme için bilgilerim onlarda var ve Bay Meadows'a yolda olduğunuz söylenecek; sizin de konuşmak istediğiniz.

"Güzel.

Melanie saçlarını gözlerinden geriye doğru düzeltirken sağa dönmesini işaret ediyor, çift şeritli yolun girişine yaklaşıyor. Ekip ilk basın toplantısında Meadows'tan bahsedip bahsetmemeyi tartışmıştı. Zor bir karardı ama Melanie gerçek bir kanıt olmadan onları medyaya kilit şüpheliler olarak göstermenin yanlış olacağına karar verdi. Bu aynı zamanda yasal olarak da zordu ve temyizcinin odağını yanlış yöne çekebilir ve birilerinin başka önemli bir ipucuyla telefon etmesini engelleyebilirdi. Ayrıca, eğer olaya karışmışlarsa bu Meadows için tehlikeli bir tetikleyici olabilir. Yani bu

Adam Meadows'tan gelen telefon bir hediyedir ve onun acil sorununu çözer. Onları saymak ya da saymamak için acil bir ihtiyaç.

Melanie'nin aklı, Adam'ın evini aramanın ne kadar süreceğini merak etmektedir. Ne kadar sürede bir telefon alabileceklerini. Eğer hâlâ bir inşaatçıysa, çok sayıda mülke erişimi olabileceğinden daha zor olabilir. Çok dikkatli olmaları gerekecek. Ayrıca ekibine, Sally'nin başvurusundan sonra halktan gelen tüm çağrılarını saat başı güncellemeleri için talimat verdi. Çok yoğun olacak.

Sam aniden sırt çantasını açarak, "En iyi haber, atıştırmalık bir şeyler getirdim," dedi. "Kaliteli sandviçler ve çikolatalı bisküviler.

"Özür dilerim. Arabamda yemek yemeye izin vermiyorum. Melanie suratını asmaz ve Sam'in yaşadığı dehşeti izler. Bir süre yola konsantre olur, onun acısının tadını çıkarır. Uzun boylu ve sırmı gibi. Muhtemelen bacakları çukurda. Cebinde her zaman bir şeyler atıştıran kocası Tom gibi yüksek metabolizmalı. Sonunda kırılır ve küçük bir gülümseme paylaşır. "Özür dilerim Sam. Şaka yapıyordum. Dayanamadım."

Sam rahat bir nefes alır. "Keder! Beni yakaladın. Atıştırmalıklar olmadan ben bir canavarım. Yemek molası vermeyeceğin konusunda uyarılmışım."

"Bunu sana kim söyledi? Melanie'nin gülümsemesi genişler. Ekibin ofisteki uyku tulumunu fark ettiğinin gayet farkında.

"Mayonezli tavuk ve pastırma mı yoksa ton balıklı salata mı?" "Sen seç. Melanie navigasyona bakar.

Üç buçuk saat. Kayıp bir çocuk olduğu için arama emri çabuk çıkmalı.

Melanie, Adam Meadows ile yüz yüze görüşeceği zaman için kafasında bir plan yapmaya başlar. Ne söyleyecek, ne söylemeyecek. Adrenalinin o tanıdık atışını hisseder. Bir çocuğun hayatı tehlikededir. Bu sefer yanlış yapmayı göze alamaz.

BÖLÜM 17

MATTHEW - İKİNCİ GÜN

Eve döndüğünde Matthew saatini bilmem kaçınıcı kez kontrol eder. Akşam ana haberlerine yedi dakika. Altı. Beş. Odanın diğer ucunda bacak bacak üstüne atmış, sağ ayağını aşağı yukarı oynatarak oturan Sally'ye bakar.

İkisi de mutfak eklentisinde, ellerinde iPad'leriyle basın toplantısından bu yana internetteki tüm haber güncellemelerini kontrol ediyorlar. Haberlerin sayısı iyi ama yine de Amelie'nin gülümseyen yüzünü pek çok haber sitesinde görmek, parlak mavi gözlerinin doğrudan kameraya baktığını görmek üzücü ve tamamen gerçeküstü. Sadece yerel gazetelerde değil, ulusal gazetelerde de. Küçük kızlarını sağ salim geri getirmenin en iyi yolunun bu olduğunu bilseler de, bu tür olayların nasıl geliştiğini Sally'den daha iyi bilen Matthew için bile gerçekler hâlâ şok edici.

"Sence bu ulusal haberlere çıkar mı? Sally onun bakışlarını hissediyor gibi görünüyor ama konuşurken başını kaldırmıyor, gözlerini iPad'inden ayırmadan kaydırmaya devam ediyor.

Evet, sanırım öyle olacak. Bu da Mel'in ve bizim açımızdan iyi bir şey. Ne kadar çok insan yardım ederse o kadar iyi olur.

"Yani gerçekten bunun onu bulmaya yardımcı olabileceğini mi düşünüyorsun? Sally başını kaldırmış, yüzü asılmıştı. Gözleri bitkin, Amelie'nin pembe tavşanı kanepede onun yanında, Matthew ise yemek masasındaki tahta sandalyede oturuyor.

"Öyle olmasını ummak zorundayız. Pozitif kalmalıyız, Sal. Amelie için. Orada çok cesurdun ve bu haberlerin çoğu

Senin sayende. Mel'in ne kadar çok telefon geldiğini söylediğini duydun. 'Evet. Ama bu kadar çabuk ortadan kaybolmasına biraz şaşırdım.

O zamandan beri mesaj attı mı? Sally cevap verirken sanki yüzünü okumaya çalışıyormuş gibi temkinli görünüyor.

"Hayır, ama bunu bekliyordum. Bu tam olarak doğru değildir ve kendini renkli hissetmektedir. Gerçek şu ki, Matthew da Mel'in aceleci çıkışına aynı derecede şaşırdı ama bir dizi olumlu açıklamayı gözden geçirmeye çalışıyor. Bir güncelleme mesajı atacağını söyledi ama henüz bir fısıltı bile yok. "Tüm çağrılar üzerinde çalışıyor olacak. Bilgileri gözden geçirecek ve ilk olarak neye öncelik vermeleri gerektiğini belirleyecek.

"Harekete geçmek mi?

"Araştırın. Temyizden sonra işler böyle yürür. "Doğru.

Sessizlik Sal'ın telefonunun çalmasıyla bozulur ve ikisi de irkilir, gözleri fal taşı gibi açılır. Artık tüm mesajlara ya da aramalara böyle tepki veriyorlar. Ağızları kurur. Kalpleri çarpıyor.

Sally kanepenin üzerindeki telefonun ekranına bakar.

"Mel mi arıyor? Matthew kendini tutamaz.

Başını sallıyor. "Hayır. Ben *Carol*.

Telefona cevap veren Sal'in yüzünde endişeli bir ifade vardır. Carol, Matthew'un yıllar önce ilk tanıştıklarında bulmasına yardım ettiği eski okul arkadaşıdır. Carol bitişikteki evlerden birinde yaşamaktadır ama Fransa'da uzun bir tatildedir. Onu bir aydan fazla bir süredir görmemişlerdir.

Bu doğru mu, sevgilim? Az önce BBC'nin internet sitesinde gördüm. Buna inanamıyorum.

Sally sesi sonuna kadar açmıştır ve Matthew Carol'ın sesini duyabilmektedir.

"Evet, korkarım öyle. Sally ağlamaya başlar ve devam edebilmek için gözlerini sıkıca kapatıp boğazını temizlemek zorunda kalır. "Biz de inanamıyoruz. Matthew burada benimle.

Oh, Tanrım. Sana tüm sevgimi gönderiyorum ve seninle olmak için eve döneceğim. Bir uçak bulur bulmaz.

"Hayır, hayır. Bunu yapmanın bir anlamı yok. Polisle ve her şeyle meşgulüz. Haberlerde bir çağrı olacak

Bu gece. Ulusal haberlere çıkmasını umuyoruz. Daha fazla insan yardım eder.'

Yanında başka kim var? Beth hala Yeni Zelanda'da, değil mi? O biliyor mu?

Matthew uzun bir aradan sonra Sal'in yüzünü izler. Kararsızdır. Beth ve Carol Sal'in en yakın arkadaşlarıdır ama ikisi de son zamanlarda seyahattedir. Sal'in daha fazla desteğe ihtiyacı var. Sal'in annesi altı ay önce bir huzurevine taşındı. Kalp rahatsızlığı ve bunaması var ve stresin sağlığı üzerindeki etkisinden endişe ettikleri için ona henüz Amelie'den bahsetmemeye karar verdiler. Personel bu gece onu haberlerden uzak tutmaları konusunda uyarıldı.

"Sorun değil," diyor Sally. 'Bir aile irtibat kadını var. O biraz - bilmiyorum. İyi niyetli biri. Bu da asla yalnız olmadığım anlamına geliyor.

Tamam. Karar verildi. Sabah ilk iş uçağa biniyorum. Tartışmak yok. Olabildiğince abuk oraya gideceğim, sevgilim.

Sal hıçkırmaya başlar ve mendil almak için cebine uzanır.

"Teşekkür ederim," demeyi başarır.

Onu bulacaklar. Güçlü ol, sevgilim. Onu bulacaklar.

'Tamam. Şimdi gitmem gerekiyor. Haberleri izlememiz gerekiyor.'

TAMAM. Yarın indiğimde mesaj atarım. Bir duraklama. İkinize de sevgilerimi iletiyorum. Sürekli sizi düşünüyorum ve çoktan orada olmayı diliyorum.

"Tamam. Yarın görüşürüz.

Matthew endişelerini paylaşmaya fırsat bulamadan Sally aramayı sonlandırır ve cep telefonunu yanındaki kanepeye geri koyar. Artık ne söyleyeceğini, Carol hakkında ne yapacağını düşünecek zamanı yoktur. Televizyonu açmak için uzaktan kumandayı kullanır ve sesi hızla ayarlar. İlk başta çok kısıktı.

Kanepede Sally'nin yanına oturur ve yer açmak için telefonunu yan masaya taşır. İlk haber, yurtdışında elliden fazla insanın ölümüne neden olan sel felaketi. Ve sonra ikinci hikaye ...

Amelie'nin yüzü televizyonda tam kadraya girince Sally'nin nefesi kesilir.
Polis, sekiz yaşındaki bir kız çocuğunun bulunması için yardım çağrısında bulunuyor.

annesiyile alışveriş yaparken ortadan kayboldu.

Matthew karısının eline uzanır ve sel felaketiyle ilgili canlı bağlantı da dahil olmak üzere haber boyunca sessizce otururlar. Ekrandaki sefalet korkunçtur ve Matthew sadece tedirginlik hissedebildiği için kendini rahatsız hisseder. Bu diğer trajediyle bağlantı kuracak duygusal bant genişliği kalmamıştır. Sonunda haber spikeri kayıp küçük kızın hikayesine dönene kadar elini kanepenin koluna vurduğunu fark eder.

Haber sunucusunun arkasında gülümseyen bir Amelie fotoğrafı var. Hikayenin kısa bir özeti ve ardından haber konferanslarından resimler ve klipler ile Amelie'nin birkaç fotoğrafının daha yer aldığı tam bir rapor. Polise ilk verdikleri ve daha sonra Sally'nin itiraz için seçtiği, Amelie'nin bale kıyafeti içinde dans ederken çekilmiş bir fotoğrafı da dahil olmak üzere daha fazla fotoğraf.

Matthew, Sally'nin yanağından süzülen bir damla gözyaşını görebiliyor ve gergin nefes alışlarını duyabiliyor. Muhabirin dış sesi aniden onun adını zikredince elini biraz daha sıkar. Şimdi fotoğrafı gösteriliyor ve anlatı onun çalışma geçmişine atıfta bulunuyor - 'bir çocuğun ölümüyle sonuçlanan trajik bir vakanın' ardından emniyetten ayrılması ve ardından emniyete *yeniden katılma* ve şu anda Amelie'yi bulmak için soruşturmayı yürüten meslektaşları DI Melanie Sanders ile birlikte *yeniden* çalışma kararına ilişkin son haberler. Şimdi kameraya bir parça var, koyu lacivert ceketli erkek muhabir polis karakolunun dışında sağanak yağmur altında. Siyah şemsiye.

Polis, geçmişteki vakaların da söz konusu olup olmadığı konusunda yorum yapmıyor.

bu soruşturma ile ilgili. Ya da Matthew Hill'in teşkilata yeniden katılma kararına verilen tepkinin herhangi bir şekilde olası bir soruşturma hattı olup olmadığı

...

Matthew yüzündeki kanın çekildiğini hisseder ve aniden her iki kolunda da garip bir karıncalanma olur. Muhabir Matthew'un kariyeriyle ilgili detayları özetlemeye devam ederken, şemsiyenin üzerindeki yağmurun pıtırıtısı artıyor ve Matthew sesini yükseltmek zorunda kalıyor.

'Bunu neden söylüyorlar? Anlamıyorum. Sally'nin ses tonu gerçekten kuşkuludur. Dönüp kısa bir süre ona bakar ve sonra

kaşlarını çatarak bakışlarını tekrar televizyona çevirir. "Bu hiç yardımcı olmuyor. Eminim bu yardımcı olmaz?"

Haber daha sonra basın toplantısının görüntülerine döner. Amelie'nin tavşanını tutan Sally'nin yakın çekimi. Sally'nin konuşmasından bir kesit ve ardından yavaşça odadan çıkışının görüntüleri. Dış ses her türlü bilgi çağrısını tekrarlıyor ve özel telefon numarasının yanında Amelie'nin resminin yer aldığı bir grafik var.

"Bu iyi bir şey. Telefon numarasıyla birlikte çağrıyı tekrarlamaları iyi oldu. Matthew ses tonunu Sally için olumlu tutmaya çalışsa da kalbi hâlâ hızla çarpmaktadır. Mel de en az onun kadar üzülecektir; onu basın toplantısından uzak tutarak geçmişinden bahsedilmeyeceğini ummuştur. Tek tesellisi muhabirin soruşturma sırasında yapılan tehditleri detaylandırmamış olmasıdır. Avukatların bunu veto edeceğinden şüpheleniyor. İftira riski.

"Bu iyi değil, değil mi? Sally tekrarlıyor. 'Teşkilata yeniden katılmandan potansiyel olarak bahsetmeleri iyi değil mi? Resmini gösterdiler. Ya Dawn Meadows izliyorsa?'

OceanofPDF.com

BÖLÜM 18

MELANIE - İKİNCİ GÜN

Melanie telefonundaki haber uygulamasını kapatmadan önce bir süre kıpırdamadan oturur. Onun yanında, Sam koltuğunda kıpırdanıyor.

'Grafiği bu kadar uzun süre ekranda tutmaları harika. Telefon numarasıyla birlikte. Sam hâlâ kendi telefonuna bakıyor, onu döndürmeye çalışıyor. Moralini düzeltmeye çalışıyor.

'Evet - ama neden Matthew'un yeniden teşkilata katılmasından bahsettiler? İhtiyacımız olmayan her şey.' Melanie'nin Dawn Meadows'u soruşturmadan silmeye şiddetle ihtiyacı vardır. Ama ya *içgüdüleri* yanılıyorsa ve o da bu işin içindeyse? O basın toplantısının bir faydası olmaz. Onu kızdırmış olabilir.

'Sence kocası bunu görmüş müdür? Kapsamı?' Sam birkaç ev aşağıdaki parlak yeşil ön kapıya bakar. Adam Meadows'un evi, yoldaki viraj göz önüne alındığında sadece görüş alanındadır. Otoyoldaki bir kaza yüzünden geciktikleri için haberlere yetişmek için yakın bir yere park etmek zorunda kalmışlardı. Yerel trafik polisinden destek istemek bile işe yaramamıştı. Bir kamyon devrilmişti ve öncelik itfaiyenin geçmesini sağlamaktı.

Elbette izliyordur. Tamam. İçeri girmeden önce paylaşmam gereken bir şey var. Melanie midesinin gerildiğini hisseder. Sam'e en son isimsiz mektubu göstermek bir riskti. Neden olay odası panosunda asılı olmadığını merak edecektir ama başka seçeneği yoktur. Telefonunu karıştırıyor ve ekran görüntüsünü kaldırıyor. 'Bu gelen ek bir isimsiz mektup

Matthew Hill'in yeni ekibime katılmasıyla ilgili medyada çıkan haberlerden sonra bana ulaştı.

Sam'in ekranda mektubu okumasını izler.

Matthew Hill is a child killer. You take him back on your team and you will all be sorry.

"Tanrım. Bu diğer harflerden biraz daha güçlü. Nasıl olur da dijital dosyada olmaz? Sam ona döner, yüzünde temkinli bir ifade vardır. Zeki biri ve Melanie ona güveniyor ama dikkatli olması gerekiyor.

Adli tıp yine bir şey bulamadı. Muhtemelen Dorset'te postalanmış. Ama parmak izi yok. Aynısının devamı olarak bir kenara bırakıldı. Çirkin ama muhtemelen zararsız. Ne kadar nefret mektubu aldığımızı biliyorsun. Melanie renklendiğini hissetti. "Mesele şu ki, bunun medyaya yansımalarını istemiyorum, bu yüzden mektubun ayrıntılarını şimdilik gizli tutuyorum. Sızdırılmasını ve manşetlere taşınmasını istemiyorum.

Sam kaşlarını çatar. "Ama bunu Dawn Meadows'a iletmeliyiz. Yapmamız gereken-"

Elbette. Bu yüzden size gösteriyorum. Adam Meadows ile konuşacağım ama ona kelimeleri vermek istemiyorum. Onu korkutmak istiyorum. Ve Dawn'ı bulduğumuzda ona çelme takacak bir şey istiyorum. Senin için sorun olur mu?

"Elbette.

"Ayrıca Matthew Hill bu mektubu henüz görmedi. Melanie rahatsızlığını gizlemeye çalışarak çok hızlı konuşuyor. 'Ve ona da sızmasını istemiyorum. İçinde bulunduğu durumdan dolayı. O yüzden şimdilik sadece ikimizin arasında kalsın. Tamam mı?

"Tamam, patron. Sam'in sesi hâlâ temkinli geliyor.

"Hadi yapalım şunu. Şu Adam Meadows'un gözlerinin içine bakalım ve ne düşündüğümüzü görelim. Melanie anahtarı kontaktan çıkarır ve arabadan o kadar hızlı fırlar ki Sam kendi kapısını ancak o kilidi ateşlemeden önce kapatabilir.

Adam Meadows'un mülkü etkileyicidir ve Melanie yeşil kapının önünde durduğunda, buranın hiç de istediği gibi olmadığını fark eder.

bekliyordu. Cumbalı pencereleri, şık panjurları ve kapının her iki yanında büyük saksılar içinde özenle bakımlı kutu ağaçları olan büyük, çift cepheli bir mülk. Adam'ın inşaat işi iyi gidiyor olmalı. Yine de ekibine Adam'ın mali durumunu kontrol ettirecekti.

Melanie kapının zilini çalarken yerel polis teşkilatından gelen son haberleri düşünür. Aramada evde hiçbir şey bulunamamış ve Adam Meadows'un ilk sorgulamada sakin olduğu görülmüştür. Yerel ekip ifade taslağını gönderdi. Hikayesine göre Dawn'la yıllar önce ayrılmışlar. Hiç görüşmemişler ve nerede olduğuna dair hiçbir fikri yok. Sadece *bu işi bitirmek için* aramış.

İçerideki merdivenlerde ayak sesleri duyduklarında Melanie rozetini çıkarır. Adam Meadows nihayet kapıyı açtığından beklediğinden daha yaşlıydı. Melanie rozetini kaldırır ve kafasında hızlıca hesap yapar. Ellili yaşlarında ama altmışlı yaşlarda görünüyor.

DI Melanie Sanders. Siz Adam Meadows musunuz? Benim.

"Anladığım kadarıyla size arayacağımızı söylemişler. Gelebilir miyiz? İçeri mi?"

"Madem öyle. Saatlerdir uğraşıyorum. Lanet arama ekipleriniz. Ne bekliyordun ki? O küçük kıızı burada saklanmış halde bulacaklarını mı?" Kapıyı açarken alay ediyor. "*Ciddi misin?*"

Melanie koridora çıkar, Sam de onu takip eder. Oturma odasının girişinde beklerler. "Burası iyi mi? Melanie sorar ama Adam Meadows omuzlarını silkmekle yetinir.

Oturma odası geniş olup siyah bir odun sobası ve yanında kütüklerle dolu kavisli bir açık sepet bulunmaktadır. Rustik bir sehpanın etrafına koyu bordo renkte iki büyük uyumlu kanepe yerleştirilmiştir. Hepsi çok zevkli. Pahalı görünüyor.

"Oturabilir miyiz? Melanie başını öne eğer.

"Lütfen siz buyurun. Ama içki ikram etmezsem beni bağışlayın. Dediğim gibi, bugün yeterince şey yaşadım. Sadece bu işi bitirmek istiyorum.

"Peki - bana neden telefon ettiğinizi tekrar hatırlatır mısınız, Bay Meadows? Melanie kanepelerden birine oturur. Hemen pişman olur.

Karar. Kanepe beklediğinden daha alçak. Adam Meadows ayakta kalıyor.

"İnternette kayıp kızla ilgili bir haber gördüm. Babasından bahsediyordu. Matthew Hill. Dawn'ı suçlamaya başlayacağınızı tahmin ettiğim için bu konuyu kapatmayı düşündüm. Dediğim gibi, sadece bu işi bitirmek istiyorum.'

"Peki tam olarak neden sizin de belirttiğiniz gibi parmakla göstereceğimizi düşündünüz?

Başı seçiriyor ve sonunda oturuyor. 'Oyun oynamayalım, DI Sanders. İkimiz de buraya neden geldiğinizi biliyoruz.

Melanie duraklar, onun yüz ifadesine bakar. Onun ruh halini tam olarak anlayamıyor. Öfke mi yoksa sadece bıkkınlık mı? Yüzü gergin ama okunması zor. Sanki içsel bir mücadele varmış gibi yüzünün altında bir sürü şey olduğu belli ama bu suçluluktan ziyade incinmişlik de olabilir.

Beklemeye karar verir. Yanında Sam de aynı şeyi yapıyor, ikisi de görüştükleri kişiye bakıyorlar. Biraz zaman alır ama sonunda konuşur.

"Matthew Hill hayatımı çaldı, DI Sanders. Adam Meadows gözlerini kırpmadan ona bakıyor. "Önce oğlumu kaybettim. Jacob'ı. Sonra da karımı kaybettim. Artık inancım var. Bu beni ayakta tutuyor - ama polis hayranı olmadığım için beni affedin.

'Oğlunuzu kaybettiğiniz için üzgünüm. Korkunç bir trajedi. Ama arama yapmamız gerektiğini biliyordunuz Bay Meadows. Karınızın yaptığı tehditlerden sonra. Ve gönderilen mektuplardan sonra.

'Karım o mektupları hiç göndermedi. Onunla bir ilgileri olduğunu asla kanıtlayamadınız. Duraksıyor. "Bakın. Karım kederinden hastaydı. O zamanlar ne söylediğini bilmiyordu. Ya ben?' Cumbaya doğru bakıyor ve sonra geri dönüyor. "Matthew Hill yüzünden hayatım altüst oldu. Ama dediğim gibi, artık inancım var. Odanın köşesindeki kitaplığın üzerinde duran küçük bir haça bakıyor. "Kimseye zarar gelmesini istemem. Kesinlikle bir çocuğa değil. Zaten yeterince üzgünüm, çok teşekkür ederim.

Melanie, hâlâ haça bakmakta olan Adam Meadows'u izlerken Sam'in başını ona doğru çevirdiğini hissedebiliyor.

"İlk ifadenizden Dawn ile oğlunuz öldükten birkaç yıl sonra ayrıldığınızı duydum.

Bu doğru. Bunu atlatamadı. Yeni bir amaç bulamadı. Öfkeden başka.'

"Matthew Hill'de.

Evet. Matthew Hill'de. Bana. Dünyaya. Her şeye. "Neden sana?

"Çünkü her gün onunla birlikteydim sanırım. Başlarda ben de pek iyi idare edemedim. Biraz fazla içiyordum. Dönüp Melanie'ye bakıyor. "Bununla gurur duymuyorum. "Ve içki. Ne kadar kötüleşti?' Melanie başını öne eğdi.

Kafa.

"Eğer ima ettiğiniz şey buysa şiddet yok. Kimseyi incitmedim, hele sevdiğim birini hiç incitmedim. Ama içime kapandım, bu Dawn için zor olmuş olmalı. Duraksıyor. "Bana bunun olağandışı olmadığı söylendi. Çiftler çocuklarını kaybettikten sonra ayrılırlar. "Tekrar.

Kaybınız için çok üzgünüm. Melanie bir kez daha bakar Jacob Meadows'un şöminenin üzerindeki fotoğrafına baktı. Kocaman bir gülümseme. Okul kravatı yamuk yumuk. Bir anda oğlu George'u düşünmeye başlar. Uzaklaştırmaya çalıştığı dayanılmaz düşünceler. Ama bir de Sally ve Matthew'un ezici düşünceleri vardır. Onları bekleyen şeyin ağırlığı.

Melanie boğazını temizler ve daha dik oturur. "Bize ayrılık hakkında daha fazla bilgi verebilir misiniz?

"İçki konusunda doktoruma gittim. Yardım aldım. Ve danışmanlık sayesinde kiliseye geri döndüm. Çocukken giderdim. Rahatlatıcı buluyordum. Öbür dünya düşüncesi. Jacob için yani.'

"Ya Dawn?

"Çok karşıydı. Çok acımasızdı. Herhangi bir şeye inanmak onun için çok zordu. Sonunda bu konuda da tartışmaya başladık.

"Yenilenen inancın hakkında

mı?" "Evet. Bu onu yaraladı.

"Onu nasıl yaraladın?

"Jacob'ın öldüğü şekilde bir çocuğun ölmesine izin verecek bir Tanrı olamayacağını düşündü. Adam Meadows gözlerini kapatır ve kaşlarını çatır.

yüzünü bozar. 'Tanrı'nın böyle çalışmadığını anlatmaya çalıştım. Ama bu sadece daha fazla kavgaya neden oldu. Gözlerini açıyor.

"Yani ayrıldığınızda hâlâ kızgın ve kırgın mıydı?"

"Sanırım öyle diyebilirsiniz.

'Yani o kötü mektupları göndermiş olması tamamen mümkün. Hatta *başka* mektuplar *da* göndermiş olabilir mi? Matthew Hill'e sandığınızdan daha fazla kızgın kalmış olabilir. Belki de ayrıldıktan sonra öfkesi arttı. Ne zaman haberlere çıksa

.'

"Nereye varmak istediğini anlıyorum ama sana söylüyorum, yanılıyorsun. Derin bir nefes alır. "Dawn'ın bununla hiçbir ilgisi yok. Kızın kaçırılmasıyla. Boşanma üzücüydü. Bu konuda kendimi kötü hissettim ama huzura ihtiyacım vardı. Kavgaya dayanamıyordum. Sadece sakinlik istiyordum. Dawn'a yardım edemedim ve sonunda birbirimizin yanında olamadık. Her şeyi yarı yarıya paylaştık. Dawn iletişimde kalmak istemediğini açıkça belirtti. Bir anlamı yoktu. "Çok acı verici" dedi.

'Karınızla acilen konuşmamız gerekiyor. Sosyal medyada hiç izi yok. Hiç ortak bağlantınız yok mu? Ortak arkadaşlarınız? Akrabaları? Herhangi bir yerde olabileceğini düşünebiliyor musunuz?

"Hayır. Sana söyledim. Hiç temasımız olmadı.' Bir kez daha pencereye doğru bakıyor. "Yeni Zelanda'da bir kız kardeşi vardı. Oraya gidebileceğini söyledi ama gitti mi bilmiyorum. Geçmişte bir anlaşmazlık yaşamışlar. Tipik kız kardeşler. Yeni Zelanda'ya taşınmak sadece lafta mıydı, hiçbir fikrim yok.

"Kız kardeşinin adı ve adresi var mı?

'Anne Peters. Christchurch. Ama adresim yok.'

Melanie, Sam'in defterine yazdıklarını izliyor. "Başka kimse var mı?

Adam başını sallar ve derin bir nefes almadan önce yere bakar.

Bak. Jacob öldükten sonra karım tüm umudunu kaybetti. Hayatın kendisine olan inancını kaybetti. Ama yaptığı tehditlerde ciddi değildi. Üzüntüsü onu yiyip bitirmişti. Bunu atlatmasına, Jacob'ın başına gelenleri korkunç bir kaza olarak kabul etmesine yardımcı olmaya çalıştım. Ama o bunu yapamadı. Bir duraklama. "Sonunda antidepresan kullanmaya başladı. O

tamamen farklı bir insan gibiydi. Ama kimseye zarar vermezdi. O küçük kızı almadı.'

'Bundan çok emin görünüyorsunuz. Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?'

'Çünkü tüm bu öfke çocuğunu çok sevmesinden kaynaklanıyordu. Bir çocuğu bu kadar çok sevip diğerini incitmek isteyemezsiniz. Bunu yapamazsınız. Dawn'ın bununla bir ilgisi olduğunu düşünüyorsanız vaktinizi boşa harcıyorsunuz.

Melanie soru sormaya devam eder, Adam'ın hafif robotik cevaplarını alır, bu arada Sam de resmi notları tutmaktadır. Yaklaşık on beş dakika sonra, inşaat şirketini sorar.

'Herhangi bir güncel proje var mı? Herhangi bir site üzerinde çalışıyor musunuz?'

Hayır. Artık tamamen emekli oldum. Dediğim gibi, Dawn ve ben işleri yarı yarıya paylaştık. Evimizi birlikte sattık ve ben bunu aldım. Harabeydi. Çalışmaya devam ederken pek bir şey yapmadım. Ama işi bıraktıktan sonra tüm zamanımı buraya ayırdım. Etrafına bir göz atıyor. "Bu evi onarmak benim son projemdi. Tüm bunları daha önce yerel polise anlattım.

Melanie kartını uzatır. "İrtibatta kalacağız Bay Meadows. Ve aklına bir şey gelirse. Ya da Dawn'dan haber alırsanız -'

"Dawn'dan haber alamayacağım.

"O da haberlerde görebilir mi?

Omuz silkiyor. 'Eğer yaparsa, benim için olduğu gibi çok üzücü anıları canlandıracaktır. Hepsi bu kadar. Beni aramayacaktır.

"Ama yine de bizi aradınız. Melanie yine tepkisini görmek için onu dikkatle izler.

'Sadece iyi bir vatandaş oluyorum. Sizin kapımı kırmanızı beklemektense bu işi hallediyorum,' diyor. 'Şimdi pişmanım çünkü beni dinlemiyorsunuz, değil mi? Yanlış ağaca havlamaya kararlısınız. Pantolonunun dizindeki hayal kırıntılarını düzeltmek için duraklıyor. 'Bu küçük kızın kayıp olması çok üzücü. Çok üzücü. Ama bunun bizimle hiçbir ilgisi yok.

BÖLÜM 19

SALLY - İKİNCİ GÜN

"Peki o telefundayken neden bir şey söylemedin? Sally gözlerini Matthew'a dikmiş, onun ne ima ettiğini anlamakta güçlük çekiyordu. "Cidden polisin Carol'ı *şüpheli* olarak göreceğini mi söylüyorsun?"

Hayır. Öyle bir şey demiyorum. Söylediğim şey, onu soruşturmadan elemek için sorgulamak isteyecekleri ve bunun herkes için, özellikle de Carol için üzücü olacağı. Ben sadece sizi hazırlıyorum. Seni uyarıyorum.' Matthew duraklar. "Haklısın. Onu aradığında uyarmalıydım ama basın toplantısı tam da haberlere çıkmak üzereydi-"

"Buna inanamıyorum. Sally'nin başı, olanları doğru düzgün anlamaya çalışırken dönüyor. Matthew bahçede bir şey izliyormuş gibi arkasını dönmüştür. "Hayır. Lütfen. Bana bakmanı istiyorum."

Yavaşça geri döner, yüz ifadesi gergindir. Sally doğrudan onun gözlerinin içine bakar. "Bana gerçeği söyle. Carol'ın bu işe karışmış olabileceğini düşünüyor musun?"

"Hayır, şahsen öyle düşünmüyorum. Onun bakışlarını tutuyor. "Ama Mel'e geçmişin anlatılması gerektiğini anlamalısın. Ne olduğunu. Bebeği düşünüyor. Tıpkı şimdi olduğu gibi yıllar önce de tüm haberlerde yer almıştı. 'Aksi takdirde onun güvenini kaybederim. Bu bir protokol, Sal. Mel'e söylemeden edemeyiz.'

"Protokol mü?! Cehenneme gidip gelmiş en iyi arkadaşlarımdan birini parmakla gösteriyorsun ve buna protokol mü diyorsun?"

Lütfen, Sal. Parmakla göstermiyorum. Sadece sana karşı dürüst oluyorum. Bunu yapmayalım, şimdi olmaz-'

İkisi de sessizliğe gömülür. İkisi de hâlâ ayakta. Matthew ona bakmaya devam ediyor ama yere bakıyor, gözleri kapalı ve sonunda Sally telefonunu çıkarıyor. "Tamam. Onu arıyorum. Gelmemesini söyleyeceğim. Ona bütün bunları yaşatmayacağım. Hayatta olmaz.

Aramaya çalışıyor ama bağlanmıyor. *Lanet olsun*. Görünüşe göre telefonu kapatmış. Sal saatini kontrol eder. 'Belki de çoktan havaalanındadır. Uçuş moduna almıştır. Peki ne yapacağız?'

Matthew başını kaldırır ve gözlerini açar. "Çok üzgünüm, Sally. Ama prosedürler var. Kurallar. Bu benim için zor.'

Ama neden? İkimiz de Carol'ın bunlarla hiçbir ilgisi olmadığını biliyoruz. Öyleyse neden sessiz kalmıyoruz? Onu travmadan kurtaralım.'

"Bunu yapamayız.

"Neden

yapamazsınız?

Matthew'un elini saçlarında gezdirdiği korkunç bir duraklama olur. Onun tiki. Tamamen çileden çıktığının işareti.

Sally tekrar ağlamanın eşiğine geldiğini fark eder ve şimdi arkasını dönüp giden kendisidir. Bu çok fazla. Amelie'yi düşünüyorum. *Neredesin sen?* Ve şimdi bu dehşetin üzerine, Carol'ın sadece iyi bir arkadaş olmaya çalıştığı için neler yaşayabileceği endişesini taşıyor.

Sally korkunç bir an için yıllar önceki o otel odasına geri döner. Beth'le birlikte arkadaşları Carol hakkındaki gerçeği öğrendikleri ana. Yaşadığı o büyük şoku hatırlıyor.

Karyoladaki bebeği hayal edebiliyor. İnançsızlığı. Ama en çok da korkusunu hatırlıyor. Beth'in ne kadar cesur olduğunu ve kendisinin ne kadar korktuğunu.

Güvenliği ara. Polisi ara.

Kocasına tekrar bakmak için geri dönüyor, Carol'la olan geçmişlerindeki rolünü hatırlıyor - onlara ne kadar yardım ettiğini - ve hepsinden daha kötü olan şeyi fark ediyor.

Kesinlikle haklı.

Carol aradığı anda bunu düşünmeliydi; bir bahane uydurmalıydı. Onu bağışlamalıydı.

Carol'ın bir sineğe bile zarar vermeyeceğini kalben biliyor olması önemli değildir. Polis bunu farklı görecektir. *Me!* farklı görecektir.

Carol'a gelmemesini söylemeliydi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 20

MELANIE - İKİNCİ GÜN

"Arabayı benim kullanmamı ister misin? Mel bir yandan telefonunu karıştırırken bir yandan da saati kontrol ediyor. Devon'a döndüklerinde geç olacak ama ekiple konuşması gereken daha çok şey var. Birkaç kişi kalmak için gönüllü oldu. Arabayı sürme teklifi sadece kibarca ve Sam bunu bilecek.

'Hayır. Sen devam et. Ben sürmekten memnunum.'

"Doğru cevap. Mel konuşurken hâlâ telefonuna bakıyor ama göz ucuyla Sam'in gülümsediğini fark ediyor. "Ben Ali'yi kontrol edeceğim.

Peki. Ama arabaya servis yapmamızın bir sakıncası var mı? Ben acıktım. Sam navigasyona bakmadan önce saatini kontrol ediyor.

'Gerçekten de bacakların çukurda, değil mi? Nasıl bu kadar zayıf kalabiliyorsun? Melanie son birkaç yıldır eskisi gibi yiyemediğini fark etti. Spor salonundan hoşlanmıyor ve bir dizi tuhaf diyet deneyerek kendini şaşırttı. Düşük karbonhidrat. Düşük yağ. Düşük gıda . . .

"Metabolizma, şef.

"Melanie. Bana Melanie de.'

Özür dilerim. Şanslı genler. Yani arabaya servis tamam mı? Önümüzdeki yarım saat içinde mi?

'Tabii. Ama park et ve hızlı ye. Yemek yerken araba kullanmanı izlemek istemiyorum. Alınmayın.'

"Sorun değil. Bir duraklama. 'Bu arada, size patron ya da şef dememin bir sakıncası var mı? Sadece-' Sam derin bir nefes alır

nefes al. "Bilmiyorum. Belki bunu söylememeliyim ama ... hayır, unut gitsin. Bunu söylememeliyim.

"İsterseniz patron da olabilir. Ama şef değil.' 'Teşekkürler, patron.' Yine gülümsüyor.

Melanie olay odasını hızlıca arar ve telefonu DS'den Alison açar. "Merhaba, Alison. Ben Melanie Sanders. Rugby'den dönüyoruz. Ekibin fazladan mesai harcamasından dolayı minnettar olduğumu lütfen paylaşın. Herkesin kalmasına gerek yok ama son aramamdan bu yana başka bir şey geldi mi?

"Aslında ben de tam sizi aramak üzereydim hanımefendi.

Patron. Lütfen bana patron de. Sam'i yine yanında sırtırken yakalar.

Özür dilerim patron. Gelişmekte olan bir olayımız var. Sadece tırmanıyor. Buradaki yöneticiyle görüştüm ve o da basın ofisini aradı. Sizi aramak üzereydiler.'

"Tamam. Peki neler oluyor? Melanie alt dudağını ısırır.

'Vigilantes. Park Estate'in dışında. Cinsel suçlular listesindeki adamlardan birinin evinin önünde bir düzine kadar kalabalık var ve daha fazlası da onlara katılıyor. Sosyal medyada birinin elinde molotof kokteyli olduğu söyleniyor.

"Oh harika. Kimmiş peki? Ve evde mi?" "Size tüm detayları şimdi gönderiyorum.

'Üniformalılar orada mı? Yakın tehlikede olan var mı?'

Onu dışarı çıkardık. Birileri sorun çıkacağına dair ihbarda bulunmuş, biz de onu daha önce güvenli bir adrese götürdük. Akrabalarından birine. Park Estate'deki ev boş. İlk gün tüm yerel şüphelileri kontrol ederken arandı. Ama kalabalık sahadaki ekibe inanmıyor. Polisler ve itfaiye olay yerinde. Görünüşe göre medya gelmeye başladığından başkomiser açıklama yapmaya gidiyor.

"Müthiş. Mel gözlerini kısar, ses tonundaki alaycılığın farkındadır. Müfettişin bununla ilgilenmek zorunda kalması tam bir kabus. O yapmalıydı. Adam Meadows'la görüşmeye kendisi gittiği için pişman değil ama henüz bir yere varamadıkları için merkezden bu kadar uzakta olmak onu hayal kırıklığına uğrattıyor. "Başkomiserin ruh hali nasıl?

Öfkeli, hanımefendi. Üzgünüm, patron. Büyük bir yemeği varmış, iptal etmek zorunda kaldı.'

Mükemmel. Beni bilgilendir. Ne biliyoruz? Bir sızıntı mı oldu? Adamın adı nasıl ortaya çıktı?'

Amelie kaybolur kaybolmaz Melanie, cinsel suçlular sicilindeki altı yerel erkeğin derhal kontrol edilmesini emretmişti. Hepsinin mazereti vardı. Dördü CCTV ve/veya güvenilir tanıklarla hemen kontrol edildi. İkisinin daha fazla soruşturmaya ihtiyacı vardı, bu yüzden evleri arandı. Maidstead'in eteklerindeki Park Sitesi'ndeki adam da bunlardan biriydi ama o zamandan beri şüphelerden aklanmıştı. Amelie kaybolduğunda AA toplantısında olduğunu geç de olsa itiraf etmişti. Altı tanık. Kontrol edildi.

Kayıtlardaki tüm isimler son derece gizliydi ve Melanie ekibine herhangi bir sızıntı olmamasına dikkat etmelerini emretmişti.

"Görünüşe göre Park Estate'de yaşayanlar bir süredir onun kayıtlarda olduğunu biliyorlarmış. Memurların arama yapmak için geldiklerini görmüşler, iki kere ikiyi bir araya getirmişler ve beş etmişler. Sosyal medyada Amelie'nin onda olması gerektiğini paylaşmaya karar vermişler.

"Mükemmel. Melanie başını sallar. Tek istediği Amelie'yi bulmaya çalışmakken, alışveriş arabasında bir ceset ve şimdi de kanunsuzların yarattığı karmaşa. Cinsel suçlular listesindeki herkesin dosyasını kendisi incelemişti. Bazıları teşhircilikten tutuklanmıştı ki Melanie bunu her zaman polis teşkilatındaki diğer bazı kişilerden daha fazla ciddiye almıştı. Listedeki bir kişi daha önce çocuklara okullarının dışında yaklaştığı için cezalandırılmıştı. Ancak şu ana kadar listedekilerden hiçbirini Amelie'nin kayboluşuyla ilişkilendirecek bir kanıt yoktu.

"Sana sosyal medya bağlantılarından bazılarını göndereceğim. Çok hızlı patladı. Bu yüzden başkomiser ve basın sorumlusu dışarı çıkıyor. Ortalığı sakinleştirmeye çalışacaklar.

Bak. Orada olamadığım için çok üzgünüm ama beni bilgilendirmeye devam et. Tamam mı? Alışveriş arabasındaki cesedin kimliği hakkında yeni bir haber var mı?

'Henüz değil ama bu konuda da birkaç telefon aldık, o yüzden her şeyi kontrol ediyoruz. Müfettiş sizi arayacağını söyledi.

her Şey hakkında bir güncelleme.'

Mel gözlerini kapatır. *Eminim  yledir.* "Teşekkür ederim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 21

MATTHEW - İKİNCİ GÜN

"Sally. Bunu gördün mü?" Matthew mutfak adasında espresso makinesinin sıcaklığa ulaşmasını bekliyor. Televizyon, geniş ve açık planlı mekânın karşısında, sesi kısık bir şekilde duruyor.

Cevap yok. Sally'nin yatıyor olması gerekiyordu ama Carol'a tekrar telefon etmeye çalıştığını biliyordu. "Sally. Gelip bunu görmem gerek. Matthew odanın içinde ilerlerken sesini yükseltir, sesi açmak için kumandayı bulamadığı için hayal kırıklığına uğramıştır.

Kanepedeki minderlerin altını deniyor. Amelie'nin kayboluşuyla ilgili basın toplantısının haberlerini taşıyan bazı gazetelerin altına. Bir yüzeyden diğerine bakıyor, bir yandan da bir terasın dışında, bazıları pankartlar taşıyan kalabalığın sessiz görüntülerini izliyor. Sonunda sehpanın üzerindeki meyve kâsesini hareket ettirerek arkasındaki bir yığın cemaat dergisinin üzerindeki kumandayı gözetliyor.

Sesi açtığında, mekânı tanır. Park Estate. İyi bir yer değil. Kaydırılan başlıkta *kayıp Amelie Hill'in aranmasıyla ilgili gösteri* yazıyor.

"Amelie Hill'in aranmasıyla bağlantılı bir gösteri yapıldığına dair haberler geliyor... Haber sunucusu talimat alıyormuş gibi elini kulaklığına götürüyor. "Bunlar şu anda gelen canlı görüntüler.

Sally odaya girip yanında dururken sesi açıyor. 'Ne oluyor ? buldular mı

Bir şey mi? Onu buldular mı?'

"Hayır. Yani, bilmiyorum. Sanırım hayır. Mel arardı.'

Haber spikerinin göstericilerin Amelie için bir evin aranmasını talep ettiklerini açıklamasını dinliyorlar. Görünüşe göre cinsel suçlular listesinde yer alan bir adamın evi. Pankartlar var. "PAEDO". Ve 'AMELIE NEREDE'?

Üniformalı memurlar kalabalığı dağıtmaya çalışırken aniden çok fazla bağırış çağırış oldu.

Neler oluyor Matthew? Amelie orada olabilir mi?

Şu bahsettikleri adam. Bu o mu?'

"Sanmıyorum ama Mel'le konuşmam gerek. Matthew midesinin sıkıştığını hisseder. Adamın adının nasıl ortaya çıktığını merak eder. "Mel bana cinsel suçlular sicilindeki tüm isimlerin kontrol edildiğini söyledi. Teker teker çıkarılmış. Alibis sesi. Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama hiç iyi değil. Bu yerel halkın öfkelenmesi.

'Ama polis bazen hata yapar. Bunu biliyorsunuz. Ya yanılıyorlarsa? Ya doğru düzgün kontrol etmedilerse? Ya kız içerideyse? Sally televizyona yaklaştı, elini ağzına götürdü. "Melanie'yi ara. Bak bakalım neler oluyor. Aman Tanrım. Ya içerideyse? O evde-'

"Selam Sally. Orada olduğunu sanmıyorum, canım.' Matthew Sally'yi kucaklamak için kendine çeker ama Sally hemen geri çekilip televizyona bakar. "Neler olduğunu öğrenmeye çalışayım.

Matthew telefonu arar ama numara telesekretere düşer, tam o sırada haber bülteni Park Estate'ten canlı yayın yapan ve yanında üst düzey bir polis memuru olan bir muhabirle kesilir. Matthew onu başkomiser olarak tanır. İsmi hatırlamamaktadır ve Mel'in hangi cehennemde olduğunu merak etmektedir.

Muhabir mikrofonunu memurun çenesinin altına doğru iter. 'Bu adres yeni bir ipucu mu? Bize ne söyleyebilirsiniz? Ve bu gösteri hakkındaki yorumunuz nedir?

"Bu bir ipucu değil, bu durdurulması gereken tehlikeli bir faaliyet," diyor başkomiser adı ekranda onaylanırken. "Amelie'nin henüz bulunamamış olmasının ne kadar üzücü olduğunu anlıyoruz ancak sizi temin ederim ki bu işi en iyi şekilde yapan ekibimiz var.

Onu bulmak için mümkün olan her şeyi yapıyorum. Burada bir ipucu yok. Burayı işaret eden bir kanıt yok. İnsanların meseleyi kendi ellerine almalarına izin veremeyiz. Bu kalabalık evine gitmeli ve Amelie'yi arama işini bize bırakmalı.

'Sosyal medyada söylentiler olduğunun farkında olmalısınız. Bir isim paylaşıldı. İnsanlar kızgın. Endişeliler.

'Sosyal medyada uygunsuz bir şekilde paylaşılanlar hakkında yorum yapmayacağım' diyor. 'Tek söyleyebileceğim burada bir şüpheli olmadığı ve bu protestonun özünde taciz gibi görüldüğüdür. Ve uyarıyorum ki eğer burada online ya da şahsen herhangi bir yasadışı faaliyet varsa çok hızlı bir şekilde harekete geçecek ve suç duyurusunda bulunacağız. Bu ciddi bir polis soruşturması ve bu yardımcı olmuyor. İnsanların bize güvenmesi gerekiyor. Şu ana kadar aldığımız arama desteği ve olay odasına gelen tüm çağrılar için minnettarız ancak bu gece burada sergilenen bu davranış tamamen haddini aşmaktır. Yararsız. İnsanları evlerine gitmeleri ve soruşturmayı polise bırakmaları konusunda uyarıyorum. Yoksa tutuklama yapacağız.

Matthew cep telefonunu arar ve kulağına götürürken, haberler Park Estate'ten en az iki kişinin polisle boğuştuğunu ve görünüşe göre tutuklanmaya direndiğini gösteren daha fazla canlı görüntüyü keser.

Sonunda telefonu açtı. "Mel. Neler olduğunu merak ediyordum. Neden aramadığını. Mesajlarıma cevap verdi. Yerel haberleri izliyoruz-

Evet. Ben de telefonumdan. Tam bir turşu.'

Neler oluyor? Sen neden orada değilsin? Müfettiş seni devre dışı mı bıraktı?'

Bak. Aramadığım için özür dilerim ama çok yoğunum. Aslında Adam Meadows'la konuşmaktan dönüyordum.' Matthew bunu anladığında bir duraksama oldu. Bağırşaklarına bir yumruk.

Meadows'u mu buldunuz? Nerede? Neden bana söylemedin? Elinizde ne var? Kesin bir ipucu var mı? Dawn ne diyor?'

'Arama yaptık ve hiçbir şey bulamadık. Dawn'ı bulamadık, sadece kocasını bulduk. Yıllar önce ayrıldıkları ortaya çıktı. Adam'a göre artık bağlantıları yok. Ekibim var

Bize verdiği bilgileri takip ederek Dawn'ın izini mümkün olduğunca çabuk bulmaya çalışacağız.

"Yalan sylyyor olabilir.

"Ve sen bunu hiç dğnmediğimi mi sanıyorsun?" Kadının sesi değiğince Matt kendini kontrol etti.

Özür dilerim. Özür dilerim. Biraz dağılmış durumdayım.'

Sorun değil. Bak. Haberleri izlerken öğrendiğiniz için zğnm, sizi uyaracak zamanım olmadı. Söylentilere göre yerel halk Park Estate'teki adamın adını zaten biliyormuş. Onu hedef almak için bahane arıyorlarmış. Amelie'nin kayboluşu, yerel halkın zaten yakmakta olduğu ateşin benzini oldu. İşler daha da kötüye gitmeden ortalığı sakinleştirmeye çalışıyoruz.

"Yani hepsinin kesinlikle mazereti var. Cinsel suçlular listesindeki isimler.

Her şey kontrol edildi Matt. Sana daha önce söylediğim gibi. Alibisler kontrol edildi. Ve iyi bir nlem için evler arandı. Yerel listede bir ipucu yok ama diğer kuvvetlerle çapraz referans veren tüm plakalar üzerinde bir ANPR kontrolü yapıyoruz.

"Güzel. Güzel. Matthew konuşurken bile tüm bunları sorgulayarak gcenmesine neden olacağını fark eder. Mel iyidir. Tüm normal prosedürleri izlemiş olacak. Ve sonra bazılarını.

"zr dilerim," diyor. 'Senden şüphe etmek istememiştim. Sadece burada sessizce deliriyoruz.

"Anlıyorum. Nasıl bir his olduğunu hayal bile edemiyorum. Bilgin olsun diye söylüyorum, Adam Meadows röportajından sana bahsetmedim çünkü benden önce davranmandan korktum. Aptalca bir şey yaparsın diye.

Matthew gözlerini sıkıca kapatır ve onun haklı olduğunu fark eder. Yapacağı şey tam olarak buydu. Adresi almak ve Adam'ı bizzat sorgulamak için elinden geleni yapardı.

Sonunda gözlerini açar ve iki adam bir polis minibüsüne bindirilirken kalabalığın nihayet dağılmakta olduğu televizyona bakar.

"Görünüşe göre onu paralıyorlar.

Evet. Müdür beni aramak üzere. Benim yerime bakabilmek için bir yemeği kaçırdığı söyleniyor. O yüzden bu konuşmayı dört gözle bekliyorum.

Uzun bir duraklama olur. Matthew haber programının sunucuya geri dönüp başka bir hikayeye geçmesini izler. Sessiz düğmesine basar.

Onu bulacağız, Matthew. Elimden gelen her şeyi yapacağım, sana söz veriyorum.

Cevap vermiyor, ona inanmadığı için değil, bildiği kadarını bilmek her türlü cehennem olduğu için. *Çok fazla şey.* İstatistikler. Saatin tik takları. Kafasında patlayan soru. Mel'in kızını bulacağına inanıyor ama alt metni yüksek sesle söylemiyor. Zamanında olacak mı? *Canlı mı? Onu canlı bulacak mısın, Mel?*

Onun yerine, 'Tekrar buluşabilir miyiz Mel? Nerede olduğumuzu konuşalım. Detayları.

Cevap vermiyor.

"Lütfen, Mel.

'FLO'nun karşılayıp karşılayamayacağına bağlı. Sally'yi tek başına alamayız. Bir duraklama. "Carol yarın kaçta ineceğini söyledi?

"*Carol'dan* haberin var mı? Matthew sarsılır. Ona yüz yüze söylemeyi hem planlıyor hem de bundan korkuyordu. Bu yüzden buluşmak istiyor.

Evet. Sally bana mesaj attı. Carol'ın gerçekten Fransa'da olup olmadığını kontrol etmemiz gerektiğini biliyorsun. Ve eğer öyleyse, tam olarak ne kadar süredir? Eğer Sally'ye söylediği gibi dönüş uçağında olduğu ortaya çıkarsa, onu havaalanından alacağız. Bunu biliyorsun değil mi?

BÖLÜM 22

SALLY - İKİNCİ GÜN

Sally yatağın ucunda oturmuş, tuvalet masasının üzerindeki çerçeveli Whistler kartpostalına bakmaktadır.

Saat geç oluyor ve o bitkin düşüyor. Bir ürperti hissediyor ama üşüyor mu yoksa sadece korkuyor mu anlayamıyor. Korku artık onun varsayılan ayarı; teninin içinde normal hissetmenin ne olduğunu hatırlayamıyor. Önce kapının arkasındaki kancaya, sonra da gardırobun yanındaki sandalyeye bakıyor ama sabahlık yok. Düşünmeye çalışıyor ama nerede bıraktığını hatırlayamıyor. Sonunda ayağa kalkar ve tişörtünün üzerine bir hırka giymek için sandalyeye doğru yürür. Bir süre bekler ama kendini daha sıcak hissetmediğini fark eder. Sadece Amelie kaybolduğundan beri olduğu gibi hissediyor. Bu mekana ait değilmiş gibi. Dünyada.

Alt kattan bir ses gelene kadar orada öylece durur. Bir sandalyenin sürtünmesi. Bazı tıkırtılar. Matthew hareket ediyor. Ortalık sessizleşene kadar duraklıyor, sonra bir kez daha yatağa oturup şifonyerin üzerindeki resmi tekrar inceliyor.

Whistler'ın *Üç Figür* adlı tablosunun bir kartpostalı: Carol ve Beth ile birlikte yatılı okuldayken bir galeri ziyaretinde hediyelik eşya dükkanında gördükleri *Pembe ve Gri*. Ona baktığında hep bir sıcaklık hissetmiştir. Mutlu bir anı. Onun için hala değerli olan bir arkadaşlığın simgesi. Ama kartpostal bugün ne sıcaklık ne de rahatlık getiriyor. Bugün ona Carol'ın havaalanında polis tarafından karşılanışını ve bundan sonra neler olabileceği endişesini düşündürüyor. Matthew, Carol'ın hiçbir şekilde

Polis Carol'ın Amelie kaybolduğunda yurtdışında olduğuna dair sözüne inanıyor. Her detayı kontrol edecekler.

Sally uzanıp çerçeveyi eline alır ve gözleri yaşarınca kadar gözlerini kırpmadan bakar. Yıllar önce galeride bu resimle ilk karşılaştıklarında neredeyse başları dönmüştü.

Beth'in okula gönderildiği gri battaniyelerden nefret ettiği (yorganların popülerliğinden önceydi) ve Carol'ın onu neşelendirmek için yumuşak, pembe battaniyelerini paylaştığı bir şey vardı. Battaniyeleri karıştırdılar - altta gri battaniyeler ve üstte yumuşak pembe battaniyeler. Bu yüzden Whistler, gri ve pembe renk düzeniyle özellikle onlar için boyanmış gibiydi. Önlerinde her şey olan üç genç kadın.

Gençliğin verdiği sevinçle kartpostaldan üç kopya satın aldılar ve onları her zaman yanlarında taşıyacaklarına söz verdiler. Sally kendininkini o zamandan beri sergiliyor. Beth kendininkini hala bir kitap ayracı olarak kullanıyor - her zaman çantasında. Carol'a gelince? Sally, Carol'ın Whistler'ını nerede sakladığını ya da hala onda olup olmadığını bilmediğini fark eder.

Sally tekrar ayağa kalkar, çerçeve şimdi göğsüne bastırılmıştır. Zamanda geriye gidip her şeyi geri alabilmeyi ne kadar isterdi. Yaptıkları o küçük ama korkunç hatayı.

Gerçek şu ki Carol'ı sadece nazik biri olarak düşünebilir. Hasarlı - evet - ama özünde nazik.

Gerçi Matthew haklı ve Mel bunu böyle görmeyecek.

Kayıp bir kızları var. Ve şimdi polis tarafından yanlış anlaşılacak ve sorgulanacak olan sevgili bir arkadaşları.

Tekrar.

BÖLÜM 23

MELANIE - İKİNCİ GÜN

Melanie ofisteki derme çatma yatakta tekrar yalnız kalana kadar neredeyse gece yarısı olmuştur. Kocasının numarasını çevirir ve özlem, suçluluk ve sevginin karmaşık karışımını hisseder, hepsi de yorgunlukla birlikte çalkalanır.

"Hey.

"Hey. Tom'un sesi de sessiz.

"Daha uzun konuşamadığım için özür dilerim. Sam hamburgerini yerken George'a iyi geceler demek için kısa bir telefon görüşmesi yapmıştı ama Sam'in dırdırı sayesinde George çabucak yemiş, hatta tıka basa yemişti, bu yüzden Tom'la konuşmak için çok az zamanı kalmıştı. Hem de çok az.

"Sorun yok.

"Hayır, değil. Bir meslektaşım la birlikteydim, bu yüzden yapamadım-'

Evet. Tahmin ettim. Sorun değil. Nasıl gidiyor peki? Matthew'a mektuptan bahsettin mi? Senin için her şey yolunda mı?'

Ani ve nadir görülen ağlama dürtüsüyle savaşıyor, gözlerini sıkıyor ve telefonunu sol kulağından sağ kulağına götürüyor. "Basına sızmasını önlemek için mektubu şimdilik gizli tutmak zorundayım. Bu tam olarak doğru değildir ama Tom'un onaylamamasına dayanamaz. Bu gece olmaz. "Ama bir çavuşa sırrımı açtım. Ve bunu Dawn'a anlatacağız. Onu bulur bulmaz.

Melanie uzun bir nefes alır. 'Gerçek şu ki *hiçbir* ilerleme kaydedemedim. Somut bir şey yok. Bir duraklama. "Elimde fazla bir şey yokmuş gibi hissediyorum Tom.

Oh, sevgilim. Çok özür dilerim. Peki ne yapabilirim? Aldırmamı mı istiyorsun? George ile geri gel. Yakınında ol?'

'Hayır, hayır. Bunu yapmayın. Hala dolu. Seni çok fazla görecek zamanım olmaz. Burası çok yoğun.'

Yani gerçekten hiç ipucunuz yok mu? Televizyonda güçlükleri gördüm. Kanunsuzlar işlerini yapıyorlardı.'

Evet. Bütün bunlar olmadan da yapabiliriz. İki tutuklama. Yarın mahkemede. Bu işi ekipten başka birine devrettim. Ama takım elbiseliler orada olup her şeyi kendim halletmediğim için mutlu değiller.

"Otelde misin? Geç oldu.'

Duraklar ve etrafına bakar. Bir an için yalan söylemeyi düşünüyor. "Hayır. Ofiste kamp yapıyorum.

"Oh, Mel. En azından yemek yiyor musun? Biraz uyuyor musun?'

Yeterince yiyorum. Ve yeterince uyuyorum. Sadece saatin tik takları.' Bunu söylemesine gerek yok. Bugün neredeyse Perşembe. Üçüncü gün. Saat 16:00'da Amelie'nin kaybolmasının üzerinden kırk sekiz saat geçmiş olacak. Başlangıçta soruşturmaya iki gün vereceğini söylemişti. Şimdi bunu söylediği için pişman.

'Yani orada kalman mı gerekiyor? Sonunu görmek için mi?'

'Buna dayanabilir misin? Omzumda bir süper var. Medya tepemizde.'

"Anlıyorum. Bir duraklama. "Hâlâ umutlu musun Mel? Onu bulmaktan?'

"Bilemiyorum. Dürüst olmalıyım ve istatistiksel olarak onu bulma ihtimalimizin giderek azaldığını söylemeliyim ...' O kelimeyi söylemeye dili varmıyor. *Hayatta*. "Ama imkansız değil, bu yüzden bundan vazgeçmiyorum. Sadece elimde *güçlü* bir şey yok. Gerçek bir kanıt yok.

"O zaman konuş benimle.

"Tamam. Dediğim gibi, Dawn Meadows'u henüz bulamadık ama bildiğiniz gibi kocasıyla görüştük. Dawn'ın avukatını bulmak için boşanma işlemlerini yürüten avukatının peşine düştük, umarım bir adresi vardır. Ayrıca Yeni Zelanda'daki bir kız kardeşi ve her zamanki banka ve telefon kontrollerini yapıyoruz. Yarın tüm bunlardan bir şey çıkacağını umuyorum. Ama gerçekten beklenmedik yeni bir hat aldım.'

"Tamam. Peki bu nedir?

"Sally'nin arkadaşı Carol'ı tanıyor musun?

"Onların evinde tanıştığımız Carol'dan mı bahsediyorsun?

"Evet. Carol, Sally'ye komşu evlerden birinde yaşıyor. Birkaç kez akşam yemeği yediler. Barbekü. Sahil yürüyüşleri. "Meğer benim bilmediğim bir sabıkası varmış.

"Ne tür bir plak?" Ses tonu Carol'ın şaşkınlığını yansıtıyor. Carol çok iyi biri. Sıradan. Nazik ve alçakgönüllü. Sabıkası olmasını bekleyeceğiniz son kişi.

"Bir keresinde bir bebek almıştı, Tom. "Benimle *dalga* geçiyorsun.

Keşke. Birkaç yıl önceydi ve görünüşe göre durumu iyiydi. Kontrolcü ve şiddet yanlısı bir partneri varmış. Kendini kaybetmiş ve her şey birdenbire olmuş. Önceden planlanmamış. Ama göz hapsi cezası almış. Ertelenmiş.'

'Peki Sally ve Matthew bunu *biliyor muydu*? Hiç bir şey söylemediler mi?

"Onlarla çok kısa konuştum. Henüz ayrıntılı olarak değil. Dediğim gibi, uzun zaman önceydi. Sally ve Matt tanıştığında. Dosyaları inceledim ve çok üzücü bir olaydı. Karaktere aykırı. Carol'ın kendisi çocuk sahibi olamıyordu. Psikiyatri raporları çok hasta olduğunu söylüyordu. Ama sonuçta bir çocuğu kaçırdı. Havaalanından pusetteki bir bebeği. Çok uzun sürmedi ve çocuk zarar görmedi. Ama yine de bu bir kaçırmaydı.

"Ve sizce-

"Ne düşüneceğimi bilmiyorum. Amelie kaybolduğunda Fransa'da olduğunu iddia ediyor ama bunu hala teyit etmemiz gerekiyor. Paris'ten Bristol'a geç saatlerde dönmesi gerekiyordu ama uçağa teknik sorunlar çıktı, bu yüzden yarın erken saatlerde uçacak. Paris'teki havaalanında bulunan kameralar onu şu anda açıkça yalnız gösteriyor. Bir otele yerleştirildi ve oradaki güvenlik ve CCTV kameralarını kontrol ettik. Çocuk yok. Amelie yok. Bu gece kesinlikle yalnız. Bu yüzden seyahat etmesine izin vereceğiz, durumu takip etmek için havayolu şirketiyle görüşeceğiz. Sonra da indiğinde onu alıp görüşmeye götüreceğiz.

"Görüşmeyi kendiniz mi yapacaksınız?

"Evet. İner inmez onu doğruca buraya getirecekler. "Onu Fransa'da tutuklamadıklarına şaşırdım.

"Onu tutuklamak ve arama emri çıkartmak için daha önce işlediği bir suçtan daha fazlasına ihtiyacımız var. Dediğim gibi, kamera kayıtları onu şimdilik yalnız gösteriyor. Teknik olarak Amelie kaybolduğunda Fransa'daydı, bu da olası bir mazeret. Tabii yalan söylemiyorsa ya da Amelie'yi Fransa'ya götürmediyse ama bu pek mümkün görünmüyor. Sahte bir pasaport gerekebilir. Yüksek sesle düşünüyor. Beyni çok yorgun. 'Bunu çözene kadar yalan söylüyor olabileceğini varsaymak zorundayım. Dürüst olmak gerekirse, buna ne anlam vereceğimi bilemiyorum. Bu çok beklenmedik bir şey. Sally ve Matthew için de bir stres katmanı oluşturacak. Onun arkadaş olması yani.

'Gerçekten aşırı yüklenmişsin. Bak, sevgilim. En azından biraz uyumaya çalışmalısın. Bırak beynin dinlensin.

"Evet.

'Tamam. Yatağına git. Seni seviyorum.'

"Sen de öyle. Tatilde yanınızda olamadığım için çok üzgünüm.

Cevap vermez ve tekrar yeni mektubu ve sonunda ona söylediğinde Matthew'un nasıl tepki vereceğini düşünür. Ayrıca Sally'yi de. Beyni Amelie'nin ortadan kaybolmasının ardında yatan gerçeklerle yüzmemektedir. Dawn mı? Carol? Matthew'un işi mi? "Bekle. Gitmeden önce sana bir şey sorabilir miyim?"

"Ne istersen.

Melanie gözlerini kapatır ve Sally'nin, onun izlediğini fark etmediklerinde Matthew'a attığı korkunç bakışları gözünün önüne getirir. O kadar içi boşaltılmış ve acının o kadar ötesinde bir şey ki tanık olmak rahatsız edici.

Ayrıca Sally'nin Matthew'un ekibine katılma planı konusunda ne kadar çelişkili olduğunu düşünüyor. *Yaptıklarınızı takdir etmediğimden değil. Sadece çok tehlikeli.*

"Dürüst ol. Polis memuru olmamdan nefret mi ediyorsun?"

BÖLÜM 24

MATTHEW - ÜÇÜNCÜ GÜN

Matthew nihayet eve döndüğünde, FLO, Molly, mutfakta tek başına oturmaktadır ve odayı tek bir lamba aydınlatmaktadır.

"Söylediğimden daha uzun kaldığım için özür dilerim. Yine sokaklarda dolaşıyordu. Bu sefer iki saatten fazla. Gece yarısı döneceğini söylemişti ama saat 1'i çoktan geçti. Amelie'yi bu şekilde, Maidstead'i defalarca turlayarak bulmayı beklemiyor bile. Polisin yanı sıra gönüllü grupların da arama yaptığını biliyor. Facebook grupları rotalar düzenliyor, parkları, çayırları, arka sokakları ve çöp kutularını kontrol ediyor. Ve akla gelmeyen her şeyi. Ama arabayla dolaşmak ona en azından *bir şeyler* yaptığını hissettiriyor. Belki küçük bir şey fark edebilir; yardımcı olabilecek küçük bir şüpheli şey. Ve her halükarda, evde kalmak çok zor.

"Sorun değil," diyor Molly. 'Ama senin için de uygunsa şimdi çıkacağım. Sally yukarıda ama uyumuyor. Az önce onu kontrol ettim.

Teşekkür ederim. Kalmak istemediğine emin misin?' 'Hayır. Evde birkaç saat geçireceğim.

"Tabii ki.

Molly ceketini ve çantasını alır ve Matthew onu kapıya kadar geçirir. Ona tekrar teşekkür eder.

Mutfağa geri döndüğünde, bahçeye açılan kapıların yanındaki kanepeye yığılır ve daha fazla ışık yakma zahmetine girmez. Karanlıkta kendini daha rahat hissediyor. Saatini kontrol eder.

Şimdi perşembe. Üçüncü gün. Amelie otuz dört saat on beş dakikadır kayıp.

Matematik onu bir tümör gibi kemiriyor. İç organları sanki artık organları için yeterli yer yokmuş gibi sürekli sıkışık hissediyor. Her şey birbirine baskı yapıyor. Evet. Sanki bir tümör varmış gibi.

Amelie doğduğunda, içlerinden biri genç yaşta ölürse ona ne olacağı konusunda endişelendiğini hatırlıyor - o mu Sal mı? Araba kazası mı yoksa kanser mi? Hayat birden ciddileşmişti; diğer her şey önemsiz görünüyordu. Artık sorunlu dizinin zorlu kayak pistlerini aşp aşamayacağı önemli değildi. Kış tatilleri geçmişte kalmıştı. Bir anda her şey hayatta kalmakla ilgiliydi. Bu küçük hayatı güvende tutmak. Kendilerini güvende tutmak.

Ve hepsinde de başarısız olmuştu. Amelie *gitti*.

Matthew telefonunu kontrol ediyor. Melanie'den gelen son mesajda Carol'la erkenden görüşmeyi beklediği yazmaktadır. Üniformalı polisler Carol'ı Bristol Havaalanı'ndan alıp Mel'in olay odasının **b u l u n d u ğ u** Maidstead'deki karakola götürüyorlar. Her şey karmakarışık.

Matthew'un Carol'ın Amelie'nin kayboluşuyla ilgisi olduğuna inanmasına imkân yok ama Melanie'nin tamamen dürüst davranması gerektiğini de biliyor. Her şeyi düzgün yapmalı. Ve bu tatsız olacak. Carol'ı kızdıracak sorular. Sally'yi de incitecek.

Yıllar önce, Carol 'sinir krizi' geçirdiğinde ve bebeği aldığı anda, bu çok korkunç bir şoktu. Onu bulması için özel dedektif olarak görevlendirilen Matthew'un Carol'ı hiç tanımadığı açıktı. Sadece profesyonel şapkasını takmış ve her şeyden önce çocuğu kaybolan anne için dehşete düşmüştü. Evet, Sally'ye de sempati duyuyordu. Ona karşı hisleri hızla büyüyordu. Ama o arada kalmış bir domuzdu.

Sally, safça, polisin Carol'ın hayatındaki gerçekleri öğrendiğinde ona sempati duyacağını düşünmüştü. Kontrolcü ve şiddet yanlısı ortağı; Carol'ın herkesten sakladığı o korkunç hayat. Sally ile arkadaşlığından çekilmesinin nedeni de buydu. Ama Matthew, Sally'nin her şeyin başkaları tarafından ne kadar farklı görüleceğini anlamasını sağlamaya çalışmıştı. Tüm sempati

haklı olarak birkaç saattir kayıp olan çocuğun annesiyle birlikte olacaktır.

Carol suçlanacak, Sally. Aldığı çocuğun annesi için nasıl bir şey olduğunu bir düşünsene.

Ama Carol hasta, Matthew. Bunu göz önünde bulunduracaklarına emin misin?

Sonunda yargıç Carol'ın durumunu hafifletici sebep olarak değerlendirdi. Ama tıpkı Matthew'un tahmin ettiği gibi, ertelenmiş de olsa yine de hapis cezasına çarptırıldı. Sally şoktan uyuşmuştu.

Matthew uzun bir iç çekişin bedenini terk ettiğini hissediyor. Omuzları çöküyor. En korkunç ironiyi düşünüyor. Sally artık kayıp çocuğun annesiydi. Sonunda ve çok acımasızca, o annenin yıllar önce hissettiklerini hissetmeye başlamıştı. Carol iki kâbusun tam ortasında.

Sally haklıydı. Carol Fransa'dan telefon eder etmez konuşmalıydı. Kendi iyiliği için ama en çok da Sally'nin iyiliği için onu uzak durması konusunda uyarmalıydı. Zavallı karısını bu ekstra stresten kurtarmak için. Bunu neden yapmamıştı?

Matthew parmaklarını saçlarında gezdiriyor ve gözlerini kapatıyor. Uykusuzluktan ve araba kullanmaktan yorgun düşmüştü. Aklını mı kaybediyor? Muhakemesini mi? Şimdiye kadar ona çok iyi hizmet etmiş olan o güçlü içgüdüsünü.

BÖLÜM 25

MELANIE - ÜÇÜNCÜ GÜN

Sabah yedi buçukta Carol'ın yarım saat içinde istasyonda olacağına dair mesaj geldi.

Melanie çoktan masasına oturmuş, olay odasına gelen aramalardan ve ekibi tarafından yapılan çeşitli sorgulamalardan gelen son güncellemeleri kontrol ediyordu. Ekibiyle bir sonraki brifingi Carol'la görüştüktan sonra saat dokuz buçuk için ayarladı.

Gözlerini ekrana dikmişken, bir el masasına paket kahve fincanı koyduğunda şaşıyor. İyi bir marka.

"Cappuccino, patron? İyi bir yere gittim. Fazladan bir shot koymalarını sağladım."

Başını çevirdiğinde Sam'in masasının hemen arkasında durduğunu görür. "Teşekkür ederim. Erken geldiniz.

"İlk iş olarak Adam Meadows'un avukatından haber almayı umuyorum. Dawn'ın avukatıyla temasta olup olmadığına bakın, belki bir adresi vardır. Acil olduğunu biliyor. Brifinginizden önce son bilgileri almayı umuyorum.

"Mükemmel. Gerçi avukatın dokuzdan önce geleceğini sanmıyorum. "Aslında sekreterinden gelen mesaja göre Erken. Aile mahkemesine çıkmaya hazırlanıyor. Beni önceden aramasını umuyorum."

"Harika. Melanie kahve fincanının üzerindeki küçük plastik parçayı çeviriyor. Yudumlar. "Vay canına. Çok lezzetli. Mükemmel sıcaklık.

"Özel biri olduğundan bahsetmiştim. Adam sırtıyor. O da gülümsüyor. Yolda kahve için en iyi yerler hakkında konuşmuşlardı. Sıcaklığı doğru ayarlamak. Tadını yakacak kadar sıcak değil. Çok soğuk da değil. Melanie bir an için Matthew'la kahve içerken yaptıkları konuşmaları düşündü ve içinde garip, küçük bir çekim hissetti ve aniden umutsuzca üzüldü. Tekrar yudumlar.

"Tamam," diyor. 'Erken geldiğiniz için Carol görüşmesine yardımcı olmak ister misiniz? Ben haydutluk yapıp liderlik edeceğim. Ama senin de orada olmanı isterim. Carol'la tanıştım, bu yüzden onu tanıdığımı beyan ediyorum. Bunu uzlaşma olarak görmüyorum. Onunla sadece birkaç sosyal etkinlikte tanıştım. Arkadaşım değil. Ama kitaba uygun hareket ettiğimizden emin olmak için senin de fikrini almak istiyorum. Ve senin görüşünü.'

"Elbette. O gelmeden önce avukatın peşine düşerim.

Kırk dakika sonra Melanie, Sam'in yanında, son derece yorgun görünen Carol'la birlikte formika masanın karşısında oturmaktadır. Carol kot pantolon ve şık kırmızı bir kazak giyiyor. Şık. Lacivert çantası da tasarımcı işi görünüyor. Ama gözlerinin altındaki torbalar yolda uyumadığını gösteriyor. Sinir mi? Yoksa suçluluk mu?

'Bunu kabul ettiğiniz için çok teşekkür ederim. Sadece bir sohbet. Melanie'nin önünde Carol'ın sicil raporu vardır ve Carol'ın evrakları baş aşağı okumaya çalıştığını görür. Melanie karton dosyayı kaldırıyor, açıp biraz daha okuyor, sonra tekrar masanın üzerine koyuyor, bu kez kapalı olarak.

Zaten bildiği şeyleri özetliyor. Matthew, Sally ve ortak arkadaşları Beth tarafından, eski yatılı okullarındaki bir okul buluşması için ayrı yaşadıkları arkadaşları Carol'ın izini sürmesi için tutulmuştu. Neredeyse on yıl önceydi. Okul kapanmak üzereydi ve Sal ile Beth bunu küçük kankalarının üçlüsünü bir araya getirmek için son şans olarak görüyorlardı. Matthew Carol'ın bulunmasına yardım etti ve son dakikada Carol yanında bir bebekle otele geldi. Bir evlat edinme işleminin yeni gerçekleştiğini ve dünyanın zirvesinde olduğunu iddia etti.

Carol'ın şiddet uygulayan ortağı gece yarısı ortaya çıktı ve korkunç gerçek ortaya çıktı.

Evlat edinme olmadığını. Carol bir anlık delilikle bebeği havaalanından kaçırmıştı.

"Sanırım sizinle neden konuşmamız gerektiğini tahmin etmişsinizdir. Melanie dosyadan başını kaldırır ve Carol'ı dikkatle izleyerek bu sözlerin kafasına iyice yerleşmesini sağlar. Sonra bekler. Her zamanki taktiği.

Carol nefes nefese kalır, odanın köşesine ve nihayet masanın üzerindeki kapalı dosyaya bakar.

"Yıllar önce olan şey buydu. Ben çok kötüyken. Evet?"

Evet, Carol. Bu konuda hiçbir şey bilmiyordum. Ama Amelie Hill kayıp olduğu için herkese sorular sormamız gerektiğini anlamalısınız. Ve dosyalarınızda bu dava varken, bir çocuğun kaçırılması-

Bak. O zamanlar çok hastaydım. Hiç kendimde değildim. Ve o zamandan beri her gün yaptığım şeyden pişmanlık duydum. Ama şimdi daha iyiyim. Bir daha asla böyle bir şey yapmam. Sally'yi seviyorum. Amelie'yi de seviyorum. Onun kaybolmasının şokunu yaşıyorum. Sadece Sally'ye destek olabilmek için eve dönmek istiyorum.

Evet. Elbette. Söyle bakalım, son birkaç gündür neredeydin? Sadece her şeyi doğrulamamız gerekiyor. Dediğim gibi, tüm kutuları işaretleyin.'

"Mazeret mi istiyorsun? Carol gerçekten şok olmuş görünüyor. 'Ama ben Fransa'daydım. Bu benim mazeretim.

"Elbette. Elbette. Ama zaman çizelgesini kontrol etmem gerekiyor. Fransa'ya ne zaman gittiniz?"

"Üç hafta önce.

Tamam. Uçuş detaylarına ihtiyacımız olacak. Özellikle Amelie'nin kaybolduğu Salı gününden beri tüm programınız. Anlıyorsun, değil mi?' Melanie duraksıyor. "Peki size kefil olabilecek biriyle birlikte miydiniz? Fransa'da olduğunuzu doğrulayın. Programınız?"

"Bana inanmıyor musun?"

"Öyle değil. Bu sadece prosedür. Bu işler böyle yürür Carol. Her mazeretin kontrol edilmesi gerekir. Peki, bize biriyle birlikte olup olmadığını söyleyebilir misin?"

Evet. Emily adında bir arkadaşım ile birlikteydim. Kendisi daha genç. Ergenlik çağındayken onu kanatlarımın altına aldım ve iyi arkadaş kaldık. Resmi olmayan bir vaftiz babası gibi. Geçen hafta gezmeye gittik. Birlikte birkaç müze gezdik. Size gösterebileceğim biletlerim ve resimlerim var.

Harika. Programınızı yazabilirsiniz. Amelie kaybolduğunda ne yapıyordun? Emily'nin numarasını paylaşın. Bize fotoğraflarını ve nerede kaldığını göster. Tüm bunları çok hızlı bir şekilde kontrol edebilir ve Sally'nin evine dönmene izin verebiliriz. Bak ne diyeceğim. Tüm bunları meslektaşım ile birlikte gözden geçirmeniz için sizi yalnız bırakayım. Brifing için hazırlanmam gerekiyor.'

Doğru. Güzel. Bunu yapacağım.'

Melanie ayağa kalkar ve döner. Bir süre kapıya bakıyor, sonra kasıtlı olarak geri dönüyor. 'Yani sizin çocuğunuz yok mu? Doğru mu hatırlıyorum? Bu sorunun Carol'a bir tokat gibi indiğini hisseder. Carol'ın yüzünde beliren acı için bir an kendini kötü hisseder ama bunun tek nedeni karşısındakinin Sally'nin arkadaşı olmasıdır. Melanie'nin Carol'ın tepkisini gözlemlemesi gerekiyor. Fransa hakkında yalan söylüyor olabilir.

'Hayır. Çocuk sahibi olamam. Bu benim için her zaman bir üzüntü kaynağı olmuştur. Bu yüzden hastalandım. Ve bebek konusunda o korkunç hatayı yaptım. Ama danışmanlık aldım. Ve hayatımla yüzleşmek için çok zamanım oldu. Dönüp üzerinde boş bir mantar pano bulunan duvara bakıyor. "Bu konuda hala üzgünüm. Asla anne olamayacağım için. Ama bunu kabullenmeyi *başardım*. Artık hasta değilim. Ve dediğim gibi, bir daha asla bir aileyi üzecek ya da incitecek bir şey yapmam. Tekrar duraklıyor ve Melanie'ye doğrudan bakmak için geri dönüyor. "Yıllar önce bu olay olduğunda hastaydım. Farklı bir insandım.

Doğru. Evet. Anlıyorum. Anlıyorum. Teşekkür ederim. Melanie küçük bir gülümsemeye zorlar. Kaset için odadan çıkacağını duyurur ve Sam'e işini bitirmesi için onu yalnız bırakacağını söyler. Carol'ın hareketlerinin programını ve telefonundaki tüm biletleri al.

Ofise döndüğümüzde, olay odasındaki DS Alison kapıda beklemektedir. Tamam. İki önemli şey var. Aşağıda bir genç var ve ceset hakkında bilgi sahibi olduğunu söylüyor.

arabası. Ve Sam'e bir avukattan mesaj getirdim. Acil olduğunu söylüyor. Görüşmeyi yarıda keseyim mi yoksa o bitirene kadar bekleyeyim mi?

'Hayır. Bölme. Benimle paylaş. Ben onun karşısındayım.'

Alison mesajın özetini içeren bir not verir.

Melanie içinde bir soğukluk hisseder. Sonra da adrenalin. "Peki ya genç kız?

Melanie doğru düzgün düşünemiyor, gözleri kısılıyor.

Mesajın hiçbir anlamı yoktu.

'Gençle konuşmamı mı istiyorsun? Sadece seni soruyor.'

"Hayır, hayır. Aşağı inip onunla konuşacağım. Melanie hâlâ notu tarıyor, zihni saatte yüz mil hızla çalışıyor. Avukattan gelen mesajda, yıllardır Meadows'un tüm ticari işleriyle ilgilendiği yazıyordu. Kafası karışmış. Acil bir telefon görüşmesi istiyor.

Boşanma olmadığını söylüyor. İş ya da kişisel sermaye paylaşımı yapılmamış.

Bildiği kadarıyla Adam ve Dawn Meadows hâlâ evli.

OceanofPDF.com

İKİNCİ BÖLÜM

OceanofPDF.com

BÖLÜM 26

OLIVIA

Oxford'a dönerken sersemlemiş bir halde trenin penceresinden dışarı bakıyorum. Gerçekten nasıl hissettiğimi anlamak zor. Kafam karışık ve hayal kırıklığına uğramış gibiyim. Ama aynı zamanda utanıyorum.

Matthew Hill'in benim çıkış noktam olacağından çok emindim. Benim çözümüm. Peki ya şimdi?

Şimdi tüm umutlar gitti. Puf. *Hiçbir şey kalmadı.*

Başımı eğdiğimde tepenin üstündeki köşk görünüyor. Bu eve yaklaştığım anlamına geliyor ve midemde gerçekten güçlü bir kas çekimi hissediyorum. İlk başta sinir olduğunu düşünüyorum ama değil. Daha güzel bir şey. Daha sıcak. Küçükken annemle oraya kadar yürürdük. Çılgınlığa bakarken, bir an için bunun *tam olarak* nasıl bir his olduğunu hatırlamak beni şaşırtıyor. Annemin elini tutmak. Yüzüne bakmak.

Uzun zamandır buraya gelmemiştim ve bu deliliğin görüntüsünün bunu yapabilmesi beni şok ediyor. Böylesine güçlü bir hissi tetikliyor. Zaman yolculuğu gibi. Bu o kadar hoş bir duygu ki - sıcak ve beklenmedik - ona tutunmak için gerçekten çok çabalıyorum ama çok geçmeden köşk gözden kayboluyor. Bu da yolculuğun sadece beş, belki de on dakika süreceği anlamına geliyor. Başparmağımla parmaklarımı sıkıyorum, annemin elini tutmaya çalışıyorum ama anı yok oldu. Annem gitmiş. Onunla birlikte tüm sıcaklık da gitti ve ani bir panik titremesi hissediyorum.

Chloe'yi çok özledim. Hiç bu kadar uzun süre ayrı kalmamıştık. Dün dönmem gerekiyordu ama aptal bir toprak kayması yüzünden

tüm trenler. Tam bir panik içindeydim ve bir otobüs bulmaya çalıştım. Chloe'ye bakan arkadaşımı aradım ama hayatının en güzel anlarını yaşadığını söyledi. *Hiç sorun değil tatlım. Bir gece daha kalabilir, sorun değil.* Ebeveynlerin her zaman en kötüsünü düşünmesi ve çocukların bizi şaşırtması ne kadar komik.

Her neyse. Bugün trenlerde sorun yok ama şimdi eve döndüğümde babamın nasıl olacağı konusunda endişeliyim. Trenle sık seyahat etmediğim için durağımı kaçıracağım diye endişeliyim. Tam olarak ne zaman kalkmalıyım? Çantamı raftan indireyim mi? Çok mu erken?

Başka birinin hareket edip etmediğini görmek için vagonun etrafına bakıyorum ve sinirlerimi yatıştırmak için elimi karnıma bastırıyorum.

Gerçek şu ki, bundan sonra ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok. Bavullardan bahsetmiyorum; annemi bulmaktan bahsediyorum. Şimdi nereye döneceğimi. Matthew Hill için üzölmek istiyorum. Üzölüyorum da. Premier Inn'deki haberlerde her şeyi gördüm. Beni çok sarstı - toplantımızdan kaçmasının gerçek nedeni.

Beni ofisinden attığında şoktaydım. Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Arabasını izlediğimi hatırlıyorum. Kaldırım boyunca koşmak, önünde durmak istedim. Onu durdurmaya çalıştım. Açıklama yapmasını sağlamak. *Beni dinlemesini.*

Tüm bunları düşünüp duruyordum, ikinci bir gece daha otelde mahsur kalmıştım. Buna inanamıyordum. Matthew Hill'in zavallı karısının o basın toplantısındaki yüzü. Ama işin utanç verici kısmı şu. Sadece onlar için üzölmüyorum. *Kendim* için de üzölmüyorum. Ve evet. Öfkeliyim de. Hem de çok öfkeli.

Ağaçların vızıldayarak geçişini izliyorum - yeşilin bulanıklığı neredeyse başımı döndürüyor. Google'ı aramak için telefonumu çıkarıyorum. En son haberleri arıyorum.

Çarkın dönüp durmasını izlerken, bunun ne kadar acımasızca olduğunu düşünüyorum. Bana yardım edeceğini umduğum onca insan arasından, hayatı havaya uçmak üzere olan tek kişiyi seçmek zorunda kaldım. Çocuğu gitmişti. Buna kim inanabilirdi?

Sanki evren bana gülüyor. *Ha, ha, Olivia. Çok zeki olduğunu sanıyordun, değil mi? Yardım edecek birini bulduğunu sanmıştın. Bil bakalım ne oldu?*

Sonunda daha güçlü bir sinyal alıyorum. Sayfa yükleniyor ama haber sitesinde yeni bir şey yok. Sadece daha fazla tanık çağırısı var. Olay odası için aranacak numara.

Basın toplantısındaki eşi Sally Hill'i tekrar düşündüm. Kamera yakınlaştırma yaptığında TV ekranında onun yüzüne baktım - tamamen solgun ve gözyaşlarına yakın - ve Chloe'ye bir şey olursa bunun beni milyonlarca parçaya böleceğini düşündüğümü hatırlıyorum. Buna dayanabileceğimi sanmıyorum. Yani - evet. Onlar için gerçekten üzülüyorum, gerçekten. Ama aynı zamanda - bilmiyorum- sanki tüm evren bana karşıymış gibi hissediyorum. Bana hayatımın böyle olduğu ve bunu kabullenip hayal kurmayı bırakmam gerektiği sinyali gönderiyor. Ve bu beni gerçekten çok kızdırıyor. Sanırım bu yüzden utanıyorum.

Matthew Hill bana yardım edecek başka birini bulmaya çalışacağını söyledi. Başka bir özel dedektifi kastettiğini sanıyorum, ama bu şimdi olmayacak, değil mi?

Bu sabah ilk iş, otelde kahvaltıdan sonra, numarasını çevirip bir mesaj bırakmayı düşünüyordum. Başka bir dedektif önermesini isteyecektim. Sadece bir isim. Ya da bir web sitesi linki. Başka biri, bize yardım edebilecek herhangi biri. Ben ve Chloe. Ama içime attım, çünkü fark ettim ki, nasıl bir insan çocuğu kaybolan bir ebeveyne sorun çıkarır?

Onun yerine Alicia'yı tekrar aradım. O benim arkadaşım. En iyi arkadaşım. Chloe'ye benim için bakan kişi. Küçük Suzie'nin doğum günü için ilk yatıya kalışı. Dürüst olmak gerekirse, Chloe'nin korkup eve dönmek isteyebileceğinden endişeliydim, özellikle de tren rötarları yüzünden. Daha beş yaşında ve babam gitmesine pek sıcak bakmıyordu. Çok küçük olduğunu ve bugünlerde çocukların çok çabuk büyüdüğünü söylüyor ama dediğim gibi Alicia kızların hayatlarının en güzel zamanlarını geçirdiklerini söylüyor. Bana fotoğraflarını gönderdi.

Aman Tanrım. Alicia'nın ortağının durumu iyi olmalı. Çok para harcamış. Peri ışıklı ve her şeyi pembe olan yatıya kalma çadırları almış. İnanılır gibi değil. Chloe bir peri kostümü giymişti - kanatlar, her şey - ve bu sabah başka bir FaceTime için telefona gelmek bile istemedi. Ailenin bir köpeği ve yeni bir yavru kedisi var, sanırım bu da büyük bir etken. Chloe o kadar

mutlu - sadece odanın karşısında bağırdı. *Merhaba anne. Yakında görüşürüz.* Kızların biraz daha uzun süre oynayabilmeleri için onu bugün söylediğimizden biraz daha geç alıp alamayacağımı sordular. Çadırlarının içinde piknik yapacaklar.

Bekle. Tren anonsçusu neredeyse vardığımızı söylüyor. Saatimi kontrol ediyorum. Sinirlerimin bir kez daha gerildiğini hissediyorum. Yolculuk beklediğimden çok daha hızlı geçti. Bavullar konusunda tekrar paniğe kapılıyorum ve devam etmeye karar veriyorum. Paltomu çabucak giyiyorum ve her şeyi yanımdaki boş koltuğa diziyorum - bavul ve sırt çantası. Sonra koridorda ilerlemek konusunda endişeleniyorum, bu yüzden önce çıkabileceğimden emin olmak için kapının yanındaki küçük alana doğru ilerliyorum.

Kapıyı açmak için küçük düğmeye bakıyorum. Elimde değil. Bu yolculukta umutlu hissetmeyi bekliyordum. Tüm planlamalardan, biriktirmelerden ve endişelenmelerden sonra nihayet annemi bulmak için her şeyin yoluna girmesini bekliyordum. Bunun yerine, tren ücreti ve otelde kalma süresini uzatmak için o kadar çok para harcadım ve tam olarak hiçbir şey elde edemedim.

Yani, evet - kızgıyım. Birikimlerim azalıyor ve en başa döndüm.

Trenden inmek garip hissettiriyor. Yüzümde yine temiz hava. Beklediğimden daha rüzgarlıydı. İstasyondan eve doğru yürürken kafamı tekrar doğru vitese takmaya çalışıyorum. Bugün kimi kanalizasyon edeceğime karar vermeye çalışıyorum.

Küçük Kadınlar mı? Evet. Her zaman Jo.

Bunu çok yaparım. Gerçek dünyada olup bitenlerden hoşlanmadığımda bir kitabın içine giriyorum. Dünyaya sevdiğim bir karakterin gözünden bakarım. Gençken onların repliklerini öğrenirdim. En sevdiğim kitaplardan bütün parçalar . . .

O çocuk kendi dünyasında yaşıyor. Annem beni ilahi söylerken duyduğunda böyle derdi. Şimdi sesini duyabiliyorum. Alay ediyor ama gülümsüyor da. Eskiden en sevdiğim okuma yerim vardı - koyu kırmızı kadife perdeli ve minderli bir pencere kenarı. Kendimi küçük bir sahnede gibi hissedirdim. Repliklerimi öğreniyordum.

Babam çok farklı. Bir sayı adamı. Matematik öğretiyor. Sanırım GCSE'den sonra matematiği bırakıp

romanlara kafayı takmış durumda. Onlara ihtiyacım olduğunu anlatmaya çalışıyorum. Hikayelerime. Kaçışım. Uyum sağlamayı hep zor buldum. Nedenini bilmiyorum. Hiç gerçek arkadaşım olmadı. Kitaplar bana gerçek dünyadan daha nazik ve daha kolay geliyor.

İstasyondan bu kadar hızlı yürüdüğüm için biraz nefes nefese kalıyorum ve kapının eşiğine geldiğimde duraklıyorum. Parlak kırmızı boyaya bakıyorum. Parlak pirinç tokmağı ve yanındaki dört numarayı. Hepsi çok tanıdık, ama bir dakikalığına anahtarımı bulamıyorum. Kaşlarımı çatıyorum ve çantamın başka bir cebini deniyorum. İşte oradaydı. Derin nefes al Olivia. Anahtar kapıda. Bugün Jo olacağım. Güçlü ve cesur. Bu kadar uzun süre uzak kaldığım için çok kızacak. Ona yalan söylediğimi anlayacak. Yani - evet. Jo'yu kanalize etmem gerekecek. Bunu atlatmalıyım.

Anahtarla kapıyı açıyorum, çenem yukarıda, ama babam çoktan orada duruyor, bu da beni şaşırtıyor. Normalde mutfakta bekler.

'Bunca zamandır hangi cehennemdeydin? Telefonunu ver bana.' Elini uzattı.

"Pardon?"

"Bana telefonunu ver."

Dediğini yapıyorum ama kafam karışıyor. Oturma odasındaki televizyonda *Frozen*'ın çaldığını duyabiliyorum, ki bu tamamen yanlış. Chloe'nin henüz eve gelmemiş olması gerekiyordu. Yani bana söylemeden onu erkenden mi aldı? Alicia bana söylemeden mi? Chloe bu sabahki telefonumdan sonra aniden evini mi özledi? Peki Alicia neden bana mesaj atmadı?

Telefonumu ona uzatıp neler olup bittiğini anlamak için oturma odasına doğru yürürken paniklediğimi hissedebiliyorum. Chloe'nin iyi olduğundan emin olmak için.

Televizyonun sesi açık. Yerde oturuyor, sırtı bana dönük, gözlerini televizyona dikmiş, ama içimden adrenalin fışkırıyor. Çünkü birden sanki bir rüyadaymışım gibi hissediyorum. Bu görüntü gerçek olamaz.

Çünkü bu resimde Chloe çok büyük. Ve saçları da yanlış. Kahverengi, sarı değil.

Donup kalıyorum, bu resmin ne anlama geldiğini çözmeye çalışıyorum ama o beni duyuyor ve dönüyor. Ve soğuk aniden tüm vücuduma yayıldı.

Çünkü ne gördüğümü anlayamıyorum. Bu Chloe değil. Benim Chloe'm.

Dün geceki haberlerdeki kız.

"Amelie. Amelie mi?" Gözlerindeki korkunç korkuyu görebiliyorum. Başını sallarken geniş ve temkinli. "Sorun yok, Amelie. Ben Olivia." Sesimi onun için sakinleştirmeye ve küçük bir gülümseme taklidi yapmaya çalışıyorum ama sanki tüm vücudum parçalanıyormuş gibi hissediyorum. Evet, öyle. Sanki içimdeki iskelet, kemikler *ufalanıyor*, yol veriyor ve artık etimi taşıyamayacaklar diye endişeleniyorum. Yere çakılacağımdan korkuyorum.

"Merhaba Olivia," diyor. Gözleri biraz yumuşuyor ama omuzları gergin ve hâlâ hem kafasının karışık olduğu hem de *çok* korktuğu belli. "Artık eve gidebilir miyim? Annem daha iyi mi?"

OceanofPDF.com

BÖLÜM 27

SALLY - ÜÇÜNCÜ GÜN

Carol odaya girdiğinde, Sally sanki bir kol çekiliyormuş gibi hisseder. Su fışkırıyor. Sonunda istasyona yanaşan bir metro treninin gürültüsü.

Bir şekilde Sally dizlerinin üzerinde. Sonra yere oturuyor.

Öne doğru yığıldı, omuzları hıçkırıklarla sarsıldı.

"Sorun yok. Ben buradayım. Carol'ın sesi alçak ve nazikti, kolları Sally'yi sıkıca kavramıştı.

"Sizi yalnız bırakayım. Carol'a kapıyı açan aile irtibat görevlisinin sesi. Sesi bile titriyordu.

"Ah sevgilim. Çok özür dilerim. Çok çok üzgünüm. Carol, Sally'nin yanında yere oturmuş, konuşurken saçlarını düzeltiyor. 'Daha önce gelmeliydim. Keşke daha önce öğrenseydim.

Sally'nin hıçkırıklara dayanması uzun zaman alır. Vücudu sonunda bitkin düşer. Nefesi dik bir tepeye tırmanmış gibi kesiliyor.

"Seni kanepeye yatıralım.

Carol'ın kollarının onu desteklediğini hissediyor. Ona rehberlik ettiğini. Tekrar yere yığılmaktan korkuyor ama Carol yavaş ve istikrarlı davranıyor ve sonunda bahçeye açılan sürgülü kapıların yanındaki kanepeye oturuyor.

"Çay yapacağım.

Sally cevap vermiyor. Veremez. Carol'ı, sevgili Carol'ı görmenin her şeyi bir şekilde gerçek kılması karşısında şoke olmuştur. Uyanacağı korkunç bir rüya değil. Amelie gerçekten gitmişti.

Su ısıtıcısının sesini duyuyor. Carol elektrikli değil, Aga su ısıtıcısı kullanıyor. Polis kadının aksine bu mutfağı tanıyor. Metalin porselen üzerindeki şingirtısı. Buzdolabının kapısı. Tüm bunlar olurken Sally bahçeye bakıyor. Rüzgarlı bir gün. Amelie'nin salıncağı hafifçe hareket ediyor ve ona bakmaya dayanamadığını fark ediyor.

Sally bakışlarını arka duvarı kaplayan ağaçların dallarının sallandığı bahçenin uzak ucuna kaydırır. Nedense bu ona Amelie'nin dans ettiğini düşündürür. Artık asla giremeyeceği bir bale sınavı için yatağının üzerinde duran ayakkabıları. Düşüncelerini kızına götüren her şey ve her şey. Gözyaşları yine geliyor.

"Sorun yok. İşte çayınız. İçine şeker koydum. Yavaşça yudumla. Carol'ın eli yine saçlarını okşuyor.

"Özür dilerim. Sally'nin sesi konuşurken kesilir.

"Saçmalama. Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok. Artık buradayım."

Uzun bir süre öylece otururlar, içkilerini yudumlarlar, Carol saçlarını düzeltir. Sally ağlıyor. Biraz durdu. Ve sonra tekrar ağlıyor.

"Sanırım daha yeni farkına varıyorum. Bunların hepsi gerçek Carol.' Boğazını temizliyor. Kokluyor.

"Çok zor olmalı, sevgilim. Şok. Gerçekten ne diyeceğimi bilemiyorum.

Sonunda Sally dönüyor ve başını eğiyor. "Korkunç muydu? Karakolda? Çok soru sordular mı? Matthew beni uyarmıştı-"

"İyiydi. Ben de iyiyim. Beni boş ver. Senin için endişelenelim. Sanırım uyumuyorsun?"

Sally başını sallar. "Yemek mi?"

Sally yine başını sallar.

"Bir parça tost yiyebilir misin? Bir duraklama. "Benim için. Benim için bir parça tost yiyebilir misin, Sally? Sadece bir tane."

Sonunda Sally başını sallar. "Tamam. Tek parça.

Carol ayağa kalkar ve mutfaktaki mavi ekmek kutusuna doğru yürür. karşı. Bu clink . ve Kapak. Hışırtı . ve ekmek

paketleme. Sonra nihayet tost makinesinin tıkırtısı.

Sally yatılı okuldayken bir keresinde su çiçeği geçirdiğini hatırlıyor. Tecrit edilmişti. Yemek yiyememiş ve çok kilo kaybetmiş. Rahibelerin hepsi çok endişelenmiş, iyileşmesi için eve gönderilip gönderilmeyeceğini merak etmişler.

Ziyaret etmesine izin verilen ilk kişi Carol'dı. Zaten su çiçeği geçirmişti.

Tost. Bak, Sally. Sana tost getirdim. Sadece bir parça. Hadi ama. Benim için bir parça alabilir misin? Olur mu? Yoksa seni eve gönderecekler ve dönem sonu partisini kaçıracaksın.

"Ellerinde gerçek bir ipucu yok gibi görünüyor, Carol. Sally konuşurken yine burnunu çekiyor. "Neredeyse iki tam gün oldu ve söyleyebileceğim kadarıyla ellerinde doğru düzgün bir ipucu yok. Bir keresinde Matthew'u tehdit eden bir kadın olabileceğini düşünmüştük. Ama şimdi bilmiyoruz. Sadece bilmiyoruz.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 28

MELANIE - ÜÇÜNCÜ GÜN

Gencin karşısında oturan Melanie'nin aklı başından gitmiştir. Çocuk ya da genç adam, arabadaki ceset hakkında bir şeyler bildiğini söylüyor. Ama ne?

Şu anda iki soruşturmayı birden yürütmek zor ve önceliği Amelie. Meadows'un gerçek durumunu öğrenmesi için Sam'i görevlendirdi bile. Dawn nerede? Adam boşanmadıkları halde neden boşandıklarında ısrar etti? İşleri başka bir avukat mı halletti?

Ekipteki bir başka dedektif olan Richard, elinde çayla aniden kapıda belirir. Bu sohbete o da katılacak. Gözlemleyin.

"Peki, paylaşmak istediğin şey nedir, Zak? Melanie ismi doğru yazıp yazmadığını kontrol etmek için elindeki nota bakar. Ön bankoda Zak sadece onunla konuşacağını söylemişti. Televizyondaki kadın. Soruşturmayı yürüten kişi. On sekiz yaşında ve kimsenin oturmasını istemediğini söylüyor.

"Bu resmi bir şey mi? Zak röportajları kaydetmek için kullanılan kutuya bakıyor. Melanie onun ellerinin titrediğini fark ediyor. Ergen üniforması olan siyah tişört ve gülünç derecede dar koyu renk kot pantolon giyiyor. Kısa, koyu renk, kürk astarlı bir ceket.

"Çünkü bu resmi bir şeyse, bir tür affa ihtiyacım var.

"Af mı? Melanie ses tonuna engel olamıyor. 'Bu bir cinayet soruşturması. Ve bir kayıp kız soruşturması. Çok ciddi bir durum. Neden bir affa ihtiyacınız olsun ki?' Durakladı.

öfkelerini kontrol etmesi gerektiğini söyledi. "Paylaşacak bir şeyin varsa, bunu paylaşmakla yükümlüsün Zak.

Yüzü değişiyor. Korku. Başka bir şey. Ağlayacak gibi görünüyor. Genç bir adamdan çok bir çocuk gibi.

Melanie yeniden toparlanır ve çavuşa bakar. 'Tamam. Geldiğin iyi oldu, Zak. Eğer bize yardımcı olabilirsen - soruşturmamıza yardımcı olacak bir bilgin varsa, o zaman çok minnettar oluruz. Bu sizin için iyi olacaktır. Ama benimle konuşman gerekiyor. Bana bildiklerini anlat. Neden buradasın?'

"Alışveriş arabasındaki adam. Zak'ın kafası sarsılır. Yüz ifadesi tamamen endişeli.

Çayını yudumla, Zak. Yavaş yavaş iç. Alışveriş arabasında bulunan ceset hakkında ne biliyorsun?'

Zak kaşlarını çatarak odanın köşesine bakar. Gözlerini kapatır. Melanie bekler. Ve sonunda . . .

"Oradaydım. Olay olduğunda. Zak gözlerini açar ve yüzüne bakmak için geri döner.

Melanie tekrar çavuşuna ve sonra Zak'e döner. 'Tamam. Güzel. Buraya gelerek doğru olanı yaptın. Zor olanı. O yüzden ağırdan al ve bize olan her şeyi anlat. Yani adam ve alışveriş arabası suya düştüğünde sen de kanalıydın. Bu doğru mu Zak?

"Evet.

"Öyleyse bize tam olarak ne olduğunu anlatın.

"Onları durdurmaya çalıştım. Zak dudaklarını sıkıca birbirine yapıştırır. "Onları durdurmaya çalıştım.

"Kimi durduracaksın, Zak? Melanie bir adrenalin yumruğu hissediyor. Sol elini kucağına koyar, böylece görünmeden sıkabilir. Zak'ın sakın kalmasını ister. Fikrini değiştirmemeli. Bir avukat talep etmeli. On sekiz yaşında. Devam ederse devam edebilir. Sakin kalırsa. "İçeri girerek doğru olanı yaptın Zak. Zor olanı yaptın. Doğru kararı verdin. Yavaş ol.'

Sessizlik. Çok uzun gelen bir duraklama. Melanie bu noktada pek çok kez bulunmuş ve her iki şekilde de sonuçlanabileceğini öğrenmiştir. Zak kırılgan görünüyor.

"Kendi zamanında, Zak.

Genç adam tekrar konuşmaya başlarken gözlerini odanın köşesine çeviriyor. "İçiyorduk. Oldukça fazla. Çoğunlukla bira ve elma şarabı. Ucuz şeyler. Sınavlarımızı bitirmemizi kutlamak için.

"Biz kimiz?

'Ben ve okuldan üç arkadaşım. Milburn House.'

Melanie çavuşla bir kez daha bakışır. Milburn House, Maidstead'in eteklerinde özel bir okul. Yüksek ücretli. Ve taşkınlıklarıyla tanınır. Geçen yaz A seviyelerinin bitişini kutlayan öğrenciler yerel bir otelin balo salonunu dağıttığında polis olaya karışmıştı. Olay tüm yerel basında yer aldı. Birkaç otel, nasıl davranacaklarını bilmeyen sosyetik çocuklardan bıktıklarını söyledi.

"Devam et. Melanie, Zak'in derin bir nefes almadan önce gözlerini tekrar kapatmasını izler.

"Biraz sarhoştuk ve Ben kanal kenarındaki arabalı adamı görmeye gitmenin eğlenceli olacağını söyledi.

"Ne demek arabalı adam?

"Evsizdi. Sık sık aynı yerde dilenirdi. Uyku tulumunu ve ufak tefek eşyalarını bir alışveriş arabasında saklardı. Bazen kanalın ilerisindeki köprünün altında uyurdu. Bazen de dükkanların yakınında. Sık sık sarhoş olurdu. Komikti. Politika ve monarşi hakkında bağırırdı. Bazen ona alkol alırdık. Ben bunun komik olduğunu düşünürdü. Onu gaza getirmenin. Politika falan konuşurduk.'

"Peki bu sefer ne oldu?

"Çoktan sarhoş olmuştu. Oraya vardığımızda kendinden geçmişti. Ben hayal kırıklığına uğramıştı, o yüzden dedi ki - neden onu arabaya bindirip gezdirmiyoruz. Onu uyandıralım.

Melanie korkunç bir farkındalık dalgası hisseder.

'Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmedim. Bırakmamız gerektiğini söyledim. Zak şimdi gözlerini kocaman açmış Melanie'ye bakıyordu. "Onlara yardım etmedim.

Tamam. İsimlere ihtiyacım olacak Zak. Ben'in soyadı ve diğer çocukların tam adları. Yanında kim vardı?'

Zak'in dudağı titriyor. Bekliyor.

"İsimleri almalıyız.

'Ben Delaville. Tom Broadmoor ve Harry Clifton. Tarih için aynı A seviye grubundaydık. Birkaç deneme sınavı yapmıştık. Tekrarlar için.'

"Peki ne oldu?"

"Tom, Harry ve Ben adamı arabaya bindirdiler. Çok zor oldu. Onu kaldırmama yardım etmemi istediler ama - söz veriyorum - hayır dedim. Sonra onu biraz aşağı yukarı ittiler. Sadece gülmek için sanırım. Sonra arabayı bırakmaya başladılar. Yokuşta serbestçe dönmesine izin verdiler. Bir duraklama. "Bunu iki kez yaptılar, onu kanal yolunun yamacına doğru geri ittiler.

"Uyanmadı mı?"

Hayır. Baygındı. İçkiden. Sanırım bu yüzden daha hızlı ittiler. Onu uyandırmaya çalışmak için.'

"Bize tam olarak suya nasıl düştüğünü anlatın.

"Kasıtlı değildi. Zak sözlerini bitirirken hayalet gibi solgun. "Hiçbirimizin kanalın patika boyunca ne kadar derin olduğunu fark ettiğini sanmıyorum. Onu üçüncü kez yamaçtan aşağı ittiler. El arabası aniden sağa doğru oldukça hızlı bir şekilde saptı. Ve suya doğru. Hepimiz sıkışıp kalacağını düşündük. Suyun arabanın ortasına kadar geleceğini falan. Ama tam altına girdi. Yukarı çıkacağını düşünmüştüm. Gerçekten çıkacağını düşünmüştüm. Yüzer falan sandım. Ama çıkmadı.'

"Ve kimseyi aramadınız mı? Ona yardım etmeye çalışmadınız mı?"

"Hayır. Zak ağlamaya başlar. "Yapmamız gerektiğini fark ettim. Bununla ilgili rüyalar görüp duruyorum. Ama çok korkmuştuk. Ben ve Harry kaçmamız gerektiğini bağırmaya başladılar. Tom da aynısını söyledi. Ve ben yanlış şeyi yaptım. Şimdi yanaklarında gözyaşları var. "Kaçtım.

'Tamam. Bu yüzden tüm bunları düzgün bir ifadeyle yazmamız gerekecek Zak.

"Hakkımda dava açılacak mı?"

'Bize daha önce gelmeliydin, Zak. Bunu sen de biliyorsun. Ama şimdi doğru olanı yapmış olman iyi bir şey. Ne olacağını söyleyemem. Sen bir yetişkinsin ama aileni aramamızı öneririm. Onları buraya getir. Onlara burada olduğunu söyledin mi? Onlara neler olduğunu anlattın mı? Zak başını sallıyor, dudağı hâlâ titriyor. "Olayın tam olarak ne zaman ve nerede olduğunu bilmemiz gerek.

"Ayın on altısında saat 11 civarıydı, belki de 11.30. Sınavların bitişini kutluyorduk ve ben de telefonumdan kontrol ettim.

Üç hafta önce Amelie yakındaki bir dükkanda kaybolmuştu. Yani arabadaki ölüm bağlantılı değil. Tıpkı Melanie'nin hep varsaydığı gibi. Korkunç ve iğrenç bir şaka trajik bir şekilde yanlış gitti.

"Başka bir şey daha var. Zak'ın gözleri yine kocaman. "Kız hakkında.

"O kız mı? Amelie Hill'i mi kastediyorsun?' Melanie bir sarsıntı hisseder. "Onu gördüm.

Melanie öne doğru eğiliyor. Anlamıyorum.

"Kanala geri dönmeye başladım. Haftada birkaç kez. Yüzeye çıkan bir şey olup olmadığını kontrol etmek için. Kendimi çok kötü hissediyordum. Ne yapacağımı bilemiyordum. Uyuyamıyordum. Harry ve Ben uzak durmamız gerektiğini söylediler. Göze batmamamızı. Hiçbir şey söyleme. Ama su seviyesinin düşmesinden korkuyordum. Ya da cesedinin su yüzüne çıkmasından...' Sözü nü kesip burnunu çekti. "Her neyse. Birkaç gün önce oradaydım, diğer taraftaki kanal yolunun aşağısından suyu kontrol ediyordum. Yoldaki tek kameranın üzerinde plastik bir poşet olduğunu biliyordum, bu yüzden çekilmeyeceğimi biliyordum. Sadece gerçekten sessiz olduğunda gittim. Etrafta kimse olmadığına. Ve Salı günü bu kızı bir dükkanın arka kapısının hemen dışında gördüm.

Melanie duyduklarına inanamıyor.

"Amelie Hill olduğuna emin misiniz? Başka biri değil mi?"

"Evet. Televizyonda basın toplantısındaki fotoğrafını gördüm. Bu yüzden bir şeyler söylemem gerektiğini fark ettim. Öne çık. Her şey hakkında.'

"Tamam. Bize gördüğün her şeyi anlat.

"Kız, Amelie, öylece duruyordu ve biriyle konuşuyor gibiydi.

Kiminle konuşuyorsun, Zak? Bu gerçekten önemli. Konuştuğu kişiyi tarif etmen gerekiyor. Hatırlayabildiğin her şeyi. Melanie daha dik oturur. Kendini masaya daha yakın hissediyor.

'Gerçekten üzgünüm ama korkarım ki göremedim. Açıdan bakıldığında, binanın çıkıntı yapan köşesi konuştuğu kişiyi saklıyordu.

Melanie tuts. Nefes nefese kalırken gözlerini sıkarak kapatıyor. Sol elinin bir top haline geldiğini, tırnaklarının avucuna battığını hissediyor.

'O zaman kaçtım, bu yüzden ne olduğunu görmedim. Nereye gittiğini.'

"Peki onu ne kadar süre izledin?"

Sadece birkaç saniye. Beni göreceğinden endişelendim. Ya da kanalın aşağısında başka biri beni görür diye. Bir duraklama. "Ama mesele şu ki - önemli mi bilmiyorum ama - basın toplantısında söylediğiniz şeyi giymiyordu.

"Ne demek istiyorsun?"

"Tüm başvurularda kot pantolon ve pembe kapüşonlu bir tişört giydiği söyleniyordu. Ama onları kolunun üzerinde taşıyordu. Zak, Melanie'nin hissettiği kadar şaşkın görünüyor.

Melanie kaşlarını çattı. "Peki ne giyiyordu?"

"Yeşil bir elbise. Yeşil bir elbise giyiyordu.'

OceanofPDF.com

BÖLÜM 29

OLIVIA - ÜÇÜNCÜ GÜN

Şimdi arabada, arkada oturuyorum, Chloe yanımda ve Amelie onun yanında, başını renkli cama yaslamış. Babamın bizi nereye götürdüğü hakkında hiçbir fikrim yok. En azından birimizin camların normal olduğu ön tarafa oturmasını istedim: daha kolay görülebileceğimiz bir yere. Ama babam buna izin vermedi.

Chloe'yi daha önce almıştık ve Alicia'yla birlikte bir şekilde alarmı çaldırmayı umuyordum ama babam köşeye park etti ve kapıya tek başına gitti. Arabanın kapılarını üzerimize kilitledi. Alicia'ya telefonumu kaybettiğimi söylemiş. Onu aramak için tren istasyonuna geri dönmüş.

Alicia'ya yarıyıldan sonra seninle temasa geçeceğini söyledim.

Her şey çok çılgınca ve çok çabuk oldu, Chloe için çok korktum ve güvenli bir şekilde nasıl yardım alabileceğimi bulamadım. Tek yapabildiğim Amelie'yi sakinleştirmeye çalışmak. Korkmuş olduğu kadar bitkin de görünüyordu. Görünüşe göre ben yokken babam onu geceleri Chloe'nin odasına koymuş. Kendisine sandviç ve pizza verildiğini söylüyor ama belli ki pek uyumamış.

Eve döndüğümüzde - dördümüz birden - bana eşyaları çabucak toplattı. Çok sinsiydi. Sabit telefonun fişini çekti ve Chloe'yi avucunda çakısıyla sırtında taşıdı. Bıçak kapalıydı ama parlak kırmızı kılıfı açıkça ve kasıtlı olarak görebiliyordum. *Sen çantanı toplayıp arabaya binerken Chloe büyükbabamla kalacak.* Sanki bir komşuya koşmam ya da yardım çağırmam durumunda korkunç bir tehdit gibi. Keşke şimdi deneseydim.

Hemen alarm vermek daha zordu ama her şey büyük bir şoktu. Kızlar için çok korkuyordum ve sadece korkumu örtbas etmeye ve onları sakinleştirmeye çalışıyordum. Ve artık çok geç. Yine yola çıktık. Nereye bilmiyorum.

"Amelie neden ağlıyor? Chloe fısıldıyor, yüzü tamamen endişeli. Sadece annesini özliyor. Ama annesinin yanına dönecek.

Yakında.'

Ben konuşurken Amelie başını çeviriyor ve gözleri babamın başının arkasıyla benim yüzüm arasında gezinerek kaşlarını çatıyor. Evden ikinci kez ayrılmadan önce benimle biraz daha konuşmaya çalıştı ama babam konuyu kapattı.

Annen hâlâ hasta, Amelie. Sana iyilik olsun diye bakıyoruz ve soru sormayı bırakmalısın. Anladın mı?

Şimdi. Muhtemelen yakında tuvalete gitmen gerekecek, Chloe? Evet, evet. Bir yerde duralım mı? Seni rahatlatırım mı?' Ses tonumu neşeli tutmaya çalışıyorum. Benim işim babamı sakinleştirmek ve bu kızları da sakinleştirmek.

'Hayır. Ben iyiyim anne. Büyükbabam biz gitmeden önce gitmemizi söyledi.

"Peki ya sen, Amelie? Tuvalet için durman gerekiyor mu?' Tek düşünebildiğim bu. Arabanın çocuk kilitleri yine açık. Trafik ışıklarında bunu düşünüp duruyorum. Hepimizi ondan nasıl güvenli bir şekilde uzaklaştıracığımı bulamıyorum. Bize yardım edecek birini bulmak için en iyi umudum bir benzin istasyonu ya da bir garajdaki tuvaletler.

"Ben iyiyim.

'Şey, birazdan tuvalete gitmem gerekecek. Birazdan durabilir miyiz?" "Tutabileceğine eminim," diyor babam. "Çok uzak değil.

Tanrım, gençler idare edebiliyorsa, siz de idare edebilirsiniz.

Sürücü aynasından gözüme çarpıyor ve onu yatıştırmak için sahte bir gülümseme bulmaya çalışıyorum. Bu oyunu nasıl oynayacağımı hiç bilmiyorum. Geçmişte kötü bir dönem geçirdiğinde hep başımı öne eğmiş, Chloe ile vakit geçirmiş ve geçmesini beklemiştim. Bunun bir çeşit depresyon olduğunu düşünmüştüm. Bana karşı aşırı korumacı. Kontrolcü ve rahatsız edici, evet - ve son zamanlarda çok daha kötüleşti. Annemi bulmak için bu kadar çaresiz olmamın sebebi buydu. Ama onun böyle bir şey yapabileceğini hiç düşünmemiştim.

Bu şok edici. Bu kadar kötü. Başkasının çocuğunu almak.

Amelie'ye bakıyorum ve yüzündeki korku için kalbim parçalanıyor. Babamın bunu nasıl yaptığını hâlâ anlamıyorum. *Ya da neden yaptığını.* Chloe'yi tekrar eliyle gözyaşlarını silen Amelie'ye bakarken yakalıyorum. Chloe buna karşılık olarak elimi tutuyor ve ben de onu rahatlatmak için elini sıkıyorum.

Gözlerimi kısa süreliğine kapatıp düşünüyorum. Düşünüyorum. *Düşünüyorum.*

En iyi umudum polisin bizi bulması. Bizi durdurması. Evet. Bu çılgınlığa bir son verin. Polisin elinde Amelie'nin kaçırıldığı anın kamera kayıtları olmalı. Belki de babamın plakasını çoktan almışlardır? Kızları sakinleştirip arabayı görmelerini beklemeliyim.

"Tamam. Bir oyun oynamaya ne dersin? Yine ses tonumu neşeli hale getirmeye çalışıyorum. 'Aileni özleyeceksin, Amelie. Ama her şey yoluna girecek. Kendimizi meşgul edersek zaman daha çabuk geçer. Şimdi - ben küçükken kaç tane kırmızı araba olduğunu saydığımız bir oyun oynardık. Bunu yapmaya ne dersin? Ve yirmiye ulaştığımızda, paylaşacak tatlılarım var. Hâlâ orada olup olmadıklarını kontrol etmek için elimi cebime attım. Bir şeyler almak için çok az zamanım vardı. Babam bizi aceleyle gönderdi.

"Annemi ve babamı ne zaman göreceğim? Amelie'nin gözleri çaresiz. "Yıllar oldu.

"Bu kadar soru yeter. Babamın sesi. "Sen Olivia ve Chloe'yle oyununu oyna, annen iyileştiğinde sana haber veririm.

Amelie'ye anlattığı her şeyi hâlâ çözebilmiş değilim. Zamanım olmadı ve çok fazla soruyla onu daha da korkutmaktan çekindim. Ama babamın hikayesi kesinlikle saçmalık. Devon'da ne işi vardı ki? Onu Maidstead'den uzaklaştırıp arabaya nasıl bindirdi? Oxford'daki evimize. Ve - neden?

Neden? Neden mi? Neden?

Neler olduğunu tam olarak anlayabilmek için onunla daha fazla baş başa kalmayı arzuluyorum. Kapıya tekrar bakıyorum. Çocuk kilidini hatırla. Hızla seyahat ederken yapabileceğim bir şey yok.

Hava kararıyor ve babamın sadece küçük yolları kullandığını fark ediyorum. Bunun otoyol kameralarından kaçınmak için olduğunu varsayıyorum. Hay Allah. Ama A yollarında da kameralar olacak, değil mi? Arabalardaki gösterge paneli kameraları. Mutlaka birileri bizi görecektir. Bizi rapor eder. Plakayı paylaşır. Sadece sakın kalmam gerekiyor. Babamı sakın tutmalıyım ki işleri daha da kötüleştirmesin. Chloe ve Amelie'yi de sakın tutmaya çalış.

'Arabaların rengini göremiyorum. Hava kararıyor. Chloe konuşurken suratını asıyor.

'Tamam. Yan tarafa bak ve geçen arabaları yakından izle. İstersen el sallayabilirsin.' Arkadaki renkli camdan ne kadar iyi görünebileceğimizi bilmiyorum ama denemeye değer.

"El sallamak yok. Babamın sesi sertti. "Belki de araba rengi oyunu o kadar da iyi bir fikir değildir.

'Oh, bence kızlar için eğlenceli olacak. Zaman geçir-'

'HAYIR dedim! Oyunu hemen durdurun,' diye bağıyor aniden, ensesinin rengi kırmızıya dönüyor. Başı seğiriyor ve iki kız da gözyaşlarına boğuluyor. Gerçek bir ağlama.

"Sorun yok. Sorun yok.' Uzanıp önce Chloe'nin sonra da Amelie'nin omzunu sıkıyorum. Cebimden mendil çıkarıp onları susturmaya ve yatıştırmaya çalışıyorum. "Her şey yoluna girecek. Ama kalbim göğsümden fırlayacak gibi atıyor ve şu anda en az onlar kadar korktuğum gerçeğini nasıl gizleyeceğim konusunda hiçbir fikrim yok.

"Sadece sessiz olalım ve her şey yoluna girsin," diye fısıldıyorum.

Amelie mendile burnunu siliyor ve bana dönüyor. Yüz ifademde ona küçük bir güvence bulmak için çok uğraştım ama işe yaramadı. Belli ki dehşete düşmüş, gözleri yardım etmem için yalvarıyor.

BÖLÜM 30

MATTHEW - ÜÇÜNCÜ GÜN

"Benimle tanıştığın iyi oldu, Mel. Deliriyoruz." Matthew kahvesini bitirdi. Polis karakoluna biraz mahremiyet sağlayacak kadar yakın olan tek kafe olan kafeye önce o geldi. Ama Mel kahveyi reddetti. Saatini ve telefonunu kontrol edip duruyordu.

"Üzgünüm ama *gerçekten çok* gerginim. Bu akşam daha sonra eve geleceğim - ikinizi birlikte göreceğim - ama sadece birkaç dakikam var.

"Anlaşıldı. Peki neredeyiz?"

Matthew eğilip onun yüzünü okumaya çalışıyor. Melanie'yle düzenli olarak irtibat halindeydi ama çoğunlukla telefonla ve bazen de aile irtibat görevlisi aracılığıyla, bunu sinir bozucu buluyordu. Onun aksine.

"Tamam, biraz mesafeli davrandığım için özür dilerim ama Carol'ı ekarte ederken dikkatli - profesyonel - olmam gerekiyordu.

"Ve siz onu elediniz mi?"

"Evet. Fransa'daki arkadaşıyla konuştuk ve müze ziyaretlerinin kamera kayıtlarını da teyit ettik. Amelie'nin kaybolduğu zamana uyuyorlar. Bunun için beklemek zorunda kaldığım için üzgünüm. Ama nasıl olduğunu bilirsiniz."

"Tabii. Yani ikimiz iyi miyiz?"

"Tabii ki iyiyiz. Elini onun koluna koyar. "Sadece üzgünüm, henüz senin için elimde somut bir şey yok.

Tepkisiyle savaşıyor. Panikle. Kafasındaki görüntüler uyumasını engelliyor. Bir an için pencereye döner. Dışarısı karanlık. Başka bir gece, üçüncü bir gece düşüncesine dayanamıyor,

Amelie olmadan. Bir an için istatistikleri düşünür. Kaçırıldıktan sonra bu kadar uzun süre hayatta kalan kaç kişi vardır?

"Ee - son durum nedir?

"Adam Meadows bize yalan söylüyor. Dawn'la boşandıklarını söylüyor. Avukatı boşanmadıklarını söylüyor. Banka bilgilerinin peşindeyiz. Bilinen son arabası. Her zamanki gibi. Henüz bir şey çıkmadı ama elimizden geleni yapıyoruz Matt. Bu gece geç saatlere kadar çalışan iyi adamlarım var. Yeni Zelanda'daki kız kardeşiyle de konuştum. Yıllardır görüşmemişler. Yakın değilmişler. Ama Dawn ve Adam'ın ayrı düştüklerini ve çocuğu kaybettikten sonra ayrılmaktan bahsettiklerini doğruladı. Nerede olabileceğine dair hiçbir fikri yok. Ekibim onu bulmak için mümkün olan her yolu deniyor.

"Yani seyahat yok. Pasaport ya da vergi dairesinden bir şey çıkmadı.

Şimdiye kadar değil. Hâlâ şirket hesaplarında. İnşaat firmasının bir yöneticisi. Kişisel banka hesabına kar payı alıyor. Bu yolla izini sürmeye çalışıyoruz.

"Başka bir şey var mı?

"Bir çocuk, bir genç, arabadaki cesetle ilgili olarak az önce ortaya çıktı. Aramızda kalsın ama yanlış giden kötü bir şaka gibi görünüyor. Bu konuda kendini kötü hissetmiş ve cesedin su yüzüne çıkıp çıkmadığını görmek için birkaç kez kanala geri dönmüş. Bir ziyaretinde Amelie'yi dükkanın dışında görmüş. Freda's Fashions'ın arka tarafında, kanalın yanında. Pembe kapüşonlu değil, yeşil bir elbise giyyordu. Gözüne kestirdiği elbise olmalı. Biriyle konuşuyormuş ama tanık kim olduğunu görememiş. Bildiğiniz gibi CCTV de çalışmıyordu.

Matthew içinden korkunç bir korku dalgasının geçtiğini hisseder. Hayal ediyor. Dawn Meadows, Amelie ile konuşuyor. Mel'in bakışlarını tutuyor.

"Sence konuştuğu kişi Dawn mıydı?

"Bilmiyorum. Tanık kaçtı. Sadece birkaç saniye izledi ve açısı kötüydü. Dediğim gibi, kim olduğunu görememiş. Ama Amelie'nin kaybolduğu yeri doğruluyor. Dükkanın arka tarafından. Ekibim kanalın yakınındaki tüm kamera görüntülerini tekrar gözden geçiriyor. Bildiğiniz gibi, yakın yürüme mesafesinde iki otopark var. Tüm kamera kayıtlarını inceledik ama güncellenmiş görüntülerle tekrar kontrol etmelerini istiyorum.

yeşil bir elbise giydiği bilgisini aldım. Pembe kapüşonu ve kot pantolonuyla değil.'

"Güzel. Bu çok iyi. Bu bir fark yaratabilir. Duraklıyor, kaşlarını çatıyor. "Yani yeşiller içindeydi. Doğru ya. Pembe değil.'

"Evet. Ve eğer bir şey öğrenirsek - herhangi *bir* şey, seni arayacağım Matt. Bu kez Mel duraklar. Uzun, yavaş bir nefes alır. "Sally nasıl?

Kötü. Uyumuyor. Belli ki uyumuyor. Ama en azından Carol'ın yanında olması iyi bir şey. Sally'nin annesine bakan evle irtibat halindeydik. Bizi aramak zorunda kaldılar çünkü annesi haberlerde bir şey görmüş. Bu bir hataydı. Onu televizyondan uzak tutmaları gerekiyordu. Korkunçtu. Sally annesini ziyaret edecek kadar iyi değil ama telefonda konuştular. Hepsi çok üzücü. En kötüsü de ne? Hastalık ve bunama yüzünden annesi bir gecede unutmuş bile. Tekrar Sally'yi sormaya başladı. Ve tüm bunlar Sally için çok zor. En iyisi için ne yapacağını bilememek.

"Hayal bile edemiyorum.

Peki ben ne yapabilirim Mel? Yapabileceğim bir şey var mı? Yardım edebileceğim?'

"Sally ile birlikte olman muhtemelen en iyisi. Tüm bu eşyalar alışveriş arabasındaki adamın üzerinde kırılıyor, bu manik. Onlar sadece çocuk. On sekiz yaşındalar. Onları gözaltına aldık, her şey hazır, bu yüzden geri dönüp sorgulamaları denetlemem gerekiyor. Bu gece onları suçlayacağımızdan ve geç haberlerden önce bir basın güncellemesi yapacağımızdan neredeyse eminim. Çok yoğun.'

Tamam. Anladım. Sally ile birlikte olmak için daha sonra geri döneceğimi söyledim ama güvenlik kameralarını tekrar incelememe yardım edemez misiniz? Amelie'yi bir an için bile olsa fark edebilecek biri varsa o da benim. Ve gerçekte ne giydiğine dair bu yeni güncellemeyle ...'

Bir duraklama.

Lütfen Mel. Geç saatlere kadar çalışanlarınız varsa, onlarla birlikte çalışabilirim. İşleri hızlandırırım.'

"Resmi olarak seni takıma alamam. Doğru düzgün değil. Ve kesinlikle soru soramazsın. Bunu biliyorsun. Sanki bunu tam olarak anladığını kontrol ediyormuş gibi eğiliyor. Onun zor pozisyonu.

"Anlıyorum. Karışmayacağıma söz veriyorum."

'Tamam. Otopark görüntülerini tekrar inceleyen memura yardım etmek istersen, bunu yan odada ayarlayabilirim. Amelie'yi bulmak için en iyi şansımızın bu olduğunu söyle. Ama orada bir ebeveyn olarak bulunacaksın, bir araştırmacı olarak değil. TAMAM MI?' Adam başını sallarken kadın saatini kontrol eder. "Güzel. Şimdi geri dönmem gerekiyor ama takip ederseniz - diyelim ki yarım saat içinde, bunu sizin için yerine koyacağım. Beni resepsiyondan isteyin.

Teşekkür ederim. Sadece bir şeyler yapmam gerekiyor. *Bir şeyleri harekete geçirecek herhangi bir şey.* Ve sonra Mel'in yüz ifadesindeki değişikliği, gözlerindeki ışığın aniden farklılaştığını fark etti. "Özür dilerim. Elinden gelen her şeyi yaptığını biliyorum Mel. Ciddiydi ama ses tonunu doğru ayarlamakta zorlanıyordu.

Melanie çok hızlı bir şekilde başını sallar. Ve bu yüzden - evet - ses tonunu yanlış anladığından, aralarındaki ilişkiyi daha da kötüleştirdiğinden korkuyor ve o anda gözleri kilitli kalırken Melanie'nin de çok acı çektiğini fark ediyor. Koyu halkalar. Cildi donuk.

Dünya - *onun* dünyası, Amelie'nin hâlâ kayıp olduğu bu dehşet verici yeni dünya - *onun* da omuzlarına çok ağır bir yük bindiriyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 31

OLIVIA - ÜÇÜNCÜ GÜN

Tamam. Kendinizi evinizde hissedin. Bir süre burada olacağız. Babam kapının yanında duruyor ve kapıyı içeriden kilitliyor. Hava karanlık ve önce telefonundaki feneri kullanıyor, sonra sırt çantasından iki kamp lambası çıkarıp birini yakıyor.

Karavanın etrafına bakıyorum. Çok eski. Kirli ve bakımsız. Uzak da - engebeli ve rüzgarlı bir yolun sonunda. Yıllardır buraya gelmemiştik. Babamın hala burada olduğunu bilmiyordum. Hâlâ burada olduğunu bile.

Chloe yaklaşıyor, gözleri korku ve şaşkınlıkla dolu. Amelie yanımda durup başını eğerek sessizce ağlarken bana sarılıyor. Yeni durumumuzun dehşeti ve omuzlarımdaki ağırlık aniden ezici geliyor. Ağız kuruluğu. Nabız artıyor.

Işıklar pille çalışıyor gibi görünüyor ve pillerin ne kadar çabuk biteceği konusunda hemen endişeleniyorum.

"Sorun yok kızlar. Ses tonumu sakın tutmaya çalışıyorum. Boğazımı temizlemek için öksürüyorum. Ne kadar korktuğumu görmelerine izin veremem. "Her şey yoluna girecek. Küçük bir macera gibi. Amelie'nin elini tutmak için uzandığımda nemli olduğunu görüyorum. Titriyordu. Elini sıkıyorum, bir yandan da babam beni dikkatle izliyor.

"Kızlar muhtemelen acıkmıştır," diyorum. "Peki yemek konusunda ne yapmayı düşünüyorsun? Belki bir alışveriş? Hep birlikte bir süpermarkete gidebiliriz. Biraz erzak alırız? Yiyecek. Ve bazı temizlik malzemeleri. Belki meşaleler ve piller de?"

Sanki bu küçük bir tatılmış gibi babama gülümseyerek eşlik ediyor, karavanı tarıyor ve buraya en son ne zaman geldiğini hatırlamaya çalışıyorum. Küçük bir kızken. Annem küçük lavabonun ve ocağın başında durmuş yemek yapıyordu. Ne zamandı bu? On yıl önce mi? Hayır. Daha fazla.

Bir şekilde babamı daha sakin bir yere çekmeliyim. Bu çılgınlığı çözmeliyim. Amelie'yi markete götürürsek birilerinin bizi tanıyacağını ve bu cehennemın sona ereceğini umuyorum. 'Bu gece için sandviç ve kahvaltı için bir şeyler alabiliriz. Belki biraz pastırma?' Babam pastırmalı sandviçleri sever. Dükkanlarda da kamera vardır. "Yirmi dört saat açık bir yer olmalı. "Hiçbir yere gitmiyorsun," diyor kararlı bir şekilde. Bu gece olmaz. Sen

Uyumam gerek. Yatağına git. Ben tekrar düzeni hatırlamaya çalışırken o karavanın etrafına bakıyor. Küçük bir yatak odasına açılan bir kapı var. Evet. Ailemin o küçük odayı aldığını hatırlıyorum. Sadece bir tarafta üzerinde birkaç gömme dolap olan bir yatak. Bir yüksek ve küçük, dar pencere. Şimdi aklıma geliyor; oturma alanında uyumak zorunda kalmıştım, bank yatağına dönüştürülmüştü.

"Ne zaman eve gideceğim? Amelie'nin sesi titriyor, gözyaşları yüzünden aşağı dökülüyor.

"Sorun yok, Amelie. Elini tekrar sıkıyorum ve Chloe'yi yanıma çekiyorum. 'Küçük bir kızken maceralar için buraya gelirdim. Ve sonrasında hep eve dönerdik. Burası bir çiftlik. Ve güzel bir ormanın yanında. Belki yürüyüşe çıkabiliriz-'

Kes şunu Olivia. Kes şunu. Tek kelime daha etme, tamam mı?' Karavanın etrafına bakar. 'Ben gidip biraz erzak getireyim. Ama sen burada kalıp yatakları hazırlamalısın. Ve önce şükretmeliyiz. Hep birlikte.

Beklenti içinde bize bakıyor. Amelie gözlerinde panikle bana dönüyor ama Chloe çoktan dizlerinin üzerine çökmüş, ellerini dua etmek için birleştirmiş. Hazır. Pratik yapmıştı. Bunu daha önce yüzlerce kez yapmıştı. Büyükbabanın kurallarından biri.

Zemin kirli ama ben de diz çöküyorum ve Amelie'ye dokunmak için elimi uzatıyorum. "Sorun yok," diyorum. "Bu sadece ailevi bir şey.

Amelie daha da dehşete düşmüş görünüyor ama beni rahatlatacak şekilde bizi takip ediyor. Ellerini birleştirdi. "Kiliseye gitmiyoruz," diyor. 'I

Ne yapacağımı bilmiyorum.'

'Herkes kiliseye gitmeli,' diye bağılıyor babam. 'Ve biz de dünyanın neden böyle olduğunu merak ediyoruz. Gençler çocuk yapıyor. Londra'ya kaçan kızlar. Bana hançer gibi bakıyor, gözleri parlıyor ve sonra ellerini bir rahip gibi avuç içleri yukarı bakacak şekilde kaldırıyor.

"Sevgili Tanrım. Günahlarımız için af diliyoruz ve sabrın için sana teşekkür ediyoruz. Sağlığımız ve bu yer için. Ve bize verdiğin her şey için. Çok minnettarız.'

Chloe ve ben birlikte, 'Çok minnettarız,' diye bağılıyoruz. Babam Amelie'ye ters ters bakıyor.

"Çok minnettarız," diyor korku dolu küçük bir sesle. İçimden bir rahatlama geçiyor. *Akıllı kız.*

"Cennetteki babamızla seviniyor, yeryüzündeki gerçek ve ailevi babamızı onurlandırıyoruz. Elleri hâlâ yukarı doğru kalkık. Chloe başını eğmiş, buna alışkın. Amelie'nin elleri dua etmek için bir arada tutarken titriyor. Ağlamayı bıraktı ama gözleri dehşet içinde ve şaşkın.

'Hepiniz yatak odasını alabilirsiniz. Yatağın altındaki çekmecedeki uyku tulumları ve battaniyeler var. Uzun süre kalmayacağım.

Kimse kımıldamıyor.

"Kızları yatak odasına götürebileceğini söyledim Olivia.

Hepimiz yavaşça ayağa kalkarken, yatak odasının kapısına bakıyorum ve dışarıda, üstte bir sürgü olduğunu görüyorum. Asma kilitli ağır bir metal sürgü. Yatak odasındaki pencerenin ne kadar küçük olduğunu bir kez daha hatırlıyorum. Chloe'nin bile geçmesine imkân yok. "Ama sen dışarıdayken tuvalete ihtiyaçları olabilir," diyorum. 'Ve sanırım şimdi acıkmışlardır. Ne kadar sürecek? Neden biz de sizinle gelmiyoruz-'

"*Hayır*, Olivia," diye bağılıyor. 'Şimdi tuvalete gidiyorsun. Hepiniz. Önce Chloe. Elini uzattı ve Chloe onu küçük tuvalet kabinine götürürken elini tuttu. "Büyükbaba için iyi bir kız ol.

Chloe kabinin içine adım atar ama sonra durur. "Leş gibi kokuyor. Ve hiç ışık yok. Bundan hoşlanmıyorum. Babam ilerliyor ve onu içeri itiyor, kapıyı onun için aralık tutuyor. İzlemeye dayanamıyorum. Chloe gerçekten korkmaya başladı.

'Sorun yok. Büyükbabam kapıyı tam olarak kapatmayacak,' diyorum. 'Kamp yapmak gibi, Chloe. Sadece çadırdan daha iyi çünkü çatımız var ve ıslanmayacağız.'

Bekliyoruz. Kapıyı aralık tutan babamı izliyorum ve telefonumun ceplerinden birinde olup olmadığını ya da evde bırakıp bırakmadığını merak ediyorum. Bizim için nasıl yardım bulacağım? Onu bu delilikten nasıl geri çekeceğim?

Chloe'den sonra Amelie tuvaleti kullanmaya teşvik edildi. İlk başta reddediyor ama ben yatak odasında daha ne kadar mahsur kalacağımız konusunda endişelenerek ona baskı yapıyorum. Bizi gerçekten içeri kilitleyecek mi? Eğer utanırsa kapıyı koruyacağımı söylüyorum. O içerideyken birkaç dakika geçti.

"Orada iyi misin, Amelie?"

'Evet. Güzel. Sadece görmesi zor.'

Kalbim hızla çarpmaya başladığında sifonun sesi. Tuvalete gitmem gerekiyor ama kızları babamla bırakmak istemiyorum. Bu garip durumdayken olmaz. Yıllar boyunca inişli çıkışlı dönemler geçirdi ama hiçbiri bu kadar kötü değildi. Gözlerimi kısa süreliğine kapatıyorum, aniden mahzende olanları düşünüyorum ve hatalı olduğumu fark ediyorum; bunun olacağını tahmin etmeliydim.

Nefes alıyorum. Yemek almak için ne kadar süre gideceğini bilmiyorum. Ya da geri dönüp dönmeyeceğini. Bundan sonra ne olacağına karar verene kadar tuvaleti kullanmaktan başka çarem yok. Sürgünün bizi yatak odasına kilitleyeceği anlamına *geldiğini* varsayıyorum ve bu yüzden şimdiden kaçmak için bir plan bulmaya çalışıyorum. Karavan duvarları o kadar sağlam olamaz, değil mi? Hangi pencerenin daha kolay kırılabileceğini merak ederek kaşlarımı çatıyorum, yatak odasındakinin mi yoksa karavanın bu kısmındaki daha büyük olanın mı?

"İşte," diyorum sonunda, sırt çantamdan küçük bir kitap çıkarıp Amelie'ye uzatarak. 'Ben tuvaleti kullanırken bunu Chloe'ye okur musun? Bunu benim için yapabilir misin? Bu kitabı çok seviyor ve ben de çok hızlı olacağım. Gözlerimi açarak Amelie'ye işbirliği yapması için yalvarıyorum.'

Keşke gitmeden önce toparlanmak için daha fazla zamanım olsaydı. Sırt çantasını hazırlamak için sadece birkaç dakika vardı. Babam hemen gitmemiz için ısrar etti. Birkaç kitap, meyve suyu kutuları ve ıslak mendiller aldım. Babamın haberi olmadan, bir paket de

bisküvi ve üç küçük kutu kuru üzüm. Bizi aceleyle evden çıkarırken tek yapabildiğim buydu. Şimdi fark ediyorum ki daha düzenli olmalıydım. Bir meşale düşündüm. Ya uzun süreliğine gittiyse? Bizi terk ederse? Ya yatak odasından çıkamazsam?

"Elbette. Ona kitap okuyabilirim," diyor Amelie. "Ben iyi bir okuyucuyumdur.

"Aferin kızıma. Pil ışığına yakın bankta birlikte oturmalarını izliyorum. Sonra elimden geldiğince çabuk tuvaleti kullanıyorum. Chloe haklıydı. Sifon çalışıyor - bir çeşit pil desteği olmalı - ama yine de kokuyor.

Ortaya çıktığımda babamın elinde büyük bir şişe su vardı, muhtemelen kendi sırt çantasından. Diğer elinde de büyük bir kalıp sabun var.

Doğru. Şimdi temizliğimizi yapmamız gerekiyor. Ben dışarı çıkmadan önce.'

'Evet, tabii ki' diyorum. 'Kızlar. Buraya gelin de hepimiz ellerimizi yıkayalım.

Karavanın paslanmaz çelik mini lavabosunda küçük kırmızı plastik bir tas var. Babam kaseye biraz su döküyor ve Amelie'ye ne yapması gerektiğini göstermek için ilk ben gidiyorum.

"Ellerimi Rab'bin adıyla yıkıyorum," diyorum. "Bedenimi ve ruhumu temizlemek için.

Amelie yine şaşkın olduğu kadar dehşete düşmüş görünüyor.

Sonra Chloe'ye yardım ediyorum, küçük sesiyle kelimeleri tekrarlaması için onu ikna ediyorum. 'Ellerimi Tanrı'nın adıyla yıkıyorum. Bedenimi temizlemek ve ruhumu arındırmak için.

Küçük ellerini lavabonun yanındaki kirli eski bir kurulama bezi üzerinde kuruluyorum.

"Ve sen," diye bağılıyor babam, başını kaseye doğru adım atan Amelie'ye doğru sallayarak. Ona yardım etmek için yaklaşıyorum. 'Benden sonra söyle. Ellerimi Tanrı'nın adıyla yıkıyorum.

"Ellerimi Rab'bin adıyla yıkıyorum.

"Bedenimi temizlemek ve ruhumu arındırmak için.

Gözyaşları bir kez daha Amelie'nin yanaklarından aşağı yuvarlanıyor, derin bir nefes almak için duraklarken alt dudağı titriyor ve sonunda devam ediyor: "Bedenimi temizlemek ve ruhumu arındırmak için.

Sonra babam yatak odasının kapısını açtı. "İçeri girin. Işıklardan birini uzatıyor ve diğerinin düğmesine basıyor.

'Hayır. Lütfen. Bizi içeri kilitlemenize gerek yok,' diye deniyorum, yine de ışığı alıyorum. "Sizi burada bekleyebiliriz.

"Dediğimi yap, Olivia. *Hemen şimdi!* Ses tonu bir kez daha öfkeliydi. Kolumdan tuttu ve beni kabaca yatak odasına itti. Dehşete kapılmış iki kız da peşimden geliyor, bana yapışıp yine ağlıyorlar. Kapıyı çarpıp dışarıdan sürgülerken onları sıkıca tutuyorum, yine yatıştırmaya çalışıyorum ama babama meydan okuyarak işleri daha da kötüleştirmekten korkuyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 32

MELANIE - ÜÇÜNCÜ GÜN

Melanie karakola döndüğünde iyi bir ilerleme kaydedilmiştir. Milburn House Okulu'ndan Zak'in adını verdiği üç çocuk da gözaltındadır ve sorgulanmaya hazırdır. Hepsi avukat tutmuş. Zak de gözaltında. Tüm veliler resepsiyonda, kargaşaya neden oluyorlar.

Her üç çocuk da on sekizinci yaş günlerini kutladıkları için yetişkin muamelesi görüyorlar. Geç oldu ama Melanie bu görüşmelerin bu gece yapılmasını istiyor - ideal olanı üç şüphelinin de aynı anda sorgulanması ama sadece iki görüşme odası boş, o yüzden önce Ben Delaville ve Tom Broadmoor'u seçiyor. Zak'in ifadesine göre bu ikisi başı çekecek gibi görünüyordu.

Melanie bitişikteki küçük ofiste, önündeki ekranda görüşme odalarındaki her iki kamerayla birlikte görevine başlar. Görüşmeleri yöneten iki çavuş olan Sam ve Richard'ı, bir görüşmeden diğerine acilen bilgi aktarılması gerekirse bunu denetleyeceği ve müdahale edeceği konusunda uyardı.

Her iki çavuş da kasetleri açıp olağan bilgi ve uyarıları sıralarken adrenalinin yükseldiğini hissediyor.

İlk başta hem Ben hem de Tom sessiz kalmayı dener. Her soruya 'yorum yok' diyorlar, ara sıra avukatlarına bakıyorlar. Aynı sahne stereo olarak. Ama neyse ki her iki çavuş da tecrübeli. Melanie, CID'deki ilk günlerinden sessiz görüşmelerin en stresli görüşmeler olduğunu biliyor. Şansı yaver gitmiş ve kıdemli bir memur onu bu konuda ek eğitim alması için yönlendirmiş.

ortaya çıkan araştırmalar. Davalının stratejisi 'yorum yok' olduğunda yaşanan stresin üstesinden gelebilmek için ekibinin benzer bir ek eğitim almasını sağlamıştır.

Ona Rugby'de eşlik eden avuş Sam, bu ek eğitimin devreye girmesine izin veren ilk kişidir. "Bu sessiz muamelenin benim için sorun olmadığını bilmelisin.

Ben Delaville tekrar avukatına bakar.

"Mesele şu ki biz ne olduğunu biliyoruz," diye devam ediyor Sam. 'Elbette ben de sizden duymayı tercih ederim. Ama işbirliği yapmak istemiyorsanız, bu sizin kararınız. Bize anlatmana ihtiyacımız yok.

Ben'in ifadesi daha da endişeli bir hal alır, yüzünün rengi solar.

"Görüyorsunuz, arkadaşınız Zak'ten kanalda olanlarla ilgili tam bir açıklama aldık. Sam duraklar. 'Sessiz kalırsan, ki bu senin hakkın, o zaman bilmelisin ki Zak'in anlattıklarını Adli Tıp'a doğrulatmaktan ve tüm bunları savcılara havale etmekten mutluluk duyarım. Benim açımdan her şey çok daha temiz ve hızlı olacak. Akşam yemeği için eve bile gidebilirim. "Kri yemek istiyorum.

Ben'in gözleri büyür ve koltuğunda kayar.

"Zak'e göre, içinde evsiz bir adamın bulunduğu bir alışveriş arabasının Maidstead High Street mağazalarının arkasındaki kanala girmesine neden olan şakanın elebaşlarından biriymişsiniz. Anladığımız kadarıyla siz, Tom Broadmoor ve Harry Clifton adamı alışveriş arabasına bindirmiş, biraz aşağı yukarı itmiş ve alışveriş arabası suya yuvarlandığında ona yardım etmek için hiçbir şey yapmamışsınız. Adam orada boğuldu. Bu doğru mu? Yorum yok demekte özgürsünüz ama oturduğum yerden bunun iyi bir görüntü olmadığı konusunda sizi uyarmalıyım. Son kararı verecek kişi ben değilim ama bence bu kasıtsız adam ldrme. Ya da cinayet.'

"Bu benim fikrim değildi. Ben öne doğru eğiliyor. Avukatı elini koluna koyar.

"Daha önce konuştuğumuz gibi. Bir şey söylemek zorunda değilsiniz. Avukatın ses tonu serttir ama Ben tedirgin olmaya devam eder.

"Demek elebaşi sendin, Ben. Evet?' Sam avukatı susturur ve Ben'e bakar.

Hayır. Kesinlikle olmaz. Bunun kötü bir fikir olduğunu söyledim. Asla dahil olmak istemedim. Diğerleriydi ...'

İkinci ekranda ise aynı suçlama oyunu, parmaklar farklı bir yönü işaret ederek sürdürülüyor.

'Hiçbir şekilde benim fikrim değildi. Diğerlerine onu rahat bırakmalarını söyleyip durdum,' diyor Tom, avukatı da öne doğru eğilip ona *hiçbir şey söylemek zorunda olmadığını* hatırlatırken.

Melanie derin bir nefes alır. Bu iş korktuğu kadar uzun sürmeyecektir. Saatine bakar - neredeyse 22:00 - ve her iki şüphelinin de şu anda konuştuğunu göz önünde bulundurarak bu iki görüşmenin sürmesine izin vermeye karar verir ve daha sonra Harry Clifton ile yapılacak görüşmeyi ve Zak ile bu kez avukatının da dahil olduğu son bir güncellemeyi denetleyecektir.

Melanie bir kez daha ekrandan ekrana bakar ve şüphelilerin ne kadar genç olduğunu fark eder. Erkeklerden çok oğlanlar. Resepsiyonda bulunan tüm ebeveynlerini düşünüyor.

Bu beklenmedik adam öldürme -ya da cinayet- davasının çözüldüğünü görmek onu rahatlatır çünkü bu sayede tüm dikkatini ve kaynaklarını Amelie'yi aramaya yeniden odaklayabilecektir. Ama aynı zamanda kızgın da hissediyor. Ve hepsinden önemlisi, el arabasındaki zavallı evsiz adam için umutsuzca üzülüyor. Aynı zamanda resepsiyonda bulunan ve hayatları asla eskisi gibi olmayacak anne ve babalar için de.

İki görüşme odasına alınacak yeni talimatları düzenlemek üzereyken ekranına bir mesaj gelir: Matthew Hill resepsiyonda bekliyor. Derin bir nefes.

Melanie doğruca aşağıya iner, resepsiyondan güvenlik iznini alır ve Matthew'un protestolara rağmen ziyaretçi kartını takmasını sağlar, ardından da onu olay süitine götürür ve yan ofiste otoparkın güvenlik görüntülerinin izlenmesini ayarlar.

Ana ofiste hâlâ görevde olan ve görüşmelerden sonra ortalığı toplamak için bekleyen üç personel var ve Matthew'un Amelie'yi bulmak için bu kadar geç saate kadar çalıştıkları için hepsine teşekkür etmesini izliyor, yüz ifadeleri ciddileşiyor. Melanie'nin tanıştırmaya ihtiyacı yoktur. Tüm ekip onun kim olduğunu biliyor.

Eski polis, kimsenin olmak istemediği pozisyonadaki baba.

Yan odada, dedektifin izleme seansı için taze kahve getirmesini beklerken Matthew onun en çok korktuğu konuyu açar.

'Peki, istatistikler hakkında düşündün mü? Üçüncü gecemize girerken yani. Matthew konuşurken yere bakıyor.

Melanie çoktan oturduğu için minnettar ve gözlerini kapatıyor. Başka pek bir şey düşünmüyordu. Kaçırılmaların çoğu iyi sonuçlanmaz. Ve istatistiksel olarak bu kadar zaman sonra çok azı.

'Bazıları bu kadar uzun süre hayatta kalabiliyor ve umudumuzu yitiremeyiz. Onu iyi bulacağımıza inanarak devam etmeliyiz. Ses tonunu nötr hale getirmeye çalışıyor. Aşırı olumlu değil çünkü o bunu anlayacaktır. Gerçek şu ki, istatistikleri çok iyi bildiği için kendisi de umutsuzluğa kapılıyor. Ama arkadaşı olarak onun kara deliğe düşmesini engellemek onun görevi.

Bunu Sally ile tartışamam. Konuşamayacağımı biliyorsun. Ama bu beni yiyip bitiriyor, Mel. Onu aramam lazım. Ona yeşil elbiseden bahsetmeliyim. Ama onu en kötüsüne mi hazırlamalıyım? Öyle mi yapıyoruz? Tüm bu iyimser şeyleri ortaya atmakla hata mı ediyorum? Onu hazırlamam gereken noktaya mı geldik-'

'George'un yerinde olsaydım, kesin kanıtlar bana aksini söyleyene kadar umuda tutunurdum. Her ebeveyn öyle yapardı. Ve öyle de olmalı. Bunu çok hızlı söylüyor. Bunu kastediyor. Onunla göz göze geliyor.

Yüzü değişiyor.

"Bakın," diye devam ediyor. 'İkimiz de istatistiklerin iyi olmadığını biliyoruz. Ama devam edeceğiz Matt. Onu bulana kadar devam edeceğiz. Ve umuda tutunuyoruz çünkü yapacak başka ne var ki?

BÖLÜM 33

SALLY - ÜÇÜNCÜ GÜN

Sally telefonu bırakırken titriyordu. Matt karakoldan aradığında ayakta idi ama bacaklarının aniden dengesizleştğini fark etti. Oturmaya gitti. Onun yerine kanepeye yığılır, sadece önüne bakar.

"Ne oldu? Carol hemen onun yanında, mutfağın karşısında kendi telefonunu kontrol eden ve önemli bir güncelleme hayal eden aile irtibat görevlisi Molly tarafından izleniyor. Kötü haber mi?

"Bu bir atılım mı? Yine Carol'ın sesi.

"Hayır. Sally bunu nasıl söyleyeceğini bilmiyor. Özümsemek. İşlemek. "Pek sayılmaz. "Bilmiyorum.

"Ee, ne var hayatım? Carol onun saçlarını okşar.

"Bu anlamadığım bir şey. Sally gözlerini kısar, hayal etmeye çalışır. "Sadece Amelie'nin kaybolduğunda farklı bir şey giydiğini düşünüyorlar. Yeşil bir elbise. Pembe kapüşonu ve kot pantolonu değil. Carol daha da yaklaşıp onu kucağına çekerken, Sally hıçkırıklara boğuluyor.

"Biraz daha kalmamı ister misin? Sorun değil. Molly tam çıkmak üzereydi, mesaisi geç bitmişti ama kolunun üzerindeki paltosunu bir sandalyeye bıraktı.

"Hayır, sorun yok," diyor Sally cebinden bir mendil çıkarırken. Kendini toparlamaya çalışıyor. Molly'nin de bir anne olduğunun bilincindedir. Kendi ailesi var. "Benim Carol'ım var. İdare edebiliriz. Sen git."

"Emin misin? Molly ne yapacağından emin değil gibi görünüyor.

Gerçekten. Sorun değil. Yarın görüşürüz. Bunu ben hallederim,' diye ekliyor Carol.

Vedalaşırlarken Sally gözlerini kapalı tutar ve Molly'nin eşyalarını topladığını, kapıya doğru ayak seslerini ve sonra kapının kapanma sesini duyar.

Ancak Molly gittikten sonra gözyaşları tamamen akmaya başlar. Korkunç bir hıçkırık dalgası. Carol bir süre hiçbir şey söylemez, sadece onun yanında oturur.

Hazır olduğunda bana söyle. Ben buradayım. Baskı yok,' diyor Carol sonunda. "Bir içki ister misin?"

Sally başını sallıyor. Çay bardaklarından çok sıkılmıştı. Elini cebine atıp yeni bir mendil arıyor ama bulamıyor. Carol hemen mutfak tezgâhına koşup bir mendil kutusu alarak onu kurtarır ve Sally'nin önündeki sehpayı taşıyor. Burnunu siler ve mendili köşedeki çöp kutusuna fırlatır. Kayıp. Sonra gözlerini silmek için yeni bir mendil daha alıyor.

"Elbiseyi almasına izin vermeliydim. Sally dönüp doğrudan Carol'a bakar. "Neden lanet olsun, bunu yapmadım ki?"

Hey. Hey. Bunların hiçbirisi elbiseyi almasına izin vermediğin için olmadı. Bunu biliyorsun.'

"Öyle mi? Eğer yeşil elbiseyi giydiyse, ben telefonda konuşurken içeri girmiş olmalı çünkü bana kızgındı. Bunun ne anlama geldiği hakkında bir fikrin var mı? Oh Tanrım.' Başını eğdi. Gözlerini kapattı. "Bu bana kızgın olduğu anlamına geliyor. Bunun benim yüzümden olduğunu-'

"Şimdi o zaman. Sana karşı çok açık olacağım. Bunu yapmana izin veremezsin. Amelie bunu istemezdi. Herkes meşgul olur ve acelesi olan herkes bazı şeylere hayır demek zorunda kalır. Gitmen gereken bir doğum günü partisi olduğunu söylemiştin.

'Evet, ama telefon görüşmesini ben yaptım, değil mi? Laura ile telefonda sandığımdan çok daha uzun süre konuştuğumu söylüyorlar.

Sally gözyaşlarıyla savaşıyor kırıdamadan durur. Carol omzunu sıkmaya çalışır ama bu kez Sally kıvrılarak kurtulur. Elini kaldırır. Dokunulmamasını istiyor. Yardımı olmuyor. Daha da kötüleştiriyor. Sally kafasında Amelie'yi Freda'nın soyunma odasında hayal ediyordu.

Moda. Sonra nedense kanalın yanındaki arka kapıdan geçtik.
Amelie bunu neden yapsın ki? Ona bunu yaptıran neydi?
Ve neden, ah neden, ona o lanet yeşil elbiseyi almadım?

OceanofPDF.com

BÖLÜM 34

OLIVIA - ÜÇÜNCÜ GÜN

Kıpırdamadan yatıyor, küçük karavan yatak odasının kavisli tavanına bakıyorum. Saat 11'i biraz geçiyor. Şaşkınlık ve rahatlama içinde Chloe ve Amelie sonunda benimle birlikte küçük çift kişilik yatakta uykuya dalmışlar. Chloe başını kolumun kıvrımına koymuş. Rahatsız edici, tüm kolum uyuşmuş durumda. Karıncalanmaktan korkuyorum ama en ufak bir hareketin bile ikisini de uyandırmasından endişe ediyorum. Amelie uyuyana kadar ağladı. Ailesini özlüyor. Tüm güvencelerime rağmen durumumuzun doğru olmadığını biliyor ve giderek daha fazla korkuyor.

Başımı dikkatlice sola çevirip yüksek ve dar pencereye bakıyorum ve babamın taktığı asma kilidi kırabilsem bile tırmanmak için çok küçük olduğu gerçeğine lanet ediyorum. Ne zaman bu karavana geri döndü ve tüm bu korkunç kilitleri ve sürgüleri ekledi? İçimi bir ürperti kaplıyor. *Yani - bu sadece güvenlik için miydi? Yoksa bunu o mu planladı?*

Arabasının uzaklaştığını duyduktan kısa bir süre sonra, tüm gücümle yatak odasının kapısını ve ardından pencereyi zorlamaya çalıştım ama yerinden kımıldamadılar; asma kilitler beklediğimden çok daha güçlüydü. Daha da kötüsü, Chloe ve Amelie beni izlerken histerik bir hal aldılar. Umutsuzca kaçmaya çalışırken neden her şeyin yoluna gireceğini söylediğimi anlayamıyorlardı.

Her şey yolunda. Her şey yolunda. Burada iyiyiz. Bir şey olmaz. Sadece birimizin tuvalete ihtiyacı olabilir diye endişelendim.

Geri.

Onları sakinleştirmek için Amelie'nin Chloe'ye okuduğu hikaye kitabını okudum. Masal Amelie için biraz küçüktü ama aldırış etmedi. Meyve suyunu ve birkaç bisküviyi paylaştım. Onlara babamın şu anda iyi olmadığını söyledim. Aşırı yorgun ve çok çalışıyor. Kendisi iri bir adam ve bağırdığında kızlar için çok korkutucu olduğunu görebiliyorum. Onu tetiklemekten, onlara bağırmasını sağlamaktan vazgeçmem gerektiğinin farkındayım. Ama kızlara sakin olursak onlara zarar vermeyeceğini söyledim. Tam olarak ne isterse yapın.

İyi olacağız kızlar. Amelie'ye söyle. Büyükbaban seni hiç incitti mi, Chloe?

Hayır. Asla.

İşte böyle. İyi olacağız. Kendini bu kadar kötü hissederken sakin kalmamız gerekiyor. Bütün konuşmayı benim yapmama izin ver. Ve o ne derse onu yapacağız. TAMAM MI?

TAMAM.

Kendim için uyumayacağım. Uyumayacağım. Pilleri boşa harcamamak için ışığı en kısık ayara getirdim ve babamın dönüşünü dinliyorum, gelmezse ne yapacağıma karar vermeye çalışıyorum. Küçük odaya tekrar göz gezdiriyorum, eğer yeterince uzun süre uzak kalırsa sabah pencereyi ve kapıyı zorlamak için kullanabileceğim bir şey arıyorum. Bir tarafta yatağın üzerinde küçük gömme dolaplar var ve acaba kapaklardan birini zorlayarak çıkarıp ana kapıda bir tür kaldıraç ya da koçbaşı olarak kullanabilir miyim? Evet. Bu işe yarayabilir.

Uzun bir iç geçirdim. Uyandıklarında kızlara tuvaleti kullanmak için odadan zorla çıkmamız gerektiğini söyleyeceğim. Korkmamaları gerektiğini. Ben tekrar yatak odasından çıkmayı denerken geride durmalılar.

Başımı bir kez daha çevirip uyku tulumlarına sıkı sıkı sarılmış kızlara bakıyorum. Hava şaşırtıcı derecede soğuk, sanki bir karavanın içinde değil de dışarıda bir çadırda uyuyormuşuz gibi. Küçük, dar pencerenin iç kısmında, sefil güvenliğiyle birlikte yoğuşma oluşuyor.

Nefes alışları sabit. Derin uykudalar. Muhtemelen endişe ve korkudan kaynaklanan saf yorgunluk. Artık soğuktan daha fazla endişe duymaya başladım ve bu yüzden boştaki kolumla yatakla karavan duvarı arasındaki küçük zemin şeridine dikkatlice uzanıp daha önce oraya yerleştirdiğim tek battaniyeyi almak için küçük bir hareket yapma şansım oldu. Ona ihtiyacımız var. Yavaşça ve olabildiğince sessiz bir şekilde battaniyeyi kendimin ve uyku tulumlarındaki iki kızın üzerine fazladan bir katman olarak seriyorum, soğuğun onları uyandırmaması için dua ediyorum.

Hareket Chloe'nin kıpırdanmasına neden oldu. Diğer tarafına doğru yuvarlanıyor ve sonunda uyuşan kolunu kurtarabiliyorum. Ben de üşüyorum ama idare etmek zorundayım. Hepimiz giyinik olduğumuz için bu gece için sorun olmaz. Babamı dinliyorum. Eğer geri dönerse, pazarlık yapmaya çalışacağım - bu çılgınlığı kabul ettiğim konusunda onu kandıracağım. Ona kalışımız için ihtiyacımız olan şeylerin bir listesini vereceğim. Sadece yiyecek ve su değil, biraz daha battaniye. Daha fazla pil. Meşaleler. Işığımızın söneceğinden çok endişeliyim. Kızlar her şeyden öte karanlıktan korkacaklar.

Sonunda gözlerimi kapatıyorum, uyumak için değil, *düşünmek* için.

Chloe uykuya daldığında Amelie bana fısıldayarak olanlarla ilgili daha fazla ayrıntı anlattı. Bir elbise denemek için mağazaya gizlice girdiği için ailesinin ona kızacağından endişeleniyordu. Evden çıkmadan önce ona kot pantolonunu ve kapüşonlu tişörtünü giydirdim ama yeşil elbiseyi sırt çantamda getirmemi istedi. Ona ailesinin bu konuda asla kızmayacağını söyledim.

Amelie ortak aynada kendine bakarken babamın dükkânın arka kapısında belirdiğini ve annesinin hastalandığını ve acilen gelmesi gerektiğini söylediğini anlattı. Yolda bir ambulans varmış. Amelie b u n u n neden dükkânın arka tarafında olduğunu anlayamadı ama ambulansa erişimle ilgili olabileceğini düşündü. Babamın elinde bir mendil vardı ve Amelie babasının ona burnunu sildireceğini düşündü. Ama adam mendili yüzüne kapatınca başı dönmüş ve midesi bulanmış. Daha sonra arabanın arka koltuğunda uyanmış ve babam

kızgın ve sabırsızdı, annesi iyileşene kadar ona bakmak zorunda olduğunu söylüyordu.

Hâlâ Devon'da ne yaptığını anlamaya çalışıyorum. Tek düşüncem beni takip etmiş olması. Matthew Hill'i görmeye gittiğimi bir şekilde öğrendi. Her zaman onu asla terk etmemem gerektiğini söyler. Yani zavallı Amelie'yle karşılaşması benim suçum. Gözlerimi sımsıkı yumuyorum ve tetikleyici olduğum için kendime lanet ediyorum. Annemi bulmak için yaptığım saçma plan. Bunun onu çileden çıkarabileceğini, bu kadar aşırı bir şey yapmaya itebileceğini hiç düşünmemiştim. Tek istediğim Chloe'yi götürecek bir yerdi. Onun için daha güvenli bir yer. Neden bunu riske attım? *Neden mi?*

Kendimi sabitlemek için yavaşça nefes alıp veriyorum ve uzun bir iç çekiş daha bedenimi terk ederken cevap bir resim flaşında geliyor.

Kartlardı. Doğum günü kartları. Onları, evdeki yatağımın altındaki sandıkta, düzgün kırmızı bir kurdeleyle bir demet halinde bağlanmış olarak çok canlı bir şekilde hayal edebiliyorum. Babam dışarıdayken onları gizlice okumak için çıkardığım onca zamanı düşünüyorum. Annemden gelen o doğum günü kartları benim için her zaman çok değerliydi. Küçük bir umut ışığı gibi. Evet. Görünmez bir iplik hala bizi birbirimize bağlıyor.

Annem gittiğinden beri bana doğum günü ve Noel kartları gönderiyor. Ben sekiz yaşındayken. Amelie ile aynı yaşta. Babam kartlar geldiğinde her zaman çok gergin olur ve birkaç kez onları benden saklamaya çalıştı. Sanırım bir gün bir adres ekleyeceğinden ve benim onun yerine gidip onunla yaşayacağımdan hep endişelenmiştir. Şimdi anlıyorum ki haklıymışım. Bu onun en büyük korkusuydu. Benim gitmem. Bu yüzden bana kartlar hakkında yalan söylemeye başladı.

Bir keresinde, on ikinci doğum günümde, benim için posta olmadığını söyledi. Mektup yığınına kendim kontrol ettim. Hiçbir şey.

unuttuğunu düşündüm. O kadar üzölmüşüm ki odama gidip yatağıma uzandım ve ağladım. Gelip kapımın önünde durdu ve üzgün olduğunu ama buna değmeyeceğini söyledi. Başka bir adamla tanışmış ve onu bana tercih etmiş. Onun beni üzdüğünü görmekten nefret ettiğini söyledi. *Ama nasıl bir anne kendi çocuğunu terk eder?*

Ama daha sonra, sebze kabuklarını atmaya gittiğimde annemden gelen doğum günü kartını çöp kutusunda buldum. İnanamadım. Onu atmıştı. Yalan söylemişti. Nasıl hissettiğimi tarif edemem. O kadar öfkeliydim ki beni gerçekten korkuttu. Patlamak istediğimi hissettim. Ona vurmak. Canını yakmak.

Çöp kutusundan çay lekeleri ve ıvır zıvırla kaplı kartı alıp sehpanın üzerine, boş kupasının yanına koydum ve sadece ona baktım. Yüzünün sabitlenmiş gibi olduğunu hatırlıyorum. Sanki ne söyleyeceğini bilmiyormuş gibi.

Neden çöpe attın? Bunu neden yaptın?

Uzun süre bir şey söylemedi ve ben de sıra dışı bir şey yaptım. Şifonyerden, kardeşinin hediye ettiği ve çok sevdiğini bildiğim cam bir kağıt ağırlığı aldım. Gerçekten sevdiğini. Ve onu yere düşürdüm. Bir sürü parçaya ayrıldı ve o anda gerçekten çok mutlu oldum.

Ama şöyle bir şey var. Kızmadı. Sadece çok sakın bir sesle ortalığı temizlememi söyledi.

Kızmasını ve bana bağırmasını bekliyordum çünkü kavga etmeyi çok istiyordum. O zamanlar dini ritüeller o kadar da kötü değildi. Bazen mutfak tezgahının üzerinde kahverengi bir kapta tabletleri olurdu ve tabletleri aldığında biraz daha sakınleşirdi. Henüz ondan gerçekten korkmuyordum. Sadece hayatımızın tuhaf olduğunu düşünüyordum. Tehlikeli değil. Tuhaftı. Ama kırılan kağıt ağırlığı için sesini bile yükseltmedi. Sadece kendimi kontrol etmemi ve ortalığı temizlememi söyledi. O kavgayı çok istemiştim. Ama o sadece farası ve fırçayı alıp ortalığı temizlememi söyledi.

Daha sonra üzgün olduğunu söyledi. Annemin kartını çöpe attığını çünkü annem olmadan daha iyi olacağımı söyledi. Kızını terk eden bir annenin düşünmeye bile değmeyeceğini söyledi. Kartların beni üzdüğünü bildiğini çünkü

Bana onun gidişini, beni terk edişini hatırlattı ve beni bu acıdan kurtarmaya çalışıyordu.

Gözlerimi açıyorum ve tekrar karavanın penceresindeki sürgüye bakıyorum. Pencereyi bir şekilde kırıp dışarı çıkabilsem bile, Chloe'nin bile geçemeyeceği kadar dar görünüyor. Hem zaten küçük Chloe orada tek başına ne yapardı ki?

Gözlerimi kısıyorum ve bu karavanın nerede olduğunu hayal etmeye başlıyorum. Yaklaşan yol toprak bir patikadan başka bir şey değil. Çocukluğumdan hatırladığım kadarıyla karavan bir ormanın yakınındaki tarım arazisinin kenarındaydı. En yakın köyden birkaç mil uzakta. Annem gitmeden önce, ailemin beni birkaç kez buraya getirdiğini ve çiftlik evine düzenlemelerle ilgili olarak uğradıklarını hatırlıyorum. Hatırladığım kadarıyla karavan çiftlik evinden bir milden, hatta belki de iki milden daha uzakta. Chloe o küçücük pencereden geçebilse bile, bunun küçük bir kızıdan istenemeyecek kadar büyük bir şey olduğunun farkındayım.

Gerçek şu ki, sıkışıp kaldık. Tek umudumuz polisin şimdiye kadar babamı işaret eden bazı kamera görüntülerine ulaşmış olması ve arabasını arıyor olması.

Bunun ötesinde mi? Dürüst olmak gerekirse ne yapacağımı bilmiyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 35

MATTHEW - ÜÇÜNCÜ GÜN

Matthew'un gözleri yorulmaya başladı. Otoparkın güvenlik kasetlerini incelemek çok önemli ama zihin yorucu. Kendinizi formda hissettiğinizde yeterince kötü. Bu kadar yorgunken Araf.

En azından küçük de olsa bir yardımda bulunduğunu hissetmek güzel ama bir saatten fazla bir süre geçti ve - hiçbir şey yok. Bırakın güzel Amelie'yi, herhangi bir kızın görüntüsü bile yok. Bazı kasetler renkli ama yeşil elbisenin parıltısı yok. İşe yarar hiçbir şey yok.

Matthew korkunç bir an için Dawn'ın ya da Amelie'ye sahip olan kişinin onu arabalarının bagajına koyup koymadığını merak eder. Derin bir nefes alır, koltuğunda geriye yaslanır ve gözlerini hayali bir mücadele sahnesine kapatır. Amelie dehşete düşmüş. Onun ve Sally için ağlıyor muydu? Hayır. Bu dikkat çekmedi, değil mi? Kanal yolunun ilerisinde çalışan kameralara göre ortalık çok sessizdi. Neredeyse hiç kimse yoktu. Ama en yakın iki otoparkın her birinde yarım düzine kadar araba vardı. Yakınlarda park etmiş sürücülerden öne çıkmaları istendi ama sadece altısı bunu yaptı. Hiçbir şey görmemişler. İşte bilmece bu. Neden kimse bir şey *görmedi*? Alışveriş arabasının ölümü üzerine nihayet ifade veren okul çocuğunun Amelie'nin kiminle konuştuğunu görmemiş olması çok sinir bozucu. Birinin o çantayı dükkanın yakınındaki güvenlik kamerasının üzerine koyması da aynı derecede sinir bozucu.

"İyi misin? Bir kahve daha ister misin? Matthew'un yanında ikinci bir ekranda görüntüleri inceleyen dedektif Jack aniden sandalyesinde geriye yaslanır. Küçük bir gülümsemeyi paylaşmak için döner.

Matthew eşlik ettiği için minnettar. Jack'in bu saatte burada olduğuna göre fazla mesaiye ihtiyacı olmalı. Gece yarısına kadar devam edeceklerini söylediler. Matthew'un gözetimsiz kalmasına izin verilmeyecek. Kahve teklifi üzerine Jack'e başını sallar, sonra dedektif ayağa kalkıp gerinerek kapıya yöneldiğinde kararından hemen pişman olur. Berbat bir hazır kahve olacak. Ucuz bir marka. Neredeyse kararını değiştirmek için seslenecek ama adamın odadan çıkışını izlerken kendini durduracak. Amelie'nin onu evde espresso makinesini kullanırken izlediğini hatırlar.

Ne zaman kahve içmeme izin verilecek baba?

Ne tür bir kahve içtiği kimin umurunda. Matthew birden arabadaki o korkunç panik atağı hatırlar ve kendini sakinleştirmek için derin nefesler alır. Karanlık resimlerin ve karanlık hayallerin zihnini ele geçirmesine izin vermemelidir.

Ayağa kalkıyor ve bacaklarını esnetmek ister gibi küçük odanın içinde dolaşıyor ama aslında düşüncelerini sakinleştirmeye çalışıyor. Sorun aşırı düşünmektir. İstemedi ama takıntılı bir şekilde pek çok anının üzerinden geçiyor. Güzel olanlar elbette rahatlatıcı. Amelie salıncağında, saçları rüzgârda savrulurken. Amelie daha küçükken yürüyüşlerde onun omuzlarında. Ancak sorun şu ki, zor zamanlar da düşüncelerine sızıyor; Amelie'ye karşı *yanlış* yaptığı tüm zamanlar. Küçük bir çocukken onun sürekli sorularına karşı sabırsızdı. Barbie koleksiyonu ve neon saçlı tuhaf plastik midilliler yüzünden onunla alay etmek. Disney takıntısı, aynı filmleri tekrar tekrar izlemek. *Tekrar izlemek istemezsin, Amelie. Kelimeleri biliyorsun. Cehennem çanları. Babam bile bütün kelimeleri biliyor.* Oh - ve kıyafetler. Naylon ve payetler, cafcacılı peri değnekleri ve taçlar.

Yatarken peri kostümünü giyemezsin, Amelie.

Neden olmasın?

Kızını her zaman çok sevmiştir. Ama şimdi çapraz kelimelerin anıları ona işkence ediyor. Kızgınlık. Ve ebeveynlikle ilgili kafasını karıştıran pek çok şey. Ve şimdi neden

daha çok akışına bırakmadı mı? Neden hiç ders vermedi. Ya da alay etti. Ya da yılların daha çabuk geçmesini diledi. Mesela Amelie'nin korkunç ikiliyi atlatmasını isterdi.

Kapının tıkırtısı. Matthew başını çevirdiğinde dedektifin elinde iki fincan kahveyle çok dikkatli bir şekilde odaya girdiğini görür, fincanların yüzeyinden buhar çıkmaktadır. Matthew gülümseyerek içkisini alır, yüzeye üfler. Yudumlar ve korktuğu kadar korkunçtur. "Teşekkür ederim.

'Rica ederim. Senin için zor zamanlar.' Bir duraklama. "Yani sen ve patron eskiden birlikte mi çalışıyordunuz?

'Evet. Aslında birlikte eğitim aldık. Uzun zaman önce.

"Peki o hep böyle miydi?

"Pardon?

'Ofiste uyku tulumu. İşkolik.'

"Sanırım kullandığı kelime sürüklenmek. Matthew, Mel'in burada kaldığını bilmiyordu.

İkisi de gülümsüyor. Matthew genç hallerini düşünüyor. O ve Mel, hayatlarının nasıl devam edeceği hakkında hiçbir fikirleri olmadan önce üniformalıydı. İkisi de CID'ye transfer olmaya kararlıydı. İkisi de onun polis teşkilatının dışına çıkacağını hayal etmiyordu. Bir özel dedektif.

Başlarda çok zorlandı. Sivil sokak. Her zaman iyi davalar çıkmıyordu. İlk başta boşanmalar için kanıt toplama işini reddetti. Ama kısa süre sonra aşağı inmek zorunda kaldı. Bazen nakit akışı başka seçeneği olmadığını gösteriyordu. Ve sonra ara sıra Mel ile çalışmaya başladı. Arka planda sessizce irtibat kuruyordu. Bir çeşit danışman. Büyük davalarda sondaj tahtası. Ve nihayet son aylarda Mel onu yeniden teşkilata katılmaya ikna etti. Cornwall'da yeniden kuracağı yeni ekipte. Gazetelerde yazıyordu, bazıları onun teşkilatı terk etmesine neden olan davaya atıfta bulunuyordu. Bunun Amelie'nin kaçırılmasıyla bir ilgisi var mı? Dawn Meadows haberi gördü mü?

"İyi misin? Kahve iyi mi?

Özür dilerim. Aklım karıştı. Kahve iyi.'

'Onu bulana kadar devam edeceğiz. Ne pahasına olursa olsun.' Dedektifin ifadesi aniden çok ciddileşir ve ikisi de

çok hareketsiz.

"Teşekkür ederim. Matthew boğazını temizlemek zorunda kaldı. "Bunu takdir ediyorum. Pekâlâ. O zaman işimize dönelim. Matthew oturur. Cesaretlendirici küçük bir gülümseme bulmaya çalışır. Ve minnettarlık. Kaydırmaya başlar ve neredeyse hemen görür.

İlk başta bunun hayal gücü olduğunu düşünüyor. Bir şey görmek istiyor. Ama geri sarar ve işte yine oradadır. Ekranın sol alt köşesinde *küçücük* bir yeşil parıltı. İkinci kez geri sarar, yeşil görüldüğünde çekimi dondurur. Sinir bozucu bir şekilde, çekimde ya da odakta pek bir şey yoktur. Kadrajda, kameraya yakın bir figürün arkası olabilecek bir parıltı görülür. Bir adam mı? Emin olmak zor çünkü hemen çekimden çıkıyor ve odak dışında kalıyor. Ama kesinlikle yeşil bir şey var, yeşil kumaş olabilecek bir şey sadece içeri giriyor ve sonra hemen çekimden çıkıyor. Ayrıca bir spor ayakkabısının içinde bir ayak gibi görünen bir şey. Üzerinde yıldızlar olan beyaz bir spor ayakkabı, tıpkı Amelie'ninki gibi. Yine tam odakta değil.

"Peki ya bu? Bu size yeşil bir malzeme gibi görünüyor mu? Bu yeşil bir elbise olabilir mi? Yeşil elbise giyen biri? Ve spor ayakkabı. Beyaz spor ayakkabılar.'

Çavuş kendi ekranına geçer ve Matthew sahneyi birkaç kez geri sarar. Çavuş yüzünü buruşturur. "Söylemesi zor. Odak dışı. Sanırım onu geliştirmeyi deneyebiliriz. Ama yeşil bir elbise de olabilir. Sadece kameranın çevresine takılmış.' Dedektif duraklar. "Neredeyse sallanarak geçiyor, öyle değil mi? Ayak gibi. Kamera boyunca oldukça hızlı hareket ediyor? Bir duraklama. "Sanki biri" - duraklar - "taşınıyor olabilir mi?

'Evet. Katılıyorum. Bak ne diyeceğim' - Matthew'un zihni tekrar profesyonel vitesine geçti, adrenalin pompalanmaya başladı - 'Geliştirmeden pek bir şey elde edeceğimizden şüpheliyim ama yakınlaştıralım ve bu civardaki tüm arabaların kayıtlarını alalım. Hepsini kontrol edelim. Sahipleri. Sürücüler. Hepsini tanık olarak değerlendirmeliyiz. Ya da şüpheli. Denemeye değer mi?'

"Her zaman denemeye değer. Dedektifin ifadesi daha canlıdır ve not defterini çıkarıp yazmaya başlar

Matthew her kareyi yakınlaştırıp dondururken, yakındaki arabaların her birinden harfleri ve numaraları seslendiriyor.

Bir süre sonra dedektif tuvalete gitmek için mazeret bildirir ve sonunda tek başına kalan Matthew, üzerinde yıldızlar olan antrenörle çekimin köşesinde yanıp sönen yeşil kumaşın kısa sekansını oynatır. Tekrar tekrar izler. Bu o. Bundan emindir.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 36

OLIVIA - DÖRDÜNCÜ GÜN

Hâlâ uyanık yatıyor, endişeleniyor ve planlar yapıyordum ki dışarıdan bir ses geldi. Hiç kıpırdamadan dinliyorum. Kesinlikle bir araba geliyor. Bekliyorum. Sonunda bir arabanın kapısının çarpılma sesi, ayak sesleri ve ardından çeşitli metal ve şangırtı sesleri geliyor. Anahtar kapıyı mı açıyor? Karavanın ana kapısına da takmış olması gereken sürgüleri mi çözüyor?

Kesinlikle geri döndü. Yandaki ana alanda. Hışırtı duyuyorum. Dolapların tıkırtısını. Midem yeni bir korku ve dehşetle gurulduyor. Bizi terk etmemiş olması kötü haber. Şimdi kaçmaya çalışamam. Ama arabası görülmüş olabilir, bu iyi bir şey ve en azından erzakı olacak. Kızlara kahvaltı vermeliyim. Ben bizi ondan nasıl uzaklaştıracağımı düşünürken güçlerini yüksek tutmalılar.

Saatimi kontrol ettim. Neredeyse sabah 6. Babam gideli saatler olmuş. Belki de buralarda, ıssız bir yerde yirmi dört saat açık bir süpermarket bulmakta zorlanmıştı?

Başımı çevirdiğimde Amelie'nin gözlerinin açık olduğunu görüyorum, Chloe hâlâ uyuyor. Amelie'yi susturmak için parmağımı ağzıma götürüyorum ve fısıldıyorum.

Ben babamla konuşmaya çalışacağım. Sen burada kal. TAMAM MI?'

Cevap olarak sadece başını sallıyor ve ben yine onun soğukkanlılığına hayran kalıyorum. O cesur küçük bir kız. Bunların hiçbirinin iyi olmadığını tamamen anlıyor ve zaman zaman dehşete düşüyor ama yine de bir şekilde kendini toparlamayı başarıyor.

Chloe'yi rahatsız etmemek için yavaşça ayağa kalkıyorum ve yatak odasının kapısına hafifçe vuruyorum.

"Alo?" Hiçbir

şey.

Tekrar dokunuyorum.

"Ne oldu? Ne istiyorsun? Babamın sesi kızgın geliyor. İçimde bir korku yumağı daha hissediyorum ve ellerim aniden titriyor. Ama kızları düşünüyorum ve kendimi çelikleştiriyorum. Sadece ben varım ve bir şeyler yapmalıyım. *Bir şeyler* denemeliyim.

"Seninle konuşmam

gerek. "Sonra

konusuruz.

Lütfen. Kızlar hala uyuyor. Sana kahve yapabilirim. Tam istediğiniz gibi. Biraz sohbet edebiliriz. Durum hakkında.'

Uzun bir sessizlik oluyor ve sonunda anahtarların şingirtisini duyuyorum ve beni dışarı çıkarmak için kapıyı açıyor.

Küçük bir gülümseme bulmaya çalışıyorum, onu sakinleştirmek istiyorum ve daha mantıklı bir ruh halinde olması için dua ediyorum. Ama gözleri sanki hiç uyumamış gibi vahşi ve bitkin görünüyor. Gözlerini kırpmadan bana bakıyor. Beni mi sınıyor?

"Eee?" diyor. 'Bitti mi? Kedi dilini mi yuttu?'

İşte o zaman onu gördüm, ön kapıya yaslanmıştı. Nabzımın yükseldiğini hissediyorum. Ona bakmamaya, daha doğrusu baktığımı görmemesine çalışıyorum. Babamın bir av tüfeği olduğunu hep biliyordum. Chloe'yle aynı evde olması fikrinden hiç hoşlanmamıştım. Ama o, endişelenmemi gerektirecek bir şey olmadığını, çocukken babasının çiftliğinde tahribata yol açan tavşanları vurmayı öğrendiğini söyledi. Ruhsatı var ve bir silah kulübüne üye. Hepsi resmi. Silahı evde güvenli bir dolapta saklıyor ve sadece ara sıra atış talimi yapmak için kulübüne gittiğinde çıkarıyor.

Ama şimdi karavanın kapısına yaslanmış aynı silah kesinlikle dehşet verici. Silahı neden buraya getirdi? Ben kızları sakinleştirirken bagaja koymuş olmalı.

Yakın zamana kadar babamı bana çok kötü zarar verebilecek biri olarak görmemiştim. Bir zorba - evet. Kontrolcü ve kaba -

Evet. Garip ve hasta. Bana karşı sertti. Ama her zaman onu asla terk etmemem gerektiğini söylerdi. Bensiz bir hayata katlanamayacağını. Aptalca bir şekilde bunun kumda bir çizgi çizdiğini düşündüm. Şimdi kumda bir çizgi olmadığını görüyorum ve tüm bunların nerede bitebileceği konusunda kesinlikle hiçbir fikrim yok.

O bu durumdayken, odadaki silah *çok kötü*. Ona doğrudan sormak istiyorum - *neden silah? Dolu mu?* Ama kelimeler boğazımda düğümleniyor. Onu tetikleyeceğinden endişeleniyorum. Panik yapmasından. O silaha benden daha yakın. Şimdiden sokaktan bir kız kaçırdı - ki bunu yapabileceğini hiç düşünmemiştim - ve bundan sonra ne yapabileceği hakkında hiçbir fikrim yok. Kızları korumak zorundayım. Onları uzaklaştırmalıyım. Silah konusunda ona açıkça meydan okumanın çok tehlikeli olduğuna karar veriyorum ve bunun yerine nefesimi düzene sokmaya çalışıp içeriye göz atıyorum. Alışveriş torbalarından iz yok.

Bakışlarım lavabo ünitesindeki bir çekmeceye takılıyor ve içinde bir bıçak olup olmadığını merak ediyorum. Gücüm ve cesaretim var mı? Onun üzerinde bıçak kullanmak için? *Kullanmalı mıyım? Kullanabilir miyim?*

"Ee," diyorum göğsümdeki çarpıntıyla savaşılarak. 'Sana kahve yapayım mı? Sütü buzdolabına koydun mu? Dolaplardan birinin altında küçük bir buzdolabı var. Elektriği ayarlayabileceğini umuyordum. Bir şekilde tekrar açar mı? Ama buzdolabını açtığımda içindeki ışık yanmıyor ve berbat kokuyor.

'Elektrik yok,' diyor, sesi düz.

Buzdolabının kapağını kapattım ve mutfığa baktım. "Uzun ömürlü süt aldın mı? Hâlâ etrafıma bakıyorum, acaba kızlar için mısır gevreğini üst dolaplara koymuş mudur diye merak ediyorum. Bir süre sonra, sanki sadece bir kaşık arıyormuşum gibi çekmeceye uzanıyorum. Bir bıçak bulma umuduyla hızlıca çekmeceyi açıyorum ama elimi kasıtlı olarak hapsederek çekmeceyi kapatmak için karşıya atlıyor.

"Ow! Acı şaşırtıcı derecede kötü ama çekmeceye olan tüm baskısını sürdürüyor, ahşabı etime karşı daha sıkı ve daha sıkı sıkıyor. 'Lütfen. Beni gerçekten incitiyorsun. Sadece bir kaşık arıyordum. Kızları korkutmak istemediğim için sesimi alçaltmaya çalışıyorum. Ama bu çok zor.

"Beni aptal mı sanıyorsun Olivia? Çekmeceyi daha da sert itiyor ve ben kendimi tutamıyorum. Acı içinde haykırdım.

'Ne oldu anne? Neler oluyor? Chloe'nin sesi yatak odasından geliyordu.

"Sorun yok hayatım," diye soluyorum, acıyla öne doğru eğilerek. "İçeride sessiz ol," diye bağılıyor babam.

Ve sonunda gözlerimin içine bakarak çekmeceyi kavrayışını gevşetiyor ve ben de parmakları kızarmış ve zonklayan elimi yavaşça bırakıyorum.

"Saçmalamak yok, Olivia. Ve kahve yok.' Konuşurken bana ters ters bakıyor. "Artık hepimiz için yeni bir planım var.

Üşüyorum, acıyan elimi kolumun kıvrımına sokup sıkarak acıyı dindirmeye çalışıyorum, bakışlarımın tekrar tüfeğe kaymasına izin vermiyorum.

Banket koltuklara doğru çöktü. "Etrafta dolaşıp dua ediyordum. Tanrı'dan yol göstermesini istedim.

Elim gerçekten acıyor ve kalp atış hızımın daha da arttığını hissediyorum. Kulaklarımda da sanki kan damarlarımda aniden çok hızlı dolaşıyormuş gibi bir çarpıntı var.

"Beni terk etmeye çalışmamalıydın Olivia," diyor doğrudan bana bakarak. 'Sana hep söyledim. Sen benim her şeyimsin. Sensiz devam edemeyeceğimi biliyorsun. Bunu sen yaptın. Bütün bunları seni korumak için yaptım. Seni güvende tutmak için. Tüm bunlar oldu çünkü-'

'Seni asla terk etmeyeceğim. Söz veriyorum.'

Bana çok uzun bir süre bakıyor ve yüz ifadesindeki sertleşme karşısında neredeyse başım dönüyor. Bugünlerde söylediği çoğu şey tamamen delilik. Kendimi çok suçlu hissediyorum. Gerçekten kötü bir şey olabileceğini daha önce fark etmeliydim. Çelişki. Onu terk etmeme dayanamadığını söylüyor. Ama yine de beni incitmekten zevk alıyor gibi görünüyor. Birden midem bulandı, boğazıma safra kaçtı. Başımı çevirip arkamdaki küçük yatak odasının hâlâ kapalı olan kapısına bakıyorum ve ne kadar dengesiz hissettiğimi gizlemek için karşısındaki bankete oturmaya karar veriyorum.

Sırada ne var? Onu nasıl sakın tutabilirim? Onu o *silah*tan nasıl uzak tutacağım? Kızlardan uzak tut.

Telefonum yok. iPad'im yok. Bu karavanın ötesinde dünyada neler olup bittiğini bilmeme imkân yok ama Amelie'nin kayboluşu hâlâ manşet haber olmalı. Onu arıyor olacaklar ve halka da onu aramaları için çağrıda bulunacaklar. Cebine bakıyorum ve iPhone'unun şişkin olduğunu görüyorum. Yani tam olarak ne söylendiğini bilecek. Ayak işlerini yapmasını istiyorum. Kameraların onu alabileceği bir yere. Amelie'yi de birinin tanıyabileceği bir yere götürmeliyim. Çiftlik işçilerinden biri mi?

'Biraz kahvaltı yapıp sonra da dışarıda biraz egzersiz yapmaya ne dersiniz? Ben ve kızlar. Küçük bir yürüyüş. Biraz temiz hava. Karavanın pencerelerinden görebildiğiniz tek şey bir taraftaki ormanlık alan ve diğer taraftaki tarım arazileri. Göz alabildiğine uzanan tarlalar. Yaşam belirtisi yok. Şimdiye kadar traktör ya da çiftlik faaliyeti belirtisi yok. Ama dışarıda birileri olmalı ve bizi fark etme ihtimallerini bir şekilde artırmalıyım.

"Daha önce de söyledim. Gerçekten aptal olduğumu mu düşünüyorsun Olivia?' 'Ne?'

"Sence ben dün mü doğdum?

'Hayır, sadece kızlar sürekli kapalı kalırlarsa çok daha zorlanacaklar. Chloe çok genç. Ve Amelie-'

"Dışarıdayken dua ettim. Ne yapacağım konusunda rehberlik istedim. yap.'

Yani bu planlı değildi. Gerçekten ne yapacağını bilmiyor.

Sonraki.

"Bak. Bir fikrim var,' dedim. 'Amelie'yi burada bırakabiliriz. Sen, ben ve Chloe bir yerlere gideriz. Sonra güvenli bir yere geldiğimizde - bizi asla bulamayacakları kadar uzak bir yere - ankesörlü bir telefondan polisi arayıp Amelie'yi nerede bulabileceklerini söyleyebiliriz. Ve her şey hallolacak. Bitmiş olur. Geçmişte kalır. Kimsenin senin yaptığını bilmesine gerek kalmaz. Nabzım yine kulaklarımda atmaya başladı. Parmaklarım hâlâ zonkluyor. Bunu önermek bile çok riskli geliyor. Ama ya bir planı yoksa? Yine de kapiya yaslanmış tüfeğe bakmamaya çalışıyorum. Seçenekler bulmalıyım. Tutunabileceği bir saman çöpü.

Sanki fikrimi değerlendiriyormuş gibi bir süre düşünüyor, sonra burnunu çekiyor. "Hayır," dedi sonunda. "Bunu yapmayacağız.

"Tuvaleti kullanabilir miyim? Arkamızdan bir ses.

İkimiz de başımızı çevirdiğimizde Amelie'nin yatak odasının kapısında durduğunu görüyoruz. Korkmuş görünüyordu. Silahı fark etmemesi için dua ediyorum. Ama fark etti. Gözleri açılıyor ama bir şey söylemiyor.

Zeki kız. Sakın bir şey söyleme. Lütfen bir şey söyleme.

Bana dönüp bakıyor ve ben de kaşlarımı kaldırıyorum, yüz ifademde cesaret edebildiğim kadar güvence paylaşıyorum.

'Odana geri dön,' dedi babam.

"Ama gerçekten gitmem gerekiyor," diyor. "Sorun yarattığım için gerçekten çok zgnm.

İyi kız. Zeki kız.

Babam yeniden düşünüyor. 'Pekl,' diyor. 'Ama abuk ol. Sonra da seninle birlikte yatak odasına döneceğim. Sesi kırıpmış. Çapraz.

"Elbette, teşekkür ederim. Amelie tuvaleti kullanmak için küçük alana doğru ilerliyor. Mesanesini boşalttığını duyuyoruz. Kimyasal sifonun sesi. Demek hl alışıyor. Güzel. Dışarı çıkıyor ve lavaboda ellerini yıkayıp yıkayamayacağını soruyor. Babam başını sallıyor ve beni şaşırtan bir şekilde Amelie ellerini yıkarken ilahiyi tekrarlıyor.

'Ellerimi Rab'bin adıyla yıkıyorum. Bedenimi temizlemek ve ruhumu arındırmak için.

Zeki kız.

"Gördün mü?" diyorum, gözlerim dolmak üzereyken. Ne kadar akıllı ve cesur olduğuna bir kez daha hayret ettim. 'Amelie çok iyi bir kız. Tanrı ondan memnun olacak ve güvende olmasını isteyecektir.

Amelie ikimize de bakıyor ve sonra itaatkr bir şekilde yatak odasına geri dönüp kapıyı kapatıyor. Chloe'den başka ses çıkmıyor. Amelie onu sessiz olması için uyarmış olmalı.

"Demek yeni planım bu. Babam öne doğru eğildi ve sesini fısıltıya indirdi. 'Tanrı bana yol gösteriyor, Olivia. Onu dinlemek zorundayım. Bunu biliyorsun.

Ağzımda yine o korkunç tat var. Bile. Duyduğu sesin Tanrı'yla *hiçbir* ilgisi olmadığı çok açık. Temizlemek için öksürüyorum, kalbim hala hızlı atıyor.

"Oruç tutmamızı istiyor. "*Oruç mu?*"

Daha önce hiç oruç tutmamıştık. Tüm dini ritüellerine rağmen, bunu daha önce hiç yapmadık. Paskalya'da değil. Büyük Perhiz'de bile. Oruç yok, asla.

"Evet. Bunu daha önce görmeliydim. Sesi hâlâ çok sessiz. "Ayrılırken karanlıkta etrafta dolaştım ve çok tehlikeli olduğunu fark ettim; her yerde kameralar var, Olivia. Garajlarda. Dükkanlar. Ana yolları riske atamayız. Ya öğrenirlerse? Amelie'yi onu kurtarmak için aldığımı. Tıpkı seni ve Chloe'yi kurtardığım gibi." Konuşurken başını sallıyor, gözleri vahşi. 'Kimse bizi bulmamalı çünkü anlamayacaklar. *Yanlış anlayacaklar.*'

Ne diyeceğimi bilmiyorum. Bu durumu nasıl tersine çevireceğimi. Umarım haklıdır. Bizi arıyor olacaklar. Umarım hepimizi. Amelie'yi kaçırdığını kameralardan öğrenmiş olacaklar ve şu anda hepimizi arıyor olacaklar. Babamı sakın tutabilirsem, o paniğe kapılmadan bizi bulacaklardır. O silaha uzanıyor.

Kendime helikopterleri ve büyük bir arama stratejileri olacağını söylüyorum. Gökyüzünde dronlar mı? Şimdiye kadar mutlaka plakasını almışlardır. Ya da belki çiftlik evinden biri babamın arabasını tarlaya park ettiğini fark etmiştir.

"Ve ben de dua ettim. Ve Tanrı bana cevap verdi. Babamın ifadesi değişti. 'Erzağa ihtiyacımız yok. Hiçbir yere gitmemize gerek yok. *Oruç tutmamızı* istiyor. Biz de öyle yapacağız. Burada kalacağız. Ve oruç tutacağız. Hepimiz.'

Mutfak musluğuna bakıyorum. 'Yani sadece su. Sadece su mu içiyoruz?'

Başını hızla sallar. 'Hayır. Anlamıyor musun? İşin güzelliği de bu. Hiçbir şey, Olivia. Tamamen saf olmak. Arınmak. Yemeyeceğiz ve içmeyeceğiz. Hiçbir şey.' Kendi bakışları şimdi lavaboya gidiyor. 'Bu su zaten sadece yıkanmak ve tuvalet için güvenli. Depo kirli, Olivia.'

"Ama kızlar.

"Onların da *temizlenmesi* gerekiyor.

İçimden saf bir korku dalgasının geçtiğini hissediyorum. Çantamda kalan tek kutu meyve suyunu düşünüyorum. Yanımızda getirdiğim birkaç bisküvi ve bir küçük kutu kuru üzüm. Şimdi keşke daha dikkatli olsaydım diyorum ve çantamı aramaması için dua ediyorum. Neden evdeyken daha iyi düşünemedim? Ayrılmak için acele ederken, telefon ya da iPad olmadan kızları nasıl eğlendireceğim konusunda endişeliydim. Kağıt ve boyama kalemleri getirdim. Birkaç kitap. Neden daha fazla içecek ve yiyecek getirmedim ki? Telefonumu ve iPad'imi aldığında paniğe kapıldım. Sakız paketlediğimi gördü ve ona da el koydu ama meyve suyu ve bisküvi aldığımı fark etmedi. Acele etmesi için Amelie'ye havlamakla meşguldü.

"Karar verildi. Çenesini kaldırıyor, ifadesi şimdi daha kararlı. 'Yemek yok, su yok. Bu Tanrı'nın isteği, Olivia.

OceanofPDF.com

37. BÖLÜM

MELANIE - DÖRDÜNCÜ GÜN

Rüyasında Melanie bir röportajın ortasındaiken telefonunun tanıdık sesi araya girer. *Pardon, pardon.* Telefonu susturmaya çalışır ama bip sesi devam eder.

Gözleri panik içinde açılır. Karanlık. Bip sesleri devam ediyor: Birisi FaceTime'a bağlanmaya çalışıyor. Ofiste, uyku tulumunun içinde olduğunu fark etmesi bir anını alır; yerde, yanında duran telefon her cıvıltıda parlamaktadır. Melanie elini uzatıyor ama ulaşamıyor. Oturur, gözleri yorgunluktan ağırlaşmıştır ve kimin aradığını görene kadar kimseyle FaceTime yapacak durumda değildir. Tom.

Neredeyse sabah 6.

Aman Tanrım. Ne oldu?

Melanie, gri ve bitkin kocasını tam kare görmek için FaceTime'ı kabul eder. Bilmediği bir ortamdadır. Arka plan Airbnb'ye benzemiyor. Beyaz, gri bir ekran ya da bir tür perde parlaması var.

Doğru. Söylenecek ilk şey George'un iyi olduğu. Her şey halloldu. O burada dinliyor. Küçük bir kaza geçirdi ama durumu iyi. Röntgen ve alçı kliniğinden yeni çıktık. Biraz ağrısı var ama iyileşecek. George. Buraya gel. Annene merhaba de.'

Birkaç saniye sonra George görünür, Tom onu nazikçe dizinin üzerine kaldırır ve ikisini de ekranda görebilmesi için telefonu daha uzakta tutar. George'un sağ kolu alçıdadır. Hayır. Sol kol. Ayna görüntüsü.

Melanie bir an için dehşet ve öfke karışımı bir duyguya kapılır. Bu nasıl olabilirdi? Ve neden Tom olay anında zili çalmamıştı? Ama George endişeyle ekrana bakmaktadır.

Sakin görünmeye çalışarak, 'Hey sevgilim,' diyor. 'Cesur bir çocukmuşsun gibi görünüyor. Ne oldu?'

Ranzadan düştüm. Özür dilerim. Babam alt ranzada kalmam gerektiğini söyledi ama ben üst ranzayı denemek istedim. Tuvalete gitmem gerekiyordu ve merdiveni ayağımla ıskaladım.

"Ah canım. Çok mu ağrıyor hayatım?"

'Biraz. Kızdın mı?'

"Hayır. Tabii ki kızgın değilim.

"Doğru. Yani dram sona erdi anne,' diyor Tom, 've doktorlar bunun temiz ve basit bir kırılma olduğunu söylüyor. İyileşecek. George şanslıymış. Onu gördüler ve hemen tedavi ettiler. Başka bir kadın bana yeğenin bir kaç hafta önce hemen alçıya alınmadığını söylüyordu. Sadece ağrı kesici verilmiş ve alçı kliniğini beklemesi için eve gönderilmiş. Yani bu şartlar altında iyi iş çıkardık. Sadece sakın olması gerekiyor, değil mi dostum?"

George gözlerini kocaman açarak başını sallar. Melanie ona hangi ilaçları verdiklerini merak ediyor. Biraz dağılmış görünüyor.

"Peki neden beni hemen aramadın baba?"

"Yorgun argın arabaya binip doğruca buraya geleceğinizden endişe ediyordum.

Melanie karnına bir yumruk yediğini hisseder. Bu tam da onun yapacağı şeydi.

"Yorgunken araba kullanmanı istemedim. Seni aramadan önce George'u hastaneye götürmeye ve neyin ne olduğunu öğrenmeye karar verdim. Aslında her şey beklediğimden çok daha iyi ve hızlı oldu. İlk başta telefonlara izin verilmeyen bir bölgedeydik, bu yüzden - ve lütfen kızma anne - her şeyi halletmenin ve nerede olduğumuzu gerçekten öğrendikten sonra sana FaceTime atmanın daha iyi olacağına karar verdim. Daha ciddi bir durum olsaydı, zor bir karar ya da buna benzer bir şey, daha önce arardım.

Melanie'nin nefesi kesildi. "Pekâlâ. Başmüfettiş ve başkomiserle görüşeceğim. Kapağı sırala. Ben oraya gider gitmez

yapabilirim.'

'Bunu yapabilir misin? Davadan vazgeçmek mi?' Tom'un ifadesi Okuması zor. 'Burada sadece iki günümüz daha var. Bugünün nasıl geçeceğini görelim diye düşünüyordum. Eğer George için çok zor olursa, onu eve erken getiririm. Eğer başarır, planladığımız gibi eve geliriz ve o zaman görüşürüz.

Melanie, onun bu davaya en fazla iki ya da üç gün ayırıp onlara geç katılacağı şeklindeki orijinal plandan söz etmediğini fark eder. O gemi çoktan denize açılmıştı.

'Ne düşünüyorsun, George? Sence başarabilir misin, sevgilim?'

"Seni görmek istiyorum, anne.

"Evet, tabii ki. Ben de seni görmek istiyorum, sevgili oğlum.

Çok cesur davrandın-'

"Doğru. Babam arıyor,' diye araya giriyor Tom. 'Bugünü burada geçirmeye ne dersin? Kuzenlerine alçı kalıbını gösterebilir ve hepsine imzalatabilirsin. Eğer eve gitmek istersen, öğleden sonra arabayla eve gideriz. Annen işle çok meşgul ama en azından seni evde görebilir. Ama yarına kadar tatil evinde kalmak istersen, o da olur. Kararı sana bıraksak nasıl olur dostum? Tom George'a bakıyor, onu kendine yakın tutuyor ve sonra alnından öpüyor.

Melanie bunalmış hissediyor. Varlığının her zerresi üzerine bir şeyler giymek istiyordu. Arabaya binmek.

"Annem için sorun olur mu? Eve ne zaman erken geleceğimize George karar verir. Bugün ya da yarın. Yani her iki durumda da ikimiz de çok yakında görüşeceğiz.

Melanie konuşmadan sadece başını sallar. O öpücükler gönderir, George da karşılık verir.

"Şimdi gidiyoruz ama George oraya yerleştikten ve herkesi bilgilendirdikten sonra tatil evinden ararım.

Ne diyeceğimi bilemiyorum. Çok üzgünüm, Tom. Keşke-'

Sorun yok. Çok cesur bir çocuk oldu. Ne kadar meşgul olduğunuzu anlıyoruz. Yaptığınız şeyin ne kadar önemli olduğunu da. Herkesle birlikte döndüğünde sizi ararım.'

Teşekkür ederim. İkinizi de seviyorum.' Biz de sizi seviyoruz.

Melanie onların kayboluşunu izler ama FaceTime ana sayfası orada dururken telefona bakmaya devam eder. Bir yanı hemen geri aramak istiyor. Doğru olanı yapmak. Yola çıkmak.

Ama nasıl yapabilir? Melanie zihninde başka bir SIO'ya hayali bir devir teslimin üzerinden geçmeye başlar. Evsiz adamın ölümüyle ilgili olarak üç çocuğa karşı kasıtsız adam öldürme suçlaması getirildi. Zak'in neyle suçlanacağına dair karar hâlâ bekleniyor. Matthew'un otopark görüntüleriyle ilgili buluşu, beş arabanın izinin sürülmesi gerektiği anlamına geliyor. Sahipleriyle acilen görüşülmeli. Adam Meadows sorgu için getiriliyor. Dawn Meadows'un banka bilgilerinin bu sabah gelmesi gerekiyor. Park Estate'deki kanunsuzlar daha fazla sorun çıkarıyor. Seks suçluları sicilindeki adam için başka bir güvenli ev bulmak zorunda kaldılar. Liste uzayıp gidiyor. Ve devam ediyor. Bu işi başka bir kıdemli memura devretmeye çalışmak tam bir kabus olacak. Çok daha fazlası, bir sonraki adımlar ve yeni stratejiler hâlâ kafasının içinde dönüp duruyor, hepsi kâğıt üzerinde ya da bilgisayarda değil.

Melanie ağladığını fark eder. Bu nadir görülen bir şey. Kollarını kavuşturur ve vücudunu sıkıca kavrarak sağa sola sallanır. George'un burada olmasını ne kadar isterdi. Kucağında olmasını, böylece ona sıkıca sarılabilmeyi. Hiç kemiği kırılmamıştı. Ne kadar acıacağını bilmiyor.

Birdenbire Matthew ile iş ve aile arasında hokkabazlık yapmakla ilgili tüm konuşmalarını hatırlar. Son zamanlarda, Cornwall'da yeni bir ekip kurmasına yardım etmek için teşkilata geri dönmesi konusunda pazarlık yaparken, en büyük endişesi buydu. Sally ve Amelie için doğru olanı yapmak. Melanie bu noktaya kadar hokkabazlık yapmayı hep zor bulduğunu fark eder. Ama yapılabilirdi. Ve sadece şu anda, nedenini tam olarak anlıyor.

Tom.

Ona bir mesaj yazmaya başlar. Bu adam, sevdiği kariyeri sürdürmesine izin vermek için yıllar boyunca pek çok şeyi omuzlamış olan bu sevgili adam. Farkına varmadan önce birkaç cümle yazar

Saçmalıyor. Tutarsızlık sınırında. Hepsini silmiş. Tekrar deniyor.

I do not deserve you. xx

OceanofPDF.com

BÖLÜM 38

SALLY - DÖRDÜNCÜ GÜN

"Aman Tanrım. Sally, Sally - burada ne yapıyorsun? Sırılsıklam olmuşsun."

Sally başını çevirdiğinde Carol'ın avludan ona doğru koştuğunu görür.

Hadi tatlım. Seni içeri sokmamız gerek. Seni kurutmalıyız. Ve sıcak.'

Sally, Carol'ın koluna girip salıncaktan inmesine yardım etmesine izin verdi. Sallanmıyordu, sadece ayaklarını yere sağlamca basarak oturuyordu. Islak olduğunu fark etmemişti bile.

"Dışarı çıktığımda yağmur yağmıyordu. Başını sağa sola çevirir. Kendini çok şaşırmış hissediyor. Sadece salıncağa baktığını hatırlıyor. Onu orada görmek dayanılmazdı. Boştu. Hâlâ öyle. Kendini Amelie'ye daha yakın hissedebilmek için dışarı çıkıp üzerine oturdu. Ve ayrıca ona bakmak zorunda kalmamak için. Dışarıda. *Boştu*.

"Çabuk ol aşkım," diyor Carol, koluna girip mutfığa açılan kapıya doğru adım atarak. "Seni yukarı çıkaralım ve bu ıslak şeylerden kurtaralım.

Ve şimdi Sally birden üşüdüğünü fark eder. Odanın içinde ilerlerken giysilerinden ahşap zemine damlayan suyu görür. Merdivenlerden yukarı.

"İşte bu kadar. Carol'ın sesi tamamen telaşlıydı. 'Seni asla bırakmamalıydım. Uyuduğunu sanıyordum.

Sally Şimdi hatırlıyor. Carol kahvaltıdan önce banyo yapacağını söylemişti. Sally yatak odasındaıdı, her zamanki gibi giyinikti ve yorganın üstüne uzanmıŐtı. Ayağa kalktı ve pencereye gitti. Gözlerini dikip salıncağa baktı. zld. AŞağıya indi.

Carol, Sally'nin kapüşonunu başına geçiriyor. 'DuŐu çalıŐtırmaya baŐlayacađım. Sıcak olsun. Seni olabildiğince çabuk ısıtmamız gerek. Her Şeyini ıkar. Yere bırak, ben de kuru bornozunu getireyim. Carol köşedeki duş kabinine doğru ilerledi ve eliyle su pŐkrmesini hissederek açmak için uzandı. "İŞte bu kadar. Bu iyi bir sıcaklık. Soyun ve içeri gir. Tamam mı?

Sally kalan kıyafetlerini çıkarır ve duŐa doğru ilerler. Utanmıyor. Yatılı okulda birlikteydiler. Sıcak spreyn içine adım atar ve ne kadar üşüdüğünü a n c a k Şimdi fark eder.

İŞte bu kadar. Isın, tatlım. Bornozunu getireyim. Bir fincan da ay. Carol ıslak giysileri yerden alır ve odadan çıkar.

Bir süre sonra birlikte tekrar aşağıya inerler ve kahvaltı barında otururlar. Sally saçlarını bir havluya sarmış. Carol'ın radyatörde ısıttığı temiz bornozu üzerinde.

'Daha iyi hissediyor musun? Daha sıcak?'

Sally başını sallar ama sonra kaşlarını çatar. "Daha sıcak. Evet. Daha iyi hissetmediğini belirtmesi gerekiyor; ne zaman daha *iyi* hissedeceğini hayal bile edemiyor.

'Saçını kurutayım mı, böylece yatağına dönmeyi deneyebilirsin? Biraz daha uyuyabilir misin?

"Hayır. Uyumayı sevmiyorum. Çok yanlış geliyor. Bilirsin - o dışarıdayken.'

"Anlıyorum ama senin güçlü olmana ihtiyaı var. Ve dinlenmiŐ. Polisin de yle. Doktorun bıraktığı tabletlerden birine ne dersin? Ya da

sadece yarım tablet mi?'

Sally başını sallar. Gerçek şu ki, ne zaman birazcık bile uyusa, kafası karışmış ve suçluluk duygusuyla sırlıslık bir halde uyanıyor, kendini daha iyi değil daha kötü hissediyordu. Ayrıca rüyalarında ne bulacağından da çok korkuyor.

Amelie'yle ilgili endişe verici rüyalar, o ortadan kaybolmadan çok önce başlamıştı. Sally hem Carol'a hem de ortak arkadaşları Beth'e anlatmıştı. İsimsiz mektuplar Matthew gazetelere çıktığında başlamıştı.

Sally'nin arkadaşları onun dikkatini dağıtmaya çalıştı. Her şeyi örtbas etmeye çalıştılar. Onların düşüncesine göre polis mektupları kimin gönderdiğini asla kanıtlayamazdı. Ve tüm ebeveynler çocukları büyüdükçe endişelenir. Şimdi Sally, kendisine güvence verilmesine izin vermemiş olmayı diliyor. Kandırılmış olmayı mı? İçgüdülerini daha çok dinledi.

"Sana rüyalar görmeye başladığımı söylediğimi hatırlıyorsun. Birkaç yıl önce. Amelie'ye bir şey olmasından mı endişeleniyordun?'

"Tatlım, şu anda bunu konuşmanın bir faydası olacağını sanmıyorum.

En başından beri hatalı mıydım Carol? Onu tüm bunlara ikna etmekte. Evlilik ve ebeveynlik. Bencilce miydi? Saf mıydım? İçten içe bunu bildiğim için mi o kötü rüyaları görmeye başladım? Özellikle de o mektuplar başladığında. Tehdit altında olduğunu bildiği halde onu tüm bunlara ikna etmekle hata ettiğimi. "Üzerimizde asılı duran.

"Hayır, sevgilim. Carol iç geçirdi. "Bencilce değildi. Bütün anneler çocukları için endişelenir. Ama Tanrı aşkına, polislerin ailelerinin olmadığı bir dünyaya sahip olamayız. Her neyse. Henüz kimse gerçekte ne olduğunu bilmiyor. Dawn denen kadın olduğundan emin değiliz, bu yüzden kendini suçlamanın bir anlamı yok. Suçlanacak kimse yokken. O olsa bile. Matthew yanlış bir şey yapmadı. Sen de yanlış bir şey yapmadın. Siz harika ebeveynlersiniz.'

"Öyle hissettirmiyor-

Bunu *durdurmalısın* Sal. Her şeyin üzerinden geçiyorsun. Sadece kendini hasta edeceksin. Ve dediğim gibi, Amelie'nin güçlü olmana ihtiyacı var.'

"Ama asıl mesele řu ki, Matthew'a içten içe kızgın olduđumu dűřűnűyordum. Yaptıđı iř için. Ama sanırım en çok kendime kıziyorum. Onu benden ocuk sahibi olmaya ittiđim için-'

řimdi sus. Bu řekilde olmaz, Sally. Kűtű insanlar kűtű řeyler yaptıđında iyi insanların kendilerini suçlamasına izin veremezsin. Bir duraklama daha.

"Google'da diğer vakaları araştırıyordum. Sally gűzlerini sıkıca kapatır. "Ne demek istiyorsun, sevgilim?

"ocukların kaçırıldığı ve hayatta kaldığı vakalar.

Carol űnce cevap vermez ve Sally gűzlerini açıp bařını tekrar bahçeye çevirir. Boř salıncak.

"On yıl sonra kaçırılan ve bulunan bir kız vakası buldum. Ailesi çok heyecanlanmıştı. Ama sonra kızın neler yaşadığını űđrendiler. Olayın şokuyla dűnyaya akılmışlar. Kızın kaçırılan kızla aynı olmadığı ortaya çıktı. Çok zarar gűrműř. Ve ben kendimi çok korkműř hissediyorum-'

Onu bulacaklar. Amelie gűlű ve sen de gűlűsűn. Ve her řey yoluna girecek.

"űyle mi? Sally konuřurken telefonu cebinde vızıldar. Matthew'dan uzun bir mesaj. Hızlıca gűz gezdirir. Yoldaymıř ve en fazla on beř dakika içinde evde olacakmıř. Gűvenlik kamerasında yeřil bir elbise gűrdűđűnű sűylűyor. Polis, Amelie'nin kaybolduđu yerin yakınındaki otoparkta bir řey gűrműř olabilecek bazı sűrűcűlerin izini sűrmeye çalıřıyordu. Az űnce iki sűrűcűyű buldular ve ekip űyeleri onlarla gűrűřmeye gitti.

Çok umutlanmayın ama űnemli olabilir.

Sally sırtını dikleştirir. "Ne oldu?

"Soruřturmadan bazı haberler var. Gece boyunca birkaç potansiyel tanıđın izini sűrműřler. High Street yakınlarındaki otoparkta bulunan sűrűcűler.

"Olanları gűrműř olabilecek birini mi kastediyorsunuz? Ortadan kaybolduđunda.' Carol da ayađa kalktı.

"Bilmiyorum. Sally anlamıyor. "Yeşil elbiseyle ilgili bir şey. Almasına izin vermediğim elbise.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 39

OLIVIA - DÖRDÜNCÜ GÜN

Tekrar yatak odasına kilitlendik. Chloe yatağın üzerinde boyama yapıyor. Amelie onun yanında gözleri kapalı yatıyor. İki kız da cesur olmaya çalışıyor ama aç ve susuzlar. Özellikle Amelie için endişeleniyorum. Ailesini her geçen gün daha fazla özleyorum. Kulak misafiri olduğu için endişeliyim. Ve belli ki durumumuzun ne kadar kötü olduğunun Chloe'den çok daha fazla farkında.

Babam yine dışarı çıktı. Nereye ve neden gittiğini bilmiyorum. Ön kapıyı kilitledi ve tüfeği aldı. Uzun sürmeyeceğini söyledi ve arabanın uzaklaştığını duydum. Kızların uslu durmasını sağlamanın benim görevim olduğu konusunda beni uyardı.

Aptalca bir şey yok. Aptalca davranırsan sonuçları olur.

Ne yapacağıma karar veremediğim için kızları çok kötü hayal kırıklığına uğrattığımı hissediyorum. Bir yanım kapıyı kırıp onları hemen buradan uzaklaştırmam gerektiğini düşünüyor. Ama silah her şeyi değiştirdi. Ya tam kapıyı kırmaya çalıştığım anda ortaya çıkıp büyük bir gürültü çıkarırsa? Silah elinde. Bu onu tam bir öfkeye sürükler.

Evdeki mahzende olanları, bir keresinde ona meydan okuma hatasını yaptığımı tekrar düşünüyorum.

Hangisinin daha tehlikeli olduğunu bilmiyorum. Onun öngörülemez öfkesini tetiklemek mi yoksa bu korkunç maskaralığa biraz daha devam etmek mi? Onu mümkün olduğunca sakın tutmaya mı? Buradan çıkmamız gerek.

ama iki kapıyı da kırmamıza yetecek kadar karavandan u z a k kalacağını bilmem gerek.

Bu kararları vermeye çalışmak, kızların iyiliği için kendi korkularımı örtbas etmek çok acı verici. Onlara oruç hakkında henüz bir açıklama yapmadım. Zaten yeterince korkuyorlar. Aç olduklarından şikayet ettiler, ama onlara kırsalda hiç dükkan olmadığını, bu yüzden meyve suyu ve bisküvileri bütün gün yetecek şekilde hazırlamamız gerektiğini söyledim. Adil bir şekilde bölüşün. Tabii ki ben bir şey yemedim. Karton kutuyu aramızda dolaştırırken elma suyunu yudumluyormuş gibi yaptım. Kızlara birer bisküvi ve son kalan kuru üzümle verdim ama bu yeterli değil. Ve daha sonra aralarında paylaşmaları için sadece bir bisküvi kaldı.

Chloe'nin dikkatini toplamak için başımı çeviriyorum. Boyama yapmayı çok seviyor ve bu onun en sevdiği filmlerin yer aldığı bir Disney kitabı. Kızımın kendine özgü yeşil gözleri var ve bu gözler bana hep babasını hatırlatıyor. Bana babasını bir daha ne zaman soracak merak ediyorum. Son sorduğunda onu geçiştirmiştim.

Gitmek zorundaydı, sevgilim.

Hiç geri dönecek mi?

Chloe'nin babasıyla tanıştığımda sadece on beş yaşındaydım. Şarkıcılara ve oyunculara aşık olmaya eğilimli saf ve aptal bir gençtim. Sokakları bilen biri değildim, bunu biliyorum. Onlu yaşlarımda durum daha da kötüydü; özgürlüğe alışık değildim. Erkeklerle alışık değildim. O zamanlar Julia adında en iyi arkadaşım vardı ama babam ondan uzak durmamı söyledi. Onun kötü örnek olduğunu söylerdi. Vahşiymiş. İşte tam da bu yüzden onu hem seviyor hem de kıskanıyordum.

Julia benim olmadığım her şeydi. Bilgili ve kendinden emin. Dışa dönük ve komik. Makyaj yapmasına izin vardı, kulaklarını deldirmişti ve tüm bu planları vardı. Babasıyla anlaşamıyordu ama tamamen farklı nedenlerden dolayı. İçki içerdi. Gürültücü ve tartışmacıydı. Londra'ya kaçıp bir barda iş bulmaktan ve gerçek hayata başlamaktan bahsederdi. Okuldan nefret ederdi.

Ben tam tersiydim. İki ayakkabılı küçük hanım. Her şeyde başarılı olan ukala. Yüksek notlar ve gülünç derecede yüksek beklentileri olan bir baba. Okulda iyi olmak babamı daha sakin tutuyordu. O zamanlar ne için olduğunu hiç bilmesem de haplar alıyordu. Ruh hali hala inişli çıkışlıydı ama o kadar da kötü değildi. Notlarım düştüğünde tuhaf cezalar verirdi. Pijamalarım, mutfak zamanlayıcısını kullanarak soğuk banyo yaptırırdı. B notu için beş dakika. B notu için beş dakika.

A. C için on beş dakika. Okul raporlarının iyi olduğundan emin olmak için saatlerce çalışmayı çabucak öğrendim. Bu benim hayatımı çok kolaylaştırdı.

Ve sonra Julia'nın on altıncı doğum günüydü ve annesi ona yatak odası için bir pikap alıyordu. Julia retro olan her şeye meraklıydı ve bir plak koleksiyonu yapmaya başlamıştı. Kasabada bir plak dükkanı vardı ve ben de harçlıklarımı biriktirip ona doğum günü hediyesi olarak bir plak almaya karar verdim.

Onunla orada tanıştım.

Adı Daniel'dı ve bana bir müzisyen gibi göründü. Omuzlarına kadar saçları vardı. Tasarımcı sakalı. Dar bir kot pantolon ve beyaz bir gömlek. Oh, ve o gözler. Delici yeşil gözler.

O kadar *saftım ki*, hemen ağzımdan kaçırdım: - *Gözlerin gerçekten sıra dışı* - bu da onu bana güldürdü. Geriye dönüp baktığımda, flört ettiğimi düşünmüş olmalı ama aslında öyle değildim. Çünkü kız okuluna gidiyordum ve erkeklerle nasıl konuşulacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Babam barlara, kulüplere falan gitmeme izin vermezdi. Daniel gibi birinin benimle ilgileneceği hiç aklıma gelmemişti.

Babasının Fransız ama annesinin İrlandalı olduğunu söyledi. Paris'in kenar mahallelerinde yaşıyorlarmış. Yeşil gözleri İrlandalı genlerinden geliyordu. Annesinin soy ağaçlarının izini sürdüğünü söyledi. Nesiller öncesine kadar hepsini bilgisayara yazmış.

Ona Paris hakkında çok şey sordum. Okulda Fransızca öğrenmeyi çok seviyordum ve onun iki dilli olması beni çok şaşırtmıştı. İki dili akıcı bir şekilde konuşabilme fikri beni heyecanlandırmıştı. Bana adımı Fransızca sordu ve ben de Fransızca cevap verdim. Her şey içimde kelekler uçuşmasına neden oldu. Ben de İngilizce olarak onunla tanışmak istediğimi söyledim.

kendim seyahat etmek. Yeni diller öğrenmek. Dünyayı görmek. Ona Julia'dan ve doğum günü hediyesinden bahsettim ve o da bana en muhteşem plağı seçmemde yardımcı oldu. Parlak kırmızı plak. Çok güzeldi. En sevdiği grup.

Dükkâna tekrar uğrayıp uğramayacağımı sordu ve uğrarsam çok sevineceğini söyledi. Kendimi sıcak hissettim. Ve tuhaf. Ve aynı zamanda çelişkideydim çünkü babamın benden birkaç yaş büyük bir çocukla bu şekilde sohbet ettiğimi düşününce kesinlikle dehşete düşeceğini içten içe biliyordum. *Erkeklerin nasıl olabileceğini bilemezsiniz.*

Ama umurumda değildi. Daniel o güzel yeşil gözleriyle bana gülümserken o dükkânda durmanın bana hissettirdiklerini seviyordum. Bu yüzden gelecek hafta döneceğimi söyledim. Ve yalan söyledim. Kaç yaşında olduğumu sorduğunda, on altı yaşında olduğumu söyledim. Arkadaşımdan biraz daha büyüktüm.

...

"Acıktım. Ne zaman doğru dürüst kahvaltı edeceğiz? Chloe boyama kalemlerini yere bırakıyor ve suratını asıyor. "Oyun oynamak istiyorum. Ya da film izlemek. Ya da dışarı çıkmak falan.

"Zor olduğunu biliyorum tatlım, ama şimdilik burada kalacağız.

Ama büyükbabam ne zaman dönecek? Biz ne zaman yemek?"

'Yakında, tatlım. Yakında.'

Amelie yan yatıyor ve yine ağladığını görebiliyorum. Birdenbire tüm bu kararsızlığa bir son vermem gerektiğini fark ediyorum. Bu kızlardan istemem gereken şey adil değil; onlar çok genç. Ama gerçek şu ki, onları yapmam gereken şey için hazırlamaya başlamam gerekiyor. Elimden geldiğince nazik bir şekilde babamın 'hastalığının' ciddi bir sorun haline geldiğini açıklamam gerekiyor. Bu da oyalanma zamanının geçtiği anlamına geliyor. Bizi ondan uzaklaştırmalıyım.

Bu yüzden cesur olmalarına ihtiyacım var.

BÖLÜM 40

MELANIE - DÖRDÜNCÜ GÜN

Bir fincan kahve için Melanie, ekibin kahvaltı güncellemesine hazırlanırken zihni hızla çalışıyor. Mısır gevreği yerken George'la tekrar FaceTimeleştii ve George kolunun çok ağrımadığını söyledi ama Melanie toplantı için notlar alırken hâlâ korkunç bir şekilde yırtılmış hissediyor.

Manşetler? Adam Meadows, karısı hakkında yalan söylediği ve kanıtları gizlediği için bu kez tutuklu olarak sorgulanmak üzere Devon'a getiriliyor. Yerel polis mülklerinde ikinci bir arama yapıyor. Banka, Dawn Meadows'un Adam'ın aksi yöndeki itirazlarına rağmen hala evlilik evini gösteren aktif bir banka hesabı olduğunu doğruladı. Kart kayıtlarını kontrol ediyorlar ve yapılan alışverişlerin ya da kullanılan ATM'lerin detaylarını verecekler. Umarım bu veriler sabahın ilerleyen saatlerinde gelir.

Matthew'un gece boyunca otopark görüntülerini inceleyerek tespit ettiği iki sürücünün ifadeleri alındı. Biri potansiyel dinamit. Sürücü, otoparkta yeşil elbiseli bir kızı taşıyan bir adam gördüğünü söylüyor. Tanık yardıma ihtiyaçları olup olmadığını sormuş ama adam hayır demiş. Kızının şeker hastası olduğunu ve az önce bayıldığını söylemiş. Kahvaltıyı atlamıştı ve arabadan biraz portakal suyuna ve annesinin okumalarını tekrar yapmasına ihtiyacı vardı. Tanık endişelendiğini söyledi ama adam duruma hakim görünüyordu. Güven verici. *Endişelenmeyin. Biz hallederiz. O iyi olacak. Sadece biraz şekere ihtiyacı var.* Ama sinir bozucu bir şekilde,

Tıpkı Zak ve kanal görüntüsünde olduğu gibi, sürücü kızın nereye götürüldüğünü görmemiştir. Otopark L şeklindeydi ve kızı taşıyan adam bir köşeyi dönerek gözden kayboldu, bu yüzden tanık arabayı teşhis edemedi.

Özür dilerim. İyi olup olmadıklarını kontrol ettikten sonra kendi arabama gittim ve nereye gittiklerini görmedim. Şimdi kendimi çok kötü hissediyorum ama o zaman ne kadar sakin olduğundan etkilendiğimi hatırlıyorum. Benim de iki çocuğum var ve onlardan biri şeker hastası olsaydı ben de sinir krizi geçirirdim diye düşündüm. Yalan söylüyor olabileceği hiç aklıma gelmedi. İnsan böyle düşünemiyor.

Melanie duraklar. Gözlerini kısar. Gelişmelere göre Amelie şüphelenildiği gibi yeşil elbiseyi kesinlikle denemiş. Bir şekilde kanalın yanındaki arka güvenlik kapısından içeri girmiş. Kapının kilitli olması gerekiyordu ama mağaza çalışanları tarafından sigara içmek için gizlice kullanıldığından kilidi açıktı. O zamandan beri çalışanlardan biri çantayı güvenlik kamerasının üzerine koyduklarını itiraf etmiştir çünkü arka yolu sigara içmek için kullanmamaları konusunda onları uyaran bir not bulunmaktadır. Personel yakalanmak istememiştir.

Peki Amelie neden ön kapıdan annesine katılmak yerine arka kapıdan çıktı? Elbiseyi çalmaya mı çalışıyordu? Yoksa biri dikkatini mi dağıttı? Adam Meadows mu? Onu otoparka taşıyan adam o muydu? Ve onu nasıl bayılttı? Bir çeşit uyuşturucu mu? Dawn onunla mıydı? Bu muydu? Hepsi planlı mıydı?

Melanie not alırken kalemını çizgili kâğıda vuruyor. *Matthew'un geçmiş davaları hakkında güncel bilgiler* karalıyor. Açık fikirli olmak önemlidir. Tünel görüşüne kapılmamak. Matthew, Amelie'nin kaybolmasının arkasında Dawn Meadows'un olduğuna kendini ikna etmiştir. Belki de öyledir. Ancak Matthew'un Meadows'a olan lazer odağı kısmen Jacob Meadows'un ölümüyle ilgili kendi suçluluk duygusundan kaynaklanıyor ve Matthew tek yönlü düşünmenin pek çok soruşturmada yanlış gittiğini gördü.

İç çekiyor. Birden kaşınmaya başlayan burnunu ovuşturuyor. Performans vitesine geçerken adrenalin pompalandığını hissedebiliyor. Birinin Amelie'yi kaçıran arabayı tarif edebilmesi ihtimaline karşı herkesin otoparktaki diğer sürücüleri takip etmesini istiyor.

Bu. Takımının neşeli olmasına ihtiyacı var. Bugün tüm silindirleri ateşliyor. Amelie çok uzun zamandır kayıp.

Melanie not defterini cebine koyar ve George'un ekran koruyucusuna bakmak için telefonunu çıkarır. Sahilde gülümsüyordu. İçinde güçlü bir kıpırdanma hisseder. Arabaya binip onunla birlikte olma özlemini yeniden duyuyor. Rahatsızlığını bastırmak için yavaşça nefes alıp veriyor ve oğluna bir öpücük konduruyor. Sonra telefonu kapatıyor, gece kampı haline gelen küçük ofisten çıkıyor ve ana koridora yöneliyor.

"Günaydın patron. Dedektif Alison elinde bir paket kahveyle onun yanından geçiyor. "Özür dilerim. Sana bir fincan getirirdim eğer-"

Melanie gülümseyerek, "Sorun değil," diyor.

Ve sonra Sam aniden ana ofisten çıkıyor, gözleri kocaman.

Patron. Büyük haber.' Nefes nefese kaldı. "Dawn Meadows'u bulduk.

BÖLÜM 41

OLIVIA - ÖNCE

Chloe'ye hamile kaldığımda çok saftım. Bir kez seks yapan ve sonunda bebek sahibi olan kızları okuyorsunuz ve bazı insanlar bunun olabileceğine inanmıyor. *Bugünlerde cinsel eğitim vermiyor muyuz? Gençlere muzların üzerine prezervatif koydurmuyor muyuz?* Ama tahmin edin ne oldu? Size söylemek için buradayım, kesinlikle sadece bir kez seks yapabilir ve hamile kalabilirsiniz.

Elbette naiflikle ilgili sorun, tanım gereği, öyle olduğunuzu bilmemenizdir. Daha da kötüsü, yanlışlıkla bu gerçeği maskeleyerek saflığınızı bir saatli bombaya dönüştürürsünüz. İnsanlar size anlamadığınız sorular sorar ve siz de bilmediğinizi örtbas eder, yalan söyler ve gülümsersiniz. Havalı ve yetişkin görünmek istersiniz ve böylece kendiniz için daha derin bir çukur kazarsınız. Daniel ve bana olan kesinlikle buydu.

Çok sonra, adetlerim durduğunda ve her şey patladığında, Julia bana Daniel'ın beni zorlayıp zorlamadığını sordu. *Prezervatif kullanmadığını mı söylüyorsun? Gerçekten evet mi dedin?* Eğer demezsem polise gidebileceğimizi ve yaşımdan dolayı suçlanacağını söyledi.

Babam bağıırıp çağırdı ve aynı şeyi söyledi: *Onun adını istiyorum ve polise gideceğim.*

Ama gerçek onların hayal ettiği gibi değildi. Daniel ile aramızda geçenler kötü hissettirmedi. Tam olarak 'evet' dediğimi hatırlamıyorum ama kesinlikle 'hayır' demedim ve *bu* yüzden ellerimi kaldırıp onlara *öyle olmadığını* söylemek zorunda kaldım.

Ve gerçekten öyle değildi.

Daniel'a on altı yaşında olduğumu söylediğim o ilk buluşmadan sonra, asla geri almadım. Yalanı. Ve çok geç olana kadar da bunun önemini tam olarak kavrayamadım. Ertesi hafta istediği gibi onu tekrar görmeye gittim ve babama kütüphanede bir okul ödevi için araştırma yaptığımı söyledim. Daha önce babama yalan söyleme zahmetine hiç girmemiştim çünkü onun tuhaflıklarını kabullenmek çok daha kolaydı. Ama Daniel'la tanışmak büyük bir uyanış gibiydi. Onu tekrar görmeyi bu kadar çok istemem beni şok etti. Ve bunu gerçekleştirmek için babama yalan söylemenin ne kadar kolay - ve heyecan verici - olduğu beni şok etti.

Babamla aramızdaki din meselesi gittikçe büyüyordu. Başta karşı çıktım ama bu onu daha da sinirlendirdi. Sınırdaki korkutucu. Sonunda onu tetiklememeye çalıştım. Ama ben büyüdükçe babam daha korumacı, tuhaf ve boğucu olmaya başladı. Ortaokula geçmez dua seansları ve el yıkama gerçekten kötüleşti. Bazen günde onlarca kez ellerimi yıkatırdı. Mutfak tezgahının üzerinde artık tablet olmadığını fark ettim. Ona bunu sordum çünkü geçmişte ruh haline iyi geliyorlardı. Ama Tanrı'nın ona ilaç almamasını söylediğini söyledi.

Bu arada Julia'ya karşı duyduğu hoşnutsuzluk da giderek artıyordu. İkinci sınıfa geldiğinde, on iki ya da on üç yaşlarındayken, Julia eteğinin belini kıvrarak kısaltmaya başladı. Bunu herkes yapıyordu. Elbette ben de onu taklit ediyor, eve gitmeden önce boyunu düzeltiyordum. Ama bir gün, ben yakalandım ve bu babamla büyük bir tartışmaya yol açtı. Benden habersiz, otobüse binmek yerine beni okuldan almaya gelmişti. Daha sonra geriye dönüp baktığımda, beni izlemeye başladığını fark ettim. Beni daha yakından izlemeye.

Bana Julia'dan uzak durmamı söyledi. Bu da tabii ki onunla daha fazla zaman geçirmek istememe neden oldu. Bir telefonum vardı ama basit bir telefondur. Babam erişmemi istemediği şeyleri filtrelemek için garip bir yazılım yüklemişti. Verileri de sınırladı. Sosyal medyanın felakete giden yol olduğunu söyledi. *Sosyal medya*

gençleri intihara sürüklüyor. Ve günah. Haberleri izlemiyor musun Olivia? Sosyal medyanın neler yapabileceğini anlamıyor musun? Her gece Google'da neler aradığımı ve nelere eriştiğimi görmek için telefona bakardım. Bütün bunlarla uğraşacak kadar bilgili değildim.

Başka bir okulda öğretmen olduğu için babamın çok sayıda öğretmen tanıdığı vardı. Durup dururken, hasta olduğumu iddia ederek beni birkaç gün okula göndermedi. Nedenini söylemedi. Ama döndüğümde Julia bana seks ve ilişki eğitimi verdiklerini söyledi. Babama karşı çıktım ve yine büyük bir tartışma yaşadık.

Sanki her şey yolundaymış gibi konuşuyorlar. Gençlerin seks yapması. Sıradan. Seks evlendikten sonrası içindir, Olivia. Senin yaşında bunları bilmene gerek yok. Bilmen gereken tek şey, Tanrı'nın bunun kutsal olduğunu söylediği. Sadece evlilik için.

Elbette sonunda Julia'nın evinde Google'da nasıl dolaşacağımı buldum. Bana kaçırdığım derste prezervatiflerle pratik yaptığını anlattığında kıkırdadık ama paylaşmadığım şey, içten içe dehşete düştüğümdü. Kulağa çok utanç verici geliyordu.

Okul diskolarına gitmeme izin verilmezdi. Ya da gezilere. Ya da babamın hem organize etmesine hem de denetlemesine yardım ettiği izcilik ve yelken dersleri dışında herhangi bir faaliyete. . . ve polislik.

Dolayısıyla Daniel'la tanışmanın ve onun bana olan belirgin ilgisinin heyecanı sadece beklenmedik olmakla kalmadı, aynı zamanda deneyimsizliğim nedeniyle daha da arttı - ve daha riskli hale geldi. Ve bilgi eksikliğim. Doğum gününde ona plağı verdikten sonra Julia'ya ondan bahsettim ve çok heyecanlandı. Daha sonra beni oraya gidip onu tekrar görmem için cesaretlendiren de o oldu.

Ben

yapama

m.

Yapabilir

sin.

Daniel'i görmek için ikinci ziyaretim Salı günüydü ve daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Plak dükkanına girdiğimde gözlerinin bana sabitlendiğini görmek heyecan vericiydi. O kadar rahat, konuşkan ve beni gördüğü için mutluydu ki.

İşinin saat beşte biteceğini ve bir kahve ya da hamburger içmek için kalabileceğimi söyledi. Dükkan yürüme mesafesindeydi.

Ama eve gitmemin en az yirmi dakika süreceğini biliyordum ve geç kalma riskini göze alamazdım.

Sonra babamın Çarşamba günleri eve daha geç geldiğini hatırladım. Böylece 'kütüphane günümü' çarşambaya çevirdim ve en azından birkaç saatim olduğunu bilerek her hafta Daniel'i ziyaret etmeye başladım. İlk başlarda mesaisi bittikten sonra bir kahve ya da hamburger içmeye gidiyorduk. Çoğunlukla konuşuyorduk. Fransızcamı geliştirmeme izin verdi. Kitaplar ve sinema hakkında konuştuk ve dürüst olmak gerekirse hepsi oldukça tatlıydı. Ayrıldığımızda beni yatağımdan öptü ve kesinlikle midemde kelekler uçuşmaya başladı, öyle ki üçüncü hafta beni dudaklarımdan düzgünce öptüğünde kendimden geçmişim.

Sonrasında eve döndüğümde, doğru yapmadığımdan endişelenerek bir tür trans halinde yatağıma uzandım. Öpüşmeyi. İlk kez bir erkekle öpüştüğümü fark etmesinden korkuyordum. Ama hiçbir şey söylemedi. Sadece ertesi hafta onu küçük stüdyo dairesinde ziyaret etmek isteyip istemeyeceğini sordu. Bana hamburger yerine yemek yapmayı teklif etti. Ailenin favorisi olan uygun bir Fransız tarifi. Tabii ki evet dedim - gerçekte neye evet dediğime dair hiçbir fikrim yoktu. Toydum, hatırlayın. On beş, on ikiye gidiyordum.

Ben de okuldan doğruca onun küçük stüdyosuna gittim. Duvarlarda posterler ve uzun bir raf boyunca uzanan büyük bir plak koleksiyonu ile seyrek ve şaşırtıcı derecede düzenliydi. Ve benim için gerçekten yemek yaptı. Zengin soslu tavuk ve salata. Ayrıca alışık olmadığım bir şarap. Mesele şu. Daha çok öpüşeceğimizi sanıyordum. Ama öpüştüğümüzde, ilk ve ezici gerçek şehvet deneyimimi yaşadım. İçimin derinliklerinde ve sonra da aşağılarda güçlü bir his. Vücudunu benimkine doğru itti ve ben de mutlulukla geri ittim. Her şey beni bunalıtmıştı ve doğrusu ben de ona teslim olmuşum.

Yatağa geçmemin sorun olup olmadığını sordu. Sordu. *Emin misin?* Ayrıca bunun güvenli olup olmadığını da sordu ve on beş yaşındaki ben bu soruyu anlamadım. Biri öğrenir mi demek istediğini sanmışım. Babamın aniden ortaya çıkıp beni arayabileceğinden endişelendiğini düşündüm. Saf ben, doğum kontrolünü kastettiğini anlamamışım.

Gerçek şu ki, kendimi kaptırdığım ve her şeyin nereye varacağını fark etmediğim için bir nevi rıza gösterdim. İlk kez seks yaptığında hamile kalamayacağını düşünen insanlardan biriydim. Geriye dönüp baktığımda, evet; Daniel şansını zorluyordu. Avantaj mı sağlıyordu? Ama çarşafındaki kan onu gerçekten şok etmişti. *Bunu daha önce hiç yapmadın mı? Bunu daha önce hiç yapmadığını bana söylemeliydin. Hap kullanıyorsun, değil mi?*

İyi olduğumu söyledim. Yalandı. Şoktaydım. Küçük bir parçam Julia'dan önce seks yapmayı başardığım için heyecanlıydı. Çoğum uyuşmuştu. Canım yanmıştı. Ve bir kez acımaya başladığında, şehvet hemen azaldı çünkü ona acıdığını söyleyemeyecek kadar utanıyordum. Bunun yerine, bitene kadar içime kapandım.

Küçük bir duş odası vardı. Kesinlikle küçücüktü. Hızlıca bir duş aldım ve eve gitmem gerektiğini söyledim. Beni ertesi hafta görmek istedi ama sınavlarım olduğunu söyledim, ki bu da başka bir yalandı.

Ne kadar telaşlı olduğunu hatırlıyorum. Parmaklarını saçlarında gezdirip duruyordu. Tedirgindi. *İyi olacak mısın?*

Reglimin yaklaşık iki hafta sonra başlaması gerekiyordu. Saat gibiydim. Gelmediğinde, sadece stres olduğunu umdum. Julia'nın dediğine göre, sınavlar yüzünden adet tarihleri değişiyormuş.

Geriye dönüp baktığımda, hamile olabileceğimi oldukça erken fark ettiğimi düşünüyorum. Adetlerin durmasının ilk işaret olduğunu biliyordum. Ama daha büyük bir parçam bunun imkansız olduğunu düşünüyordu. Bir keresinde. Gerçekten mi? Başta iyi hissediyordum. Sadece biraz yorgun. Ve aptalca bir şekilde deveduğunu oynadım. Haftaların geçip gitmesine izin verdim.

Sonunda kendimi hasta hissetmeye ve göstermeye başladığımda babam bana meydan okudu. Karşılaşma korkunçtu. Bir bulanıklık. Bir sürü bağırış çağırış. Onun tarafında mutlak öfke. Benimkinde ise mutlak bir şok. Olanları savunmaya çalıştım, ona bağırarak karşılık verdim ama yüzüme sert bir tokat attı. Ne kadar acıdığını görünce afalladım. Sonra kapıyı arkasından çarparak dışarı çıktı ve ben mutfak masasında oturup ağlamaya başladım.

Yaklaşık yarım saat sonra elinde eczaneden aldığı hamilelik testleriyle geri geldi. Bir tane yapmamı söyledi. Sonra doğrulamak için ikinci bir tane daha. İki test de pozitif çıkınca

bitti. Sorular soruyor ve cevaplar istiyordu. Tanrı'nın beni affedeceğini ama kendisinin sadece bir insan olduğunu ve bunun çok daha uzun süreceğini söyledi. *Prensesim. Sen benim prensesimdin ve şimdi ne yaptığına bak.*

Detayları istedi ve aptalca bir şekilde ona anlattım. Daniel'ın iyi bir insan olduğunu ve bunun onun hatası olmadığını söyledim. Daniel'ın yanımda duracağına dair saçma bir fikrim vardı. Belki onun küçük stüdyo dairesine taşınırdım ve küçük bir aile olurduk.

Kesinlikle çok saçma.

Babam Daniel'ı görmeye gitti. Uzun süre gitmişti. Döndüğünde sessizdi. Depresyonda gibiydi. Daniel'ın beni daha yaşlı sandığına yemin ettiğini ve hap kullandığını ima ettiğimi söyledi. Bir bebeğin sorumluluğunu almak için çok gençti. Kürtaj olmamı istiyordu ve parasını ödemeyi teklif etmişti.

Ne tür bir insan bunu söyler? diye sordu babam. *Kötü bir insan, Olivia. İşte o.*

Daniel sonra bana kürtajla ilgili mesaj attı. Eğer istediğim buyrsa beni gizlice bir kliniğe götüreceğini söyledi. Cevap vermedim. Cesaretimi toplayıp onu görmek için plakçıya gitmeden önce uzun süre bekledim.

Ama dükkan sahibi tezgahın arkasındaydı. Daniel'ın onu aniden hayal kırıklığına uğrattığını söyledi. Ev sahibini de. İşi ve daireyi bırakıp Fransa'ya geri dönmüş.

Sahibi sanki her şey birden anlam kazanmış gibi yumruğuma baktı. Daniel'ın adresini bilmediğini söyledi. Sadece Paris banliyölerinde olduğunu biliyordu.

Daniel'i Facebook'ta ve diğer sosyal medyada birkaç kez aradım ama işin saçma tarafı soyadını bilmiyordum ve bunu itiraf edip soramayacak kadar utanıyordum, plak dükkanının sahibinin önünde hamile bir şekilde duruyordum. Bu yüzden onu hiç bulamadım.

Chloe babası hakkında sorular sormaya başladığında, ben hep belirsiz davrandım.

Benim hatam olduğunu kabul etmekten çok utanıyordum. Her şeyi berbat ettiğimi.

Ve babası kaçmıştı.

Chloe'yi o kadar çok sevmeye başladım ki, kendisini bir hata olarak görmesini asla istemiyorum.

Bir kaza - evet. Saçma sapan saflığımın bir ürünü. İlk aşkım.
Ama *asla* bir hata değil.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 42

MATTHEW - DÖRDÜNCÜ GÜN

Matthew nihayet eve vardığında saat sabahın sekiziydi. Eve daha erken gitmek ve uyuyormuş gibi yapmak istemiyordu. Arabayla dolaşüyor ve gece boyunca açık olan bir kafede yemek yiyordu.

Sally'nin artık ona destek olacak Carol'a sahip olması rahatlatıcıdır. Onları mutfakta birlikte bulur - giyinmişlerdir ama ikisi de bitkin görünmektedir.

"Carol," diyor. 'Burada olman çok güzel. Teşekkür ederim. Kadın sadece başını sallar. Yüzü asık.

"Haber var mı? Sally kahvaltı barında.

'Sadece size mesajda söylediklerim. CCTV'den takip ettiğimiz şeyler. Matthew karısının solgun tenine bakar. "Yine uyumadın mı?" Sally'nin koluna dokunmak için uzanıyor, başını eğiyor ve gözlerini kilitliyor. Son yirmi dört saattir sarılmayı bıraktılar. *Sarılmasak sorun olur mu?* Bunu ilk söyleyen, yataklarında tamamen giyinik yatan Sally'ydi. Bir parçası anlıyor - sarılmak artık bir teselli değil. Daha büyük bir parçası ise buna katlanamıyor.

Bütün gece o kafede otururken, onlara ne olacağını merak ediyordu. O ve Sally, birbirlerine sarılmaya dayanamayan çift, eğer ...

Matthew bu düşüncayı kapatır. Bakışlarını Sally'nin üzerinde sabit tutuyor, eli hâlâ onun kolunda. Sonunda geri çekilir ve başını sallar. 'Sen de uyumamış gibi görünüyorsun. Nerelerdeydin? Çok endişelendim.

'Sürüş. Ekip ile irtibat kurmak.'

"Sana bir kahve yapayım, sen de bana şu CCTV hakkında daha fazla şey anlatırsın. Sally bar taburesini geri iter.

"Ben yaparım. Carol ayağa fırlar ve espresso makinesine doğru yönelir ama Sally de hareket eder. "Hayır, gerçekten. Ben yapmak istiyorum." "Saçmalama. Yardım etmek için buradayım." Carol düğmeye basar

ama Sally yine araya giriyor. "Hayır, gerçekten Carol. Bana bırak."

Garip bir duraklama olur ve hem Sally hem de Matthew yere bakarlar.

"Ah, doğru. Carol birinden diğerine bakar. "Sorun değil. Elbette. Özür dilerim, sizi biraz yalnız bırakayım. Bir duş alın."

Carol odadan çıkarken hem Sally hem de Matthew gözlerini mutfağın yer karolarına sabitlerler. Merdivenlerdeki ayak seslerini beklerler. Misafir odasının kapısının ve sonra da banyonun kapısının sesini.

Sally sonunda başını kaldırarak, "Harikaydı," diyor.

"Evet. Onun seninle olduğunu bilmenin bana büyük yardımı oldu. Peki ya FLO? Molly?"

Biraz sonra dönecek. Sanırım saat 10'da. Ona bugün çocuklarını okula götürmesini söyledim. İki oğlu var, biliyorsun. Onlardan uzak kaldığı için kendimi kötü hissediyorum. Uzun saatler.

Matthew cevap vermiyor. Ne zaman kendi ailesine sahip birini düşünse, giderek yaygınlaşan kıskançlık duygusunu hissediyor. Kıskançlık acı ve yanlış geliyor. Ama kendine engel olamıyor.

Kahve makinesinin üzerindeki ışığa bakıyor ve yeşile dönmesini bekliyor.

"Geceleri araba kullanmandan endişeleniyorum. "Biliyorum. Ama söz veriyorum dikkatli olacağım.

Bana her şeyi anlat. Otopark tanığıyla ilgili son durum nedir? Ve CCTV. Kasetlerde bir şey bulmuş olman çok zekice. Sally'nin sesi ince. Neşeli ve iyimser görünmeye çalışıyor ama tüm bu rollere rağmen sesi gergin. Mesafeli. Sadece aralarındaki sessizliği dolduruyor. Onun hissizliği

her zaman sevdiği her şeyi yutacağından korkuyor. Amelie. Ve şimdi Sally de mi?

Bugün takip ediliyor. Şoför, yeşil elbiseli bir kızı taşıyan bir adam görmüş. Bunu sana telefonda söylemişim. Sally başını sallayınca bekler. "Ama hangi arabaya gittiklerini görmemiş. Kameralar çekmemiş. Menzillerinin dışında.

'Tanık neden müdahale etmedi? Bir şey yapmadı? Kız taşıyan bir adam. Şüphesiz-'

"Adam ona şeker hastalığı hakkında bir hikaye anlattı. Kızın sadece biraz baygın olduğunu söyledi. Biraz şekere ihtiyacı varmış. İkna ediciydi. Tanık kendini çok kötü hissediyor. Mel bugün yine her şeyi takip ediyor. Ekip ile büyük bir kahvaltı brifingi düzenleyecek ve bizi bilgilendirecek. En azından bu da bir şeydir. Sanırım adamın eşkâli de ellerinde.

Öyle mi?

Işık yeşile dönüyor ve Matthew iki fincanı musluğun altına yerleştiriyor. "Sen de bir tane ister misin?

Sally başını sallar. "Siyah lütfen. Peki eşkal. Adam Meadows'a uyuyor mu? Mel ne diyor?"

"Tanım oldukça geniş. Ama Adam Meadows'la tekrar görüşüyorlar ve mülkünü tekrar arıyorlar.

'Sence bir şeyi gözden kaçırmış olabilirler mi? Düzgün yapmadılar mı?'

Hayır. O değil. Ama böyle bir tanık güncellemesi olduğunda, t'lerin üstünü çizme ve i'lerin altını çizme eğilimindedirler. Kontrolleri tekrar yapın.'

Sally sağ elini yumruk yapıp dudaklarına vuruyor. "Google'da araştırıyordum.

"Hey. Sana bunu yapmamanı söylemişim. Matthew karısına bakar ve endişesinin arttığını hisseder. 'Bu bir tavşan deliği. Bir faydası olmaz.

"Hayır. Google'da iyi sonuçlanan hikayeler arıyorum. Olumlu hikayeler. Kayıp insanlar ortaya çıktı.'

"Doğru. Ben hala internetten uzak durmanın en iyisi olduğunu düşünüyorum, Sally. Matthew makineye geri dönüyor ve iki fincanın dolmasına izin verip düğmeyi kapatıyor, bir fincanı dikkatlice gözleri aniden daha vahşi görünen karısına uzatıyor. Ne olduğunu sormaya korkuyor.

okuyordum. Dışarıda çok çeşitli hikayeler var. Bazıları korkunç. Biliyor çünkü kendisi de her gün Google'dan araştırıyor.

"Hikayelerden biri yıllar sonra bir kızın bulunduğunu söylüyordu. Ama asla eskisi gibi olmadı. Ve ben düşünüyordum-"

Matthew sol elini uzatıp Sally'nin omzuna dokunuyor. Ve sonra yüzüne. Ağlayacağını görebiliyor. Yine ona sıkıca sarılmak ister ama bunun yerine elini omzunda tutar. "Demek istediğim de bu. İşe yaramayacak. Diğer davaların üzerine gitmek. Sadece umuda tutunmalıyız. Kendimizi Amelie'mize odaklamalıyız.

Sonra birden telefonu çalar. Matthew cebinden çıkardı. "Ben Mel.

Telefonu doğruca kulağına götürür, Sally'nin gözleri hâlâ faltaşı gibi açılmış, yüzünü okumaya çalıştığı bellidir. Mel'in söylediklerine inanmakta güçlük çekiyor.

"Dawn'ı buldular. Matthew Mel'in üzerinden konuşuyor, Sally'ye doğru eğiliyor ve elindeki fincanı mutfak tezgahına koyuyor. "Üzgünüm Mel. Evet. Hâlâ dinliyorum. Sadece Sally'yi güncelliyorum. O burada benimle birlikte."

Mel detay vermiyor. Görüşmeyi kısa tutar. Adam ve Dawn'ın sorgulanmak üzere getirileceğini paylaşıyor. Tüm ekibin aşırı hızda çalıştığına söz veriyor. Bir gelişme olursa haber verecek. Herhangi bir şey olursa.

Matthew telefonu cebine geri koyarken telefon bir mesajla çalar. Mesajı kilitli ekranda okur ve yüzünü nötr tutmaya çalışır.

"Ne oldu? Yine mi Mel?" Sally'nin gözleri kırışmıyor.

"Hayır. Önemli bir şey yok. Matthew telefonu cebine geri koyar ve fazla zamanı olmadığını fark eder.

Karar vermek için.

BÖLÜM 43

MELANIE - DÖRDÜNCÜ GÜN

Dawn ve Adam Meadows'un tutuklanıp karakola getirilmesini beklemek Melanie için bir araftır. Her dakika, acının yaklaştığını bilene kadar gerilen ve gerilen elastik gibi uzuyor - geri tepmeden korkuyor. Etinize batan acıdan.

Zamanını ofisinde volta atarak ve arama ekiplerini tekrar tekrar arayarak geçirir. Melanie'nin en büyük korkusu Amelie'nin başından beri Adam Meadows'un Rugby bölgesindeki şantiye projelerinden birinde olması. Bir yerde kilitli kalmıştır. Korkmuş ve yapayalnız. İlk arama turunda bir şeyler gözden kaçmış olabilir.

Coğrafya da zor. Dawn Meadows Somerset'te, Maidstead'deki olay yerinden bir saatten biraz fazla uzaklıkta bulundu. Ama Adam hala çok daha uzakta, Rugby'den yola çıktı. Arama ekipleri bilinen tüm mülklerini tekrar kontrol ederken, ikisinin de yerel olarak tutuklanıp sorgulanmak üzere merkeze getirilmeleri kararı ona ait. Bunun doğru bir karar olduğundan hâlâ emin değil ama bu asla basit bir karar değil.

Şimdi Dawn'la yapacağı görüşmeyi kafasında planlayıp beklerken, en son gelen isimsiz mektupla ilgili kritik zamanın geldiğini fark eder. Matthew ile paylaşmadığı mektup. Ekibinde bunu bilen tek kişi hâlâ Sam'dir. Melanie'nin planı Dawn'ı mektupla yüzleştirmek ve bunun onu ürküteceğini ummaktır. Onu konuşturmak. Sonra da patronlarına mektubu bu yüzden başından beri sakladığını söyleyecek.

Bu doğru deęil elbette. Bunu dūřundūkçe Mel'in içinden bir utanç ve sinir dalgası geçer. Ama en azından arkasını kollamak, bu mektubu neden daha önce tūm ekibe açıklamadıęını izah etmek zorundadır. Park Estate'te yařanan kanunsuz olaylar yūzünden kıdemli memurundan bir kez azar iřitmiřtir bile. Melanie'nin en būyūk endiřesi artık davadan alınabilecek olması. Peki bu Matthew ve Sally'ye nasıl yardımcı olacak? Ve Amelie'ye.

Dawn'la yapılan grūřme nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, en son mektubun doęrudan dijital dava dosyasına girmesi gerekecek. Ve būyūk ihtimalle soruřturma ekibi ve daha sonra da ūst dūzey yetkililer o malum soruyu sormaya bařlayacaklar. *Bu yeni mektuptan neden daha önce haberimiz olmadı?*

Bařka bir kıdemli memur getirecekler mi? Melanie, Matthew'a mektuptan bahsetmediği için çok pişman. Daha önce daha derinlemesine araştırılması için baskı yapmadığı için. Dawn'ı daha erken bulup onunla yūzleřmeye çalışmadığı için. Ama pişmanlık için çok geç. Geriyi görmek için.

Derin bir nefes. Melanie ayaęa kalkar, boř kahve fincanını çöp kutusuna atar ve ofisinden ana olay odasına doęru yūrūr. Telefonla konuřan Richard adında bir avuř dıřında tūm gözler ona çevrilir. Birden ayaęa kalkar ve elini kaldırır, gözleri kocaman ve dehřet içinde ona döner.

'SIO řu anda burada. Telefonu ona veriyorum. Richard ahizeyi onun için hazır tutar. "Haberler ktū patron. Matthew Hill, Dawn Meadows'un evinde.

BÖLÜM 44

MATTHEW - DÖRDÜNCÜ GÜN

Matthew Dawn'ın bungalovunun önüne geldiğinde en büyük şok, eve ilk varanın kendisi olmasıdır. Polis arabası yok. Kordon yok.

Takımdaki bir arkadaşı ona haber verdi - dalış takımı hakkında ona haber veren aynı arkadaşı. Ama Matthew'un aklına yerel üniformalardan önce buraya gelebileceği hiç gelmemiştir.

Arabadan atlayıp kapıya doğru koşarken, Amelie'yi oradan çıkarmanın artık tamamen kendisine bağlı olduğunu fark ettiğinde çok şaşırır. Bir adrenalın dalgası hisseder. Ve panik. Ve korku. Zili çalar ve tatlı Amelie'sini içeride bir yerlerde hayal eder. Çok korkmuş. Belki bağlanmış. Bağlandı mı? Dördüncü gün

...

Dawn kapıyı biraz açtığında, Matthew tüm mantığını kaybetmiştir. Tüm kontrolünü. Kapıyı o kadar sert iter ki Dawn kapı ile koridor duvarı arasında geriye doğru savrulur.

Amelie! Amelie! Neredesin? Baban geldi.' Odadan odaya koşmaya başladı. Mutfığa. Hiçbir şey yok. Tesisat. Hiçbir şey yok.

"Evimden defol! Dawn cebinden telefonunu çıkararak onu takip eder. "Polisi arayacağım.

Matthew yemek odası ve oturma odasından geçerek salona geri döner ve bir çocuğu saklayabilecek kadar büyük görünen tüm dolap kapaklarını açar. Sonunda Dawn'ın yatak odası gibi görünen ve giyinme alanına açılan büyük çift kapılı bir yerdedir. Kapıları sallayarak açıyor ve sallayarak geri sıra sıra giysiyi yerleştiriyor,

çalgınca köşeleri ve zemini arıyor. Kocaman bir çamaşır sepeti.

Amelie. Burada mısın? Babana seslen.'

Hiçbir şey yok. Dawn'ın aradığını görmek için arkasını döner. Telefonu Dawn'ın elinden kapar ve yatağın üzerine fırlatır.

'Polis zaten yolda. Şimdi bana kızımın nerede olduğunu söyle yoksa yemin ederim seni öldürürüm.

Dawn korkmuş görünüyor. Geri çekiliyor. Ve sonra aniden sesler duyulur - *polis, içeri giriyoruz* - ve iki üniformalı memur odaya *girer*.

"Bu da ne-" İkisinden daha uzun ve yaşlı olanı önce konuşarak Matthew'a doğru ilerledi.

Bu Matthew Hill. Evime zorla girdi.

Beni tehdit etti.' Dawn şimdi odanın köşesinde.

"Onu dinlemeyin. Bu kadın benim *kızımı* kaçırdı. Matthew ileri atılır ama uzun boylu polis memuru hızla Dawn'la arasına girer. Adam iri yarı. Güçlü görünüyor.

"Sakinleşmeniz ve olduğunuz yerde kalmanız gerekiyor efendim. Polis memuru kollarını Matthew'un önünde bir kalkan gibi açtı. "Demek Amelie'nin babası sizsiniz?

"Evet.

'Bugün burada yeriniz yok. Bu bizim işimiz, sizin değil'.

"Hayır, hayır. Anlamıyorsunuz. Çatı katını kontrol etmem gerek. Ve barakaları. Amelie'yi *kendim* bulmalıyım! Matthew aramaya devam etmek için memuru itmeye çalışır ama polis daha güçlüdür. Hızlı. İyi eğitilmiş. Matthew'u yüzünü duvara dönmesi için çevirir ve meslektaşısı telsizle destek isterken bir kolunu arkadan yukarı kaldırır.

'Sizi tekrar uyarıyorum, sakın olmanız gerekiyor. Ve işimizi yapmamıza izin verin.

Matthew çırpınmaya ve bağırmaya devam ediyor - *Amelie, ben baban. Ben buradayım.* Ama çok sıkı bir kilit altında tutuluyor, Amelie'nin bu evde bir yerlerde olduğu görüntüsü hâlâ kafasında patlıyor. Bağlanmış. Bağlanmış. Onu *bekliyor* . . .

BÖLÜM 45

OLIVIA - DÖRDÜNCÜ GÜN

"Tamam, kızlar. Bu yüzden gerçekten cesur olmanızı ve bana güvenmenizi istiyorum. Yatağın yanında ayağa kalkıyorum. Chloe ve Amelie başlarını kitaplarından kaldırdılar. "Bana güveniyor musunuz?"

Kızlar endişeli bir bakış attıktan sonra bana bakıyorlar ve sonunda başlarını sallıyorlar. Babam hâlâ dönmedi, bu yüzden bizi buradan çıkarmalıyım. Onun silahını düşünüyorum. Duyduğu sesleri. Artık başka seçeneğim yok. Bekleyemez.

"Tamam. Babam - senin için büyükbabam, Chloe - belli ki iyi değil. Bunu anladıklarında duraksadım. "Tahmin ettiğimden çok daha hasta. Yüz ifadeleri kararıyor ve gözlerinde büyüyen endişeyi izlemek korkunç.

"Siz zeki kızlarsınız. Bu gerçekten üzücü olduğu için çok üzgünüm. Ama ikiniz de görüyorsunuz ki kafasındaki hastalık ona biraz korkutucu şeyler yaptırıyor ve söyletiyor. Ve *yanlış*. Gerçek şu ki, bizi buraya neden getirdiğini ve ne planladığını bilmiyorum. En önemlisi, bu bizim sırrımız olmalı, seninle böyle konuşmam. Ama buradan çıkmamız ve belki de ona tıbbi yardım bulmamız gerekiyor ki gerçekten iyi bir şekilde dinlenebilsin ve iyileşebilsin.

'Nasıl çıkacağız? Her şeyi kilitlemiş. Penceredeki asma kilide doğru bakan Amelie'dir.

"Korkarım kapıyı kırmak için daha çok uğraşmam gerekecek, bu da sizin için gürültülü, zor ve üzücü olacak. Ama bence en iyisi bu. Sadece biraz geri çekilmeni istiyorum.

biraz.' Durakladım. 'Peki - bunu yapmama izin verecek ve benim için cesur kızlar olmaya çalışacak mısınız?

Amelie gözlerini kocaman açarak başını sallıyor, ama Chloe'nin kafası çok karışık görünüyor. "Büyükbabamın iyileşmesini bekleyemez miyiz anne? Bekleyemez miyiz? Belki ona birkaç tablet alırız? Ya da Calpol veremez miyiz?

"Hiç sanmıyorum, tatlım. Bence bu hastalık ondan daha büyük. Ve her seferinde ne kadar süre uzak kalacağını bilmiyorum ve tuvalete gidebilmemiz gerekiyor. Ve temiz havaya. Ve yardım alabilmeliyiz. Anlıyor musunuz?"

Chloe uzun bir süre düşünür gibi olur ve sonunda omuzlarını silkeler.

Güzel. Yastıklara geri dönmenizi ve kapıya vurduğumda etrafa tahta parçaları ya da kıymıklar sıçraması ihtimaline karşı battaniyeyi yüzünüzün önüne çekmenizi istiyorum. Bunu benim için yapabilir misiniz?"

Chloe birden dehşete kapıldı. Yanağına bir öpücük konduruyorum ve Chloe'nin karavanın arka duvarına yaslanmasına yardım eden Amelie'ye minnettarlık duyuyorum. Amelie daha sonra yedek battaniyeyi ikisinin önüne kaldırıyor.

Elimdeki tek alet, yan duvardaki dolaplardan birinin menteşesine vurup kaldırmak için kullandığım metal bir kalem. Sonunda kırılmaya başlamadan önce birçok darbe ve kaldıraç denemesi gerekiyor - bu süreçte parmaklarımı zedeledim, böylece iki elim de ağrıyor -. Kalemle zayıf noktalara birkaç manevra daha yapıyorum ve sonunda dolap kapağı bir gıcırtyla yerinden çıkıyor.

"Bundan hoşlanmıyorum, anne.

'Sorun değil, Chloe. Elimden geldiğince çabuk olacağım. Şimdi geride dur.'

Sonra, kesik dolap kapısını kullanarak ana yatak odasının kapısına vuruyorum ve tüm gücümle sallıyorum. Önce kol kısmına, sonra menteşe kısmına. Ayrıca önce tek ayağımla, sonra da iki ayağımla tekme atıyorum, sırtımı çift kişilik yatağın kenarına dayıyorum. Bu saldırıyı bir süre dönüşümlü olarak yapıyorum. Sırayla menteşeleri ve kilidi gevşetmeye çalışmak için dolap kapısına çeşitli açılardan vuruyor, ardından yatağa yaslanarak tüm gücümle kapıya tekme atıyorum.

'Durabilir miyiz, anne? Bundan hoşlanmıyorum. Chloe ellerini kulaklarına kapatmış çığlık atıyor.

"Sorun yok, Chloe. Yanındayım, yanındayım. Gel buraya. Amelie'nin sesi tizdi, belli ki o da gergindi, kolunu Chloe'nin omzuna doladı ve battaniye kalkanını önlerinde daha yükseğe kaldırdı. "Güzel bir şeyler düşünmeye çalış.

Amelie'ye gülümsemek için dönüyorum, bu küçük kızın gücü için bir kez daha minnettarım. Cesur olmak için çok çabalıyor. Chloe'ye yardım etmek için. Sonra vurmaya devam ediyorum. Özellikle dolap kapağını kullanarak aldığım darbelerle kapı biraz eğilmeye başlıyor. Menteşeler her darbede biraz daha gevşiyor gibi görünüyor ve tam başarı konusunda iyimser hissetmeye başlamıştım ki diğer taraftan gürleyen bir böğürtü duyuyorum.

"Orada ne haltlar dönüyor? Hemen kes şunu!!!" Donup kaldım ve kızlara kıpırdamamalarını işaret etmek için elimi kaldırdım.

O kadar şaşırdım ve korktum ki altımı ıslatacağımdan korkuyorum. Kızların önünde. *Aptal, aptal, Olivia*. Düşünmediğim tek şey buydu. Kaçmaya çalışırken çıkan gürültünün, arabasının dönüş sesini örteceğini. Chloe gözyaşlarına boğulurken babam bağırmaya ve küfretmeye devam etti. Amelie ona sıkıca sarıldı. Anahtarların tıkırtısını duyuyorum. Dolabın kapağını indirip kızlara yaklaşıyorum, önlerinde bir kalkan gibi oturuyorum, kollarımı açıyorum.

Kapı nihayet açıldığında babam odaya bakıyor, yüzü öfkeden mosmor. Gözleri vahşiydi. 'Sana burada ne h a l t l a r döndüğünü sordum. Kim yaptı bunu?'

"Bendim. Benim hatamdı. Kalbimin göğsümden fırlayacakmış gibi çarptığını hissediyorum. "Özür dilerim. Gerçekten tuvalete gitmem gerekiyordu ve sen burada değildin. Kızların önünde kaza yapmak istemedim. Onları üzmem istemedim. Ne kadar kalacağını bilmiyordum.'

Amelie. Buradan çık - hemen! Parmağını ona doğru uzatarak kelimeleri tükürdü. Yüz ifadesi karanlık.

Hayır, baba. Kapıya zarar veren bendim. Lütfen. Kızları korkutma. Benim yüzümden oldu. Özür dilerim. Tuvalete gitmem gerekiyordu ve ne yapacağımı bilemedim.' Şimdi çılgına döndüm.

"Kapa çeneni," diyor babam, şimdi de beni işaret ederek.

Odadan çıkıp n kapıya doğru geri geri yürüyor ve tüfeğini almak için arkasına uzanıyor. Chloe ağlamaya başladı ve ben ona sarıldım. 'Her şey yolunda, hayatım. Her şey yoluna girecek.

Amelie. Bekliyorum. Buraya gel.'

Babamın yüzünü hiç bu kadar vahşi görmemiştim. Bu kadar kızgın. Amelie'nin gözleri dehşetten kocaman oldu ve tüm vücudu titremeye başladı.

'Olduğun yerde kal. Ben giderim. Chloe'yi Amelie'ye doğru itiyorum, sonra babama dönüp ayağa kalkıyorum. "Ben de geleceğim. Ne istersen yap. Beni ağır. Kızları değil. Onları korkutuyorsun.

"Kimsenin korkmasına gerek yok. Silahı kaldırır. Horozunu indirir. 'Bunu sadece bir kez daha söyleyeceğim, Amelie. Benimle geliyorsun.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 46

MELANIE - DÖRDÜNCÜ GÜN

'Eğer bu soruşturmayı devralacak başka biri olsaydı, şu anda bu davadan çekilmiş olurdunuz. Beni anladınız mı? Başkomiserin yüzü mosmor, konuşurken boynunda bir damar şişkinleşiyor. 'Ama ne yazık ki başka kimsem yok. Bu yüzden size bir kez daha doğrudan soracağım. Matthew Hill'e Dawn Meadows'un adresini verdin mi?

Ben yapmadım, efendim. Yemin ederim. Matthew Hill'e soruşturmayı tehlikeye atacak herhangi bir bilgi vermedim. Bunu asla yapmam. Melanie azarlanmayı bekliyordu ama korktuğundan da kötü oldu. "Ama kimin yaptığını bulacağım-

Hayır, yapmayacaksınız. Burada olanlarla ilgili bağımsız bir soruşturma yapılacaktır. Tam işbirliğinizi bekleyen bir soruşturma. Telefonunuz. Bilgisayarınız. WhatsApp mesajlarınız, hepsi. Evet?'

"Evet, efendim. Elbette, efendim." En azından davadan alınmadı. Henüz değil.

. . .

'Bu arada, bu işe devam etmenize izin vermekten başka seçeneğim yok. Dawn Meadows röportajı. Şunu hallet. Sence bunu o mu yaptı? Kızı kaçırdı mı?

"Bilmiyorum efendim. Şahsen ben öyle düşünmüyorum. Ama öğreneceğim. *Bugün*. Melanie hâlâ yeni isimsiz mektubu düşünmektedir. Alt kattaki görüşme odasında hazır olan Dawn ile görüşmeye yardımcı olup olmayacağı. Ya da her şeyi on kat daha

Müfettişle daha da kötüleşti. *Şimdi bana tehdit mektubunu gizlediğini mi söylüyorsun?*

'Eğer masumsa, daha da derin bir çukurdayız demektir. Görüşmeden hemen sonra bana rapor ver. Bu zavallı kızı bulmaya yaklaşıp yaklaşmadığımızı bilmem gerek. Ayrıca Dawn Meadows, Matthew Hill'e karşı suç duyurusunda bulunmak istiyor mu? Ne büyük bir karmaşa, DI Sanders. Gözümün önünden kaybol.'

"Efendim.

Birkaç dakika sonra olay odasına geri dönen Melanie'nin kulaklarında hâlâ başkomiserin öfkesi çınlamaktadır. Ekibindeki atmosfer dayanılmaz derecede gergindi. Suçlayıcı bakışlar odada koli dolaştırır gibi dolaşüyor. Tüm istasyon Matthew'a kimin tüyo verdiğiine dair teorilerle çalkalanıyor. Şimdi medyaya sızıp sızmayacağı.

Başkomiserle tanışmadan önce onlara isyan yasasını okudu. *Kim olduğunu bulacağım, sözümü unutma.*

Ama şimdilik Melanie'nin sızıntıya olan öfkesini bir kenara bırakması gerekiyor. Devam etmeli. Gerçek şu ki, ismi alma ihtimalinin düşük olduğunu biliyor. Sadakat kodu falan. Asıl sorun, haksız yere onu işaret eden ok.

"Arama ekiplerinden hâlâ bir haber yok mu? Hem Adam'ın hem de Dawn'ın mülklerinin tekrar tekrar aranmasından sorumlu memuru çoktan aradı. Onlara bir kilitlenme olup olmadığını kontrol etmelerini ve Adam'ın inşaat işiyle bağlantılı olabilecek her adresi bir kez daha gözden geçirmelerini emretti.

Odada birkaç kafa sallanır ama kimse onun bakışlarıyla karşılaşmaz. Hepsi yukarıda neler olduğunu tahmin edecektir. 'Herhangi bir haber olursa, görüşme odasında olsam bile sözümü kesin. Beni hemen bilgilendirin. Tamam mı?'

"Elbette patron.

Tamam. Ben yönetiyorum. Hadi yapalım şunu.'

Mevcut görüşme odalarının en büyüğünde, uzun boylu ve zayıf erkek avukatının yanında oturan Dawn Meadows, Melanie'nin beklediği gibi biri değildir. Yıllar önce oğlu Jacob'ın demiryolunda ölümü manşetlere çıktığında gazetelerde ve televizyonda gördüğünden çok farklı bir kadın.

O zamanlar Dawn'ın saçları neredeyse siyahtı. Omuz hizasındaydı. Kiloluydu. Melanie'nin defalarca izlediği klipteki küfür ve tehditlerini savururkenki sesi sert ve acıydı. Tüyler ürperticiydi.

Bu Dawn tamamen başka bir kadın. Küçülmüş. Artık sadece zayıf değil, hasta görünecek kadar zayıf. Saçları kısa ve gri. Gözleri boş.

Melanie yeniden toparlanmak için bir nefes alır. Avukat, Matthew'un Dawn'ın evine girmesi konusunda ona çok kızacaktı ama bu kadının Amelie'yi kaçırıp bir yerlerde saklayamayacağını -ya da daha kötüsünü- kanıtlayacak hiçbir şey yoktu. Zaman daralıyor.

Mel standart nezaket kurallarını uygulayarak kaseti açıyor ve odada bulunanların isimlerini veriyor.

Evet. Dawn Meadows. Matthew Hill'in evinize yaptığı ziyaretle ilgili olarak kapsamlı ve ayrı bir soruşturma yapılacağı konusunda bilgilendirildiniz. Melanie ses tonunu nötr tutarak Matthew'un deliliğine duyduğu öfkeyi gizlemek ve devam etmek ister. Ancak avukat müvekkilinin yanında kendini beğenmiş bir ifadeyle öne doğru eğilir.

Bekleyin. İlerlemeden önce Matthew Hill'e müvekkilimin adresinin nasıl verildiğine dair bazı sorularımız var. Bunun onun için ne kadar üzücü olduğunu tahmin edebilirsiniz. Avukat kalemini ve not defterini masaya vurur.

'Anlaşıldı,' diyor Mel. 'Ve sorularınız soruşturmamızın bir parçası olarak tamamen ele alınacaktır. Ama *şu anda* genç bir kızımız kayıp ve benim önceliğim de *bu*. Melanie gözlerini kırpmadan avukatın bakışlarını karşılıyor ve Dawn'a dönüyor. 'Neden burada olduğunuzu anlıyorsunuz. Amelie Hill hâlâ kayıp. Kişisel olarak tehdit ettiğiniz kayıtlara geçen bir adamın kızı aşağıdaki ifadelerle tehdit etti: "Umarım bir çocuğun olur ve umarım o çocuk ölür de bu acının gerçekte ne olduğunu anlarsın.

gibi hissettiriyor." Matthew Hill'in sekiz yaşındaki kızı ailesinden alındı. Sana açıkça soracağım Dawn. Amelie Hill nerede?'

'Ben nereden bileyim? Benim bu işle hiçbir ilgim yok.'

"Onu sen mi aldın?

"Hayır.

Mel bir an duraksıyor. 'Peki kocanız Adam bize neden yalan söyledi? Neden boşandığınızı ve görüşmediğinizi söyledi? Ayrı yaşıyor olsanız da hala evli olduğunuz ortaya çıktı. Ve bu hafta içinde sizin cep telefonunuzla onunki arasındaki telefon görüşmelerini takip ettik. Saklayacak bir şeyiniz yoksa neden yalan söylüyorsunuz?

"O sadece beni korumaya çalışıyordu.

'Peki neden bunu yapma ihtiyacı duysun ki? Eğer yanlış bir şey yapmadıysan.

Dawn önce avukatına, sonra da Melanie'ye bakar. 'Zamanını boşa harcıyorsun. Matthew Hill'i beni korkutması için evime gönderiyorsun. Dışarıda işini yapman gerekirken burada oturup bana eziyet ediyorsun. O kızı bulmak.

Matthew Hill'i evinize ben göndermedim. Sana söyledim. Bu konu incelenecek. Bunun olmaması gerektiği konusunda size katılıyorum. Ama bu tamamen ayrı bir konu. O yüzden tekrar soruyorum. Kocanız ilişkiniz hakkında neden yalan söyledi? Neden Somerset'te kızlık soyadınızı kullanıyorsunuz? Bunun sizi bulmamızı engellemek için olduğunu varsayıyorum. Amelie'yi bulmamızı.'

"Bak. Dawn saçlarıyla oynar, tutamları kulağının arkasına sıkıştırır. Kesim ancak yeterince uzun ve saçlar hemen eski kıvrımlarına geri dönüyor. "Kocam gerçekten beni korumaya çalışıyordu. Bu kız, Matthew Hill'in kızı kaybolduğunda, iki ile ikiyi bir araya getirip beş yapacağınızı biliyordu. Beni aramaya gelecektiniz. Beni üzmemeye çalışıyordu. Hepsi bu.

'Oğlunuz Jacob'ı kaybettiğinizde Matthew Hill'e karşı ciddi tehditlerde bulundunuz. Gelecekteki tüm ailesine karşı tehditler savurdunuz. Bu da Amelie demek. Bu yüzden size tekrar soruyorum. Amelie Hill'in kayboluşu hakkında bir bilginiz var mı? O bir

Masum bir çocuk. Onun güvende olması gerektiğini en iyi sizin bilmeniz gerekir-'

'Gerçekten bir çocuğu alacağımı mı düşünüyorsun? Bir çocuğa zarar vereceğimi? Yaşadıklarımın sonra?'

"Tehditleri savuran sendin, Dawn-" "*Lütfen. O yıllar önceydi.*

"Bu değildi. Melanie dosyasından en son gelen isimsiz mektubun fotoğrafını alır ve Dawn'ın önüne koyar. Kalbi hızla çarpmaktadır. Bunun nasıl sonuçlanacağı hakkında hiçbir fikri yoktur. 'Kaset için şüpheliye, kelimeleri dergilerden kesilmiş isimsiz bir mektubun çıktısını gösteriyorum. Mektup bana yakın zamanda - tam olarak altı hafta önce - gönderildi ve şöyle yazıyor. "Matthew Hill bir çocuk katilidir. Onu ekibinize geri alırsanız hepiniz pişman olursunuz." O mektubu bana sen mi gönderdin Dawn?

Dawn hiçbir şey söylemiyor ama ilk kez sarsılmış görünüyor ve avukatına bakıyor.

'Anladığım kadarıyla bungalovunuzda bir el işi odanız var. Bir şeyleri kesip biçmeyi seviyorsun. Neşterlerle. Kartlar ve montajlar yapıyormuşsun. Adli ekibimin biz konuşurken el işi odasını santim santim kontrol ettiğini bilmelisiniz. Tahminimce bu mektubu senin yaptığını kanıtlayacak dergileri ve yapıştırıcıları bulacağız. Bu mektubu gönderdiğini.' Bu uzak bir ihtimal. Ama Melanie'nin en iyi şansı. Bir zanaat odası *var* ama mektupla bağlantı kuracak adli tıp bulgusu yok.

Dawn renk değiştirir, sonra duvara ve yavaşça Melanie'ye bakar. "TAMAM, TAMAM. Biraz delirdim. Birkaç aptal mektup gönderdim. Ne olmuş yani? Hiçbirini kastetmedim.'

Melanie bir rahatlama hisseder. Buna inanmakta güçlük çekiyor. Demek mektuplar Dawn'dı.

"Amelie'nin kaybolduğu zaman için bir tanığım var. Matthew Hill evime geldiğinde ona söylemeye çalıştım ama o çok meşguldü, etrafta deli gibi bağırarak yürüyordu. Ve beni tutuklayan memura da söyledim. Benim bir tanığım var-'

"Ayrıca yalancılığı kanıtlanmış bir kocanız var. Ve kim mazereti yok.'

Kocamı bu işin dışında tutun. O iyi bir adamdır. Tamam - yani yalan söylemesi aptalcaydı. Düzgün düşünemiyordu. O

sadece beni korumaya çalışıyor. Dawn uzun, yavaş bir nefes alır ve başını öne eğer. "Tamam o zaman. Sana mektupları anlatacağım. Yine saçlarıyla oynar. "Ve diğerlerini. Melanie nefesini tutar. "Ama yemin ederim Amelie hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. *Hiçbir şey.*

"O mektuptaki tehdide hiçbir şey demiyorum. Melanie mektubu Dawn'a yaklaştırır. "Peki diğer mektupları da gönderdin mi? Daha öncekileri?

Yaptıysam ne olmuş? Mektuplar sadece stres atmam içindi. Matthew Hill'i tekrar gazetelerde gördüğüm için kızgındım. Jacob'ım hala yokken yerel bir kahraman gibi. O mektuplarda yazdıklarım *ciddi değildim*. Dawn burnunu çeker ve cebinden bir mendil çıkarır. "Gerçek mi? Ne söylediğimi bile bilmiyordum. O mektuplarda da, soruşturmadan sonra da. Sadece çok öfkeliydim. Ve çok üzgündüm. Suçlayacak birine ihtiyacım vardı ve hıncımı Matthew Hill'den çıkardım. Ama boş laftı. Hepsi bu kadar. Her şeyi yanlış anladın. Amelie'nin nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Dawn tekrar avukatına bakar. "Peki ben ne yapacağım? Ona söyleyeyim mi? Her şeyi? Avukat Dawn'ın bakışlarını tuttuktan sonra yavaşça başını sallar. "Tamam o zaman. Dawn devam ederken derin bir nefes alır. "Bunu asla unutamayacağımın bir nedeni var. Soruşturmada Matthew Hill hakkında o şeyleri *gerçekten* neden söylediğimi. Bir duraklama daha. "Ama düşündüğünüz gibi değil.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 47

SALLY - DÖRDÜNCÜ GÜN

'Sence bir ilerleme kaydedecekler mi? Dawn Meadows ile mi? Sally, mutfak alanını geniş yemek odası ve aile alanından ayıran kahvaltı barındaki yüksek taburelerden birine oturmuş, bir o yana bir bu yana sallanıyor.

"Öyle umalım. Carol mutfak tezgahına yaslanıyor. "Tost ister misin, tatlım?

"Hayır. Aç değilim.

"Kendim için biraz yapıyorum. Belki yarım parça denersin? Yemek zorundasın, sevgilim. Seramik ekmek kutusundan ekmek almak için vücudunu döndürüyor, üç dilimi ekmek kızartma makinesine atıyor ve kola basıyor. "Matthew'dan haber yok mu?

"Hayır, hiçbir şey. Bu garip. Dışarı fırlaması. Mesajlara cevap vermemesi. Bu kadar çok şey olurken. Sally hala sallanıyor ama daha nazikçe. "Görünüşe göre Adam Meadows'un fotoğrafını otoparktaki tanığa gösterecekler. Amelie olabilecek kızı taşıyan adamın o olup olmadığına bakacaklarmış. Bu ifadenin büyüklüğü Sally'nin daha dik oturmasına neden oldu. "Yani bugün olabilir. Sally avuçlarını birbirine vurur. "Gerçekten bugün olabilir, Carol.

Hareketsiz oturmayı çok zor buluyor. Elleriyle ne yapacağını asla bilemez. Kollarıyla. Vücudu artık etrafındaki boşlukta rahat değil. Gitmeden önce Matthew onu banyo yapması için cesaretlendirmeye çalıştı. Vücudunu rahatlatmak için. Ama o hepsine - Matthew, Sally ve FLO Molly'ye - şunu söylemeye çalışıyor: rahatlama veya dinlenme girişimleri bir ihanet gibi geliyor. gibi

sarıyor. Bar taburesini geriye iter ve odada adım atmaya başlar.

"Sence nasıl dayanacak? Sally duraklar. "Amelie, yani. Sence nasıl başa çıkacak? Matthew bu konuda benimle konuşmuyor. Bunu çok zor buluyor.

"O güçlü bir kız. Direncini arttırmak için danışmanlık aldığını söylememiş miydin? Katedral davasından sonra. Vurulma olayından sonra mı?

"Evet, öyle yaptı.

"Peki. Bu ona yardımcı olacaktır. Tost aniden ortaya çıkarken Carol'ın ses tonu sabittir.

Hill ailesinin birkaç yıl önce bir katedralde silahlı saldırıya uğramasının ardından düzenlenen otumlardan bahsediyor. Bir mezun, sertifikası kendisine verildiği anda vurulmuştu. Matthew, Sally ve Amelie Maidstead'e gitmişler ve panik içinde katedralden kaçan kalabalığı görmüşler. Matthew, Sally ve Amelie'ye güvenli bir yere koşmalarını söyledi ama kendisi dramaya doğru geri döndü. Polis eğitimi devreye girmişti. Sally ona gitmemesi için yalvardı ama o dinlemedi.

Daha sonra Amelie kabuslar gördü. Okula gitmekten korktu. Ve uzun bir süre Maidstead'e dönmeyi reddetti. Ancak sanat terapisini de içeren danışmanlık gerçek bir fark yarattı. Ona bir 'endişe kavanozu' kullanması öğretildi. Endişelerini yazıp kavanoza koyması. Onları paketlemesi. Bunun çok yardımcı oldu. Haftalar geçtikçe kavanozdaki notlar azaldı ve sonunda kavanoz mutfak penceresinin kenarında boş olarak durdu. Sally o kavanozu düşünüyor ve her sabah kahve yapmak için aşağı indiğinde kavanozun onu nasıl rahatlattığını hatırlıyordu. Hâlâ boş olduğunu görünce.

Carols tereyağı almak için buzdolabına doğru ilerlerken, "Ve artık daha büyük," diye ekliyor. 'O çok zeki. Her zaman okulundan ne kadar memnun olduğunu söylüyorsun. Harika raporları var. O da ne kadar çok sevildiğini biliyor. Güçlü kalmalısın, Sally. Onun iyi olacağına inanmalısın.

Carol mutfakta ilerleyip önünde yarım parça yemek olan bir tabak koyarken Sally cebinden telefonunu çıkarır

tereyağlı tost. "Mesajlara cevap vermemesi çok garip," diyor Sally sonunda. "Sence Mel'i aramalı mıyım?"

Tam o anda kapı çaldı. Bu FLO. Sally ayağa kalkar ve aceleyle kapıya gider. "Bakalım Molly bir Şey biliyor mu?"

OceanofPDF.com

BÖLÜM 48

OLIVIA - DÖRDÜNCÜ GÜN

Amelie bir an kıpırdamadan durur, elleri titrer. Ama sonra aniden çenesini kaldırıp öne doğru bir adım atıyor.

"Hayır, Amelie," diyorum, onu geride tutarak. 'Arkamda kal. Ciddiyim baba. Beni dışarı çıkar. Kızlar burada kalacak. Kesinlikle dehşete düşmüş durumdayım ama kafamda beni vurma ihtimalinin daha düşük olduğunu düşünüyorum. Ve bu kızları kurtarmak zorundayım.

"Hayır," diyor babam, hâlâ tüfeği tutarak. 'Yoldan çekil, Olivia. Amelie kendisine söyleneni yapmasını bilir, değil mi Amelie?

Amelie başını sallıyor, sonra bana dönüyor, gözlerini kırpmadan. "Tanrı beni güvende tutmak isteyecektir, değil mi Olivia?

Yıkıldım. Bu kızın, bu zavallı çocuğun - bu kadar çaresiz ve çok korktuğu belli olan - bu *şekilde* oynamayı başarmasına şaşırdım ve hayrete düştüm. Ama bu tehlikeli bir numara ve buna izin veremem.

'Haklısın, Amelie. Tanrı senin güvende olmanı ve burada kalmanı isteyecektir. Babamın gözleriyle buluşmak için geri döndüm. "Gördün mü? Onun inancı var, baba. Amelie iyi bir kız. Onun kalmasına izin ver ve onun yerine beni al. Konuşabiliriz. Ben-'

"Sen sessiz ol!

İleri atıldım ama silahı bana doğrulttu. 'Geri çekil, Olivia. Ciddiyim.'

Donup kaldım. Chloe gözyaşlarına boğuldu.

"Amelie, acele et. Silahı tekrar Amelie'ye doğru savurur ve ardından tüfeğin namlusuyla kapıya işaret eder. 'Dışarı, Amelie. Doğru, önce sen git. Çayırın hemen karşısındaki ağacı görüyor musun? Doğruca oraya doğru yürümeni istiyorum. Olivia ve Chloe, siz yatak odasında kalın. Daha fazla saçmalamayın yoksa beni çok ama çok kızdırırsınız. Anladınız mı?'

Lütfen baba. Sana yalvarıyorum. Al beni.' Tekrar ilerliyorum ama bu sefer babam silahı dehşet içinde hıçkırarak ağlayan Chloe'ye doğrultuyor.

"Sana geri çekilmeni söylemiştim Olivia. Gözleri öfkeden çılgına dönmüştü ve mahzende olanları tekrar hatırladım. Neler yapabileceğini.

Tüfeğe atlamayı ya da elinden alıp tekmelemeyi düşündüğüm bir an var. Yukarı doğru bir tekme mi? Ama silah Chloe'ye doğrultulmuşken bu riski göze alamam. Ve babam silahı kızımдан çevirip, karavanın kapısını açıp dışarı adım atan Amelie'nin sırtına doğrultunca o an kayboluyor.

Büyükbabası kapıyı arkasından çarpıp kilitlerken Chloe hâlâ ağlıyordu. "Büyükbabam nereye gidiyor?" diye soruyor. "Amelie ile ne yapacak?

Cevap veremiyorum, bedenim titriyor. Dehşet içimi kemiriyor. Çok geç, varlığımın her zerresiyle en azından silahı tutmaya çalışmış olmayı diliyorum. Ya da silahı tekmelemeyi. Yine yanlış yaptım. Kızları hayal kırıklığına uğrattım. Yatak odasından kaçmaya çalışarak ne düşünüyordum ki? Bu onu daha da kızdırdı. Daha tehlikeli. Amelie'yi yanına almasına neden engel olmadım?

Geri sarmak istiyorum. İkinci kez denemek istiyorum. Yatak odasına geri dönüp yatağa oturuyorum, Chloe'yi kendime çekerken tüm vücudum titriyor. Etrafta ölümcül bir sessizlik var. Bir dakika geçti. İki. Üç. Ve sonra tek bir el silah sesi sessizliği delip geçiyor. Chloe çığlık atıyor, sonra daha yüksek sesle hıçkırmaya başlıyor. Ona daha da sıkı sarılıyorum, silah sesinin yankısı kafamın içinde yankılanıyor. Bir duraklama ve ardından ikinci bir atış.

Ve sonra hiçbir şey.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 49

MELANIE - DÖRDÜNCÜ GÜN

Dawn görüşme odasına bakarak, "Ciddiyim," diyor. 'Burada vaktini boşa harcıyorsun. Dışarıda o zavallı kızı arıyor olmalıydın.

"Buna ben karar vereceğim. Melanie öne doğru eğilir. "Devam et. Matthew Hill'i gerçekten neden tehdit ettiğini açıklamak üzereydin. Soruşturmada o korkunç şeyleri söyledin mi? Sonra da o mektupları gönderdin.

Dawn tekrar avukatına döner, o da bıkkınlık içinde oflayıp puflar ve sonunda başını sallar.

'Tamam. Devam et Dawn. Bütün gün bekleyemeyiz. Melanie ses tonundaki hayal kırıklığını saklamaya çalışır. Dördüncü gün. Zaman daralıyor.

Dawn sanki yeniden düşünüyormuş gibi birden kıpırdamadan oturur. Melanie bunun her iki şekilde de sonuçlanabileceğini biliyor. Fikrini değiştirme ihtimalinden korkuyor. Kapa çeneni.

"Kocama bile söylemedim," diyor Dawn en sonunda, bluzunun manşetiyle oynayıp pamuk tutamını çekiştirerek.

Melanie bekler. Sonra ayağa kalkar. 'Bu kadar yeter-'

"Bak. Onu sigara içerken yakaladım, tamam mı,' dedi Dawn aniden, kendini toparlayarak.

"Kim sigara içerken yakalandı?

Oğlum Jacob. Üzerinde kokusunu aldım. Okul çantasında sigara buldum. Korkunç bir tartışma yaşadık. Adam'a söylemedim çünkü sigaradan çok nefret ederdi. Babası akciğer kanserinden öldü. Uzun, yavaş ve korkunçtu. Eğer Jacob'la birlikte sigara içerse

başladığını biliyordu. Ben de Jacob'a ceza verdim. Ve harçlığını kestim. Düşündüm ki" - derin bir nefes alıyor - "eğer hiç parası olmazsa, bunu sürdüremez.

Melanie midesinde bir kayma hisseder ve tekrar yerine oturur.

Her neyse. Birkaç hafta geçti. Jacob herhangi bir Cumartesi işi bulmak için çok gençti. Denedi ama hepsi büyüdüğünde geri gelmesini söyledi. Hiç parası olmamasından kesinlikle *nefret* ediyordu, bu yüzden bana harçlık kazanıp kazanamayacağını sormaya başladı. Araba yıkamak. Çimleri biçmek. Evin etrafındaki diğer işler. Hayır dedim çünkü parayı ne için istediğini biliyordum. Şimdi sesinde bir kırılma var. "Dediğim gibi. Eğer parası yoksa sigara içemeyeceği gibi aptalca ve inatçı bir fikre kapıldım.

Melanie aniden anlamaya başlar. Dükkanındaki çocuğun görüntüsü gözünün önüne gelir. İki paket sigarayı kapıyor. Fırılıyor. Matthew olanlardan habersiz dışarıdaydı. Ve daha önce olanlardan. *İşte bu*. Her şeyi ağır çekimde havadan tekrar oynatarak hayal etmek gibi. Dawn evine dönmüş, mutfakta uğraşıyor. Oğlu ona öfkeli. Anlık bir karar. Sadece genç olmak. Kötü değil. Sadece genç.

'Şimdi anlıyor musun? Oğlumun - Jacob'ımın - o sigaraları çalmasının nedeni parasını kesmemdi. O da en az benim kadar inatçıydı. Ve ben onun tüm düğmelerine bastım. Onu köşeye sıkıştırdım. Bu yüzden Matthew Hill'i suçladım ve soruşturmada kendimi kaybettim çünkü suçlayacak başka birine ihtiyacım vardı. Kalbim tamamen kırılmıştı ve gerçeğe yüzleşmek istemedim. Kocama da gerçeği söylemek zorunda kalmak istemedim - yaşananların Matthew'un suçu olmadığını. Bir duraklama. "*Benim hatamdı*.

Melanie boğazını temizler. Onun yanında Sam önündeki kâğıtları karıştırıyor. Avukat koltuğunda kayar.

'Bu durum, kızı şu anda kayıp olan bir polis memuruna karşı ciddi tehditlerde bulunduğunuz gerçeğini değiştirmiyor. Şahsen tehditler ve ardından isimsiz mektuplarla tehditler.

Melanie sesini nötr tutmaya çalışıyor. Zorlamaya devam etmeli. Kesinlikle *emin* olmalı. Ama gerçek şu ki Dawn'a inanıyor. Duydukları şaşırtıcı ve dayanılmaz derecede üzücüdür ve içinde bir değişim hissetmektedir.

içgüdüğü haklıydı. Bu görüşme, bu kişi ona özlemini çektiği atılımı getirmeyecekti.

Tüm teoriler ve umutlar tükeniyor ...

'Anlamıyor musun? Ben asla bir çocuğa zarar veremem,' diye ekliyor Dawn. 'O soruşturmada suçluluk duygusuyla korkunç şeyler söyledim ve şimdi o mektupları yazdığım için üzgünüm. Ama bu hayatı kimseye yaşatmak istemezdim. Durup burnunu silmek için cebinden bir mendil çıkarıyor. "Matthew Hill'iniz ön kapımdan içeri girip bağırıp çağırarak kızını istediğinde, ne oldu biliyor musunuz? Dawn'ın sonunda Melanie'nin gözlerinin içine baktığı bir duraklama daha. "Korktum - evet. Bana zarar vereceğini düşündüm. Ama sadece bir an için. Bana zarar vermeyeceğini anladığımda, onu odadan odaya koşarken, kapılara ve dolaplara vururken ve kızımın adını haykırırken izledim, ona karşı hissedebileceğimi hayal bile edemeyeceğim bir şey hissettim. Bir koklama daha.

"Aslında onun için üzüldüm.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 50

OLIVIA - DÖRDÜNCÜ GÜN

Uzun süre titreyerek yatağa uzanıyorum. İşin tuhafı dişlerim sanki üşüyormuşum gibi takırdıyor. Şok mu? Tek bildiğim, hareket edemeyecek, yeni bir kaçış planı yapamayacak kadar sersemlemiş olduğum. Tekrar zorlarsam Chloe'yi dışarı çıkaracak diye ödüm kopuyor.

Benimle birlikte Amelie'nin ne zaman döneceğini sorup duruyor. *O iyi mi anne?* Yalan söylüyorum ve her şeyin yolunda gideceğini söylüyorum, ta ki sonunda sessizleşene kadar, vücudu benimkine yapışıyor. Uyumuyor, sadece uyuşmuş.

Ben de uyuşmuş hissediyorum ve bu uyuşukluk içinde Julia'yı düşünüyorum. Keşke onu dinleseydim. Bana yalvardığında onunla Londra'ya gitmeyi. *Uzaklaşmalısın Liv. İkimizin de gitmesi gerek.* Daha önce cesur davranıp Julia'yla gitseydim bunların hiçbiri olmazdı.

Julia ve benim babalarımızla çok farklı sorunlarımız vardı ama o her zaman çok daha cesurdu. Babası içki içerdi ve sarhoş olduğunda onu ve annesini itip kakardı. Bazen Julia okula yüzünde bir morlukla gelirdi. Bir keresinde öğretmeni özel bir görüşme ayarladı ve Julia yalan söyledi. Sakarlaştığını ve sürekli bir şeylere çarptığını söyledi. İnternette dispraksi denen bir durumla ilgili bir şeyler okumuş ve annesinin kendisinde olabileceğinden çok endişelendiğini, ailesinin onu bu konuda doktora götüreceğini söylemişti. Okul bunu satın aldı. Julia öğretmenleri izlerken tökezliyormuş gibi yapardı. Artık özel toplantılar yok.

Julia ben hamile kaldıktan kısa bir süre sonra kaçma planları yapmaya başladı. *Londra'ya gideceğim. Bir otelde iş bulacağım. Mümkünse orada yaşayacağım. Sen de gelebilirsin.*

Tabii ki saçma bir fikirdi. Gülünçten de öte ve tipik Julia. Küçük bir bebekle nasıl çalışabilirdim ki? Julia farklı vardiyalar alabileceğimizi ve bebeğe sırayla bakabileceğimizi söyledi. *Saçmalık.*

Konaklama acentelerini araştırmaya başladı ve para biriktirmeye de başladı. İçkiden bayıldığında babasının cüzdanından çaldı. Ayrıca yerel bir gastro barda garson olarak iş buldu. Çok kıskanmışım. Para ve özgürlük. Sadece hayalini kurabileceğim şeyler.

Hamileliğim ortaya çıkmaya başlayınca okuldan alındım ve babam öğretmenlikten izin alarak beni bir yıl boyunca evde okuttu. Bir kâbus. Dini atıp tutmaları gittikçe kötüleşiyordu. İşte o zaman el yıkama ritüeli nükleer bir hal aldı, bazen günde onlarca kez. Kendimi temizlemem, hatam için Tanrı'dan af dilemem gerektiğini söylüyordu.

İlk başlarda Julia'nın beni ziyaret etmesine izin verildi ama babam onun kötü bir etkisi olduğunu daha da güçlü bir şekilde hissetti. Bir akşam onu kapıda fısıldaşmalarımızı dinlerken yakaladım ve sesimizi bastırmak için müzik çalmaya başladık. İşte o zaman Julia bana artık canına tak ettiğini ve çok yakında Londra'ya gideceğini söyledi. Her şeyi planlamıştı.

Barda çalışma deneyiminin bir otelde iş bulmasını kolaylaştıracağını düşündü. Yaşı hakkında yalan söyleyerek bir ajansla konuştu ve ona ücret karşılığında yatılı bir iş bulabileceklerini söylediler. Bana biraz tehlikeli geldiği için onu uyardım. Seks endüstrisi hakkında okumuştum. İnsan ticareti. Kızların sanal köleler olarak yemek ve temizlik yaptıklarını. Daha da kötüsü. Ama Julia histerik olduğumu söyledi. Bulutların üzerindeydi.

Londra'ya. Londra'ya gidiyorum Liv. Keşke sen de benimle gelseydin.

Henüz on beş yaşında olduğu için Julia sahte bir isim kullanacağını söyledi. İnternette sahte bir kimlik satın alacaktı. Bana gizlilik yemini ettirdi ve bana da sahte bir kimlik bulmayı teklif etti ama bunun delilik olduğunu biliyordum. Bebeği doğurmak için tıbbi desteğe ihtiyacım vardı. Başımızın üstünde bir çatı. Her ne kadar

Julia'yı seviyordum ama bana bakamayacağını biliyordum. Ve bende onun cesareti yoktu.

Ama kalbimi kıran şey, doğru dürüst bir veda bile etmeden gitmiş olmasıydı. Bir dakika önce oradaydı ve bir dakika sonra gitti.

Az önce bir mesaj gönderdi.

I've done it. Gone to London. Will B in touch.

Ama hiç öyle olmadı.

Onu sosyal medyada aramayı denedim ama sahte kimliğiyle kullandığı yeni ismi bulamadım. Ve babam kendini bir duruma soktu. Sanırım onunla iletişime geçeceğinden ve benim onu takip edeceğimden endişelendi. Telefonumu değiştirdi. Daha iyi bir model olduğunu söyledi ama ben nedenini biliyordum; yeni bir numaram olması içindi. Eski telefonumda Julia'nın numarası vardı ve aptalca bir şekilde onu ayrıca yazmamıştım.

Bir parçam buna hazırlıklı olmam gerektiğini düşünüyordu. Sertleşmeliydim. Gerçekten değer verdiğiniz birinin gidişinin acısına. Annemden sonra yani.

Ama bu beni derinden yaraladı - Julia'nın Londra'ya gitmesi. Onun için mutlu olmaya çalıştım. Ve onun için polise yalan söyledim. Annesi kayıp ihbarında bulundu ve o üzücü afişlerden birinde yer aldı. Polise Londra'ya gitmiş olabileceğini söyledim ama onlara otel işi planından ya da sahte kimlikten bahsetmedim.

Gerçek şu ki, onu bulmalarını ve babası tarafından itilip kakılmak üzere geri götürmelerini istemiyordum. Haftalar ve aylar geçtikçe, babasından uzakta olmasının onun için ne kadar iyi olduğunu düşünmeye çalıştım. Ama bencil yanımda onu çok özliyordum. Benim Julia'mı. Tek sırdaşım. Tek gerçek arkadaşım.

Gözlerimi kapalı tutuyorum, Julia'yı hayal ediyorum. Tüm pişmanlıklarımı. Uzun bir süre Chloe ile o yatakta sersemlemiş bir şekilde yatıyorum. Ve sonra garip bir şey oluyor. Julia'nın sesinin yankısını duyabiliyorum. *Bir şeyler yapmalısın Liv. Ondan uzak dur.*

Bunu bana geçmişte çok sık söyledi. Ama burada, bu yatakta bedenim titrerken ve dişlerim takırdarken, sanki şu anda benimle konuşuyor. Tam burada. Karavanda. Ve birden Julia'nın - cesur Julia'nın - haklı olduğunu fark ediyorum; *her zaman* haklıydı. Burada öylece şok içinde yatamam. Kabul et. Hiçbir şey yapmadan.

Yavaşça ve dikkatlice yataktan kalkıyorum, Chloe'ye dinlenmesini fısıldıyorum. Babam ana kapıyı kilitlemişti. Silah seslerini tekrar düşündüğümde içimden bir korku dalgası geçiyor. İki kurşun. Dışarıda ne kadar kalacağını bilmiyorum ama ilk kez karavanı yönetebiliyorum. Yatak odasının kapısını itiyorum ve mutfak karıştırmaya başlıyorum. Tüm çekmeceleri tekrar denedim. Bıçak yok. *Lanet* olsun. Onları saklamış olmalı. Ama çatallar vardı ve ben de iki tane aldım.

Sonra, dolapları kontrol ettim. Çoğunlukla boş ama küçük bir kızartma tavası var. Ağır. Evet, ağır. Çatalları ve tavayı yatağın altına, gözden uzak bir yere itmek için hızla yatak odasına geri dönüyorum. Kullanabileceğim şeyler. Sonra geri dönüp diğer tüm mutfak dolaplarını deniyorum. Yardımcı olacak pek bir şey yok. Dışarıda ayak sesleri duyduğumda hala arıyordum.

Korku içime işliyor. O çok güçlü. İşbirliği yapıyormuş gibi davranmalı ve onu nasıl şaşırtacağımı bulmalıyım. Yatak odasına geri dönüyorum ve tekrar Chloe'nin yanına uzanıyorum. Nefes alışını sevmiyorum. Kulağa farklı geliyor. *Yanlış*. Ama çatalları ve ağır tavayı düşünüyorum. Ve onları nasıl kullanacağımı.

BÖLÜM 51

MATTHEW - DÖRDÜNCÜ GÜN

Matthew görüşme odasında oturmuş Mel'i bekliyor.

Ayağını yere çok hızlı vuruyor. Doğru düzgün nefes alamıyor ama nedense bu ona Amelie'yle Cornwall'daki tatillerini, body board yapmaya çalışırken yüzlerinde dönen suyu hatırlatıyor. Gözlerini kapatıyor. O da doğru düzgün nefes alamama hissi uyandırmıştı, yüzlerinden su fışkırıyordu. Ama o zamanlar komikti - sığ suların görece güvenliğinde suya batırılmak ve savrulmak. Amelie sıçrar, öksürür ve sonra ayağa kalkıp gülerdi ve onun bu kadar yakın ve mutlu olmasının nasıl bir his olduğunu çok iyi hatırlıyordu. Bu his, yeterince oksijen alamama hissi *tamamen* farklı. Tedirginlik ve korku dalgaları o kadar tatsızdı ki, tekrar tekrar üzerine geliyordu. Derin su. Boğulmak. Boğulmak, gülmek değil.

Daha yavaş nefes alıp vermeye çalışır, başka bir panik atağın utancını yaşamaktan korkar. Mel'in göreceğinden.

Mel. Onunla nasıl birlikte olacağından korkuyor. Ama yine de yaptıklarından pişman değil. Kızını bulmaya çalıştığı için nasıl pişman olabilir? Üzüldüğü tek şey Melanie'nin kuyusunu kazmaktır. Aptalca ya da küstahça, karar veremiyor - Amelie'yi bir barakada, kütük deposunda ya da benzer bir yerde bulacağını, amacın aracı haklı çıkaracağını hayal etmişti. Mel'in öfkesi mutlu sonla birlikte azalacaktı. Sally'nin zili çaldığı o an - *Onu buldum.*

Şimdi sadece boş hissediyor. Ve uyuşmuş. Mel'in bununla nasıl başa çıkacağına dair endişesi, Amelie'nin gerçekte nerede olduğuna dair daha derin bir umutsuzluğun gölgesinde kalmıştır. Meadows'un onu sakladığı yerde.

Matthew saatini kontrol ediyor. Mel'in odaya gireceği an için alıştırma yapıyor. Ona bakmalı mı? Başka tarafa mı bakmalı? Önce konuşmalı mı? Beklemeli mi?

Genç hallerini düşünüyor. Bir ömür önce birlikte antrenman yapmışlar. Birlikte içmişler. Birlikte kahve züppesi olmuşlar. Birlikte hırslı ve iş konusunda çok ciddi olmuşlar, her biri diğerinin doğal yeteneğine saygı duymuş.

Bir keresinde, sadece bir keresinde ve çok erken bir zamanda, ona asılma hatasını yapmıştı. Bu bir delilik anıydı, henüz acemiymen, Sally ile tanışmanın büyüünden yıllar önceydi. Aşkın gerçekte ne olabileceğini bilmesinden çok önceydi. Mel mahcup olmuştu, o da öyle. Şarabı fazla kaçırmıştı. Bunun arkadaşlıklarının sonu olacağından endişeleniyordu ama neyse ki bu sadece şartları belirledi. Mel onunla hiç bu şekilde ilgilenmemişti. Ve sonunda onu sadece bir arkadaş olarak görmeye başladı. Herkesten çok hayranlık duyduğu bir iş arkadaşı. İşinin iniş çıkışları ve dehşeti hakkında dürüst olabileceği tek kişi.

Peki ya şimdi? *Her şeyi mahvettim*. Yıllar önce bir kez, sadece bir kez onu öpmeye çalıştığında onu tüketen aynı korku hissi.

Sonunda kapı kolunun tıkırtısı duyulur. Matthew, daha kıdemli bir memurun yanında olup olmayacağını merak ederek yukarı bakar. Denetleyen. Müdahale eden. Ama Mel odaya tek başına girer, kapıyı kapatır ve karşısına oturur. İki şey dikkatini çeker. Kadın ona bakmıyor. Ve elinde kalın bir dosya vardır.

Bir süre sessizce otururlar. Matthew'un ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktur. "Bir soruşturma yapılacak, Matthew. Duraklıyor.

"Ve onlar

neredeyse beni davadan alıyorlardı. Size Dawn Meadows'un adresini verdiğimi düşünüyorlar.

Sesi mesafeli ve tam adını kullanmasından nefret ediyor. Mel. Seni baltalamak istememişim-'

"Evet, yaptın. Sonunda başını kaldırıp bakar. Gözlerinde acı var. "Neden bana güvenemedin?

"Sana güveniyorum.

"Hayır, bilmiyorsun. Amelie'yi bulmak için elimden gelenin en iyisini yapacağıma inansaydın, Sally'ye göz kulak olur ve soruşturmayla benim ilgilenmeme izin verirdiniz. Söz *verdiğin* gibi.

Gözlerini kapatıyor.

"Hayır. Gözlerini aç ve yüzüme bak Matthew. Kadın bekler ve Matthew onun gözleriyle buluşmadan önce uzun, yavaş bir nefes alır. "Ekipten sana kimin haber verdiğini bilmem gerek.

"Hadi ama Mel. Söyleyemeyeceğimi biliyorsun.'

Melanie öfkeyle oflayıp pufluyor. "Bak. Neler yaşadığını hayal bile edemiyorum. Yaşadığın onca şeyin üzerine bir de suçlamalarla karşılaşmanı istemiyorum. Ama bu olabilir.

"Beni suçlamak mı istiyorlar?

Büyük ihtimalle. Şimdilik yüzde yüz Amelie'yi bulmaya odaklanmış durumdayız. Ama takım elbiseliler medya konusunda endişeli. Ne yaptığını öğrenirlerse. Dawn başlarsa. Röportaj verirse. Bu olursa, kim bilir? Bir polis memurunu engellemek mi? Tehditkâr davranışlar? Bir liste yapabilirim.'

Matthew alt dudağını ısırıyor.

Bunu Amelie için yapıyorum. Onun için tatilimi bıraktım. Ve senin için. Tanrım. Kolu kırık bir oğlum var ve onu görmedim bile-'

"George kolunu mu kırdı?

"Boş ver. Melanie sanki yaralanmadan bahsetmek istememiş gibi sağ elini havada sallıyor.

George için gerçekten üzgünüm. Ve tüm bunlar için üzgünüm. Ama suçlanmam umurumda değil. Meadows ne olacak? Arama? Ne durumdayız, Mel? Bir şey bulabildiler mi? Kendim tam bir kontrol yapma şansım olmadı. Çatı katını kontrol et. Kulübeyi falan.'

Melanie'nin ifadesi değişir. Onun gözlerinin profesyonel moda geçişini izler. "İşte bu yüzden gerçekten buradayım, Matt. Bir rahatlama hisseder. *Matt*.

"Bu Meadows değil. Adam bunu anladığında onun bakışlarıyla karşılaşır. "Adli tıp Adam'ın arabasını ve her iki mülkü de inceledi. Ben

Hala raporun tamamını bekliyoruz ama ön rapor çok net. Hiçbir şey yok. Amelie'nin DNA'sı hiçbir yerde bulunamadı. Dawn'ın da sağlam bir mazereti var. Onlar yapmadı. Ayrıca tanık Adam Meadows'u otoparkta kızı taşıyan adam olarak teşhis etmedi. Bir fotoğraf üzerinde çalışıyoruz. Ama bu Adam değil.'

"Ama çok zeki olabilirler. Yalan söylemek. İzlerini gizliyorlar-"

'Dawn'la röportajı ben yaptım ve sana söylüyorum, o değil Matt. Keşke öyle olsaydı ve olmak istediğimiz yere hızla ulaşabilseydik. Ama o değil. Ve bunu bırakıp diğer olasılıklara odaklanmalıyız. Bu yüzden diğer tüm davalarını tekrar gözden geçiriyorum. Teker teker. Önündeki dosyaya dokunuyor ama Matthew kaşlarını çatıyor.

Meadows değil. Korkunç olasılık aklına geldikçe elini saçlarında gezdirir. Affedilemez bir hata yapmıştır. Tek yönlü düşünme. Kanıtları takip etmek yerine gerçekleri teoriye uydurma kararlılığı. Metodik olarak ve açık bir zihinle. Polis okulundaki tüm o dersleri hatırlıyor. Odağını kaybetmemesi ve tavşan deliklerinde kaybolmaması için yapılan uyarılar. Yaptığı şey bu mu?

"Onlar olmadığından ne kadar eminsin? Matthew onun yanıtını yakından kontrol ediyor. "Dediğim gibi, çok iyi yalancı olabilirler. İkimiz de bunu daha önce gördük. Belki de arama yeterince kapsamlı değildi. Belki-"

"Kariyerim üzerine bahse girerim Matt. Dawn ve Adam Meadows değil," diye kesin bir kararlılıkla araya giriyor, sonra Matt ona tekrar bakana kadar duraklıyor. "Ama sana söylemem gereken başka bir şey var.

"Ne?"

Melanie boğazını temizliyor. Birden tereddütlü göründü. "Dawn Meadows, gazetelerde davalarınız olduğu zaman isimsiz tehdit mektupları gönderdiğini itiraf etti.

'Ama yıllar önce her şeyin kontrol edildiğini sanıyordum. Onunla görüşüldü ve hiçbir şey çıkmadı. Kanıt yok.'

Bu doğru. Ama bana yakın zamanda başka bir mektup daha gönderdi. "Ekibime katıldığın haberi üzerine.

"Bana bunu söylememiştin-" Matthew buna inanamıyor. Tam olarak kabullenemiyor. "Neden bana söylemedin?"

"Bilmiyorum. Görünüşe göre ikimiz de hata yapmışız. Burnunu çekiyor ve renk değiştiriyor, boynu pembeleşiyor. Sonra yüzü. "Seni korumaya çalışıyordum. Seni ve Sally'yi. Ama şimdi sana söylemem gerektiğini anlıyorum ve bunun için özür diliyorum. Ama gerçek şu ki yeni mektubu Dawn Meadows'a verdim ve o da boyun eğdi. Mektuplar iğrençti Matthew. Bir suçtu. Ama boş sözlerdi. Hiçbir şeyi eyleme dökmedi. "Amelie Meadows'un elinde değil.

"Yani mektuplar yüzünden suçlanacak mı? Matthew çok öfkeli. Sally'nin endişelendiği bütün geceleri hatırlıyor. Onun yeniden teşkilata katılmasının işleri daha da kötüleştirip kötüleştirmeyeceğini düşünüyordu. "O mektuplar Sally'yi gerçekten korkuttu.

"Ve Dawn Meadows'u gerçekten korkutmuşsun, evinin etrafında fırtınalar estirmişsin. Bana avukatının bir anlaşma yapmak istediği söylendi. Sana karşı suçlama yapılmaması karşılığında onun için bir ihtar.

"Ciddi misin?"

"İşte böyle görünüyor. Dürüst olmak gerekirse, bu her açıdan işe yarayacaktır. Çünkü Dawn'ın adresini size kimin verdiği dair soruşturmanın, size karşı bir dava açılmazsa sessizce ortadan kalkacağı hissine kapılıyorum. Asıl endişelendikleri optikler. Sızıntının mahkemede tartışılmasını istemiyorlar."

"Doğru. Matthew duraklar. Mektupları Dawn'ın gönderdiğini doğrulamak şok ediciydi. Ve Mel'in ondan bir şey saklaması. Ama daha büyük endişesi, Dawn'ı ziyaret ettiği için Melanie'nin üzerinde oluşan ekstra baskıdır. 'Yani sen de mi baskı altında kalacaksın? Sızıntı yüzünden mi?'

'Sanırım öyle. Umarım öyledir.'

"Umalım da anlaşmayı yapsınlar.

"Mektuplar için Dawn'dan ücret alınmamasını sorun etmezsiniz değil mi?"

"Pek ideal değil. Duraksıyor. Sally'yi düşünüyor ve tüm bunları ona nasıl anlatacağı konusunda hiçbir fikri yok. "Ama sanırım üstünü başını rahatlatırsa, buna ihtiyaç var.

Güzel. Ama bu sonrası için. Şu anda bana buradan sana güvenilebileceğimi söylemeni istiyorum. Karışmayı *bırak* ve işimi yapmama izin ver. Kızını bulmak için. Senden istediğim şey

Geçmiş davalarına tekrar bakacağım, hepsi bu. Buradan sonra tek girdiniz bu olacak.' Gözünü kırpmıyor. Tereddüt etmiyor. Adamın bakışlarını mutlak bir kararlılıkla tutuyor. Ve üzüntüyle. Ve onun da cevabına ihtiyaç duyduğu bir soru.

"Hâlâ arkadaş mıyız, Mel?

Başını eğiyor. İç çekiyor. "Elbette, biz hala arkadaşız. Bir duraklama. "Ben de bir hata yaptım.

Boğazını temizliyor. "Tamam. O zaman şöyle yapalım. Tüm davalarımın üzerinden tekrar geçelim. Otoparkta başka tanık bulma konusunda son durum nedir?"

'Başka bir TV çağrısı yapacağız. Soru-cevap bölümünü ben yöneteceğim. Ve bu konuda zor bir isteğim daha var. Bakışlarını ondan ayırmıyor.

Yine Sally'i mi istiyorsun? Hayır, hayır, hayır. Neden yapamıyorum? Artık bunun Meadows olmadığını biliyoruz. Beni görmenin kimseyi tetiklemeyeceğini.

'Sen olamazsın çünkü müdür beni davadan atmaya çok yaklaştı. Ve seni ekibin yakınında, özellikle de mikrofonun yakınında istemiyor. Pazarlık yok.'

OceanofPDF.com

BÖLÜM 52

OLIVIA - ÖNCE

Muhtemelen her zaman babamdan neden daha önce uzaklaşmadığım konusunda kendime işkence edeceğim. Ama çok uzun zamandır param yoktu. Özgüvenim yoktu. Bağımsızlığım yoktu. *Gidecek* hiçbir yerim yoktu. Ve hamile kaldığımda, düşünmem gereken bir bebeğim vardı.

Julia Londra'ya gittikten sonra annemi bulmaya karar verdim. Yardım edip etmeyeceğini görmek için. Annemin yardım edip *etmeyeceği* hakkında hiçbir fikrim yoktu - sonuçta beni terk etmişti - ama bana hala doğum günü kartları gönderiyordu, bu yüzden hala umursaması gerektiğini düşündüm.

Babam onları saklamaya çalışmaktan vazgeçti. Kartlar. Doğum günümün haftasında alarmımı erkenden kurmaya ve postaya ilk ulaşmak için her gün aşağıya inmeye başladım.

Julia gittikten sonra planım annemi bulmak ve kendimi onun merhametine bırakmaktı. Onun suçluluğuna. Annelik içgüdü. Her neyse. En azından bir süreliğine, bebeği doğurup kendimi toparlarken beni yanına alması için ona *yalvarmaktı*. Babamın ne kadar tuhaflaştığını paylaşacağımı kafamda prova ettim. Dine olan saplantısını. Kontrolcü ve boğucu davranışları. Bir parçam acaba bu yüzden mi terk etti diye merak ediyordu. Başka bir adama aşık olmasının sebebi. Ona doğruyu sormak istedim. *Babamın tuhaflığı mıydı? Eğer öyleyse, neden beni de almadın?*

Hamilelik iyi gidiyordu ama korkunç yorgunluk nöbetleri geçiriyordum. Babama anemi kan testleri için doktora gideceğimi söyledim ama bunun yerine Oxford'un dış mahallelerinde yerel bir özel dedektifi görmeye gittim.

Onu internetten bulmuştum. Havalı bir web sitesi vardı ve bunun hiçbir şey ifade etmediğini bilmiyordum. Gerçek bir şoktu. Her yerde kâğıtlar olan pis bir ofis. Resepsiyon görevlisi yoktu ve özel dedektif hazırlıksız yakalanmıştı. Yine de ona doğum günü kartlarını ve posta damgalarını gösterdim. Annemin bilgilerini, kızlık soyadını ve aklıma gelen her şeyi paylaştım. Ücretler hakkında konuşmak için hemen sözümü kesti ve tüm bunların boş bir hayal olduğunu anladım. Teklif çok saçmaydı. O zamanlar çalışmıyordum ve para bulmamın imkanı yoktu.

Daha sonra ona başarı oranını sordum ve o da açıkça ofisten çıkmamı isteyerek oldukça konuşkan oldu. O zaman anladım ki parayı toplamamın bir yolunu bulabilsem bile ona güvenim yoktu. Sonunda tüm fikri bir kenara bıraktım ve bebek doğduktan sonra başka birini bulmaya karar verdim.

Elbette başıma gelecekler hakkında hiçbir fikrim yoktu. Chloe on altıncı doğum gününden iki ay önce geldi. Ve bu bir kabustu. Başından beri Chloe'ye karşı sevgi duyuyordum. Minicik, mükemmel ve çok masumdu. Ama daha büyük bir parçam tam bir şok içindeydi. Çok gençtim. Tek yaptığım onu beslemek ve bezlerini değiştirmektir. Yemek yapmak. Alışveriş yapmak. En kötüsü, etrafımda Julia yokken, çaresizce yalnızdım. İzole edilmişim. Her zaman yorgun.

Babamla yaptığım ve şimdi beni utandıran bir konuşmayı hatırlıyorum. Bunu yapamayacağımı söyledim. Ona Chloe'yi evlatlık vermeyi düşünüp düşünemeyeceğimizi sordum. Çılgına döndü. Onun bizim etimiz ve kanımız olduğunu ve onu Tanrı'nın bir çocuğu olarak yetiştirme sorumluluğum olduğunu söyledi. "Hatamı" telafi etmek için. Ayrıca daha sonra gerçekte ne olduğunu anlayacağım bir şey söyledi. Beni ve Chloe'yi *dışarıdaki dünyadan* korumanın onun görevi olduğunu söyledi. *Dışarıdaki gınahtan.*

Chloe'mi ne kadar sevdiğimi düşündüğümde, ilk yılın ne kadar zor olduğunu itiraf etmek korkunç geliyor. Ama ben de daha çoktumdum. Ve babam okula dönmeme izin vermedi. Birkaç GCSE'yi geçmişim ve A seviyelerini denemek istiyordum ama bunun yerine beni bir aldatmaca olduğunu anladığım bir genç anne eğitim programına kaydettirdi. Başka bir isimle evde eğitim. Haftada bir gün diğer genç annelerle grup seansları yapıyordum ama

Çoğu zaman kendi halimize bırakıldık. A seviyelerinden hiç bahsedilmedi.

Ancak Chloe biraz daha büyüdükten sonra - onu gerçekten sevmeye başladığımda ve ona nasıl bakacağımı ve ondan nasıl keyif alacağımı öğrendiğimde - annemi bulmayı tekrar düşünmeye başladım. Bizim için başka bir seçenek. Bir *kaçış* . . .

Bu sırada Chloe okula gidiyordu ve ben de babam bebek bakıcılığı yaparken akşamları yerel bir gastro barda garsonluk yapıyordum. Haftada sadece üç akşam ama tüm parayı biriktirmiştım. Babam tam zamanlı öğretmenliğe geri dönmüştü ama ben hamileyken beni evde eğittiği için mali durumumuzun daha sıkışık olduğu izlenimine kapıldım. Çalışmama izin vermesinin tek sebebinin bu olduğunu düşünüyorum. Chloe yüzünden ayrılamayacağımı ya da kaçamayacağımı biliyordu sanırım.

Ne kadar maaş aldığım konusunda yalan söyledim. Ona Chloe'nin kıyafetleri için biraz para ayırdığımı söyledim, oysa gerçekte mümkün olduğunca çok para biriktiriyordum. Yine de telefonumu kontrol etti ve hayatımı kısıtladı. Chloe'ye el yıkama saçmalığını, ilahi söylemeyi ve İncil derslerini yaptırdı. *Seninle yaptığım hatayı onunla yapmayacağım. Erkek yok. Bunların hiçbirisi.*

Her şeyi kabullenmiş gibi davranırken, gizlice her boş kuruşumu biriktiriyor ve daha iyi özel dedektifleri araştırıyordum. Matthew Hill'i de böyle öğrendim. Gazetelerdeki tüm davaları.

Sonra mahzen olayı oldu. Ve hayatımda her şey karardı.

Matthew'u görmeye gitmeden hemen önce oldu. Chloe'yi bir şekilde güvenli bir yere götürmek için umutsuz bir tetikleyici.

Fırsat buldukça barda fazladan mesaiye kalıyor, annemi aramak için para biriktirmeye çalışıyordum. Babam çalışmamı sorun etmiyor gibiydi. Yani. İyi değildi. Hiçbir konuda iyi değildi. Ama isteksizce de olsa kabullenmiş görünüyordu. Bir önceki yıl borçla yeni bir araba, siyah bir Volvo almıştı ve mali durumumuzun daha zor olduğu izlenimine kapıldım. Mektuplar geldiğinde söylenip duruyordu. Kahverengi zarflar içinde faturalar. Daha stresli görünüyordu. İpoteğin arttığını söyledi.

Enerji ve alışveriş faturaları da. Ve ben Chloe'ye sahip olduğumda bir yıllık izne ayrılmak için tüm birikimlerini tüketmişti.

Bu yüzden öğle aralarında biraz çalışarak ve akşamları o Chloe'ye bakarken benim de katkıda bulunmamın faydalı olacağını hissettim. O ve Chloe okullarındayken öğle aralarında kaç saat çalıştığım konusunda yalan söyledim. Saatlik ücretim konusunda da yalan söyledim ki arama fonum için kenara daha fazla para koyabileyim. Ama babam iş yerinde başka bir adamla tanışmam konusunda hâlâ endişeliydi. Daniel'la olanların tekrarlanmasını istemediği konusunda beni sürekli uyarıyordu. Saf olmayı ona borçluydum. Minnettar ol. *Her zaman benimle kalacağından emin olmalıyım. Böylece seni koruyabilirim. Seni ve Chloe'yi.*

Sonuç olarak, akşam vardiyalarım boyunca beni mesaj bombardımanına tuttu ve eve gittiğimde beni diğer personel ve müşteriler hakkında sorguya çekti. Kiminle konuştuğumu. Benimle birlikte vardiyada kim vardı. Bana karşı uygunsuz davranan oldu mu? Telefonumu da kontrol ederdi, ancak o zamana kadar mesajları ve aramalarımı silmeyi öğrenmiştim.

Sonra bir akşam vardiyasında aptalca bir şey yaptım. Bar çalışanlarından birinin doğum günüydü. Mike adında bir adam. Ondan hoşlandığım falan yoktu ama gerçekten iyi biriydi. Güneşli bir kişiliği vardı. Her zaman gülümser ve bana karşı hep nazikti. Vardiyasının sonunda herkese birer içki ısmarlayacağını söyledi ve kalmamı istedi.

Böyle bir şeye asla katılmadım. Babamla aramı bozmaya değmezdi. Ama bu akşam, yorgun ve bıkkındım ve düşündüm - *neden olmasın. Bir içki.*

Tabii ki, bir içki ikiye dönüştü. Sonra üçe. Eve yürürken nane üstüne nane emdim, bunun büyük bir tartışmaya neden olacağını farkındaydım. Ben eve geç dönmüştüm. Ama çok eğlenmişim ve açıkçası başıma ne geleceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Babam mutfaktaydı ve ben salona girer girmez dik dik bakmaya başladı.

"Hangi cehennemdeydin?"

"Yarınki düğüne hazırlanmak için biraz fazla mesai teklif etti."

"Nefesini koklamama izin ver. Bana doğru yürüdü ve kokladı. "Nane şekeri mi? İçiyordun, değil mi? Bunu nane şekeriyle kapatabileceğini mi sanıyorsun?"

Yalana devam etmeliydim. Ama yorgundum ve hayatımdan bıkmıştım. Ve muhtemelen beni cesur yapan alkoldü. Aptalca.

"Tamam, bir iki kadeh içtim. Birinin doğum günüydü. Önemli değil. Bir işim olduğu için mutlu olmalısın. Katkıda bulunabilirim."

Chloe yataktaydı. İyi bir uykucuydu. Ama sonra olanlar beni derinden sarstı.

"Buraya gel. Beni kolumdan tuttu, koridordaki mahzene inen kapıyı açtı ve beni ilk birkaç basamaktan aşağı sürükledi.

Tüm saçmalıklarına, garip el yıkama ve dua şeylerine alışkındım ama bu yeniydi. Daha önce bana hiç bu kadar fiziksel davranmamıştı.

Beni bırakması için ona bağırdım.

'Hayır. Seninle Chloe'nin bizi duymayacağı bir yerde konuşmam gerek. Tartışarak onu üzmem istemiyorum. Sesi çok soğuktu. Çok kızgındı.

Ve aptalca bir şekilde beni mahzenin geri kalan basamaklarından aşağı sürüklemesine izin verdim. Zaten benden çok daha güçlüydü. Bir düğmeyi çevirdi ve bir ampul yandı, sonra beni alanın ortasındaki eski bir ahşap sandalyeye oturttu. Duvar boyunca tozlu kutular ve raf üniteleri vardı.

İçkinin ve erkeklerin kötülükleri hakkında uzun bir nutuk bekliyordum. Beni ve Chloe'yi büyük kötü dünyadan korumak için ne kadar çabaladığına dair her zamanki şeyler. Kendimi ukala hissediyordum. Alkolün verdiği cesaretle. Cevap verme havasıydım. Ona aklımdan bir parça vermek.

Ama hiç fırsatım olmadı.

Volta atmaya başladı. Kollarımı kavuşturdum. Gözlerimi devirdim. Arkamdan yürüdü ve *işte geliyor* diye düşündüm. *Günah hakkında büyük bir nutuk*. Ama bir de baktım ki çenemi aşağı çekip ağzıma bir bez tıkadı. Sonra da tıkaçı yerinde tutmak için yüzüme bir şey sardı.

Buna inanamadım. Olayın şokuna ve hızına. Sadece burnumdan nefes alabiliyordum. Gözlerim kocaman, ona karşı mücadele etmeye, ağızımdaki tıkaçı çıkarmaya çalıştım ama kollarımı sandalyenin arkasına çekti ve bir şeyle bağladı. Başka bir kumaşla mı? Yumuşak ama sıkı bir şey.

Korkunçtu.

Bir yandan çırpınmaya ve kendimi kurtarmaya çalışırken bir yandan da ağızımdaki tıkaçtan yardım çığlıkları atıyordum ama o sadece önümde duruyordu. Her şey gibi sakindi. Gözleri tuhaftı.

"Bunu yapmak *istediğimi* mi sanıyorsun?" diye bağırdı. 'Bunun senin için olduğu kadar benim için de zor olmadığını mı sanıyorsun?

Ağızımdaki tıkaçtan çığlık attım.

"Kendini sakinleştirmelisin Olivia. Ve davranışlarını bir düşün. Tek istediğim senin için en iyisi. Seni yanımda tutmak. Güvende ve korunmuş olarak. Peki sen ne yaptın? Kendini hamile bıraktın. Evlilik dışı bir bebeğin oldu. Şimdi de içmeye ve karşına kim çıkarsa çıksın kendini ona atmaya başladın. Bir duraklama. *"Bunun* nereye varacağını hepimiz biliyoruz.

Ben çırpınmaya devam ederken bir süre bana baktı. Sonra arkamdan yürüdü ve bir şeyi açtığını duydum. Cam şingirtisi mi? Bir şişe mi? Sonra, ağızıma yeni bir bez parçası koydu, ıslak bir şey ıslanmıştı. Korkunç bir koku. Anında sersemlemiş hissettim. Gıcırdayan merdivenlerden çıkıp ışığı söndürdüğünü duyduğumda bir tür sürüklenme ve düşme hissettim. Kapıyı kapattı. Sürgüyü çekerek beni içeri kilitleti. Karanlıkta kapana kısılmıştım.

Mahzende ne kadar kaldığımı bilmiyorum. Ya da o bezin üzerinde ne olduğunu. Ama karanlıkta kendime geldiğimde başım zonkluyordu ve midem bulanıyordu. Kulak kabarttım: ev sessizdi. Şimdiye kadar mutlaka sakinleşmiştir diye düşündüm. Eninde sonunda geri geleceğini hayal ettim. Beni çözeceğini. Ve kafamda, özgür kaldığım anda Chloe'yi kaldırıp giydireceğimi, eşyalarımızı toplayıp gideceğimi kuruyordum.

Ama beni bütün gece orada bıraktı. Karanlıkta. Bir ömür gibi gelen bir süreden sonra, nihayet yukarıda ayak sesleri duydum. Sonradan öğrendim ki Chloe'yi kaldırmış, kahvaltısını hazırlamış ve okula götürmüş. O

Chloe'ye bir arkadaşımın dışarı çıktığını ve eve gelmeye zahmet etmediğini söyledim. Perişan olmuştu.

Sonsuzluk gibi gelen bir sürgünün geri çekildiğini duydum ve kapıyı açıp ışığı yaktı, merdivenlerden inerek önümde durdu.

"Dersini aldın mı?" dedi.

Başımı salladım, serbest bırakılmak için yanıp tutuşuyordum. Kollarım acıyordu, bileklerim ağrıyordu. Tıkaç yüzünden yüzüm ağrıyordu.

Ne yapacağına karar verir gibi bir süre bana baktı. 'Eğer bir daha böyle dinsiz bir şekilde davranırsan Olivia, seni tekrar buraya getiririm. Anlaşıldı mı?'

Başımı salladım.

'Ve anlatmayı aklından bile geçirme çünkü kimse sana inanmaz. Onlara sadece gerçeği söyleyeceğim. İçki içmek için Chloe'yi terk ettiğini. Onun annesi olmaya uygun olmadığını. Torunumu kendi korumam altına almak için mahkeme emri çıkartmam gerekebilir. Sence kime inanacaklar Olivia? Saatlerce dışarıda kalıp yabancı erkeklerle içen genç anneye mi, yoksa saygın bir öğretmen olan bana mı? Kızı 15 yaşında hamile kaldığı için kariyerini feda eden babaya mı? Sen bütün gece dışarıdayken Chloe'ye bakmak zorunda kalan büyükbabaya mı?

Taş kesilmiştim. Başım dönüyordu. Hemen o anda tüm eşyalarımızı - benimkileri ve Chloe'ninkileri - toplamak istedim. Ama gidecek hiçbir yerim, arkadaşım ve desteğim olmamasının dehşeti beni daha da hasta hissettiriyordu. Babam bana nasıl böyle davranabilirdi? Chloe'yi nasıl koruyabilirdim? Ve babamın tehdidi. Ya yetkilileri yalanlarının gerçek olduğuna ikna ederse?

Chloe'yi kaybetmekten çok korkuyordum.

Bu yüzden doğru şeyi yapmak yerine - polise ya da sosyal hizmetlere gitmek - yanlış şeyi yaptım.

Uslu duracağıma söz verdim. Beni affetmesi için yalvardım. Sonra onunla birlikte dua ettim. Ve onunla ellerimi yıkadım. Tekrar tekrar. Sonra gizlice Matthew Hill'den bir randevu aldım. Kilometrelerce uzakta, Exeter'de çalışıyordu ama gazetelere çıkmıştı ve o kadar iyi bir sicili vardı ki, bu işi yapabilecek tek kişinin o olduğundan emindim.

Bizi kim kurtarabilir? Annemi bulmak. Ben de Chloe için bir yatıya kalma ayarladım. Benim için de bir otel.

Telefonda babama barda geç saatlere kadar çalışacağım ve fazladan para kazanmak için ertesi gün kahvaltı vardiyasında gönüllü olmak üzere bir arkadaşım da kalmam gerekebileceği yalanını söyledim.

Ters çevirdi. Ama umurumda değildi. Kilerden sonra olmaz.

Telefonu yüzüne kapattım ve Chloe'yi aldıktan sonra görüşeceğimizi söyledim. Döndüğümde hıncını benden çıkaracağını biliyordum ama cesur olmam ve bu işi sonuna kadar götürmem gerektiğini de biliyordum. Chloe ve benim için başka bir seçenek bulmalıyım. Trene atladım ve Matthew Hill ile buluşmaya gittim.

Artık annemi bulmam gerektiğini biliyordum. Kendimi onun merhametine bırakmak. Ve beni ve Chloe'yi babamdan uzaklaştırmalıyım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 53

MELANIE - DÖRDÜNCÜ GÜN

FaceTime bağlandığında ve göründüklerinde - George, kolu alçada babasının dizinde oturmaktadır - bu neredeyse çok fazladır. Melanie içinde bir şeylerin değiştiğini hisseder. Suçluluk değil. Başka bir şey.

'Merhaba, sevgili oğlum. Nasılsın?'

"Kaşınıyor. Kolunu telefon kamerasına yaklaştırıyor ve Melanie hissettiği şeyin rahatlama olduğunu fark ediyor. Oğlunun, kırık koluna rağmen bu çocuğun güvende olduğunu.

Amelie ise . . . *Dördüncü gün.*

'Hepimiz toplandık. Eve doğru yola çıkmaya hazırız,' diyor Tom aniden. 'Böylece çok yakında annene tüm imzalarını gösterebilirsin.

"Bir sürü var. Tüm kuzenler ve buradaki en sevdiğimiz kafeyi işleten adam da imzaladı. Bir dondurma külahı resmi çizmiş. Bak. George alçısını kameraya yaklaştırıyor.

"Oldukça iyi bir sanatçı. Melanie rahatlamış olmanın utancını bastırarak boğazını temizler. Küçük ailesi. *Güvende.* Matthew ve Sally ise ...

'Seni görmek için sabırsızlanıyorum, tatlı çocuk. Sana kocaman sarılacağım.'

"Çok fazla sıkamazsın. Gözlerini açıyor, ses tonu ciddi. "Kolumu incitirsin.

Melanie gülüyor. 'Çok sıkmayacağıma söz veriyorum ama sarılacaksın. Tartışmak yok.

George gülümsüyor. 'Ve bir hediye? Cesur olduğun için mi?'

Ses tonu küstahça ve Melanie gülümsüyor, onun kesinlikle iyi olduğunu görmekten memnun. 'Bu davayı bitirir bitirmez, bir ziyafet çekeceğiz. Üçümüz de. Ve evet, bu kadar cesur olduğun için elbette bir hediye alacaksın.

"Amelie'yi buldunuz mu? George aniden sorar, yüzü daha ciddidir. Melanie onun neler olduğunu anlamasının kaçınılmaz olduğunu fark etti. Her yerde onun resmi vardı. Gazetelerde, televizyonda ve sosyal medyada. Ama onun endişesini görmek acı veriyor. Endişesini.

"Hâlâ bakıyoruz, hayatım.

"Peki orada işler nasıl gidiyor? Tom sorar, yüzü daha da ciddileşmiştir.

Hâlâ meşgulüm. Ama bu gece seninle evde olacağım. Ve bundan sonra geceleri evde kalacağım. Daha fazla uyumaya çalış.'"

"Güzel. Sonra görüşürüz o zaman?"

Elbette. Umarım iyi bir yolculuk geçirirsiniz. Yolda çok fazla hamburger olmasın.'

Özür dilerim anne. Çocuk zamanı. Yolda olan, yolda kalır. Kocası konuşurken gülümsüyor, George'un havasını düzeltmeye çalışıyor ama gülümsemesi gözlerine ulaşmıyor. Gergin görünüyor. Ve yorgun. Belli ki çok şey yaşamış - onsuz tatil ve ardından kazanın getirdiği karmaşa.

"Hoşça kal anne. Kolumu imzalar mısın?"

Elbette imzalayacağım. Bu akşam imzalayacağım. Hoşça kal, sevgilim.'

Telefon kapandığında Melanie uzun bir iç çeker. Matthew ve Sally'nin bahçesindeki George ve Amelie'yi düşünürken kendini sabitlemek için birkaç kez yavaşça nefes alıp verir. Amelie salıncakta, George da futbol topunu tekmelemektedir. Sonunda kendini topladı. Sandalyeden ceketini alıp giydikten sonra derme çatma gece kampı ve ofisinden ana soruşturma merkezine doğru yürümeye başladı.

Ekipten biri fırına gitmiş. Ortadaki masada bir kutu çörek var. Genç dedektiflerden biri de bir çeşit sıcak hamur işi yiyor - peynir dolgulu bir kruvasan, eliyle ağzını yelpazeleyerek geri çekildiğinde uzun, sıcak bir ip haline geliyor.

Melanie ögle yemeğini atlamıştır ve Sam ofisin diğer ucundan ona doğru adım attığında tam da acıktığını hissetmektedir. 'Basın çağrısından bir ipucu daha. İkinci bir adam otoparkta kızı taşıyan adamı görmüş olabileceğini düşünüyor.

"Yeni bir tanık mı?

Evet. Doğruca içeri gelmesini söyledim. Kendisi alt katta. Benim halletmemi ister misin?

'Hayır. Bunu duymak istiyorum.

Resepsiyon?' 'Evet.'

Melanie doğruca CID koridoruna yönelir ve merdivenleri ikişer ikişer çıkar. Resepsiyonda yeni tanığı şahsen kabul edeceğini bildirir. Kayıt defterinden Malcolm Bell'in adını öğrenir ve seslenir. Bekleme salonunda uzun boylu bir adam, kuyruğunu öfkeyle sallayan golden retriever cinsi bir köpekle durmaktadır.

Merhaba. Ben DI Sanders. Köpekten bahsetmediler. O çok güzel.'

Aslında o. Telefon ettiğimde yürüyüşteydim. Doğruca buraya gelmemi istediler. Köpek sorun olur mu? Daha sonra onsuz geleyim mi?'

'Hayır. Kesinlikle olmaz. Onu getirin ve beni takip edin. Melanie resepsiyonun yanındaki güvenlik kapısını açmak için kartını kullanır.

Özür dilerim. Özür dilerim, patron. Köpek mi?' Resepsiyondaki polis memuru atılmış görünüyor. Melanie kuralları bilmediğini fark eder. Hayvanlar.

"Rehber köpek," diyor hemen. "Kayıt defterine rehber köpek olarak kaydedin.

'Ciddi misin? Kör bir tanığınız olduğunu mu söylüyorsunuz, şef,' diyor polis memuru alaycı bir tavırla, deftere yazarken.

'Ne istersen yaz. Köpek geliyor.' Melanie uzun boylu tanığa göz kırparak kapıyı tutar. "Bu taraftan.

Üst kattaki ofisinde, köpeğin sindirim bisküvisi isteyip istemediğini sorar ve malzeme almak için masasının çekmecesini karıştırır.

"Hayır," diyor Malcolm. 'Sophie sıkı bir diyet uyguluyor. Golden Retrieverlar korkunç domuzlardır,' diyor gülümseyerek. 'Bana öyle bir bakışı var ki, korkarım ben yumuşak başlıyım. Çok sık teslim oluyorum. Veteriner kilo vermesi gerektiğini söylüyor.

Melanie köpeğe bakıyor ve onu daha da çok seviyor. Başının üstünü düzelterek, "Seni anlıyorum," der. Sonra not defterini alıp Malcolm'a geri döner. "Pekâlâ. Bana ne gördüğünü anlat.

"Tamam. Aslında kendimi çok kötü hissediyorum. Sanki bir şeyler yapmalıymışım gibi. Ama birkaç gün önce otoparkta yeşil elbiseli bir kıızı taşıyan bir adam gördüm. Kız bitkin görüldüğü için beni biraz endişelendirdi. Taşınmak için çok büyüktü, gerçekten. Yani yürümeye başlayan bir çocuk değil. Belki sekiz, dokuz yaşlarında.

Neye benziyordu? Haberlerde Amelie'nin fotoğraflarını gördünüz mü? O muydu?"

"Kayıp kızın Amelie olduğunu yüzde yüz söyleyemem. Kafası adamın göğsüne gömülmüştü, bu yüzden yüzünü tam olarak göremedim. Ama kahverengi saçları vardı. Uzun saçları. Yani o olabilirdi. Karşıya geçip yardım etmeyi ya da neler olduğunu öğrenmeyi teklif etmeyi düşünüyordum ama siyah deri ceketli başka bir adam yanlarına gitti. Yardım etmeyi teklif ediyormuş gibi görünüyordu, ben de izledim. Biraz sohbet ettiler. Her şey yolunda gibi görünüyordu. Deri ceketli adam veda etmek için elini kaldırdı. Aralarında rahat bir hava vardı, bu yüzden her şeyin yolunda olduğunu varsaydım. Adam daha sonra kıızı köşeye taşıdı.

"Onu hangi arabaya götürdüğünü gördün mü? Melanie nabzının yükseldiğini hisseder.

"Evet. Siyah bir Volvo'ydu. Bir estate.'

"Ve kıızı arabaya mı bindirdi?"

Çok özür dilerim. Sanırım öyle ama aslında onu görmedim. Arkamı döndüm ve kasabaya doğru yürüdüm. Köpeği okşayarak durakladı. "Dediğim gibi, kendimi çok kötü hissediyorum. Çağrı ilk yapıldığında, kayıp kızın pembe bir kapüşon giydiğini söyledikleri için çok şaşırmıştım.

' adam onu taşıyordu. O onun kapüşonunu taşımıyordu. Pembe bir şey var mı?"

"Hayır. Ama yanında bir çanta vardı. Orada olabilirdi, sanırım. Sadece yeni itiraz yeşil elbiseden bahsettiğinde, daha önce aramam gerektiğini fark ettim. Kendimi çok kötü hissediyorum.

"Tamam. Kendini kötü hissetme. Bu gerçekten çok yardımcı oldu. Plakadaki harfleri fark etmediğinizi sanıyorum. Siyah Volvo.'

"Çok özür dilerim. Bunu soracağınızı biliyordum. Hayal etmeye çalışıyordum ama yakından bakmamışım.

'Tamam. Ama adam. Nasıl biriydi?'

"Uzun boylu ve tıknazdı. Güçlü görünüyordu. Kahverengi, arkaya kaymış saçları vardı. Kırk yaşlarında.

'Ressamımızla birlikte oturup adamın bir resmini çizebilir misiniz? Diğer tanık bunu yaptı. İki fotoğrafınızı bir araya getirebiliriz.

'Evet. Sanırım bunu sizin için yapabilirim. Eğer önemli olduğunu düşünüyorsanız?'

"Teşekkür ederim. Teşekkür ederim. Melanie, bir şekilde bayıltılarak otoparka taşınan Amelie'yi tekrar düşündüğünde soğuktan ürperir.

"Bunun bize gerçekten yardımcı olabileceğini düşünüyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 54

SALLY - DÖRDÜNCÜ GÜN

Amelie küçükken emzirmek işe yaramadı ve Sally sadece birkaç hafta sonra biberonla beslemeye geçti.

Yatağına uzanmış, tavandaki artık tanıdık gelen işarete bakarken, Sally bir zamanlar yatak odasında ihtiyaç duyduğu tüm gereçleri hatırlıyor. Fişe takılı ve kullanıma hazır bir biberon ısıtıcısı ve buzdolabına gitmesine gerek kalmaması için bir sonraki biberonun hazırlandığı özel bir soğuk saklama kabı.

Bebek Amelie beslenmek için uyandığında garip bir homurdanma sesi çıkarırdı. Yaklaşık otuz saniye, en fazla bir dakika boyunca kıpırdanır ve homurdanır, sonra da düzgün bir feryat koparırdı. Ama tuhaf olan Sally'nin her zaman Amelie'den önce uyanmasıydı.

Her seferinde aynıydı. Sally'nin gözleri irkilerek açılırdı. Yatağın hemen yanındaki sehpanın üzerinde duran Musa sepetine dönerdi. Sally dinlerdi. Amelie hareketsiz kalırdı. Sessiz. Ama Sally yine de biberon ısıtıcısını çalıştırır ve her şeyi hazırlar. Ve sadece birkaç dakika içinde Amelie'nin bildik kıpırdanmaları ve ardından homurdanmaları başlardı.

Sally emzirmenin işe yaramamasından dolayı kendini suçlu hissediyordu. Ama Amelie'nin ne zaman beslenmeye ihtiyacı olduğunu kızından bile önce biliyor gibi görünmesi hoşuna gidiyordu. Matthew bunun Amelie'nin vücut saatinden kaynaklandığını, gece emzirmelerinin ritmine alışmaya başladığını söyleyerek dalga geçti. Ya da belki de Amelie biberon için homurdanmaya başlamadan önce kıpırdanıyordu.

Ama bu durumu tam olarak açıklamıyordu. İlk haftalarda Amelie'nin beslenmeleri arasındaki boşluklar değişiyordu ve yine de on seferden dokuzunda Sally bebekten hemen önce uyanıyordu. Aralarında küçük bir sihir varmış gibi hissediyordu. Görünmez bir iplik.

Sally tüm bunları düşünüp tavana bakarken birden oda çok daha karanlık oluyor ve uyuyakaldığını ve Carol'ın ışığı söndürdüğünü fark etmesi bir süre alıyor.

Ardından bu korkunç korku hissi geliyor. Zifiri karanlıkta yatağa yapışmış gibi hissettiğiniz, hareket edemediğiniz rüyalar gibi ezici.

Yatağın başucundaki ışığı açmak için uzanıyor ama garip olan şey hiçbir şeyin değişmiyor gibi görünmesi. Sanki ışık ona tam olarak ulaşamıyormuş gibi.

Carol. Gelmen gerek. *Carol!*

Carol'ın odaya girmesi uzun sürmez, gözleri panik içindedir. "Ne oldu tatlım? Ne oldu?"

"Hâlâ karanlık. Sally bunu anlayamaz. "Büyük ışığı yak.

Carol hızla düğmeye basar. Sally ampulün tepesinde parladığını görebiliyor ama yine de hiçbir anlam ifade etmiyor.

"Hâlâ karanlık hissediyorum Carol. Anlamıyorum."

"Muhtemelen rüya görüyorsun, sevgilim. Kendine biraz zaman ver."

"Hayır, hayır. Ben Amelie, Carol." Sally başını bir o yana bir bu yana çevirir, dehşet içinde kıvranmaktadır.

Artık onu hissedemiyorum Carol. Aman Tanrım. *Artık onu hissedemiyorum.*

BÖLÜM 55

OLIVIA - DÖRDÜNCÜ GÜN

Karavanın dışındaki ayak sesleri sonsuza kadar devam edecek gibi görünüyor. *Ne yapıyor bu adam?* Arabayı alması için dua ediyorum. Buradan çıkmam için bana bir pencere daha açsın. Ama bunun yerine aniden ana kapının kilidinin açılma sesi geliyor.

Metal tavanın yatağın altında görünüp görünmediğini hızlıca tekrar kontrol ediyorum. Çıkıntıyı görmemesi için dua ederek çatallardan birini eşofmanımın cebine sokuyorum. Sonra yatak odasının kapısında duruyorum, böylece onunla Chloe arasında olacağım.

Karavanın içine giriyor ve silahını uzaktaki duvara dayıyor. Onu tekrar görmek, o iki kurşunun yankısını kafamın içinde bir kez daha patlatıyor.

"Amelie nerede?" Ona bakıyorum ama gözlerimin içine bakmıyor. Karavanın kapısına bakıyorum, görünmesini istiyorum. Hiçbir şey yok. Biraz daha bekledim. Hâlâ bir şey yok. Onun yerine babam lavaboya gidip ellerini yıkamaya başlıyor ve dualar ediyor.

'Ellerimi Rab'bin adıyla yıkıyorum. Bedenimi temizlemek ve ruhumu arındırmak için.

"Amelie'nin nerede olduğunu bilmem gerek. Öksürüyorum. Boğazım kurudu. İçmeyeli çok uzun zaman oldu.

Sanki ne söyleyeceğini düşünüyormuş gibi bir an ellerini havluya kuruluyor. "Amelie kaçtı," diyor sonunda.

İçimdeki her şey aniden aşağıya doğru boşalıyor. Damarlarımdaki kan. Ciğerlerimdeki hava. Sanki

Yerçekimi bir anda aşırı hızda; içimin tamamında çarpık bir çekim var. Başım dönüyor ve bankta otururken kendimi sabitlemek için elimi uzatmak zorunda kalıyorum.

"Silah sesleri duydum," dedim. "İki el.

"Tavşanlar," dedi.

'Ama oruç tuttuğumuzu söylemiştin. Neden-'

Bu kadar soru yeter Olivia. Amelie konusunda sen de yanılmıştın, ben de. Onu kurtarabileceğimi sanmıştım. Bu yüzden onu almamın söylendiğini sanmıştım. Ama o çok aptal ve dinsiz bir kızdı. Ona söyleneni yapmadı. Ve kaçtı.'

"Öyle miydi? Sen dedin *ki*-'

'Bu kadar soru yeter, Olivia. Enerjini korumalısın.'

"Başım dönüyor. Bunu yüksek sesle söylemek istememiştim. Ama görüşüm bulanıklaştı.

Güzel. Bu hızlı çalışma. Arındırma. Dediğim gibi, mantıklı olmalı ve enerjini korumalısın. Git ve Chloe'nin yanına uzan.'

"Hayır.

"Sana söyleneni yapacaksın, Olivia.

Ona bakıyorum ve ağlamaya başlıyorum. Ama ağlıyormuş gibi yapıyorum. Bir mendil arar gibi cebime uzanıyorum ama onun yerine çatalı kavıyorum ve sonra tüm gücümle yüzünü hedef alarak sallıyorum. Gözlerine. Şok içinde bağılıyor ve önce yüzünü, sonra beni tutuyor. Sağ bileğimi o kadar sıkı tutuyor ki çatal yere çarpıyor ve tekmeleyerek uzaklaştırıyor.

Yüzünün yan tarafında kan var ama dehşete düştüm, sadece kulağından geliyordu. Yüzünü ıskaladım. Sadece kulağını yakaladım.

"Bunu *neden* yaptın Olivia? Sadece kızgın değil, aynı zamanda şok olmuş görünüyor. 'Tüm bunlar *senin* içinken. Seni kurtarmak için. Yüzüme sert bir tokat atıyor, böylece kafam mutfak dolaplarından birine çarpıyor.

'Neler oluyor anne? Neler oluyor?' Chloe'nin sesi. Sesi çok korkmuş ama aynı zamanda zayıf. Sanki çok uzaktaymış gibi.

Beni mahzene kilitlediği zamanı tekrar düşündüm. Ağzımı bağlamıştı. Bunu tekrar yapacağından korkuyorum. Kendimi baygın hissediyorum, başımın yan tarafı çok kötü ağrıyor.

Bayılacağım diye çok korkuyorum. Chloe'nin onunla yalnız kalacağından.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 56

MELANIE - DÖRDÜNCÜ GÜN

"Yollarda kaç tane siyah Volvo olduğunu biliyor musun? Melanie bir dilim pizza yemekte, Tom'la birlikte kanepede oturmaktadır. George çoktan yatağına girmiş, derin bir uykuya dalmıştır. Yolculuktan ve Melanie'ye geziyle ilgili her şeyi anlatmaktan yorulmuştur.

"Yorgun görünüyorsun Mel. Davadan birkaç saat uzak kalmaz mısın? Sadece bu gece için?"

'Çok yorgunum ama hayır. Korkarım yapamam.'

Eğilip onu alnından öpüyor, sonra ortak tabaklarından bir dilim pizza daha alıyor. Onun en çok sucuklu dilimi aldığını fark ediyor ve gülümsüyor.

Melanie telefonunu sol eline almış, dizüstü bilgisayarından mesajları ve diğer güncellemeleri kontrol ediyor. Sam olay odasında veri nöbeti tutuyor, Volvo'daki ANPR kontrollerini takip ediyor ve ulusal cinsel suçlular kayıtlarıyla çapraz kontrol yapıyor. Melanie'nin George'la evde olabilmesi için bu gece geç saatlere kadar kaleyi o koruyor. Ancak Dawn ve Adam Meadows'un soruşturmadan çıkarılmasıyla ekip yeni bir atağa kalkmıştır. Melanie bu ivmenin kaybolmasına izin veremez. Bir an bile.

Bunu Tom'a söylemiyor ama ofisten uzakta olduğu için çelişkili hissediyor. Tüm sistemlere anında erişim. Gelen yeni telefonlar.

İyi bir fazla mesai bütçesi sayesinde artık vardiyalı çalışan bir ekibi var. George'la birlikte olmak iyi hissettiriyor ama

Amelie'nin iyi olduğuna dair güvence aldıktan sonra, Amelie davası yeni ve keskin bir dönemece girmişken evde olmak onu tedirgin ediyor.

Tom sonunda, 'Popüler bir mülk, Volvo,' dedi. 'Kaç tane olduğu hakkında bir fikrim yok. Sen söyle.

'Tahminen on binlerce. Ve siyah hala en yaygın renklerden biri,' diyor Melanie. 'Görünüşe göre, onları üretmeyi bırakacaklar. SUV'lara geçiyorlar.

"Gerçekten mi?

"Tamam. Tanık aradığımız Volvo'nun çok iyi durumda olduğunu söyledi. Yeni ya da yeniymiş ama plakasını vermedi, yani bakımlı olabilir. Keşke siyah bir araba olmasaydı. İğne. Saman yığını.'

'Ayak işlerini kim yapıyor? ANPR'yi kontrol eden?'

Sam denetliyor. O sırada kanal otoparkının birkaç mil çevresindeki kameralarda şu ana kadar bir düzine siyah Volvo var. Bana her mesaj attığında sayı artıyor. Zor olacak. Her birini takip ve kontrol etmek. Sabaha kadar listede kaç tane siyah Volvo olacağını Tanrı bilir. En yakın çalışan kameralar otoparktan birkaç mil uzakta. Ve o araba Amelie'yi herhangi bir yöne götürüyor olabilir.

"Otopark çıkışında bir kamera yok mu?

"Evet. Duraksıyor. "Kırılmış, inanır mısınız? "şaka mı yapıyorsun?

'Hayır. Sanki tanrılar bize karşı. Kanaldaki kameranın üzerinde bir çanta ve bir şekilde arabaya bindirildiği yerde arızalı bir kamera.

'Peki ya açıklama? Fotoğraflar?'

"İşte burada işler daha umutlu bir hal alıyor. Güncellemeyi bekliyorum. İki fotoğraf birleştirildi. Görgü tanıkları güvenilmez olarak bilinirler, ancak son mesaja göre açıklamaları birbirine uyduğu için umut verici görünüyor. İlk iş olarak birleştirilmiş fotoğrafı alacağım ve bunu Volvo srclerimizle çapraz eşleştirmeye başlayacağız. Ayrıca fotoğrafı kahvaltı haberleri için medyaya dağıtacağım. İlk iş olarak bir basın toplantısı daha yapacağız. Asla bilemezsiniz. Belki şansımız yaver gider ve biri telefon eder.

'Kahvaltı haberleri mi? Peki ne zaman alacaksınız

Yukarı mı?'

"Bilmesen daha iyi. Aslında . . . ' Melanie pizza sosunu emiyor
Ellerini başka bir kâğıt havluya kurulayıp ayağa kalkar. 'Yatağa gitmem
gerek. Yarın beşinci gün. Duraklıyor.

"İyi misin aşkım?

Pek sayılmaz. Beş gün süreceğini hiç tahmin etmemiştim Tom.
Dürüst olmak gerekirse onu şimdiye kadar bulmuş olacağımı
düşünmüştüm.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 57

OLIVIA - DÖRDÜNCÜ GÜN

"Amelie iyi mi anne?" Chloe'nin sesi zayıf ve gerçekten solgun görünüyor. Ona meyve suyunun son damlalarını da verdim ama hıçkırıklarından onun da susuzluktan kavrulduğunu anlayabiliyorum. Ve aç olduğunu biliyorum, elini karnına bastırıyor.

"Kaçtı sevgilim," diye fısıldıyorum. Buna bir an bile inanmadım ama başka ne diyebilirdim ki? Chloe çok küçük ve çok korkmuş. 'Bu da demek oluyor ki hem kendisi hem de bizim için yardım alabilecek. Şimdi sadece dinlenmeli ve beklemeliyiz.

"Büyükbabamın silahı hâlâ duruyor mu? Gözleri yorgun ve şişmiş. Birlikte küçük yatak odasına geri döndük. Bana tekrar fiziksel şiddet uygulayacağından korkuyordum. Mahzende yaptığı gibi beni bayıltmaya çalışacak diye. Kulağı çatal yarısından dolayı hâlâ kanlı ama garip bir şekilde sessiz. Uğursuz bir sessizlik.

Ellerini yıkamaya devam ediyor ve bana bundan sonra ne yapacağını öğrenmek için dua edeceğini söyledi. Chloe'nin tekrar tuvalete gitmesine izin verdi ama neredeyse hiç kaka yapmadı. Dehidrasyon. Sifon da çalışmıyor, yani her yer daha da kötü kokuyor.

Şu anda silahı yakınında, banket koltuğuna yaslanmış durumda. Beni izlemek için yatak odasının kapısını açık tutuyor.

'En iyisi bunu düşünmemek, tatlı bezelyem. Sana söylediğim gibi, büyükbabam hasta,' diye fısıldadım. 'Sadece sakın olmalıyız. Dediğini yapmalıyız. Ve yardım bekleyelim.

'Çok acıktım. Başka bisküviniz yok mu?'

Çok üzgünüm, sevgilim. Her şey gitti. Ama iyi olacağız. Onu yatakta bedenime doğru çekiyorum ve saçlarını okşuyorum. 'Yardım geldiğinde, güzel ve büyük bir yemek yiyeceğiz. Sen ne seçeceksin?'

'Cips ve kola ile lazanya. Ve çikolata soslu dondurma.'

"İyi seçim. Saçlarını tekrar okşuyorum ve o da gözlerini kapatıyor.

'Sessiz ol. Dinlemeye çalışıyorum!' Babamın sesi.

'Şşşt, tatlım. Sorun yok,' diye fısıldadım Chloe'ye. Ve sonra babama daha yüksek sesle, 'Üzgünüm. Sessiz olacağız.'

Chloe'nin saçlarını düzeltmeye devam ediyorum, ritmin tadını çıkarıyorum ve sonunda sakinleşiyor. Uyumuyor ama beklemeye razı. Elimi başının üzerinde tutuyorum ve yine Amelie'yi düşünüyorum. Ormanda ne olmuştu?

Neden, neden, *daha önce* bir şey yapmadım? Amelie'yi dışarı çıkmaya zorlamasını engellemek için. İkinci çatalı ve yatağın altındaki kızartma tavasını düşünüyorum. Kafasına metal tavayla çok sert vurduğumu hayal ediyorum. Ya da diğer çatalla tekrar denemeyi. Ama o beni bu kadar yakından izlerken onlara uzanma riskini göze alamam. Benim ona saldırmaya çalışmamdan daha hızlı bir şekilde silahı kapabilir.

Tuvalet ihtiyacı olana kadar beklemem gerektiğine karar verdim. İçki de içmiyor, bu yüzden biraz zaman alabilir. Ama alçakgönüllülük için tuvalet kapısını çekecek ve bu benim sessizce hareket etme şansım olacak. Onu gafil avlamaya çalışacağım. Arkadan vur.

Sadece bir dahaki sefere çok daha sert ve isabetli vuruşlar yapmam gerekiyor.

BÖLÜM 58

MATTHEW - BEŞİNCİ GÜN

Matthew bitkin düşmüştür. Saat sabahın altısıdır ve yorgunluğunu gidermek ve Sally'yi basın toplantısına götürmek için kendini toparlamak amacıyla çok fazla kahve içmiştir. Sonuç olarak kafein yüzünden gergin ama hâlâ endişeli. Vücudunu ya da beynini sakinleştiremiyor.

Dün gece yine iki saatliğine dışarı çıktı, Carol Sally ile kalırken Maidstead sokaklarını arşınladı. İşe yaramadı. Şimdi de Amelie'yi bulma umuduyla değil, tamamen hayal kırıklığıyla o sokaklarda dolaşıyor. Evde kendini arayıştan dışlanmış hissediyor. Çok işe yaramaz. *Çaresiz.*

Melanie'ye bir gecede tüm yeni verilerin acilen çapraz referanslanmasına yardım etmesi için yalvardı. Siyah Volvo plakası. Kanalin yanındaki otoparkta bir kızı taşırken görülen adamın fotofit resmi. Matthew, bu tür verileri delme ve yeniden delme konusundaki inatçı kararlılığı sayesinde pek çok soruşturmanın sonuçlandığını gördü.

Bu tür işlerde iyidir ve diğer insanların onun fark edebileceği bir şeyi kaçırmamasından korkar. Ama tabii ki Mel onu olay odasına yaklaştırmıyor. Dawn Meadows'un evini bastığı için hala sırtında bir süpervizör var. Mel onunla site dışında kahve içmek için bile buluşmayacak.

Sonunda Matthew bahçeye açılan sürgülü kapıların yanındaki kanepeye oturur. Yanındaki yastığı yumrukluyor.

"İyi misin? Kapıdaki Sally, hâlâ eşofmanını giymiş. İkisi de gece kıyafetlerini değiştirme zahmetine girmiyor.

Özür dilerim. Sadece yorgunum. Çok fazla kahve içtim. Yastığı yerine geri koyar.

"Carol eve gitti mi?" diye sorar.

"Evet. Ben içeri girince geri döndü. Matthew, Carol'ın aynı evlerde yaşadığı için çok minnettar. Sally'ye verdiği destek için.

Matthew saatini kontrol ediyor. Altı on beş. "Telefonunu duydum," diyor kadın.

"Evet. Ofise dönerken Mel'den bir mesaj geldi. Tom ve George eve dönmüşler, o da geceyi onlarla geçirmiş. Basın toplantısına hazırlanmak için erken geldi. Matthew duraklar. "Hâlâ hazır olduğuna emin misin?

Sally uzun bir iç çeker. "Amelie için yapacağım. Ama yine gergin olduğumu biliyorsun. Bunun yerine senin yapabilmenin gerçekten bir yolu yok mu? Dün gece araba kullanmaya gitmeden önce bunu sormuştum.

Matthew korkunç bir suçluluk dalgası hisseder. Tüm vücudunda bir karıncalanma. Dawn Meadows'un evine gittiğini Sally'ye söylememiştir. Onun yargılamasıyla yüzleşemez. Onun için her şeyi daha da kötüleştirdiği için kendini çok kötü hiss ediyor. Ona dokunmak istiyor. Ona sarılmak. Milyonlarca özür dilemek. Ama basın toplantısından önce onu daha da üzme riskini göze alamaz.

'Dediğim gibi - geçen sefer çok iyiydin. Seni tekrar istiyorlar. Yalanı söylerken midesi bulanıyor. Bu yalan için kendinden nefret eder. Ona gerçeği daha sonra söyleyecektir.

"Tamam. O zaman baş etmek zorundayım. Sanki hayal ediyormuş gibi bir an gözlerini kapatıyor. Medya odası. Sonra nihayet onları açıyor, çenesi seğiriyor. Gergin. "Bana Mel'in ne söylediğini anlat. Metnini.

"Siyah bir Volvo arıyorlar, bölgedeki tüm kameraları inceliyorlar," diyor. 'Ama bu popüler bir araba, bu yüzden en büyük umutları fotoğrafa yakın bir sürücü bulmaları. O gönderdi. Basın toplantısında göstermeden önce görmeniz gerektiğini düşündüm, böylece şok olmazsınız. Matthew telefonuna uzanır ve indirmeyi bulmak için göz gezdirir. "Görmeye hazır mısınız?

"Elbette. Sally onun yanına oturmak için hareket eder ve o da ekranı ona doğru çevirir.

Hemen elini ağzına götürür.

Polisin çektiği görüntüde, arkaya doğru taranmış siyah saçlarında birkaç gri leke olan bir adam görülüyor. Gözleri derin. Kulaklar başa yakın. Oval bir yüz. Matthew fotoğrafı tekrar çekerken garip bir uyuşukluk hisseder. Adam sıradan görünüyor. Dikkat çekici değil. Yardımcı olabilecek tek şey, fotoğrafta üst dudağının üzerinde küçük bir benin görülmesi. Mel bunun bir ben olduğunun varsayıldığını ama geçici bir leke de olabileceğini söyledi.

Onu tanımadın mı? O gün Maidstead'de böyle birini görmediniz mi? Dükkanında? Freda's Fashions'da.'

Sally başını sallar. Adam onun yorgun görünmesine alışık ama kadın birden daha da solgunlaşır. Elini uzatıp en yakındaki sandalyenin köşesine tutunur ve aniden mutfaktan alt kattaki vestiyere doğru fırlar. Adam onu takip eder ve tuvalette öğürdüğünü duyar.

"Orada iyi misin, Sally? Bir bardak su getireyim mi?"

'Hayır. Sadece birkaç dakikaya ihtiyacım var. Beni yalnız bırak, lütfen.'

Ayağa kalkar ve bekler. Öğürme durur. Sifon. Muslukların çalıştığını ve nihayet içerideki kilidin tık sesini duyar. Kadın çıkarken geri adım atar.

"Üzgünüm," diyor. "Sadece zor. Gerçek bir insanı hayal etmek. Bir erkek. Sanırım Dawn Meadows olduğunu düşündüğümde daha kolaydı. Bir kadın. Düşündüm. Bilmiyorum. Aptalca gelebilir ama bir kadının daha nazik olma ihtimali olduğunu düşündüm-'

"Biliyorum. Adam öylece durur ve bir süre birbirlerine bakarlar. Keşke sana yardım edebilseydim, Sally. Keşke birbirimizi rahatlatabilseydik.

diğer.'

"Biliyorum. Ama işe yaramıyor, değil mi?"

Birbirlerine bakarak öylece duruyorlar. Dışarısı hâlâ karanlık, lamba sürgülü kapıların camından bahçenin sadece bir kısmını aydınlatıyor. Amelie'nin salıncağı görünüyor.

'Dawn Meadows'a bu kadar uzun süre odaklanmak tamamen bir hata mıydı? Bu bizim hatamız mıydı?

Şüphelenmekte haksız değildik. Tehdit mektuplarını gönderenin Dawn Meadows *olduğu* ortaya çıktı. Mel ona itiraf ettirdi.

bunu röportajda söyledi. Onun bu işe karışmadığını bilemezdik.

'Demek *oydu*. Mektuplar.' Sally'nin gözleri büyüdü. 'Ve bunun için suçlanacak mı? Evet?'

Matthew omuz silkiyor. "Sanırım. Bilmiyorum. Henüz bir pazarlık yapıldığını kabul etmeye dayanamıyor. Dawn'ın avukatı, polisin Matthew'a karşı Dawn'ın evindeki tehditlerini detaylandıran bir davanın utancıyla yüzleşmemesi için bir ihtar ticareti yapmak için çok baskı yapıyor gibi görünüyor. Ve Dawn'ın adresinin sızdırılması. Matthew'un onu ihbar eden arkadaşını ifşa etmesine imkan yok. Ama şimdi ortalık karıştı ve karısına ne yaptığını söylemeyi göze alamıyor. Dawn muhtemelen onun yüzünden suçlanmayacak.

Sally üşümüş gibi kolunu ovuşturuyor. 'Peki ne zaman yola çıkmamız gerekiyor? Hızlıca bir duş alacağım.'

"Yaklaşık yarım saat. Kahvaltı televizyonuna yetişmeye çalışmak için konferansa her zamankinden daha erken gidiyorlar.

"TAMAM. Kadın odadan çıkmak için döner ve Matthew onun merdivenlerdeki ayak seslerini duyar. Matthew fotoğrafa tekrar bakmak için telefonunu açar. Bugün ona çok şey bağlıydı.

Sorun şu ki Matthew fotofitlerin güvenilmez olduğunu biliyor. Bir zamanlar yapılan bir çalışma vardı, neredede olduğunu hatırlayamıyor, nedenini açıklıyordu. İnsan beyni tanıma için doğal olarak *bütün* bir yüzü alır, parçaları ayırmak için tasarlanmamıştır. Burun şeklini, yüzün uzunluğunu ya da göz şeklini tek başına fark etmek. Böylece bir kişiden şüpheliyi özelliklerine göre tanımlamasını istemek, beyni resimsel 'bütün yüz' tanımadan sözlü tanıma geçmeye zorluyor. Yanlış gitme eğilimindedir.

Bir deney, şüphelilerin vakaların yalnızca yüzde 8'inde polis robot resminden tanınabildiğini ortaya koymuştur.

Tekrar bahçeye baktığında, gri kaldırım boyunca bir gidere doğru yürüyen bir karınca dizisini fark eder. Sadece lamba ışığında görülebiliyordu. Veranda kapılarının yanındaki yuva geri dönmüş olmalı. İki hafta önceki Matthew Hill o yuvayı yok etmekle görevliydi. Kaynar su ve üç farklı ilaç denemişti.

En yakın yapı m a r k e t e . Sally'yi çılgına çevirdi, avlu istilas
yüzünden öfkelendi. O karıncalardan çok nefret ediyordu.
Bugünün Matthew Hill'i onları görememek için perdeyi çekiyor.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 59

MELANIE - BEŞİNCİ GÜN

Melanie saatini tekrar kontrol ediyor. Beş dakika kaldı. Gergin.

İletişim sorumlusu Lisa medya odasında iyi bir katılım olduğunu doğruladı. İlk basın toplantısı kadar olmasa da erken bir başlangıç için iyi bir sayı. BBC ve ITV kamera göndermiş, ki bu çok önemli. Sky yolda olduklarını söyledi. Sally ve Matthew az önce geldiler, bu büyük bir rahatlama. Ebeveynler için içindeyse yayınlar her zaman daha iyi olur.

Melanie bu sabah erkenden evden çıktığında, George için kahvaltı masasına bir not bıraktı. Birkaç satır öpücük içeren aptalca bir çizim. O sırada pantolon ve kazak giyiyordu, ofisin mesai saatleri dışında serin olacağını farkındaydı. Şimdi ise basın toplantısı için şık bir taşıyıcıyla getirdiği lacivert takım elbisesini giymiş.

Biraz dar. Bir süredir giymiyordu. Melanie televizyonda kötü yan açılardan kaçınmak için güzel ve dik oturmak zorunda kalacak. Bu gösteriş değil; dikkatinin dağılmasını istemiyor. Herkesin aptal kıyafetine değil, çekiciliğe odaklanmasına ihtiyacı varken sosyal medyada alaycı yorumlar. Bir an için hemen kazağını giyse mi d i y e düşünüyor. Hayır. Çok rahat. Vakit yok.

"Hazır mısın? Lisa zaten açık olan kapıyı çalar ve doğruca odaya girer.

"Elbette. Sky burada mı yoksa bekleyelim mi?

'Sadece kuruyorum. Onlara bir dakika vereceğiz.'

'Bununla canlı yayına geçen var mı? Yoksa bu bültenler için mi?'

"Bültenler, sanırım. Başka bir sel kurtarma operasyonu daha var. İki çocuk çatıda anneleriyle birlikte helikopteri bekliyor, bu yüzden tüm canlı yayın çabası bu. Ama kahvaltıda haber yapmalıyız. Yine de bu atılımın ne kadar kritik olduğunu vurgulamak önemli.

'Evet, evet. Hallediyorum.' Melanie notlarına bir göz attı. *Beşinci gün. Kesinlikle kritik. Bu adama benzeyen siyah bir Volvo sürücüsü hakkında bulacağınız herhangi bir bilgi bizim için dönüm noktası olabilir. Lütfen bu yüze yakından bakın. Lütfen telefon edin.*

"Gidip Sally'yi getirelim. Senaryosunu kontrol edelim.' Melanie, Sally'nin insanlara fotoğrafı kontrol etmeleri için kişisel bir ricada bulunmasını önerdi. Telefon.

Melanie ve Lisa koridor boyunca ilerleyerek yan odaya giderler ve kapıyı çalarlar. Matthew kapıyı açar, yüzü asıktır. "O hazır.

Sally yine Amelie'nin pembe tavşanını tutarak öne çıkar. Melanie bunu daha önce birlikte yaptıklarından bu yana sadece üç gün geçtiğine inanamıyor. O zamandan beri çok sayıda basın açıklaması, radyo ve televizyon röportajı yapıldı. Ama bu büyük basın toplantıları çok önemli.

Lisa önden gidiyor ve Sally podyumda Melanie ile onun arasında oturuyor. Tanıdık kamera tıkrıklarının biraz azalmasını bekliyorlar. Sonra Lisa herkesin hazır olduğunu onaylamak için elini kaldırır. TV kameraları sessizce sallanır.

Melanie yüzleri tarıyor ve odada farklı bir hava seziyor. Bazı gazeteciler telefonlarını kontrol ediyor. Çağrılacaklarından endişeleniyor. Amelie'nin kayboluşu hala büyük bir hikaye ama bugünün en önemli hikayesi değil. İki kişi gece boyunca arabalarında sele kapılarak öldü. Diğerleri hala çatılardan kurtarılıyor. Ani bir karar veriyor.

"Tamam. Birazdan size soruşturmayla ilgili tüm gelişmeleri aktaracağım. Tüm detayları. Ama önce Amelie'nin annesi Sally'den bu sabah neden bu kadar erken geldiğimizi duymanızı istiyorum. *Bu adamı* bulmak için neden acilen yardımınıza ihtiyacımız olduğunu. Anahtar şüphelimiz. Fotoğrafı asın lütfen.' Lisa'ya bakar, o da kaşlarını çatar ama yüzü ve olay odası numarasını içeren grafiğin asılması için işaret eder

Tam ekran arkalarında. "Hepiniz için dijital kopyalarımız var ve tüm yayınlarımızda doğrudan yayınlanacak.

Melanie, gazetecilerin bunu fark ettiklerinde etraflarına bakındıklarını fark eder. Kameralar Sally'yi yakınlaştırmaya başlar ama odadaki enerjide hâlâ bir terslik vardır. Bir gazeteci sözünü kesmek istercesine ayağa kalkar ama Melanie elini kaldırır. 'Sorular sonra lütfen. Amelie Hill'in annesini dinlememiz gerekiyor. Sonra Sally'ye yaklaşıp fısıldar. "Sakıncası var mı, Sally? İlk sen başla. Kâğıdın yanında mı?" Sally bir an şaşkın şaşkın bakar ama sonra elini cebine atarak A4 kâğıdını çıkarır.

"Amelie çok uzun zamandır bizden uzakta," diyor yavaşça. 'Bu onsuz geçen beşinci gün. Ve onun eve dönmesine ihtiyacımız var. Bugün acilen yardımınıza ihtiyacımız var. Üç TV kamerasına doğru bakıyor.

"Bu adamı bulmamız gerekiyor. Sally dönüp ekrandaki büyütülmüş resme bakar, altında kalın rakamlarla olay odasının numarası yazılıdır. "Yeni kanıtlar onun ... olduğunu gösteriyor. Sesi kesilir. Sally ağlamaya başlar. "Polis küçük kızımızın bu adamın elinde olduğunu düşünüyor.

Melanie uzanıp Sally'nin koluna dokunur. "Sorun yok. Teşekkür ederim, Sally. Buradan itibaren açıklayacağım.

"İki tanık bu adamın Amelie'nin kaybolduğu yerin çok yakınındaki bir otoparkta yeşil elbiseli bir kızı taşıdığını gördü. Kıyafetinden ve kendine özgü ayakkabılarından kızın Amelie *olduğuna* inanmak için iyi nedenlerimiz var. Etkili olması için duraklıyor. "Aradığımız adamın siyah bir Volvo kullandığını biliyoruz. Ve bu görüntü iki yeni kilit tanığımızın eşleşen tariflerinden derlendi. Bu adamı bulmanın bizim için ne kadar acil olduğunu vurgulayamam. Kim olabileceğine dair şüpheleriniz varsa, lütfen telefon edin. Yüzündeki iz bir ben olabilir. Ya da geçici bir leke olabilir. Ama hata yapmaktan korkmayın,' diye ekliyor. 'İnsanları çok hızlı bir şekilde eleyebiliyoruz. Ve eğer siyah bir Volvo'yu içeren olağandışı bir faaliyet fark ettiyseniz. Ya da buna benzeyen ve siyah bir Volvo kullanan bir adam. Tekrar ediyorum. *Lütfen . . . olay odası numarasını arayın.'*

Melanie başını sorular için sözü açan Lisa'ya çevirir ve ancak şimdi Melanie aniden dar takım elbisesini hatırlar. Daha dik oturur. Bu atılımla ilgili sorular bekliyordu. Bu adam hakkında.

Ancak daha önce ayağa kalkan magazin gazetecisi tekrar ayağa kalktı. 'Amelie'nin babası Matthew Hill'in daha önceki bir şüpheliyi tehdit ettiği için suçlamalarla karşı karşıya olduğu doğru mu? Dawn Meadows. Dawn Meadows'un adresinin ona verildiği doğru mu? Ekipten biri tarafından mı? Olayla hiçbir ilgisi olmamasına rağmen Bayan Meadows'un evine zorla girmiş. Ve üst düzey memurların tüm bu soruşturmayı yürüttüğünüze olan inançlarını kaybettiklerini?

Melanie sersemledi. Odanın diğer ucunda mırıldanmalar var. Fotoğrafçılar kan kokusu aldıkça yüksek bir tıkırtı dalgası. TV kameraları sallanıyor. Hâlâ ağlamakta olan Sally, Melanie'ye döner, yüzünde inançsızlık ifadesi vardır. Ve *panik*.

'Beşinci gün. Umutlar tükendi mi?' diye soruyor bir başka gazeteci. 'Bütün bu soruşturmayı yanlış mı yürüttünüz-'

"Ekibim yorulmak bilmeden çalışıyor," diyor Melanie, kalbi göğsünde çarparak. 'Bu soruşturmanın her yönü incelemeye tabidir. Ve bu soruşturmanın her yönüyle ilgili tüm sorumluluğu üstleniyorum. Ancak şu an önceki şüpheliler hakkında soru sormanın ne zamanı ne de günü. Ya da umudumuzu kaybetmenin. Bugün bu adamı bulmak için yardım isteme günü. Amelie Hill'i kaçırdığına inandığımız adam. Resme bakın-'

'Ama hatalar yapıldı mı? Beşinci gündeyiz, DI Sanders,' diye tekrarlıyor magazin gazetecisi, hala ayakta.

Lisa da aniden ayağa kalkar. "Bu hiç yardımcı olmuyor. Sally şimdi kontrolsüzce çıkıyor. 'Bayan Hill buraya gelmekle çok cesur davrandı. Ve buna ihtiyacı yok. Lisa hızla hareket ederek Sally'nin ayağa kalkmasına yardım eder ve onu odadan çıkarır, TV kameraları onu takip etmek için sallanmaktadır.

Melanie telefonunun cebinde titrediğini hisseder. Canlı yayın bağlantısından izleyen süper olacak. Bunu medyaya kimin sızdığını merak ederek göğsünün daha da sıkıştığını hisseder. Dawn Meadows mu? Hayır - daha çok kocası Adam. Adam *çok öfkeliydi*.

Matthew'un Dawn'ı tehdit etmesi hakkında. Ya da belki de bunun, karısı için 'suçlama yok' anlaşmasını perçinleyeceğini düşünüyor. Her neyse.

'Daha geniş kapsamlı soruşturma ile ilgili soruları uygun bir zamanda yanıtlayacağımı tekrarlıyorum. Ancak bugünkü mutlak önceliğim Amelie'yi bulmak. Bu da yeni kilit şüpheliyi bulmak anlamına geliyor. Sesi kararlılığıyla birlikte daha da yükseliyor. 'Bu yeni ipucuyla ilgili her türlü soruyu kabul edeceğim. Ama bugünkü odak noktamızın baltalanmasına izin vermeyeceğim. Hâlâ kayıp olan sekiz yaşında bir kızımız var. Duraklıyor. "Ve kalpleri kırılan iki ebeveyn.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 60

OLIVIA - BEŞİNCİ GÜN

Bir solukla uyanıyorum. Yüksek yatak odasının penceresinden sızan ışık, sabahın olduğunu gösteriyor. Uykuya dalmama izin verdiğim için çok öfkeliyim. Uyumamak için çok uğraştım.

Yanımdaki Chloe'ye dönüyorum ve ondaki değişim karşısında şok oluyorum. Karavanın yatak odasında hava buz gibi ama saçları alnının etrafında nemli. Elimin tersini tenine bastırıyorum ve yanıyor. *Aman Tanrım, hayır.*

"Chloe. Chloe," diye fısıldıyorum. 'İyi misin, sevgilim? Nasıl hissediyorsun, tatlım?'

'Ben çok susadım, anne.' Onun nefesi çok hızlı görünüyor. Sığ ama çok hızlı.

Biliyorum, sevgilim. Bekle. Bir dakika bekle.'

Ayağa kalkıp küçük odanın bir ucundan diğerine geçerek yüksek sesle kapıya vuruyorum ve aynı anda ikinci çatalı sakladığım sol cebimi kontrol ediyorum.

Yanıt yok.

Tekrar vuruyorum. Seninle konuşmam gerek. Chloe iyi değil. Onun için yardım almalıyız. Ve bir içkiye ihtiyacı var.'

Sonunda yandaki kapıdan bir hareket sesi geliyor. Anahtarların şingirtisini duyana kadar tekrar vuruyorum.

Gecenin erken saatlerinde babamla aramızda korkunç bir tartışma yaşandı. Uzun süre yatak odasının kapısını açmama izin vermedi. Silahı yanında dik bir şekilde bankette oturuyordu. Ne yapacağının söylenmesini beklediğini söyledi.

Sonraki. Kafasının içindeki sesin Tanrı olmadığını ona haykırmak istedim. O şeytandı. Delilikti. Ama mahzeni düşünmeye devam ettim ve her şeyi yanlış yöne çekmekten korktum. Beni tekrar uyutmasından korkuyordum. Chloe'nin onunla yalnız kalmasından.

Sonra ne oldu? Sabahın dördünde hiçbir açıklama yapmadan, aniden yatak odamızın kapısını tekrar kilitledi.

Bu gürültü de neyin nesi Olivia? Dinlemem gerek.

Ve düşün. Bu gürültüde nasıl dinleyebilirim ki?'

Kapının kilidini açtığında Chloe'nin önünde, yatağın üzerinde durdum, kollarımı açmıştım ve nabzım kulaklarımda atıyordu. Gece ona saldırmak için çatalı ya da ağır tavayı kullanmayı -kaçmayı- çok ummuştum ama o, silahını yakınında tutarak saatlerce beni izledi. Ve sonra yatak odasının kapısını aniden kilitleyerek beni gafil avladı. Yorgun muydu? Kendisi uykuya dalmaktan mı korkuyordu? Kim bilir.

"Chloe iyi değil," diye tekrarlıyorum, kapıyı açıp silahı yatak odasına doğru tutarak orada dikilirken. 'İçecek bir şeye ihtiyacı var. Ve bir doktora. *Yanıyor*.

'Ve sen cidden buna kanacağımı mı düşünüyorsun Olivia? Muhtemelen oruca alışmaya çalışıyordur. Sana söylemiştim. Tanrı'nın istediği bu. İçecek bir şey yok. Yiyecek bir şey yok.'

Ama o çok küçük. Ve size onun *iyi olmadığını* söylüyorum. Nefes alış verişinde bir sorun var. Gelin ve bakın.'

Başı seğiriyor ve gözleri sanki düşünüyormuş gibi kısılıyor. Yoksa dinliyor mu? Yorgun görünüyor. Gece onu izlerken bu bana umut verdi, uyuyakalması için dua ettim, böylece onu o tavayla vurabilirdim. Onu bayıltmak ve bizi uzaklaştırmak için. Ama şimdi elinde silah varken, yorgunluğu beni korkutuyor. Ya kafasının içindeki ses yine *yanlış* bir şey söylerse?

Bir içkiye ihtiyacı var. Ve yardıma. Gelin ve kendiniz görün.'

'Olmaz öyle şey. Burada beklemem gerek,' diyor. "Dinlemek için. Ne yapacağım bana bağlı değil. Ve her durumda. Ben aptal değilim. Bunun *gerçekte* neyle ilgili olduğunu biliyorum. Bir elini ağrıyan kulağına götürdü ve silahıyla geri çekilmemi işaret etti. 'Oraya geri dönmen gerek. Ve *kapa çenen*i. Bırak dua edeyim. Ve dinlememe izin ver.

"*Lütfen*. İlerliyorum, cebimdeki çatalı tekrar elime alıyorum, ama silahı doğrultuyor - korkunç bir tıkırtı - ve sonra yatak odamızın kapısını tekmeleyerek kapatıyor. Kapıyı itiyorum ama nafiye; ağırlığını kapının diğer tarafına veriyor. Sonra kilidi sabitlerken yine bir şangırtı sesi duyuyorum.

Hayır. Lütfen bizi içeri kilitleme. Chloe hasta, size söylüyorum. O hasta!"

Hayal kırıklığıyla kapıyı defalarca tekmeledikten sonra bir an duruyorum, içimde mutlak bir umutsuzluk dalgası dolaşıyor.

"Neler oluyor? Neredesin anne?"

Chloe'ye dönüp sıcak alnındaki saçları düzeltiyorum. Gözleri açık ama sanki görmüyor gibi. "Sorun yok, sevgilim. Ben buradayım. Daha fazla kontrol yapmak için üstünü kaldırıyorum. Kızarıklık yok ama göğsünde garip bir titreşim var, deri üçgen şeklinde içeri ve dışarı dalıyor. Bunu daha önce hiç görmemiştim. Üçgene hafifçe dokunuyorum ve nabızı hissediyorum. Hızlı. Yorgun.

"Ne yapıyorsun anne?"

"Sadece seni kontrol ediyordum, sevgilim. Çantama uzanıyorum ve gözden kaçırdığım bir şey olabilir diye ceplerimi hızla karıştırıyorum. Son bir meyve suyu kutusu mu? Hayal kırıklığı içinde içindekileri yere döküyorum ama hiçbir şey yok. Hepsini gitmiş.

Şimdi Chloe'nin yanına uzanıp saçlarını okşarken ağlıyorum. Ben küçükken ve hastayken annem bunu yapardı. Saçlarımı okşar, sonra da kendi annesinin hediyesi olan güzel gümüş bir fırçayla hafifçe tarardı.

Büyükannemle hiç tanışmadım ama o saç fırçalamasının beni ne kadar rahatlattığını ve sevdiğimi hatırlıyorum. Bu yüzden yere eğilip kendi sıradan siyah plastik fırçamı aldım ve Chloe'nin saçlarını nazikçe taramaya başladım.

"İşte, sevgilim. Her şey yoluna girecek. Yardım gelecek. Gözyaşlarımın yanaklarımdan aşağı süzüldüğünü, ellerimin titrediğini hissedebiliyorum. Kızgın, perişan, dehşete düşmüş ve kızıma sunabileceğim tek şey teselli olduğu için utanıyorum.

BÖLÜM 61

MATTHEW - BEŞİNCİ GÜN

"Nasıl yapabildin? Bu doğru mu? Dawn Meadows'un evine gittiğin?" Koridor boyunca uzanan basın toplantısından yan odaya geri dönerken Sally'nin sesi çılgına dönmüştü. Gözyaşları hala yüzünden aşağı akmaktadır. İletişim görevlisi Lisa bir adım gerisinde.

"Çok özür dilerim. Matthew'un damarlarındaki tüm kan aşağı doğru akıyormuş gibi hissediyor. "Onu bulmak için yanıp tutuşuyordum. *Amelie'yi bulmak* için.

Matthew, Mel'in hala meydan okuyan sesi hoparlörden akarken, standındaki küçük canlı yayın ekranının yanında duruyor. Soruları yanıtlamaya çalışıyor ama gazetecilerin çoğu artık ayakta. Sözünü kesiyorlar. Ve birbirlerinin sözünü kesiyorlar.

Lisa yayının sesini kısmak için odanın diğer ucuna koşar. "Sally. Otursana. Sana biraz su getireyim - oraya geri dönmem gerek. Melanie'ye destek olmak için.

'Su istemiyorum. *Hiçbir şey* istemiyorum. Sally ellerini başının üstüne koyar ve sağa sola bakınarak sağa sola yürümeye başlar. Matthew onu izlerken perişan haldedir. Tıpkı Amelie'nin kaybolduğu gün otoparkta yaptığı gibi çırpınıyor.

"Çok özür dilerim. Yapmalıydım-'

'Bana nasıl söylemezsin? Bana *söylemediğine* inanamıyorum. O basın toplantısına gitmeme izin verdin. Ve bana ne yaptığını *söylemedin.*'

Çok özür dilerim. Dilemeliydim. Meadows'un medyaya konuşacağını bilmiyordum. Doğru zamanı bekliyordum-'

"Doğru ... zaman mı? Sally'nin ses tonu kuşkuludur. Lisa, insanların duyacağından korkuyormuş gibi aceleyle ofis kapısını kapatır. Bir bardak su doldurmak için köşedeki masaya gider ama Sally suyu almaz. Bir o yana bir bu yana yürümeye devam ediyor, gözleri geniş ve vahşi, duvardan duvara bakıyor ve sonunda doğrudan Matthew'a bakıyor. 'Yani onu tehdit ettiğin doğru mu? Dawn Meadows'u? Mel ve bana karışmayacağına dair söz verdikten sonra. Gemiye sallamayacağınıza. Amelie'nin aranmasına engel olmayacaktın.

"Doğru şeyi yaptığımı sanıyordum. Amelie'nin orada, Dawn'ın evinde olduğunu ve onu bulabilecek tek kişinin ben olduğumu düşündüm. Matthew'un zihni yarışıyor. Sanki Dawn'ın evine geri dönmüş, odadan odaya koşuyor, Amelie'nin adını çağırıyor. Cevap yok.

Ama bana söylemedin. Oraya gitmeme izin verdin. Oraya girmeme, tüm bunların içine girmeme izin verdiniz' - basın toplantısının yayınını işaret ediyor - 've bana söylemediniz.

"Biliyorum, biliyorum. Yapmalıyım. Bir hata yaptım, Sally.'

"Bir *hata* mı? Sally'nin yüzündeki ifade onun için çok fazlaydı. Sadece öfke değil, gerçek bir aşağılama bakışı. Böylece Matthew'un kafasında bir bomba patlar.

Evet. Bir hata. Elbise denemesine izin vermemek gibi. Gözünü ondan ayırmak gibi. *Bir hata*, Sally.'

Kelimeler ağzından çıkarken bile Matthew onları söylediğine inanamıyor. Keşke geri sarabilseydi. Onları tekrar içine çekebilmeyi.

Özür dilerim. Özür dilerim. Bunu söylememeliydim. Kesinlikle öyle demek istemedim. Sally - buraya gel. İzin ver-' Kollarını uzatarak ileri doğru hamle yapar, ama Sally geri çekilir. Kendini korumak istercesine kollarını kaldırarak geri çekildi.

Odada bir anlık korkunç bir sessizlik olur. Lisa aralarında bakışır, yüzü şok olmuştur.

"Beni eve götürecek birine ihtiyacım var," diyor Sally sonunda.

"Arabayı ön tarafa getireyim. Matthew, başı eğik, anahtarlarını almak için cebine uzanıyor.

Hayır. Hayır. Sen değil. Senin yanında olmak istemiyorum. Senin yanında olamam. Lisa'ya dönerken Sally'nin sesi titriyordu. "Benim için bir araba ayarlayabilir misin? Buradan çıkmam gerek. Eve gitmem gerek. *Lütfen*.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 62

MELANIE - BEŞİNCİ GÜN

"Doğru. Belli ki planladığımız gibi gitmedi,' diyor Melanie olay odasına geri dönerken. Ekip izleme ekranının etrafında toplanmış, tüm gözler ona çevrilmiş. Kimse tek kelime etmiyor ama yüzleri her şeyi anlatıyor.

"Ama cesaretimizi koruyoruz ve devam ediyoruz. Melanie ekibin içinde neler hissettiğini bilmesine izin vermiyor. "İçerisi tam anlamıyla bir felaketti. Bunu değiştiremem. Ve bunun dikkatimizi dağıtmasına izin veremem. *Şu anda*, bugün önemli olan tek şey Amelie. Bu yeni çağrı. Fotofit ve siyah Volvo için aranıp aranmayacağımız. O yüzden işe koyulalım, olur mu? Verileri incelemeye devam edin. Volvo'nun görüldüğü yerleri kontrol edelim. Ve umarım medya Amelie'yi bulmamıza yardım etmenin, emniyete ve bu soruşturmaya saldırmaktan daha önemli olduğuna karar verir. Duraklıyor. Kokluyor. "*Ve bana*.

Melanie cebinde telefonunun çaldığını hisseder ve kontrol etmek için uzanır. Başkomiserden bir mesaj daha.

My office.

Görmezden geliyor. Aşağılanma bekleyebilir. Melanie, yukarı çıkıp hesap vermek isterse, teşkilatta ne kadar az personel olursa olsun, doğrudan davadan alınacağından korkuyor. "Sam," der. 'Seni bu olayın medyada nasıl yer alacağını izlemekle görevlendiriyorum. Bunu benim için yapabilir misin?

"Elbette. Sam onunla göz göze geldi. Endişeli görünüyor. "Lisa orada değil mi?

"Evet ama şu anda başka bir şeyle uğraşıyor. Melanie'yi şaşırtan bir şekilde Lisa, Sally'nin odadan çıkmasına yardım ettikten sonra basın toplantısına geri dönmedi. Mesajında Sally ve Matthew arasında büyük bir tartışma yaşandığı yazıyordu. Ayrı ayrı ıkılmışlardı ve Lisa onları medyadan korumaya çalışıyordu. Gazeteciler tarafından takip edilebileceklerinden endişeleniyordu. Sally'nin arkadaşı Carol'la kalması konusunda anlaşmışlardı.

"Öncelikle listemizdeki Volvo sürücülerıyla ilgili bir güncellemeye ihtiyacım var," diye ekliyor Sam'e bakarak. "Beni ofisime kadar takip eder misiniz lütfen?"

Melanie hızlı adımlarla yan ofisine giriyor ve Sam'in ardından kapıyı kapatıyor. Telefonu hâlâ açıktır ve BBC haber uygulamasına basar. İçini rahatlatan bir haber belirir. Kısa ama yararlı. Başlığın altında - *Amelie Hill'i bu adam mı kaçırdı?* - Haber sadece üç paragraftan oluşuyor. Ama fotoğrafı ve olay odası numarasını içeriyor. Ve Dawn Meadows gösterisinden hiç bahsedilmiyor. *Henüz.*

'BBC düz yayın yapıyor. Fotofit.' Sam'e göstermek için ekranı çevirir. Sam başını sallıyor. Rahatlamış görünüyor. 'En azından bir şey var. Pekâlâ. Hadi yeniden toplanalım, sen ve ben. Melanie dönüp beyaz tahtasına bakar. Olay odasındaki büyük dijital tahtanın eski usul minyatür bir kopyası. Ortada Amelie'nin resmi var. Meadows'un fotoğraflarının üzerinde bir çarpı işareti var. Aynı şekilde Sally'nin arkadaşı Carol'ın da. Cinsel suçlular sicilindeki yerlilerin bir listesi ve her bir mazeret kontrolü için işaretler. Taşınan yeşil elbiseli kızın bir anlık görüntüsünü yakalayan güvenlik kamerasından bir kare. Artı son iki ekleme. Fotofit ve siyah bir Volvo'nun fotoğrafı.

Bu sabah erken saatlerde Melanie yeni Venn şemasını ekledi. Bir daire siyah Volvo sürücülerı için. Bir tane de fotofit ipuçları için. Ayrıca ulusal seks suçluları sicilinde siyah Volvo kullanan herkes. Artık her şey çapraz eşleşmeyle ilgili. Bir kalem alıyor ve *Matthew Hill vakalarının Volvo ya da fotoğraf eşleşmelerini* yazmak için tahtaya geçiyor. Yazarken kalem gıcırđıyor.

Ee, Sam. Amelie'nin kaybolduğu Salı günü kameralara yakalanan siyah Volvo konusunda ne durumdayız? Başka bir şey var mı?"

"şu ana kadar somut bir şey yok," diyor dijital defterine göz atarken. 'Ya yanlış yaşta erkekler, ya araba kullanan kadınlar ya da tamamen mazeretleri var. Birkaç tane

ulaşamıyorum. Bazı adresler güncel değil. Telefonla ulaşamadıklarımızı kontrol etmeleri için ekipler gönderdim. Elimizden geldiğince hızlı bir şekilde liste üzerinde çalışıyoruz.

"Peki şu anda öne çıkan muhtemel adaylar kimler?"

"Doğru yaşta bir papaz. Konuştuğumuz gibi bir vaftiz töreni düzenliyor. Karısıyla konuştum ama internetteki profil resmi bizim adama benzemiyor. Bir bilgisayar satış temsilcimiz var. Karısından bir resim istedim. Yakında gelir.'" Tekrar tabletine bakıyor. "Oxford'da bir matematik öğretmenimiz de var. Ama yarıyıl tatili olduğu için en son gittiği okuldan bir haber yok. Okulun web sitesinde fotoğrafı yok ve öğretmenler sosyal etkinliklere katılma eğiliminde değil, bu yüzden orada şansımız yok. Yerel üniformalılar evi denemiş ama komşular uzakta olduklarını söylüyor. Görünüşe göre bir kızı ve bir torunuyla yaşıyor. Hâlâ peşinde olduğum dört olası araba daha var. Fotoğrafları alır almaz sizi bilgilendireceğim.

Kapı alındı.

"Evet? Melanie döndüğünde ekibin genç üyelerinden birinin kapıda durduğunu görür.

'Ana odadaki telefonda başkomiser var. Sizinle konuşmak istiyor.

"Ona beni bulamadığını söyle.

Patron mu?"

"Ona beni bulamadığını söyle dedim. şimdi kapıyı kapat lütfen.

Melanie ona dönerken Sam'in kaşları havaya kalktı.

'Lütfen söyle Ben sen Yapma. Biliyorum kim sızdırılmış ve adres Matthew'a, Sam. Sen değildin, değil mi?'

'Hayır. Ben değildim, yemin ederim. Ve bilmiyorum.'

Güzel. Doğru. Yeterince makul. Uzun, yavaş bir nefes alır ve çok yakında bir noktada bu işin peşini bırakması gerekeceğini fark eder. Sızıntı. Kim olduğunu ve kızgınlığını boş verin, Meadows ve medya üzerindeki bu karmaşayı bitirmesi, ekibin moralini yeniden inşa etmesi ve sadece tek bir şeye odaklanması gerekiyor. *Amelie*'ye. Doğru. Volvolar konusunda iyi iş çıkardın. Ama Matthew Hill'in daha yumuşak davalarına geri dönmek istiyorum. Alison hâlâ üzerinde çalışıyor mu?' Üzerinde çalıştığı tüm ciddi davaları kontrol ettiler. Ama Melanie şimdi tüm davaların incelenmesini istiyor. evrilmedik taş bırakılmayacak.

Evet, patron. Tüm boşanma ve kayıp kişi davaları. Son altı ayın listesi elimizde. şu ana kadar bir şey yok. En azından bir yıl geriye gidelim mi? *Herkesi* siyah Volvo sahipliği için kontrol et.'

Melanie duraklar. 'Evet. İyi fikir. Sen merkeze geri dön. Ben şimdi Matthew'u arayıp bunu takip edeceğim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 63

MATTHEW - BEŞİNCİ GÜN

"Özür dilerim. Seni görmek istemiyor. Carol, kendilerinininkinden sadece iki kapı ötedeki kulübesinin eşiğinde, sarsılmış görünüyordu. "Bana ne söylediğini anlattı Matthew.

Biliyorum. Bu korkunç bir şey. Ve kendimi asla affetmeyeceğim. Bunu söylememeliydim. Ve sanmıyorum ki-

'Peki neden söyledin? Zaten kendini suçladığını biliyorsun. Bunu ona nasıl söylersin?' Carol ağlamaya başladı.

Matthew tokat yemiş gibi geri adım atar. Bir süre öylece durdular, Carol ağlıyordu ve Matthew sersemlemişti. Ve tamamen çaresiz. O anda kesinlikle her şeyini kaybettiğine ikna olmuştur. Amelie'yi. Ve şimdi Sally'yi de.

"Keşke onunla konuşabilseydim.

"Hayır. Onun boşluğa ihtiyacı var. Benim de ona göz kulak olmam gerek.'

'Ona onu sevdiğimi, bunu gerçekten istemediğimi ve çok üzgün olduğumu söyler misin? Onu suçlamıyorum. *Elbette* onu suçlamıyorum.'

Carol hâlâ ağlayarak ona bakar ve sonunda küçük bir baş hareketiyle kapıyı kapatır.

Matthew bir süre daha kapının eşiğinde öylece durur. Sally'nin içeride olduğunu düşünüyor ve avucunu kapının parlak kırmızı boyasına bastırıyor. Bir adım uzaklaşırsa artık hiçbir şeyin anlamı kalmayacakmış gibi hissediyor.

Sonunda, eli hâlâ kapıya dayanmışken, üst katta bir ışığın yandığını görür. Carol'ın Sally'yi rahatlattığını hayal ediyor. Bir, belki iki dakika boyunca eline bakar ve sonunda çok yavaşça hareket ettirir

kapıdan çıkıyor, dönüyor ve arabasına doğru yürüyor. Çitlerle gizlenmiş, yakındaki bir yere park etmişti. İletişim görevlisi Lisa dikkatli olmasını söyledi. Gazeteciler arabasını tanıyor olabilir.

Sürücü koltuğunda, Mel'den gelen bir mesajı görmek için cebinden telefonunu çıkarır.

Ring me.

Henüz haber sitelerini aramaktan çok korkuyor. Felaket basın toplantısının sonuçlarıyla yüzleşmek için. Bazı yayın organları iftiradan endişe edecek. Kanıt olmadan Şafak hakkındaki iddiayı haber yapmak istemeyeceklerdir. Ama magazin gazeteleri cesur davranabilir.

Matthew arar ve telefonu kulağına dayar. "İyi misin? Mel'in sesi.

Hayır. Sally benimle konuşmuyor. Ya sen?"

Çok üzgünüm Matt. Burası da kabus gibi. Beni kovamasın diye müdürden saklanıyorum. Sana daha fazla zaman vermemi ister misin?"

Hayır. Ateş et. Ne oluyor?"

"Ekibim büyük bir çaba sarf ediyor. BBC fotofiti yayınladı ve bazı telefonlar geliyor. Ekibin *tüm* yumuşak vakalarınızın üzerinden geçmesini istiyorum. Sadece altı ay değil. Son on iki ayı. Siyah Volvo'larla ve fotoğraflarla karşılaştırın.

"Fotoğrafı tanıyamadım, Mel.

'Elbette. Ama bizim göremediğimiz bir bağlantı olabilir. Günlüğünüzü ve kayıtlarınızı tekrar kontrol edebilir misiniz? Boşanmalar, kayıp kişiler, hepsi. Geçen yılki tüm vakaların elimizde olduğundan emin olun.'

"Elbette. Günlüğüne göz atmaya başladığında kendini boşlukta hisseder. Bunun yardımcı olacağını düşünemiyorum. Mahkûm edilmesine yardım ettiği tüm suçluları zaten kontrol etmişler. Hepsi hâlâ hapiste ya da sağlam mazeretleri var. Matthew onun daha az ciddi işlerinin bununla nasıl bir ilgisi olabileceğini anlayamıyor. "Kontrol etmeye devam edeceğim ve size bir güncelleme göndereceğim.

Matthew konuşurken günlüğünde gezinmeye devam eder ve ani bir farkındalık yaşar. "*Lanet olsun.*"

"Neden - lanet olsun? Mel'in sesi.

Özür dilerim. Sadece sesli düşünüyordum. Önemli bir şey değil. Günlüğümü kontrol ederken yapmayı unuttuğum bir şey olduğunu fark ettim. Suçlu hissediyorum, hepsi bu.'

"Unuttuğun bir dava mı?"

"Hayır. Aktif bir dava değil.

"Yine de söyle.

Matthew günlük kaydını arar. 'Genç bir kadındı. Aslında bir çocuk. Henüz on dokuz yaşında. Annesini aramamı istedi. Amelie'nin kaybolduğu gün ofisteydi. Sally'den telefon gelince onu hemen dışarı çıkarmak zorunda kaldım. Davayı başka bir özel dedektife vereceğimi söyledim. Ama tamamen unutmuşum.'

'Bir isim aldınız mı? Genç kadının. Misper?' Mel bastırır.

"Evet, tabii. Tabii. Burada bir yerde.' Notlarını çağırırken bir duraklama daha. "Sadece çok temel detaylar. Dediğim gibi, davayı henüz almadım. Resmi olarak değil.

Ama bu Amelie'nin kaybolduğu gündü. Öyle değil mi? En azından kontrol etmeliyiz.'

"Ah. TAMAM. İşte notlarım. On dokuz yaşında bir çocuk. Annesi sekiz yaşındayken aileyi terk etmiş. Görünüşe göre başka bir adamla. Çocuk, babasının biraz katı, biraz kontrolcü olduğunu söyledi. Annesini bulup bir süre kızıyla birlikte yaşayıp yaşayamayacağını öğrenmek istiyor.

"Babası hakkında daha fazla bilgi var mı? Mel'in sesi hareketli geliyor. "Neden?

"Eğlendir beni.

Üzgünüm. Fazla bir şey değil. Dediğim gibi, Sally aradığı için doğru düzgün röportaj yapacak zamanım olmadı. Bekle bir dakika. İşte burada. Bir öğretmen olduğunu söyledi. Evet. Babası matematik öğretmeni. Babası matematik öğretmeni.'

64. BÖLÜM

MELANIE - BEŞİNCİ GÜN

"*Matematik öğretmeni* mi? Melanie buna inanamıyor. Ofisinden olay odasına doğru yürür. "Bir şey bulmuş olabiliriz, millet. Sesi o kadar yüksekti ki birkaç kafa döndü. "Tamam. Hatta kal, Matthew.' Sam'in masasına doğru ilerler ve telefonu önüne tutar.

"Seni hoparlöre veriyorum, Matt. DS'lerimden biriyle birlikteyim - Sam. Amelie kaybolduğunda kanalın birkaç mil yakınında kameralara yakalanan siyah Volvo sürücüleri üzerinde çalışıyor. Birinin matematik öğretmeni olduğunu söylemiştin, değil mi Sam?

"Bu doğru. Komşu işgali doğruladı.'

Adına bakar mısın? Bir bağlantımız olabilir. Sen de kızın tam adına bak, Matthew.'

"Olivia bir şey," diyor Matthew. 'Hatırlayamıyorum. Bekle bir dakika. Olay odasında tam bir sessizlik.

İşte burada. Olivia *Miles*.'

"John Miles," diyor Sam neredeyse aynı anda.

Bir inançsızlık ritmi. Adrenalin Melanie'nin vücuduna yayılır. Buluşun fotofitten gelmesini bekliyordu. Başından beri burada olduğunu kabul etmesi biraz zaman aldı. Matthew'un günlüğündeki bir not. Bir kız *ofisinde*.

Doğru. Sanırım adamımız bu olabilir, Matthew. Seni tekrar arayacağım. Her şeyi halletmemiz gerek. Evde olmadığını biliyoruz ama evini tamamen arayacağız. Komşularla tekrar konuşun. Volvo'sunu canlı ANPR ile kontrol edin.

Hayır. Telefonu kapatma, Mel. Nerede yaşıyor?' Matthew'un sesi çaresizdi.

"Söz veriyorum, hemen geri arayacağım. Her şeyi ayarladığımı an.' Şimdiden bir helikopter düşünüyor. Silahlı bir müdahale ekibi. İrtibat kademeleri. Arama. Adli tıp.

Melanie odanın önüne doğru ilerliyor. Tüm ekibin duyduğundan emin olması gerekiyor. 'Tamam. Dinleyin. Bir ismimiz var millet. John Miles. Matematik öğretmeni. Oxford bölgesi. Sam size bilgi verecek. Her şeyi ayarlıyorum. İşte bu kadar.' Kelimeler bir an boğazında düğümlendi. "Bugün.

Sam'i daha fazla bilgi vermesi için bırakır ve coğrafyayı öğrendikten sonra destek ekiplerini hedefleyebilmek için acil çağrılar yapmak üzere ofisine geri döner.

Önce John Miles'in evinin aranmasını onaylatır. Yerel üniformalar ve tam adli tıp. Ayrıca ailenin nereye gitmiş olabileceğine dair bilgi almak için komşuları tekrar ziyaret eder. Onlara fotoğrafı göster. Basın toplantısından sonra telefonla arama riskini göze alamayarak başkomiserini sesli mesajla bilgilendirir ve John Miles arabasını değiştirmedeği sürece ANPR'nin şimdilik en iyi umutları olduğunu söyler. Volvo'nun plakası ellerinde.

Melanie hızlı adımlarla ana ofise geri döner. Sam masasında, tüm ekip telefonlarının başında. "Bir şey var mı?

"Evet. Şimdi geliyor. Sam ANPR raporunu Melanie ile paylaşmak için ekranını sallıyor. John Miles'in siyah Volvo'sunun Salı günü Devon'un ortasından Oxford'a giderken birkaç kameraya yakalandığını gösteriyor. Amelie'nin kaybolduğu gün. Perşembe günü de M4'ün batısından Bristol'a doğru giderken yine birkaç kameraya yakalanmış. Swindon ve Bristol arasındaki yolun yaklaşık yarısında kuzeye, açık araziye ve tarım alanlarına doğru dönüyor. Kayboluyor. O zamandan beri hiçbir kamera tarafından görülmemiş.

Tamam. Yola çıkalım. M5 kuzey. Helikopteri kaldırıp bu bölgeyi kontrol edelim.' Malmesbury'nin etrafında bir daire çiziyor. "Muhtemelen o zamandan beri kırsal yollara saplanıp kalmıştır.

Sam'le birlikte kuzeye giden arabada Melanie istenmeyen bir güncelleme alır. Önce bir mesaj, sonra da sistemdeki tüm detaylar. John Miles'in silah ruhsatı var. Yasal olarak tutulan bir av tüfeği. Yerel bir silah kulübünün hevesli bir üyesi olduğu ortaya çıktı. Aylık toplantılara katılıyormuş. Melanie ekibine silah kulübünden bir fotoğraf bulmaya çalışmalarını ve atış talimi için nereye gidebileceğine dair bir ipucu olup olmadığını görmek için mümkün olduğunca çok üyeyle konuşmalarını söyler. Favori uğrak yerleri var mı? Oxford'un batısındaki kırsal alanlar ya da çiftlik arazileri?

Sam arabayı sürerken dijital dosyadaki güncellemeleri izliyor ve sonra Matthew'u tekrar arıyor.

Doğru. Matthew. Seni beklettiğim için üzgünüm. Bir araba göndereyim mi? Yoksa kendin mi sürmek istersin? Bristol'a gitmen gerekiyor. Henüz bir yer bilmiyorum ve size tam detayları veremeyeceğimi biliyorsunuz. Ama John Miles'in Malmesbury bölgesinde olabileceğini düşünüyoruz. Bristol'un doğusunda. Daha fazlasını öğrendiğimde sizi bilgilendireceğim. Ama kordonların arkasında kalmanız gerekecek. Evet?'

"Elbette. Ve tüm bunları kameralardan mı biliyorsun?'

'Evet. En son Perşembe günü görülmüş, yani ya hareket etmiyor ya da kırsal şeritlerde kalıyor. Şu anda bir helikopterim var, arabayı arıyor.

'Tamam. Ben kendim sürerim ama Sally için bir araba gönderebilir misiniz? Hâlâ zorlanıyor. Matthew duraklamak zorunda kalır. Tüm gerçeği paylaşmaya dayanamıyor. "Basın toplantısından sonra.

"Tamam. Öyle yapacağım.

Başka bir şey var mı Mel? Amelie'yi arabada gören oldu mu?'

"Üzgünüm. Kesin bir şey yok.' Ona silahtan bahsetmeye hazır değil. Henüz değil. Bunun yerine korkunç bir sessizlik anı yaşanır ve korku ve tüm hayaller aralarında asılı kalır. Bir hoparlör. Bir sıra polis yavaşça yan yana ilerliyor.

Melanie bekler. Önündeki yola bakar. Başka kelime yok. Ve sonunda aramayı sonlandıran Matthew olur.

BÖLÜM 65

OLIVIA - BEŞİNCİ GÜN

Gürültü sağır edici.

"Anne, neler oluyor?

Hiç böyle bir kükreme duymamıştım. Ya da Chloe'yi bu kadar korkmuş görmemiştim.

"Sorun yok. Her şey yolunda.' Ona sıkıca sarılıyorum, alnını tekrar hissediyorum.

Hâlâ çok sıcak. Nefes alış veriş hâla çok hızlı.

Gürültü yine geliyor. Karavanın üzerinde gök gürültüsü gibi. Kaşlarımı çatıyorum ve küçük pencereye bakıyorum. Kuru. Dinliyorum. Ve sonra fark ettim.

"Bu bir helikopter, Chloe. Sanırım bizi arıyorlar.' Bekliyorum ve ses yaklaşıyor. Daha net. Evet. Kesinlikle bir helikopter. Sanki daireler çiziyor gibi. Bir süre daha yüksek ve sonra biraz daha sessiz. Ve sonra bir kez daha tepemizde kükrüyor.

Bir rahatlama hissediyorum. Amelie'nin bir şekilde kaçmış olabileceğine dair yeni bir umut. Bizim için yardım bulmuştur. Polisi buldu ve onları buraya gönderdi. Onu şu anda polisle birlikte, karavanı işaret ederken hayal etmeye çalışıyorum.

Asma kilit şingirdiyor ve babam yatak odasının kapısını açıyor.

"İkinizin buradan çıkması gerekiyor," diyor, yüzü panikten mosmor kesilmiş. Pompalı tüfek elinde.

Sana söylemiştim. Chloe iyi değil. Dışarı çıkıp onlarla konuşmalısın. Bitti, baba. En iyisi sen-'

'Bu iş asla bitmeyecek Olivia. Bunu sen başlattın ve şimdi bana söyleneni yapmak zorundayım.

"Ben bir şey başlatmadım. Öfkeli hissediyorum. Cesaretlendim. Ama aynı zamanda kafam karıştı. Ne demek istiyor - *söyleneni yap*?

"Amelie'yi sen kaçırdın," diyorum. "Bunu sen yaptın."

"Amelie'yi aldım çünkü Tanrı onun sana ne kadar benzediğini gördü. Şimdi bağıyor. Onu da kurtarmamı istedi. Sen, Chloe ve Amelie. Hepinizi. Onun istediğini yapmam gerektiğini görmüyor musun?"

Bunalmış hissediyorum. Amelie ve benim tek ortak noktamız renklerimiz. Aynı saçlar. Aynı mavi gözler. Demek istediği bu mu? Ve neden yine ondan geçmiş zamanda bahsediyor? Gözlerindeki vahşiliğe bakıyorum ve bu deliliğin anlamaya çalışabileceğim her şeyin ötesinde olduğunu görüyorum. Ya da mantığımın. Bunun dinle bir ilgisi yok.

Bu din değil. Bu çarpık ve şeytani bir şey. Ve Deli.

'Sen küçükken sana benziyordu. Gerçekten görmüyor musun?' Şimdi saçmalıyor. Gözleri parlıyor. Başını bir o yana bir bu yana çeviriyor, silahı hâlâ elinde, yere doğrultuyor. "Bana bir görev verildiğinde, kabul etmek zorundayım."

Aniden helikopterin gürültüsü tekrar duyuluyor, tekrar yaklaşıyor. Yine tam tepemizde.

Babamın daha sonra ne dediğini duymak zor ama dua eder gibi haç çıkarıyor. Gömleğinin yakasından boynuna taktığı haça uzanıyor ve onu dudaklarına götürüyor.

Silahını kaldırdı ve yerine oturttu. Bize doğru doğrulttu - bana ve Chloe'ye. Sonra hoparlör sesi geldi.

'Polis konuşuyor. Ellerinizi havada dışarı çıkmanızı istiyoruz. Hepinizin.'

BÖLÜM 66

SALLY - BEŞİNCİ GÜN

Sally korkunun ne kadar kötü olabileceğini bildiğini sanıyordu. Ancak yüksek bir yerde durup karavana baktığında, korkunun ne kadar karanlık *bir şey* olduğunu *ancak şimdi* anlayabildiğini fark eder.

Bu yeni dehşet o kadar felç edici ki kalbinin durduğunu hayal edebiliyor. Kan pompalayamıyor. Tüm kasları ve tüm iç organları uyuşmuş. Hareketsiz.

Yolda Matthew bir sesli mesaj gönderdi: "Sally. Çok utanıyorum ve çok üzgünüm. Sana söylediklerim için kendimi asla affetmeyeceğim. Öyle demek istemedim. Öfkelendim çünkü gerçek şu ki kendimi suçluyorum. Seni değil. *Kendimi*. İkinizi de güvende tutmayı başaramadım ve bu benim için tamamen dayanılmaz bir şey. Seni seviyorum, Sally. Ve çok üzgünüm.'

Molly onları buraya getirirken bu şarkıyı tekrar tekrar çaldı. Bu korkunç yere. Bu manzara noktasına. Altlarında, bir ormanın yakınındaki açıklıkta bulunan acımasız ve harap karavan.

Helikopter az önce uzaklaştı. Etrafta polis nişancıları var. Üniformalı ekipler de.

Matthew birkaç metre sağında, bir polis memuru tarafından korunuyor. Daha önce bir kez ileri atılmaya çalışmış ve engellenmişti. Molly de onu ilerlememesi konusunda uyarmıştı.

Sally kocasına bakar ve yüzündeki ıstırapı fark eder. Mesajını düşünüyor. Yıllar boyunca Amelie'yle çektiği onca fotoğrafı. Sahilde omuzlarında. Onu.

dans tütüsüyle etrafında dönüyor. İçinde bir şeyler kırılır ve çok yavaşça ona doğru yürür. Molly de onu takip eder.

Bir an için Sally ve Matthew yan yana dururlar. Gözyaşları Sally'nin yanaklarından aşağı süzölmeye başlarken, onlar sadece uyuşmuş ve dehşete düşmüş bir halde sahneye bakmaktadırlar. Amelie'nin bir anlığına görünmesini bekler ve isterler. Ve sonra yavaşça elini uzatır. Onun elini tutmak için.

İlk başta bir şey söylemiyorlar. Ama bir süre sonra başını çevirir. "Çok özür dilerim. Söylediklerim için-"

"Şşşt. Bir önemi yok. Artık bunların hiçbir önemi yok. Kadın adamın elini sıkar, adam da elini sıkıca kavrar ve bir tür inilti çıkarır.

"Silahlı mı? Sally sonunda sorar. Karavana tekrar bakar. Paslı ve bakımsız bir yapı. İçinin soğuk, nemli ve kirli olduğunu hayal eder. Amelie'nin soğuk, nemli ve kirli olduğunu hayal eder. Etrafta polisleri görünce kaçırın kişinin bir silahı olması gerektiğini düşünüyor. *Tüm bu nişancılar.*

"Evet, silahlı" diye fısıldıyor Matthew. Sonra aniden tekrar ileri atılmaya çalışır ama bu sefer memur çok daha sert bir şekilde müdahale eder. Onu sıkıca tutar.

Size söyledim efendim. Burada kalmalısınız. DI Sanders'ın emirleri. Bu sana son uyarım. Yoksa seni arabalara geri götürürüm.'

Sally, Matthew'un elini tutmak için tekrar uzanır. Daha iyi anlıyor. Dawn Meadows'un adresi ona verilmiş olsaydı, muhtemelen o da oraya giderdi. Bu bekleme ve izleme - bu kadar çaresiz ve işe yaramaz olma duygusu - tamamen dayanılmazdır.

Gerçek şu ki, oraya kendisi gitmek istiyor. O harap karavanın kapısına vurmak için. Adama, birini vurmak istiyorsa *beni vurmasını* söyle. *Onu değil. Beni al.*

Aşağı bakar ve çimenlerin arasında kır çiçeklerini görür. Narin renkleri - sayısız yeşile karşı pembe ve sarı - hepsi yanlış. Sol ayağını onların üzerine koyar ve topuğunu bükür. Sahneye geri dönüyor.

Arada sırada yüksek perdeden gelen bir ses sessizliği delip geçiyor.

Kimsenin canı yanmayacak. Eğer elleriniz havada yavaşça dışarı çıkarsanız. Hepiniz.'

Bu Mel'in sesi değil. Matthew eğitilmiş bir arabulucu olduğunu fısıldıyor. John Miles'in telefonunun şarjı bitmiş ya da açmayı reddediyor. Onu koruyan polislerden bilgi kırıntıları alıyor. Telsizle iletişim halinde.

"Arazinin sahibi olan çiftçiyle konuştular," diye ekliyor Matthew. 'Karavanın şu anda elektriği olmadığını söylüyor. Yıllardır kullanılmamış.

"Oh hayır. Çok üşüyecek.'

Matthew kolunu Sally'nin omzuna koyar ve gözleriyle buluşur. Kadın geri çekilmez. Ona bildiklerini anlatır. Çiftçinin, kızları Olivia küçükken burayı John Miles ve karısına kiraya verdiğini. Miles'in çiftçi olan babasını da küçükken tanıyormuş.

Karavan, sahibinin ailesi işletmeyi çeşitlendirip çeşitlendirmeyeceğine karar verirken tesiste bırakıldı. Daha fazla karavan ve bir duş bloğuna yatırım yapmak. Ya da eskisini temizlemek. Kimse Volvo'yu fark etmemiş. Kimse sitede birinin olduğunu fark etmedi.

"İçeri girmeden önce ne kadar bekleyecekler Matthew?

"Bilmiyorum. Gerçekten bilmiyorum. Bu kez konuşurken ona bakmıyor. Bakışları karavana sabitlenmiş.

Sally, karavandan biraz uzakta bir minibüsün arkasında toplanmış bir polis grubunun ortasında Mel'i izliyor. Komuta pozisyonu mu? Mel telsizle konuşuyor gibi görünüyor ve Sally ne söylediğini merak ediyor. Karavana saldıracaklarından korkuyor. Silah sesleri ve çığlıklar hayal eder.

O ve Molly ilk geldiklerinde bir drone vardı. Helikopter gittikten sonra bir şahin gibi havada süzülüp karavanın etrafında dönmesini izlemişler. Matthew ona karavanın içini görüntülemeye çalıştığını söylemiş ama ne bulduğuna dair bir bilgi yok. Tüm perdeler çekilmiş.

Şimdi yine hoparlör. 'Kapıya telefonlu bir drone gönderebiliriz. Başka neye ihtiyacınız var?'

Cevap yok. Bir dakika. İki. Üç. Ve sonra aniden bir erkek sesi. "Hiçbir şeye ihtiyacımız yok! Bir şeyler bağılıyor

ama dışarı çıkamazlar. Matthew polisten telsizini kontrol etmesini ister.
Ne dedi? Ama polis parmağını dudaklarına götürür.
Sonra aniden karavanın kapısı açılır.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 67

OLIVIA - BEŞİNCİ GÜN

"Arabayı senin kullanman gerekecek. Elinde silahla ana kapıyı tekmeleyerek açarken bunu bana bağırarak söylüyor.

"Bunu yapamam. Yapamayacağımı biliyorsun.' Derslerimin üzerinden yıllar geçti.

"Yapabilirsin ve yapacaksın, Olivia. Cebinden çıkardığı araba anahtarlarını bana fırlattı. "Chloe, buraya gel ve büyükbabanın önünde yürü.

'Hayır, Chloe. Olduğun yerde kal.' Onu kendime çekmek için hamle yaptım ama o daha hızlıydı. Kolundan tutup kendine doğru çekti, silahı kaldırdı. Şimdi hazır.

Yüzü bembeyaz olan Chloe, adam onu önüne çekerken gözyaşlarına boğulur. "Anne!

'Her şey yolunda, hayatım. Her şey yoluna girecek.'

Amelie ile olduğumuz yere geri döndük. Bir kez daha bunu nasıl durduracağımı bilmiyorum. Ateş edeceğinden çok korkuyorum.

O hasta. Chloe *hasta*. Ve bize zarar vermeyeceklerini söylediler, baba. Herhangi birimiz. Sadece ellerimiz havada dışarı çıkmalıyız.

Hayır, Olivia. Buradan hemen gitmemiz gerektiğini söylüyor.'

"*Kim* söylüyor bunu?

Babam yüzünü buruşturuyor. Gözlerini kısar. 'Kapa çeneni. Kapa çeneni. Dinliyorum. Bir duraklama, alnı çatık. Yüzü buruştu. 'Siz ikiniz dediğimi yapmak zorundasınız. Arabaya kadar yürüyeceğiz. Arabayı sen kullanacaksın. Ben de arkada oturacağım. Olacak olan bu. Chloe - sen arabaya doğru yürümeye başla.'

Anne. Ben ne yapacağım? Ne yapacağım?'

Şimdi anlıyorum. O deli. Kayboldu. Ama silahı Chloe'nin üzerindeyken onu vurmayacaklarını biliyor.

'Dediğini yap, sevgilim. Ben hemen arkada olacağım.' 'Hareket edemiyorum, anne. Çok yorgunum. Bunu yapamam.' "Evet yapabilirsin, sevgilim. Tam arkadayım.'

Sonunda Chloe karavandan çıktı, babam da arkasından silahını doğrulttu. "Yanımda yürü Olivia. Güzel ve yavaş. Saçmalamak yok.'

Temiz hava şok edici. Ve parlaklık. Gökyüzünün genişliği. Her şeyin yeşili. Ağaçlar. Tarlalar.

Şimdi görüyorum ki karavan tarlanın içinde bir çukurda. Solumuzda orman var. Önümüzdeki tarlalara bakmamızı engelleyen bir sıra ağaç. Ağaçların yanında polis araçları var. Farklı pozisyonlarda duran birkaç silahlı polis görüyorum. Onlara ateş etmemelerini söylüyorum. Gözlerimi tekrar Chloe'ye sabitliyorum.

"Yürümeye devam et, Chloe. Arabaya doğru.' Babam konuşurken başı seğiriyor.

Cebimdeki çatalı yokluyorum. Cesaret edebilir miyim? Ve sonra, hâlâ iyi olmadığı çok açık olan Chloe aniden yere yığılıyor. Vücudumu döndürüyorum ve bu sefer yapıyorum. Elindeki tüfeği tekmeliyorum. Yukarı doğru. Ve aynı zamanda çatalla yüzüne saplıyorum. Silah anında ateş alıyor.

Yerdeki bedenini kendi bedenimle örtmek için Chloe'ye doğru daldım. Ama babam hızlıydı. Yüzü kan içinde, sola doğru uzanıyor. Silahı tekrar eline aldı ve bir el ateş etti.

Ve bir süreliğine, o anın karanlığında, bedenimi Chloe'nin üzerine eğdiğimde ve ses kafamın içinde patladığında, kimin silahının ateşlendiğini söyleyemiyorum.

Kim vuruldu?

BÖLÜM 68

MELANIE - BEŞİNCİ GÜN

Dondurulmuş karede Melanie her şeyin çok hızlı olduğunu düşünüyor. Planlama, eğitim ve tüm seçenekler üzerinde kafa yorma ne olursa olsun, sonuçta her şey çok hızlı oluyor.

Bir çırpıda silahlı memurlara yerdeki cesedi kontrol etmelerini emreder. Bir memur John Miles'ın silahını havaya kaldırıyor. Bir diğeri ceplerini kontrol ediyor. *Temiz. Ambulans gerekli.*

Ekipteki diğer kişiler önce *anne-kız* Olivia ve Chloe'yi, ardından da karavanın içini hızla kontrol eder.

Bir patikaya park etmiş ambulanslar hızla ilerler ve sonra Melanie arkadan Matthew'un seslendiğini duyar.

Amelie? Amelie!

Başını çevirdiğinde adamın polis muhafızının çenesine yumruk attığını ve yokuştan aşağı karavana doğru koştuğunu görür.

Amelie! Amelie!

Gözler döner. Silahlar dönüyor. Bu babası. Matthew Hill. Ateş etmeyin!' diye telsizinden bağırır. 'Uzun boylu, adil bir adam. Amelie'nin babası. Ateş etmeyin.'

Tüm gözler karavana dönerken Melanie nefesini tutuyor. Memurların karavandan çıkmasını bekliyor ama Matthew kapıya doğru koşmaya devam ediyor ve iki üniformalı onu yakalıyor. Onu tutuyorlar. *Aman Tanrım, hayır,* diye düşünüyor. Sonunda arama ekibi ortaya çıkıyor ama başlarını sallıyorlar. "Karavan temiz.

İçinde korkunç bir şey kıvrılıyor. Matthew hâlâ mücadele ediyor ve bağıyor.

Amelie! Amelie nerede?'

Tepede hala Sally dizlerinin üzerine çökmüş durumda.

Chloe sedyeye taşınırken Melanie ilerler, annesi onun üzerine eğilmiş, ağlamakta ve başını okşamaktadır. Matthew hâlâ iki polis memuru tarafından tutulurken başını sağa sola çevirmektedir.

Melanie, Olivia'yla konuşmak için ilk ambulansa doğru ilerlerken telsizinden 'Arabayı kontrol edin' emrini verir.

Olivia?

"Evet.

"Amelie'ye ne olduğunu biliyor musun? Olivia, Chloe'yle birlikte ambulansa binerken paniğini maskeleyemeye, sesini yumuşak tutmaya çalışır.

"O seninle değil mi? Olivia dehşete düşmüş görünüyor. "Kaçtığını söyledi. Seni bulduğunu sanmıştım. Seni buraya o getirdi.

"Hayır. O yapmadı.

"Aman Tanrım, hayır. Onu ormana götürdü. Çok üzgünüm. Onu durdurmaya çalıştım. Onu gerçekten durdurmaya çalıştım.'

'Bize başka bir şey söyleyebilir misin? Onu bulmamıza yardım eder misin?

"İki el ateş edildi. Olivia şimdi hıçkırarak ağlıyor, eliyle ağzını kapatıyor. "Karavandaydık. Göremiyorduk. Çok ama çok üzgünüm.

BÖLÜM 69

OLIVIA - SONRA

Babamın davası için video bağlantısıyla ifade vermeme izin verdiler.

Bunun nasıl bir his olduğunu anlatmak imkansız çünkü ben bile anlamıyorum. O karavanda bulunan ve ambulansla yolculuk eden Olivia, babasının hayatta kalmasına üzülüyor. Onun ölmesini diliyor. Polis in onu omzundan değil de kalbinden vurmuş olmasını diliyor.

Ama rüyalarım davetsizce giren bir Olivia daha var. Çok küçükken, anne ve babasının yanında olduğu zamanları hatırlayan kız.

Ve diğer Olivia'nın kafası çok karışık, babasının *her zaman* kötü olup olmadığını anlamaya çalışıyor. Çok uzun zaman önceki kahkahaları hatırlayıp duruyorum - benim ve annemin de - ve bu beni rahatsız ediyor. Kendim hakkında çok kötü hissetmeme neden oluyor. Tüm bu hikayedeki rolüm. Bu yüzden artık geçmişini düşünmemek ve hayal etmemek için çok çaba sarf ediyorum.

Soyadımı değiştirdim ve bunun yardımı oldu. Olivia Barnett. Annemin kızlık soyadı. *Sarah Barnett*.

Chloe ile hastanedeki o ilk gün, hâlâ annemi bulabileceğimiz ve onunla yaşayabileceğimiz fikrine, hayaline tutunuyordum. Haberlerdeki tüm hikayeleri göreceğini ve iletişime geçeceğini hayal ettim. Emin misin? Yüksek bağımlılık ünitesinin kapısına bakıp duruyordum ve onun geldiğini görebiliyordum. *İşte buradasın*.

Yeniden bir araya gelişimizi hayal ettim ve onun hatırladığım gibi görünüp görünmeyeceğini merak ettim. Sarılmalar ve gözyaşları. Bize yiyecek ve içecek getirdiğini ve Chloe iyileştiğinde bu kâbustan çıkış yolunu görebilmem için planlar yaptığını hayal ettim.

Ama olan bu değildi. Bunun yerine Chloe'nin yatağının yanında oturdum ve televizyon haberlerinde evimize kurulan beyaz çadırları izledim. Köpekli adli tıp ekipleri. Gerçeküstüydü. DI Sanders gelip her şeyi doğrulamadan önce bile, sanırım içten içe *biliyordum*.

Chloe çok kötüydü. Viral bir zatürreydi ve astımı tetikliyordu. Astımı olduğunu bile bilmiyordum. Hırıltı ya da başka bir belirti yoktu, sadece geceleri biraz öksürüyordu ve ben de soğuk algınlığı olduğunu düşünüyordum. Doktorlar kendimi üzmememi söylediler. *Her an ortaya çıkabilir.*

Melanie Sanders hastanede nazik davranmak için çok uğraştı. Ama yine de kustum. Tuvalet bile gidemedim. Chloe'nin yatağının hemen yanındaki çöp kutusuna kustum. Bir hemşirenin elinde şu kartondan hasta kaplarıyla geldiğini ve DI Sanders bana gerisini anlatırken bir tanesini kucağıma alıp oturduğumu hatırlıyorum.

Evimizin zemin döşemesinin temellerinde üç ceset buldular - babamın kendi inşa ettiği yükseltilmiş bir açık hava yemek platformu. DI Sanders'ın o zemin kaplamasıyla ilgili pek çok sorusu vardı ve ben onun aşamalı olarak genişletildiğini hatırlıyordum. Babam bana bunun sabah güneşinden daha fazla yararlanmak için olduğunu söylemişti. Şimdi hepimiz gerçeği anlıyoruz.

Annemin cesedi döşemenin ilk kısmının altında bulundu. Julia ve Daniel'in cesetleri de ek binanın altındaydı.

Bir süre histerik oldum. Annemin ölmüş olamayacağını çünkü bana kartlar gönderdiğini haykırdım. *Bana kart gönderirdi.* DI Sanders'ı koğuş kapısından dışarı itmeye çalıştım. Sonunda bana yardım etmesi için 'özel' birini gönderdiler. Ve hala 'özel' biriyle görüşüyorum - belki de hayatımın sonuna kadar görüşmek zorundayım.

Adli patolog kesin ölüm tarihlerini belirlemenin zor olduğunu söyledi ama babam sorgu altında boşlukları doldurdu. Çünkü en büyük korku, onun hiç utanmaması. Hiçbirinden.

Hüküm giyme aşamasında mahkemeye sunulan psikiyatrik değerlendirmesi, dini sanrılar ve tehlikeli psikotik ataklarla seyrek görülen bir şizofreni türüne işaret etmektedir. Bazıları buna dindarlık diyor. Kendisinin bir tür peygamber olduğuna ve Tanrı'nın sesini doğrudan kendisiyle konuşurken duyduğuna inanıyor. O zamandan beri bu konuda çok şey okudum, tam olarak ne zaman başladığını ve nasıl bu hale geldiğini anlamaya çalışıyorum.

Sanrıları kötüleştikten sonra işini nasıl sürdürdüğünü merak ettim. Görünüşe göre tutamamış. Hamileyken bana destek olmak için bir yıl izin mi aldı? Bu onun seçimi değildi. A seviyesindeki öğrencilerinin velileri şikayet edince uzaklaştırılmış. Görünüşe göre inanmayanlara 'Tanrı'yı açıklayacak' bir denklem bulmaya kafayı takmış ve saf matematik grubunu ona yardım etmekle görevlendirmiş.

İK ondan profesyonel yardım almasını istedi ve o da tedavi gördüğüne dair yalan söyledi. Yakın gözetim altında yarı zamanlı olarak geri dönmesine izin verildi ancak bu da işe yaramadı. Daha sonra yarı zamanlı hastalık maaşı ve sosyal haklar verildi. Şimdi gerçekten beş parasız olduğumuzu anlıyorum. Bu yüzden çalışmama izin verdi.

Okuluna gittiğini iddia ettiğinde nereye gittiği hakkında hiçbir fikrim yok. DI Sanders, yerel kütüphanede çılgın denklemi üzerinde çalışarak çok zaman geçirdiğini söyledi. Ayrıca doğum günü kartları konusunda beni kandırmak için seyahatlere çıktı.

Düşünebiliyor musun? Kartları uzak şehirlerden gönderdi ve sonra onları bulacağımı bilerek çöp kutusuna sakladı, kötülüğüne saf bir zalimlik kattı.

Tüm bunları Tanrı'nın ona yaptırdığını, böylece Tanrı'nın işini yerine getirebileceğini söyledi. Polisin ne yaptığını öğrenmesini engellemek için. *Olivia'yı kurtarmak. Onu yakınında tut.* Yalanlarını canlı tutmak için her yıl annemin banka kartını kullanmak ve doğum günü kartlarımı postalamak için farklı şehirlere trenle gidiyordu.

Polisin en iyi tahminine göre annemi, beni de alıp gideceği için öldürdü.

Julia ve Daniel'ı da bu yüzden öldürdüğünü söylüyor. *Olivia'yı benden alacaklardı.* Onları boğdu.

Telefon mesajlarımı takip ediyordu, Matthew ile buluşmamı bu şekilde öğrendi ve beni Devon'a kadar takip etti. O

beni eve dönmeye zorlamayı planlıyordu. Bodrumda üzerimde kullandığı kloroform yanındaydı. Ama önce Şirketler Evi'ndeki ajans bilgilerinden Matthew'un adresini buldu ve ailesini gözetledi. Sally ve Amelie'yi gördüğünde, Amelie'nin bana ne kadar benzediğini fark etti. Bu yüzden Matthew yerine Sally ve Amelie'yi takip etti ve Tanrı'nın kendisiyle konuştuğunu, ona 'Bu çocuğu al ve onu *günahtan* koru' dediğini söyledi. O da öyle yapmış.

Amelie'yi kanal yoluna çağırdı ve annesinin hastalandığını söyledi. Onu sağ salim eve götürmesini istemiş.

Bunun beni nasıl hissettirdiğini bir düşünün. *Amelie'yi benim yüzümden* kaçırdığı hikayesi.

Danışmanım diyor ki - hayır Olivia; hasta olduğu için yaptı. Nadir görülen ama olabilecek en kötü kombinasyon. Şizofreni ve yüksek zeka. İyi anlaşılmamış bir klinik alt gruptur. Şizofreni hastalarının çoğunun IQ'su düşüktür ve şiddete başvurmazlar. Ancak şizofrenlerin azınlığı çok şiddet yanlısıdır. Ve bazıları katil olur.

Babam hapisanede hala sesler duyuyor, görünüşe göre tedaviyi reddediyor çünkü Tanrı'nın sesi hapisane doktorlarının şeytan olduğunu söylüyor.

Julia ve Daniel'ı düşünmemeye çalışıyorum. Tam olarak ne olduğunu. Artık biliyoruz ki babam yıllardır telefonumu takip ediyordu. Mesajlarımı okumak için casus yazılım kullanıyordu. Julia ve Daniel'ı öldürdüğünde, beni ve ailelerini atlatmak için telefonlarını aldı ve sahte mesajlar gönderdi.

Daniel'in annesi mahkemeye geldi. Onun yüzüne bakmak çok zordu ama görüşmeye devam ettik. Torunu Chloe'nin üzerine titriyor. Daniel'in telefonundan bir mesaj aldığını ve plak dükkanının sahibiyle arasının bozulduğunu ve erkenden Fas'a gideceğini söylediğini anlattı. Fas'a gitmek her zaman onun planıydı. Babam bunu telefondaki önceki mesajlardan öğrenmiş olmalı. Bu yüzden Daniel'in annesi uzunca bir süre kayıp ihbarında bulunmadı. Ve sadece Fransa ve Fas'taki polise bildirmiş, İngiltere'ye değil.

Daniel onun tek çocuğuydu ve Chloe'nin hayatına dahil olmak istiyor. Bunu aynı anda hem zor hem de hoş buluyorum.

Danışmanımla birlikte yavaş yavaş çözmeye çalıştığım pek çok şeyden biri.

"Suçlu hissetmeyi nasıl bırakabilirim?

Hâlâ her seansta ona sorduğum soru bu. Elimde onun tik listesi var. Günlüğüm var ve onun stratejileri beynime kazınmış durumda. Ama hala hissediyorum. Hâlâ rüyalarım giriyor.

Julia Londra'ya kaçmak için tren istasyonuna giderken evimize geldi. Beni görmek istedi.

Daniel stüdyo dairesinde, babamın karşısında. Amelie şu odunun içinde. İki el silah sesi.

OceanofPDF.com

SONSÖZ - BİRİNCİ BÖLÜM

SEKİZ YIL SONRA

MATTHEW

"Karıncalar geri döndü. Matthew bahçede, küçük ahırın yanında durmuş, yaratıkların asmasına doğru yürüyüşünü izliyor.

Fransa'ya taşındıklarından beri, bölgedeki karıncalar onunla alay etmek için komplo kurmuş gibi görünüyor. Korkunç küçük karınca yuvalarında küçük toplantılar yaptıklarını hayal ediyor. Ona gülüyorlar. *Gidip şu İngiliz'e işkence edelim.*

Sally ot tarlasının karşısına geçip öne doğru eğiliyor. 'O kadar çok yok. Gel bakalım.

'*Milyonlarcası* var, Sally. Sana gönderdiğim makaleyi okumadın mı?

Daha geçen hafta Matthew, Fransa'nın kuzeybatısındaki bir kasabanın karıncalar tarafından tamamen istila edildiğine dair bir gazete haberi bulmuştu. İğrenç, ısırgan karıncalar. Yıllar süren bir istila. Korku filmlerinden fırlamış gibiydi.

Sally gülmeye başlar.

"Bana gülmeyin. Bu ciddi bir durum. Bu durum mülkün değerini etkileyecek. Ve eğer gerçekten Devon'a döneceksek, kira potansiyelini de.

Ama o gülmeye devam ediyor, başını eğiyor ve gözlerini güneşten koruyor. Ve onu altın rengi bronzluğu ve yumuşak çilleriyle izlerken kendini unuttur. Sık sık düşündüğü gibi

Fransa'nın ona ne kadar yakıştığını. Ve çok geçmeden iç geçiriyor. Zihni sürükleniyor.

Ve sonunda gülümsedi de.

'İçeri gel ve biraz şarap iç. Mel'in arabasını görebiliyorum. Bak. Kadın uzaktaki çiftlikten kıvrılan yolu işaret edince Matthew oflayıp pufluyor. Mel ve ailesi her yaz ziyarete gelir ve çok değerli zamanlar geçirirler. İyileştirici zamanlar.

Bir günlük geziye çıkmışlardı, nerede olduklarını hatırlamıyor ve bu onların son akşamı, bu yüzden Sally onları şımartmak istiyor. Dışarıda, avluda mumlar ve evleri olan büyük ahırın yumuşak taşları üzerine dizdiği peri ışıklarıyla bir akşam yemeği. Mel, Tom ve George için her zaman yaptığı gibi büyük bir zahmete girecek. Şimdiden şarapta pişen sığır etinin kokusunu alabiliyor. Sally de salatayı süslemek için bir sepet yenilebilir çiçek taşıyor. Cheesecake için çilek. Peynir tabağı için üzümler.

Buradaki bahçeyi çok seviyor. Sıcak iklimde yetiştirebileceği tüm farklı şeyleri. Bu güneş ışığı birçok çiçeği besliyor. Avludaki yemek masasının üzerindeki pergolayı ağırlaştıran campsis'in (o buna 'triffid' diyor) zengin turuncusu.

Sekiz yıl öncesiyle arasındaki farka inanmak zor. Burayı satın aldıklarında tam bir harabeydi. Emlakçıya bir 'üst kat' aradıklarını söylediğini hatırlıyor ama ilk gezdirildiklerinde Sally'ye buranın daha çok bir 'alt kat' olduğunu fısıldamış. Biri büyük, diğeri çok daha küçük iki ahır, aralarında bir avlu ve iki dönümlük bir arazi. Ama o zamanlar ikisinin de ihtiyacı olan şey buydu. Bir projeye. Yeni bir sayfa. Günlerini dolduracak bir şey. Ve zihinlerini.

İnşaat işlerinin çoğunu kendisi yapmış, ağır işçilikten ve yol boyunca kendisine yardımcı olmaları için çalıştırdığı esnafın arkadaşlığından keyif almış. Tesisatçılar ve elektrikçiler. Sıvacı ve onlar için özel siparişler veren demirci. Avluya açılan güzel siyah bir kapı ve asılı sepetler için büyük kancalar. İnşaatçıların çoğu, Sally'nin Cuma akşamı yemeklerinde avluda toplanan yeni arkadaşlar haline geldi.

Son dört yıldır mülk yönetimine geri döndü. Dönüştürülmüş ikinci ahırlarının ve diğer bazı yerel mülklerin kiralanmasını yöneten kendi küçük şirketini kurdu. İşler iyi gidiyor.

Bir noktada temelli kalacaklarını düşündüler. Ama görünüşe göre kalmamışlar.

Matthew güneş ışığından korunmak için elini alnına koyar ve Mel'in arabasının dar yaklaşma yolunda kıvrıla kıvrıla ilerleyişini izler. Mel onun dünyadaki en iyi arkadaşı olmaya devam ediyor. Ama bazen onu gördüğünde çok zorlanıyor. Her şey geri geliyor.

Polis ekibinin ormanın yakınındaki karavandan geldiği o an.

Ve başlarını salladılar.

OceanofPDF.com

SONSÖZ - İKİNCİ BÖLÜM

AMELIE

Yatak odamın penceresinden izliyorum ve Mel'in arabasının yaklaştığını görüyorum. Güzel. Açlıktan ölüyorum ve akşam yemeği çok iğrenç kokuyor. Ayrıca Mel'le tekrar konuşmam gerek. Ve annemle. Babamla nasıl başa çıkacağım hakkında.

Yarın, sınav sonuçlarımı alacağım. Eek! Çok gerginim. Ama heyecanlıyım da çünkü çok çalıştım ve şimdi her şeyin yoluna girmesini çok istiyorum. Ortaya çıksın.

Sanırım altıncı sınıf için Devon'a geri dönmek istemem ailemi şaşırttı. Henüz onlara nedenini söyleyecek cesareti bulamadım. Büyük planımı. Dün gece Mel'le konuşmaya çalıştım çünkü onun yardımına ihtiyacım vardı. Ama *önce babanla konuşman gerektiğini* söyledi, *Amelie. Bana söz verir misin?*

Bu gece o gece.

Zor olacak çünkü onu çok seviyorum ve bunun onu çok korkutacağını biliyorum. Ama artık zamanı geldiğini de hissediyorum. Ve eve gitmeden önce Mel'in yardımına ihtiyacım var. Babamın her şeyin yoluna gireceğini görmesini sağlamak için.

Buraya taşındığımızda, sanırım babam sonsuza kadar kalacağımızı düşünmüştü. Geçmiş arkamızda bırakacağımızı. Ben de öyle düşünmüştüm. İlk başta hepimiz şoktaydık. Daha güvende hissetmek istedik. Tamamen farklı bir yerde olmak doğru bir şeymiş gibi geldi. Ve gerçekten çok sevdim. Harika hava. Harika yemekler. Ve evet. Güvende hissetmek.

İki dilli olmak da havalı bir şey. Süper güç gibi. Ve beklediğimden çok daha kolay oldu. Uluslararası bir okul seçtim, böylece

GCSE'ler için İngilizce çalışmak. Hiçbirimiz Fransızca'yı ne kadar çabuk akıcı bir şekilde konuşabildiğimi fark etmemiştik.

Ama burada olmak, her ne kadar güzel olsa da, bir balon gibi hissettirmeye başladı. Tam olarak gerçek değil. Şimdi *saklanmak* gibi. Ve on altı yaşındaki ben daha fazlasını istiyor. Artık her şeyi kafamda çözdüm. Bu yüzden babama açıklamam gerekiyor.

Birkaç yıl önce ona dedektif olmak istediğimi söylemeye çalıştım. Yüzünü görmeliydin! Kör paniği. Konuyu kapattı; istediğim her şey olabileceğimi söyledi. Bu konuda konuşmak istemedi çünkü bunun onu korkuttuğunu görebiliyordum.

Babam, ailemizin başına gelen tüm kötü şeylerin suçlusunun kendisi olduğu fikrine sahip. Bizi kırsal Fransa'da saklayarak bunu düzeltebileceğini düşünüyor. Ve sevdiği işi bırakarak.

Ama özlediğini biliyorum. Eski işini. Mel ile konuştuğunda bunu görüyorum. Davaları hakkında sorular soruyor.

Annemle bu konuyu konuşmaya çalıştım ve sanırım o da anladı. Ama o da korkuyor. *Bize karşı sabırlı ol, Amelie.*

Sorun şu ki ikisi de beni pamuklara sarmak istiyor. Ama artık neredeyse bir yetişkinim. Beni sonsuza kadar güvende tutamazlar. Çok yakında bu *benim* işim olacak. Onların değil.

Sanırım üçümüz arasındaki en büyük sorun - ve bunu ancak geçtiğimiz yıl tam olarak anladım - Olivia'nın babasıyla ormanda neler olduğunu onlara henüz anlatmamış olmam. Çok korkuyordum. Ayrıntıların onları inciteceğini biliyordum, bu yüzden konuyu kapattım. Ve sorduklarında, hatırlamıyormuş gibi yaptım. Ama bu doğru değil.

Her zaman bunu düşünüyorum. Ve bu yüzden kararımı verdim. A seviyelerimi İngiltere'de yapacağım. Kriminoloji alanında lisans yapacağım.

Ben de dedektif olacağım.

Babamın fark etmediği şey, onun sayesinde burada olduğum. Tehlikede olmamın kendi hatası olduğunu düşünüyor. Gerçeğin farkında değil. Beni *kurtardığını*.

John Miles'la o ormandayken hiç cesur değildim. Başlarda değildim. O kadar korkmuştum ki altıma işemiştım. Beni yanında ormanın derinliklerine doğru yürüttü. Beni vuracağından emindim ve tüfeği kaldırıp horozunu kurduğunda yüzümü ona döndüm. Nedenini bilmiyorum. Cesaret değil. Sadece içgüdü.

İşte bu diye düşündüm. Ve ne kadar acıtacağı konusunda endişelendiğimi hatırlıyorum. Ve ailemi düşünüyordum. Onları bir daha göremeyecek olmak ne kadar korkunç olurdu.

Ve sonra beni şaşırttı. "Koş," dedi.

Hareket etmedim. Çok korkmuştum.

'Gitmene izin vereceğim Amelie,' dedi. 'Şimdi koş. *Koş!* İşte o zaman her şey değışti. Ve beynimde tıklandı.

Gözlerinin içine baktım ve anladım. Beni bırakmaya hiç niyeti yoktu. Yüzünü okuyabiliyordum. Tuhaf ve korkunç yüzünü. O bir korkaktı, hepsi bu. Ben ona bakarken beni vurmak istemedi. Kaçmamı istiyordu, böylece beni sırtımdan vurabilecekti.

İki şey hatırladım. Bu flaş resimler gibi. Birincisi sosyal medyada büyük bir kedinin toprak yolda bir adamı kovaladığı bir video. Onu öldüreceğinden emindim. Ama adam taş atarak geri geri yürüyordu. Adam onunla yüzleşmeye devam etti ve sonunda büyük kedi kaçtı. Google'da araştırdım. Büyük kediler arkadan saldırmayı severler. Gözlerinin içine bakılmasından hoşlanmazlar.

İşte o zaman çok daha büyük ikinci düşünce geldi.

Kaçmalısın, Amelie. Koş hadi. Koş.

Babamı ve katedrali hatırladım. Sanki oraya geri dönmüştüm. Çok küçüktüm, annem ve babamla şehirdeydim ve tüm bu insanlar High Street'te koşuşturuyordu. Katedralde silahlı bir adam var diye bağııyorlardı. Herkes bağııyordu. *Kaçın! Kaçın!*

Taş kesilmiştim. Babam anneme beni alıp güvenli bir yere koşmasını söyledi. Ama o bizimle koşmadı. Diğer tarafa döndü. Kalabalığın arasından katedrale doğru ilerledi. Tehlikeye *doğru*. Yardım edip edemeyeceğini görmek için.

O zamanlar bu yüzden ondan nefret ediyordum. Bencilce, bizimle kaçmasını istedim.

Ama o reddetti. Ve o gün insanları kurtardı.

Olivia'nın babası bana kaçmam için son bir şans verdiğinde ona döndüm ve 'Hayır' dedim.

Kafası karışmış görünüyordu. "Ciddiyim," dedi. "Kaçmalısın, Amelie.

"*Hayır*," dedim tekrar. Gözlerimin içine baktı ve babamı düşündüm. "*Yapmayacağım*."

Yüzü *çok* öfkeliydi. Silahı bana doğrulttu ve ben acıyı bekledim. Bekledim ve bekledim. Cennete inanmaya çalıştım; ailemi bir gün cennette tekrar göreceğime. Ama hareket etmedim.

Ne yapacağını bilmiyor gibiydi. Yüzü değişti. Aniden silahını kaldırdı ve havaya iki el ateş etti. Sonra beni kabaca kolumdan tuttu ve arabasına doğru götürdü. Ağzımı tıkadı, ellerimi bağladı ve beni arabanın bagajına attı. Ve polis beni orada buldu.

Şimdi düşünüyorum - ve Mel'in arabasının yanaşmasını izlerken, bu gece babama bunu açıklamak için doğru kelimeleri bulmam gerektiğini biliyorum - Olivia'nın babasıyla olanlardan kurtulmamın tek nedeni *onun* sayesinde. Kaçmayan adam.

Bu yüzden kararımı verdim. Ben bir dedektif olacağım.

Akıllarında kötülük olan tüm deli, kötü ve üzgün insan müsveddeleri bunu bilse iyi olur.

Ben babamın kızıyım. Ve kaçmayacağım.

TEŞEKKÜRLER

Aman Tanrım, bu romanı bitirdiğimde kendimi oldukça mahrum hissediyorum.

2017'de yayınlanan ilk psikolojik gerilim romanım *I Am Watching You'yu* yazdığım da, özel dedektif Matthew Hill kocaman bir sırtışla yazı odama girdi ve sıkı dost olacağımıza dair içimde iyi bir his vardı. Ama onun hayatımı değiştireceği hakkında hiçbir fikrim yoktu! O kitap dünya çapında 1,5 milyondan fazla sattı ve ben de onu bu kadar nazik bir şekilde destekleyen tüm okurlara minnettar olmayı asla bırakmadım.

Seni İzliyorum tek başına bir gerilim romanıydı - tüm psikolojik gerilim romanlarım gibi - ama Matthew Hill burnunu çalışma odamın kapısına dayayıp ben yeni bir şeyler yazarken göz kırpyordu. Ben de "*Demek bu kitapta da varsın, öyle mi?*" diyordum.

Ona o kadar düşkün oldum ki, sonunda tüm bağımsız gerilim filmlerimde ona bir rol verdim. Bazen sadece bir cameo rolü. Bazen de çok daha büyük bir rol. Gerilim romanlarım kendi başlarına bir seri değil ve diğerlerinden keyif almak için kesinlikle herhangi birini okumuş olmanız gerekmiyor. Ancak Matthew, karısı Sally ve kızları Amelie hakkında yazmayı şahsen çok sevdim.

Ve sonra bir gün *bu* hikayenin flaşını aldım. Amelie kayıptı. Her ne kadar kurgu olsa da, bunun Matthew ve Sally'yi ne kadar inciteceğini hayal etmek beni sarstı. Kitabı yazmayı birkaç yıl erteledim çünkü bu hikayede Amelie'nin sekiz yaşında olması gerektiğini biliyordum. Ve Matthew'un dedektifliği geride bıraktığını görecektik.

Ayrıca - bir parçam bu hikayeyi gerçekten yazmak istemiyordu (ama aslında bir hikayenin yeterince güçlü olduğunu bu şekilde anlıyorum. Ne zaman

acıtacak). Romanın *sonunda* Amelie'yi hayal ettiğimde nihayet hazır olduğumu anladım. Onun sesini dinledim (sanki karakterlerim bana ne yazacağını söylüyorlarmış gibi geliyor!) ve kendimi çok rahatlamış hissettim. Ve onunla gurur duydum. Sonunda bu zor hikaye ona bir güç verecek, onu küçük bir kızıdan güçlü bir geleceği olan genç bir kadına dönüştürecek.

Her zaman olduğu gibi, bir hikâyenin daha sonuna gelmeme yardımcı oldukları için teşekkür etmem gereken pek çok iyi insan var. Öncelikle, uzun saatler boyunca yazı odamda kaybolduğumda beni destekleyen ve her zaman sabırlı olan aileme.

Özellikle yayıncım Thomas & Mercer'a ve bu kitapta büyük bir fark yaratan, bu hikayeyi en iyi haline getirmek için pek çok fikirle bana yardımcı olan muhteşem editörlerim Kasim Mohammed ve Ian Pindar'a teşekkür etmeliyim. Ve her zamanki gibi süperstar menajerim Madeleine Milburn ve tüm harika ekibine teşekkürler.

Son olarak, *Gözlerini Kapat*'ı okuduğunuz için size en içten teşekkürlerimi sunuyorum. Böyle harika okuyuculara sahip olduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum. Yazdıklarımı beğendiyseniz, Amazon'da bir değerlendirme ya da yorum yaparsanız çok memnun olurum çünkü bunlar diğer insanların kitaplarımı bulmasına gerçekten yardımcı oluyor.

Ayrıca - merhaba demekten çekinmeyin. Web sitemi www.teresadriscoll.com adresinde bulabilir ve buradan bültenime kaydolabilirsiniz. Ayrıca X @ [TeresaDriscoll](https://twitter.com/TeresaDriscoll) veya www.facebook.com/teresadriscollauthor ve Instagram [@tkdriscoll_author](https://www.instagram.com/tkdriscoll_author) adreslerinden de merhaba diyebilirsiniz.

- Okurlarla sohbet etmekten gerçekten keyif alıyorum ve sizden haber almaktan mutluluk duyacağım.

Hepinize en içten
dileklerle, Teresa

OceanofPDF.com

YAZAR HAKKINDA

Fotoğraf © 2015 Claire Tregaskis

Teresa Driscoll, on beş yılı BBC TV haber sunuculuğu olmak üzere yirmi beş yılı aşkın bir süre boyunca gazeteci olarak hayatın gölgesinde kalan hikayeleri takip etti. Bu kadar uzun süre suçla ilgilenirken, her davanın neden olduğu tüm dalgalanmaları ve ilgili aileler, arkadaşlar ve tanıklar üzerindeki unutulmaz etkiyi izledi ve derinden etkilendi. Karanlık kurgusunda keşfettiği de işte bu dalgalanmalardır.

Teresa'nın romanları iki milyondan fazla satmış ve yirmi dilde yayımlanmıştır. Ailesiyle birlikte güzel Devon'da yaşıyor. Kitapları hakkında daha fazla bilgiye web sitesinden (www.teresadriscoll.com) veya onu X adresinden takip ederek ulaşabilirsiniz.

([@TeresaDriscoll](https://twitter.com/TeresaDriscoll)),
(www.facebook.com/teresadriscollauthor) veya
([@tkdriscoll_author](https://www.instagram.com/tkdriscoll_author)).

Yazarı Amazon'da Takip Edin

Bu kitabı beğendiyseniz, yazar yeni bir kitap çıkardığında haberdar olmak için Amazon'da Teresa Driscoll'u takip edin!
Bunu yapmak için lütfen aşağıdaki talimatları izleyin:

Masaüstü:

- 1) Yazarın adını Amazon'da veya Amazon Uygulamasında arayın.
- 2) Amazon sayfasına ulaşmak için yazarın adına tıklayın.
- 3) 'Takip Et' düğmesine tıklayın.

Mobil ve Tablet:

- 1) Yazarın adını Amazon'da veya Amazon Uygulamasında arayın.
- 2) Yazarın kitaplarından birine tıklayın.
- 3) Amazon sayfasına ulaşmak için yazarın adına tıklayın.
- 4) 'Takip Et' düğmesine tıklayın.

Kindle eReader ve Kindle Uygulaması:

Bu kitabı Kindle eOkuyucu'da veya Kindle Uygulamasında beğendiyseniz, son sayfadan sonra yazarın 'Takip Et' düğmesini bulacaksınız.

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

